

فه قی و فه قیییه تی

له کوردستان

سه ید مسته فا مه جموودیان (زمیرانی)

www.lqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی، عربی، فارسی)

بۆدابه‌زاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەڕەي دانلود کتایه‌ای مەختەلف مەراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

فهقو فھقیه تی

له کوردستان

نووسینی

سه ید مسته فامه حموودیان

(زمزیرانی)

محمودیان، مصطفی، ۱۳۴۱ -

فه قی و فه قیه تی له کوردستان / نویسنی مسته فامه محمودیان
(زمزیرانی). تهران: احسان، ۱۳۸۱.
۲۴۴، پنجاه ص.: مصور، عکس.

ISBN 964-356-121-6

فهرستویسی براساس اطلاعات فیفا.

Mostafa Mahmuodyan

ص.ع. به فرانسه:

(Zamzirani). Fage u fageyati la kurdistan.

کردی.

کتابنامه به صورت زیرنویس.

۱. حوزه‌های علمیه -- ایران -- کردستان. ۲. طلاب -- ایران -- کردستان.

۳. فقیهان اهل سنت -- سرگذشتنامه. الف. عنوان.

۲۹۷/۰۷۱/۵۵۴۲ BP ۷/۴/م۳۹ف

م۸۱-۲۷۷۶۰

کتابخانه ملی ایران

نشر احسان

ناوهندی بلاوکردنه‌وه: تاران - نه‌شری ئی‌حسان ته‌له‌فون ۳۹۰۲۷۵۰

نیوی کتیب : فه‌قی و فه‌قییه‌تی له کوردستان

نوسه‌ر : سه‌ید مسته‌فامه محمودیان

پیت‌چن : پیت‌چنی کامپیوته‌ری خوسره‌وی - بوکان

بلاکه‌ره‌وه : نه‌شری ئی‌حسان

هه‌ژمار : ۳۰۰۰ دانه

چاپخانه : چاپخانه‌ی مه‌هاره‌ت له تاران

چاپی‌یه‌که‌م : سالی (۱۳۸۲) کوچی، هه‌تاوی.

ژماره‌ی نیوگه‌لانی : ۹۶۴-۳۵۶-۱۲۱-۶ ISBN: 964-356-121-6

ناوه روک

۲۳

پیشه کی

۲۵

چوونه ناو باسه وه

۲۶ □ تونی یه که م: فه قی و ژانی ژین

۳۰ □ تونی دوو هه م: شی کردنه وهی وشه ی فه قی و حوجره

۳۰ به ره می حوجره

۳۳ □ تونی سینه م: قوناغه کانی فه قیه تی :

۳۳ یه که م سه رده م، سوختایه تی:

۳۴ ۱- راتبه یان راتوو

۳۷ ۲- جومعانه:

۳۹ ۳- کاره کانی دیکه ی حوجره:

۴۰ به زمی کابان

۴۱ کی شه ی نیوان فه قی و پووره خه ج

۴۹ نه به زین ..

۵۱ دابه ش کردنی کاره کان

۵۱ هو ی دواکه وتن

۵۲ داخی داخانم

۵۵ مجیوری فه قیان

۵۶ دوو هه م سه رده م، موسته عیدایه تی

۵۷ ئه رک و سپارده ی موسته عید

۶۴	دهرس له بهر کردن
۶۶	«سماع» گوینداری
۶۷	مه شق و خهت خوشی
۶۸	شیر و شاعیری
۶۹	جینگای دهرس لی خویندن
۷۳	تونلی چواره م زانسته کان و پهراوه دهرسی به کان
۷۳	چون و له بهرچی؟
۸۱	فه قیه کان چ ده خوینن؟

تونلی پینجه م: شپوه و ریزی خویندنی پهراوه کان □ ۹۶

۹۸	حینجه و ره وانه
۱۰۴	راسته دهرس و لاده رس
۱۰۵	گرانی دهرسه کان
۱۱۰	راستی به کی حاشا هله نه گر
۱۱۱	ديسان دهردی دل و پشینار
۱۱۴	چه ند کوسپی دیکه ش
۱۱۶	کتیب خوش کردن
۱۱۸	(مسطر) خه تکیش
۱۲۷	زانسته پنیوسته له ده ست چووه کان
۱۳۴	دواين پله ی خوینده واری
۱۳۴	المجتهد
۱۳۶	چت له ده ست دی نه وه بکه!
۱۳۷	نازانم ره حه تی گیانم

تونی شه‌شهم: چهند داب وری و ره‌سمی گشتی ۱۳۸□

- ۱۳۹ جی خوازته‌وه:
۱۴۰ فه‌قی له لای چ ماموستایه‌ک جی ده‌خوازته‌وه؟
۱۴۶ زانین و کرده‌وه
۱۴۹ زانین و فیرکردن
۱۵۴ بوخچه
۱۵۵ ماموستا، چ فه‌قییه‌ک راده‌گریت؟
۱۵۶ پرس و را
۱۵۶ مالاوایی خواستنی فه‌قی
۱۵۷ ده‌رکران
۱۵۸ چای شیرینی ناکام تال
۱۵۹ مه‌لایه‌تی له فه‌قییه‌تی دا
۱۶۰ کار و به‌رنامه‌ی شه‌و و روژی پشوودان
۱۷۱ داوه‌تی فه‌قییان:
۱۷۴ جل و به‌رگی فه‌قییان
۱۷۸ حوجره و ره‌وشتی به‌رز:
۱۷۹ ره‌واندنه‌وه‌ی ته‌میک
۱۸۰ یه‌کسانی له‌سه‌ر سفره
۱۸۲ ده‌و
تونی چه‌وته‌م: ماوه‌ی خویندنی فه‌قی ۱۸۵□

- ۱۸۷ مه‌لای دوازده‌عیلم
۱۸۸ له‌دایک بوونی عیلم
۱۹۴ عیلمه‌ئسلام به‌کان
..... ۱۹۵□

تونی هه شته م: ئیجازه وه رگرتن..... □ ۱۹۷

ئىجازه نیه ئىجازه بدهی ۱۹۷

کۆری ئىجازه ۲۰۳

ئاھەنگی ئىجازه ۲۰۵

ده به رکردنی به رگ ۲۱۵

گه پانه وه به ره و فه قییه تی ۲۲۱

ئىجازه نامه ۲۲۱

حوجره که م ۲۲۶

دوا وته ۲۳۰

فه قی و فه قییه تی له کوردستانی عیراق ۲۳۱

که ره سه ی نووسین ۲۳۵

په یام بو فه قییه کان ۲۳۹

لا کردنه وه له کرده وه ۲۴۱

به ره و مالا وایی ۲۴۹

مه لا، ده بی چون بی؟ ۲۵۴

دوژمن، دوژمنه خوویی به کان چی؟ ۲۵۸

پاشکۆ

ماموستا مه لا «برایم» ی سیسیری ۲۷۳

ماموستا مه لا شیخ ته حمه دی شه ریه تی ۲۷۶

ماموستا مه لا حه سه نی سه عدی زاده ناسراو به «مه لا حه سه نی گۆلی» ۲۷۸

ماموستا مه لا حه سه یین هه نداوه یی ناسراو به: «مه لا حه سه یین» ی نور به خش ۲۸۰

ماموستا مه لا «حه سه یین» که یوان ناسراو به «مه لا حه سه یین کونه مشکه یی» ۲۸۴

ماموستا مه لا خدر نیزاوی ناسراو به «مه لا خدری حه مه ده مه ری» ۲۸۶

پیشکەشه

به نیو و یارمه تی خوی بی وینه. سپاس و ستایش هه ر بو ئه وه؛ پاشان: ئه م کتیه م له نیوان ساله کانی ۱۳۶۳ کۆچی هه تاوی تا ۱۳۶۵ له دینی سیسیری ناوچه ی سه رده شت نووسیوه، به لام له بهر نه پره خسانی هه ل و ده ستهنگی هه ر مایه وه. ئیستاش که بریارم داوه به ئهرکی خه لکیش بی بیخه مه ئاراوه، پیشکەشی ده که م به تیکرای فهقی ئازیزه کانی کوردستان.^(۱) و کۆری خوشه ویستم عه بدوسسه لام که تازه چۆته فهقییه تی.

سه ید مسته فامه حموودیان زمزیرانی

دانیشتووی هه مامیان بوکان

۱۳۷۸/۱۰/۱۱ کۆچی هه تاوی

۲۰۰۰/۱/۱ زاینی

۱۱/ی به فرانباری (۲۶۱۲) ی کوردی

۱ - جی باسه که له پێداهاته وه دا تا ئاماده ی چاپ بووه زۆر جینگام گۆریوه، هه یه پێمه وه ناوه و هه یه نیو فری داوه.

به ناوی خودای به هیز

«فه قنی و قه قینه تی»

نوسراو، به قه له می، دهم و دوو زیرینی ماموستای فره‌زان، جه‌نابی مه‌لا س‌ه‌ید
موس‌ته‌فای مه‌حموودیان، دهرس‌ویژ و خوش‌ویژی ئیستای گوندی جه‌مامیان س‌ه‌ر به
شاری بوکان، رۆژی ۱۳۷۹/۱۲/۲۷ گه‌یشته ده‌ستم. به‌گه‌شه‌وه موتالام کرد. لامیردانی
ده‌ورانی له ده‌س‌چووم، پنی گولباران کرد. یا خوا‌ه‌ستی و بیری روشن و کر و کرداری
جوانی بو‌ه‌ه‌میشه زیندوو بیت. ئامین!

نوسراو له مه‌رکه‌شم و نه‌شمی نوسه‌ریه‌وه، پاراو، له باره‌ی ناوه‌روکه‌وه کوکه و فره
ئاماژه‌ی گرینگم تیندا هاته به‌رچاو.

«بلبل که در حریم چمن آشیانه ساخت

مقصود او گل بود، چمن را بهانه ساخت»

نوسه‌ری به‌سه‌رده‌ه‌ه‌، به به‌هانه‌ی حو‌ج‌ره‌ی قورینه و یاسای نه‌و سه‌رده‌می
فه‌قیه‌تی وه توانیویه‌تی پی‌ه‌ه‌لگه‌ری، هوی سه‌ره‌کی پیلان و گه‌پان وه‌دو‌زی و بانی
گه‌رچی بگری و به ئیمه و هه‌موو دوستان‌ی خو‌ناس و خوداناسی بناسینی. گه‌شتر بیژم
نوسه‌ر ویستویه‌تی، قه‌ره‌مه‌شقه‌لنک وه‌پازینی، گیانی هومید و له‌شی هیوای تیندا
وه‌بو‌و‌زی و نه‌و زه‌ه‌بایه‌ی که دین و ژینی تا‌ق‌می هه‌ژار و ره‌ش و رووتانی، وه‌به‌ر خو‌داوه،
به هه‌موو بابایانی بناسینی. ته‌نانه‌ت، هوم‌نیشی بو‌ماموستای ناوه‌ستاو فه‌قیله‌ی وه‌ستاو
و زانای خو‌به‌زل‌زان و نه‌زانی خو‌به‌زان‌زان بردووه. ئوبالی گه‌لی بی‌په‌ر و بال و فه‌قیله‌ی
ناحالی، له نه‌ستو به‌ستوون. هوی زوربه‌ی خوینده‌واری بی‌ره‌گ و خوینی له‌کو‌ل‌شه‌ته‌ک
داون.

نوسەر به وه شه وه رانه وه ستاوه و زۆربه ی جینگه پلان و گلان و هه لڊیره کانی، که نه یار، بنه به تی نه و دینه پاکه ی تیندا هه لڊاشتوون، نه ترسانه په نجه ی هیرشی بو راداشتون و بی شکو، به کومه لی به جی ماوی نیشان داوون. ناباری باری فیرگه و زانکو و جودایی له نیوانی خویندنی دینی و ته کنولوژی و فهنی دا خستوته سهر نه ستوی میران و دنه ی میرانیشی داوه که ههستی که مایه سی خویان له خواوه نه زانن و دهستی خویان له بن سهری ناهومیدی دا نه که نه سهرین و سهر به رزانه مهرزی دین و ژیانی خویان به پاریزن. خوینگه و بنکه ی ئایینه پیروژه که یان، بارته قای تاق و قاتی خوینگه و زانستگه ی میران به رنه سهر و جیاوازی مووچه و مزه ی گزی کاران، له نیوان هه موو زانست و بار هینانیکدا هه لگرن.

گرینگتر له هه موانی نه و که ل و پهل و که ره سه ی که له میژووی گه لی کورد هه لپراون و نوو سه ریک ئاوپی لی نه داونه وه و نه و داب و نه ریت و ریچکانه ی که فهقی و مه لا و قوتابی نه و سه رده می ده میان پی شیرن و شه کراوی کردووه به شارچه ی دین و ژین و ته قوا و که به مته تی کومه لی مروثیان دیاری کراوه، نوو سه ری به سه ره ده ر دلسوزانه لای لیکردوته وه و ورد و درشت و خاو و گشتی گیانیکی نویی به به ردا کردوون، به سه نه دی زه ق و زیندوو به بنه ماله ی میژووی گه لی کوردی ناساندوون، له مهرگ نه جاتی داوون و گهل و نیشتمان و خودای له خو ی رازی کردوون.

له پینا و زه حمهت و وریایی نه و نوو سه ره دا وابهش به حالی خو م سه ری ئافه رینی بو نه وه ی ده که م و داوای توفیق و جه زای به خیر و بیری له خودا داوا کارم.

(راوچی) سارده کۆسانی (عهزیز نژاد) / ۱۰/ ۱/ ۱۳۸۰

به نیوی یەزدانی مەزن

پەسنیک بۆ کتیبی فەقی و فەقیهە تی

سو پاس بۆ ئەو خواپە که پەسندی ئەو له دلی

رووناکەو، وەک رۆژی بە تیرێژ، زەوی و عاسمان دەتەنێتەو. ئەو خاوەن شکۆیە ی
هەموو پایە بەرز و سەر بلێندیک له سەر شێپانە ی دەرگانه ی ئەودا به لاره ملی و سەرکزی
سەر دەنێتەو.

هەزاران دروود و ئافەزین بۆ رابەری شۆرشێ مەزنی جیهانی، حەزەرە تی محمد
المصطفی (د) و هەروەها بۆ بێ ماله و یارانی و شۆین کەوتوانی.

بێگومان فەقی و فەقیهە تی له کوردستان دا که له پووریکی میژوویی له میژینه ی گەلی
مسولمانی کورده که به داخه وه تا ئیستا کهس له سەری به تەسەلی نەدواوه و نە هاتۆتە سەر
پەره ی قاقەزەو. ئاشکراشە که جەستە ی ئەم گەله مسولمانه، مانەو ی به خوداناسی و
عیرفان و زمان و ئەدەب و جل و بەرگ و رامیاری و شۆرشگێڕیەو یه.

راستی یه کی حاشا هەلنەگره که بەردی بناغە ی خوداناسی و عیرفان و ئەدەبی
کوردی و شۆرشگێڕی لهو چوار دیواره دوو که لاوییه، قورماوه قورینه دا که به حوجره
ناوده بری دامەزراوه و له وێوه هاتۆتە دنیای ژینه وه و فرچکی گرتووه و کەوتۆتە گروگال و
له خەم ره خسیوه و هەتا دوا رۆژی ژبانی ئەم گەله له عاسمانی کورده واری دا وەک
ئەستێرە یێکی پڕ شنگدار دەدره و شیتەو و بێ ئاوابوون له کەلی ئاسۆی گەلی کورد دا شوق
دەداتەو. ئەگەر وا هەلکەوتبێ ئەدەبی کوردی له دەم زاری نە خوینده واری دوور له
شارستانیەت هاتیته دەر، یان به دەم بهیت بیژانه وه گوترابی، ئەو کەسانە ی
رەنگاندوو یانە و به جل و بەرگ و بەرموور و خشل رازاندوو یانە تەو، ئەو ماموستا و
نووسەر و ئەدیبانە بوون که له حوجره ی فەقیان سەریان هەلدواوه و له وێرا تیشوویان

پنم به جئیه وه ک سه نه دئیک میژووی ئه و چهند دیره له خودا یخوشبوو، ماموستا علاءالدین سه ججادی له میژووی ئه ده بی کورد لاپه ره ی (٤٠١) بگوزمه وه: «له ناو چواردیواری شررو دوو که لاوی حوجره ی مزگه وتی شارستان و لادیه کانا به ژیانیکی زور ساده و کۆله مه رگی به خێو ئه کران؛ علما و ئوده با و شاعیری زور گه وه گه وه ره یان لئ ده رچوو. وه ئه گه ر عاله می کوردی تا سه ره تای سه ده ی بیسته م له ئاسمانی خوینده واریدا، له عاله مه کانی تره وه دیار بی ئه ستیره ی گه شی ئه و ئاسمانه ته نها ئه م تیره یه بوون. جا به م بۆنه وه هه موو پیاویکی گه وه و به گزاده له کورده واریدا شانازی به وه وه کردوو که تیکه لاوی ئه م تیره یه بیی وه به پنی ده سه لات خوی و کۆره که ی فیری ئه و خویندنه بکات....»

ده مه هوی به ئینسافه وه رایگه یه نم که نووسه ری ئه م به ره مه، باری زانست و کۆمه لایه تی، تیر و ته سه ل و پاراوه و له شت ورد بۆته وه؛ بۆ بنج و بناوانه که ی گه راوه و له چاوه گه ی روانیوه و له لیلایی توراوه و ئاوی له سه رچاوه هه لئنجاره و لئی خواردوته وه. له زور نوسراو و چاپکراوه کانیدا ئه و راستیه وه به رچاو ده که وی.

کتیبی «فهقئ و فهقیهه تی له کوردستان» ی له بهر هه ر هۆیک بووبی، بۆ ناردووم؛ منیش به سه رنجه وه لیم روانی. ئه و کتیبه له باری ئه ده بی کوردی دا که لئینکی گه وه ری پرکردوته وه و له باری ناوه روک و مه وزوو عیشه وه زور پر و پاراو و ته سه ل و به سووده. به متمانه وه خوینه ری کورد به گشتی و ماموستا و فه قیکان به تاییه تی دلیا ده که م که نووسه ر خزمه تیکی گه وه ری به و که له پووره، له میژینه ی کورد کردوو و له هه موو بواریکه وه شتی به که لکی گوتوو و بوخچه ی نه کراویه و سفره ییکی پر له خوارده مه نی.

ناشلیم کاکه مه لا سه یید مسته فا به ته واوی ئه و که له پووره ی هیناوه ته سه ر په ره ی قاقه زه وه، چونکه تا ئیسته هه یج سه رچاوه ییک له م باره وه نه داوه و نه نوسراوه. به لام گومان له وه دا نییه که ئه و کاره له بواره دا تاقانه یه و به شاکاریکی گه وه ره حیساب ده کری. له باری ره خنه گرتن له زور که س، به تاییه ت له وانیه ی که له به رگی مه لایه تیدان و له ئایینیش به له دن، به لام له راستیدا زیانیان زۆره و دینیان به دنیا داوه و ئایینیان وه لا ناوه و تا ئیره، که متر هه لکه وتوو و روو کرابن و رووی دزیویان بۆ خه لک ده رخرابه، به

راشکاوی ره خنهی لیگرتون و دهر دیککی گه وره ی له قاو داوه و ناشکرای کردووه. هر ده بی واش بی، چونکه تا دهر د، نه دوزر یته وه دهر مان نابیی و تا ره خنه گرتن نه بی هلدان نابیی و هه قیش ده بی بگوتتری به زیانی ههر کهس ته واو بی.

مالم هه قه، دلسوزانه دواوه و پیگه و شوینی دهر ده کانی نیشان داوه و نوسخه ده وای نووسیوه و ریی ریشه برکردنی ناسوره کانی ده ست نیشان کردووه. که و ابوو پیویسته ههر کوردیکی مسولمان بو ناسینی ته و چینه له کومه ل و ههر ماموستا و فه قیه ک بو چاره کردنی دهر ده کان، به وه به رچاوگرتنی خال و پیشنیاره کانی و هه روه ها به دامه زراندنی بناغهی فه قیه تی و مه لایه تی له سهر شیوه ییکی دروست و به که لک، نه و کتیه بخوینیه وه.

ثیمام و خوتبه خوینی گوندی قه باغکه ندی له مه لبه ندی چومی مه جیدخان

محمد ثباتی / سه رماوه زی ۱۳۷۹

لیدوانیک له لایه ن به ریز ماموستا مه لا

محمد عزیزی بهرده رەشی یه وه

به نیوی خودای تاک و ته نیا، به دی هینه ری دهشت

و چیا، دروود و سلاو له گیانی پیغه مبه ری مه زنی ئیسلام و

یارانی، وه شوین که وتووانی به پهیمانی، هه تاهه تایه، تا بوونه وه ره له گۆردایه.

با وه کوو له میژه راسته وخو و دورووانه، نهوس و هه وهس په رستان له دژی ئایینی

پیروزی ئیسلام وه ستاون و ویستویانه وه ستایانه به زه بوون کردن و له ناوبردنی ریه رانی

به ئاکام بگهن، به لام به پی به ئینی خودا ته و ئایینه پیروژه هه ر ماوه ته وه و گه لیک پسپۆر و

زانای ناودار و بی نیوی پی گه یاندووه و هه رواش ده بی تا دنیا دنیا بی. ئه وانیش نه ک هه ر

ئه وه نده نه یان هیشتووه یاسای خودا له ناوچنی و ئایینی ئیسلام له پهره ستاندن بکه وی،

زمانه بیگانه کانیا ن پارچفه ^(١) کردووه و په رتوو که کانیا ن راڤه ^(٢) کردووه و لییا ن

کۆلیوه ته وه و چهوت و هه له کانیا ن به رچاو خستوون، و ئپرای به دی هینانی زۆر زانستی

به که لک، که له مانده ها هه مووی میژوو گه واهه.

هه ره له پیتی ^(٣) ئیسلامی پیروژ و تیکۆشانی مه لا کانه ده بینین له میژوودا له خولانی

نیوه راست دا (روژی ره شی ئوروپا) چه ند فیرگه و زانکۆ له ناوچه کانی ئیسلامی دا بوون،

به تایه به تی له ئیران و عیراق و تورکیه و ئه سپانیا و سووریه دا بیجگه له وه هه موو

حوجرانه ی له ته نیشت هه ر مزگه و تیک دا بوون، جگه له مزگه و ته کان له شار و دی و

ئاوه دانیان دا که هه زاران هه زار شاگرد و فهقی ی له هه موو جوړه زانستیکدا بارهیناوه و

چین له دوا ی چین بوونه مه لا و ماموستای گه ل و خه لکیان به تیکرا به ره و زانست و

مرو قایه تی را کیشاوه

١ - پارچفه: ته رجه مه (هه نیا نه بۆرینه)

٢ - راڤه: شه رح

ئەمجا دیارە بە سەدان پىتۆل و پسپۆرى وەك شافعى و غزالى و ابوعلى و ابن رشد و رازى و ابن خلكان و ابن الحاج ئالانى و بىتوشى و ھەزارانى تر ھەروا لە خوڤا پىنەگەيون و دەبى و پىراى گەل مىريەكانىش ھەرچەندە زۆربەيان فرىو خواردووى جىھانى ماىيى بوون پشتىوانيان بووبن.

دىارە زانكۆكانى بەغدا و نەيشابور و ئەستەنبول و ئەندەلۇس و جىگاكانى تر گەواھن بىجگە لە شوينەوارى ئەو ھەموو چاكە و مەوقوفانە لە ھەموو ناوچەكانى ئىسلامى دا.

ئەو روژانە لە پىتى ياساى پىروۆزى ئىسلامەو ھەنگ و زمان كارى نەدەكرد، ئاو و خاك نەدەبو بە ھوى لىك پىچران و دووبەرەكى، تەنانەت لەو سەردەمەدا كوردستان بە دوو بەشى گەرمىن و كوستان ھاتووچوى تىدەدەكرا، بە كورتى مەرز و سنوور نەبوو!! بەلام دواكەرت و پەرتكردنى^(۱) ناپەرەواى ولاتانى ئىسلامى لە لاىەن خوین مژانى بەناو پارىزەرانى مافى مروڤەو ھەنگ و شارستانى تەكەى لىونكرا و بە بى ماف زانستەكەيان لى كرده دوو بەشى جىھانى و پەسلانى^(۲) و گوتيان دىن و سىياسەت لىك جوینیە و دىن و حكومەت دژبەيەكن و تەنانەت ئاين و زانست يەكناكەون...!!

دىارە كوردستانىش بەشكى پان و پۆرى ھەرىمى^(۳) ئىسلامىيە و زیاتر لە بەشەكانى تر تالاولى ئەو سىياسەتە چەپەلەى بە گەروودا كراو و چاتر لە بەر ھۆگەلى جوراوجۆر لە پاراستنى ئاينەكەيدا تووش چەرمەسەرى و دووبەرەكى بوو.

ئالیرەو ھەركى ژىنى مەلا و فەقەكان كە پشتىوانى راستەقینەى مافى مروڤ بوون و ھەن، كەوتە سەرشانى گەل و گەلىش پەرتەوازەكراو، چەوسىندراو و بى سەرنەندە...!! جاتا روژنىك پاراستن و ریز و بژیوى تىپی مەلا و فەقى و پىراى گەل لە سەرشانى مىر و مەزنىك بوو كە ديارە مىر نوینەرى خەلكە تا لەگەل گەلا بى كارە كە بە برەوتر و پىشكەوتووتر بوو بەلام كە ئەمانىش كىشكرانە ناو زەلكاوى نەزانىيەو و خودایان

۱ - كەرت و پەرتكردن: لەت و پەت و پارچە پارچە كردن (نووسەر)

۲ - پەسلانى: قىامەتى.

۳ - ھەرىم: ناوچە (فەرھەنگى خال)

وه لاناو لکان به مایه په رستییه وه، نه وان چه وسیندرانه وه و زوریان بو هینان و له گه شه که وتن!! نه مجا گه لی هه ژار به ته نی ده که وینه مه ودا بو پاراستنی ئایینه که ی و جیهانی مایه په رستی هه لینا خه له تینی و خودای له یادنا چی.

ئالیره وه یه زانکۆ کان ده بنه حوجره ی چکۆله و شاره کان له فهقی چۆل ده بن و پسپۆر و بلیمه ته کان ده بنه مه لای که مزان و کار به پیره بردن ده که وینه ده ست ئه م و نه و و فه قێکان ده بنی خویان بچه نه م لا و لا و بژیوه که یان کۆوه که ن و که ره سه ی خویندن ده ست خه ن و نه شه یان بشکی و گیانیان بو هه تا هه تاهه تاهه زه بوون...

چه نه ده خو شه که نه منیش یه کییک له و بی ناز و چه وسیندرانه بووم ده رده دلیک بلیم بو که متر بوونه وه ی زامی ده روونم: کاتییک ده چوومه ناو دی و ده مگوت «نان یا پیخوری فه قیان، بچه به هه شتی» بیجگه له وه ی به ده نگیک ی نووزه له هاوارم ده کرد له شه رمان خۆم بن لاشیانی ده رگا ده دا و ئاره قی شه رمه زاری دا یده گرتم و یه کییک به روو خوشییه وه لینی ده پروانیم له دلی خو م دا هه زاران سو پاسم ده کرد و هه ر که ده چوومه وه مال گه وه ترین ئاموزگاریم بو دایکی خوالی خوشبووم چاکه له گه ل فه قیان بوو....

به سه دان جار پر و پیریژنه پیلانیان پی ده گرتم: چیه هه ر مالی ئیمه ده زانی یان قاپه که مان گو راره و....

چاکم له یاده له کاتی جومعه نه ی ناو دی و ده ره وه بیجگه له سه گ پیوه رین و ده رکا و ده رک و سه رما و سو ل و تانه و ته شه ری نه یار^(١) و کو ره سه رمایه دار و خویندکاره میریه کان و ده ست قونجا وه به ناو مسولمانه کان، نه خوشی ده روونی بو ما وه یه کی زور دای ده گرتم.

ده ردی هیندیک موسته عید (مستعد) و هاوه لی مله و و نه زان و له ئاین بی هه والیش به جینی خوی!!

چوونه لای مه لای که مزان و نه زان و وه لات گه ران و جی نه بوو نیش سه رباقی.
دیاره په رتو که کانیش بیجگه له وه ی به زمانی بیگانه بوون زور به یان وه ک مه ته ل و

چیستان و ابوون، ئای له تهسریفی زهنجانی و عهوامیل به ته‌رکیبه‌وه، ئای له قزلجی و عصام‌الدین و پینجوتینی و په‌راویزه‌کانی تر، ئای له جمع‌الجوامع و تحفه و به‌یزاوی.
 پینوس و لئ‌نوس بو کئ بو تا بو من بی؟ زورجار له تاوان له قه‌له‌مدانه‌که‌ی
 باوکم پینوسم ده‌ردینا به مه‌ره‌که به‌ده‌ست‌کرده‌بی ره‌نگه‌که‌ی ریشکه‌و‌پیشکه‌ینکم له
 په‌راویزی کۆنه په‌رتوکه دووکه‌لاویه‌کانی ده‌نوسی، ئای ته‌گه‌ر بیزانیایه ده‌بوو چ
 په‌ت په‌تیه‌که‌م به‌سه‌ربینی؟!
 به‌وحاله‌ش په‌رتووک نه‌بوو ده‌رسی تیدا بخوینم، ده‌بوو له جیه‌ک په‌یدای‌که‌م و
 وه‌ی‌نوسم.

ئه‌وه ته‌نیا ده‌ردی من نه‌بوو، زوربه‌ی هاواله‌کانم و ابوون!!
 سه‌ره‌پای ئه‌وانه بیرکرده‌وه له داها‌توو، بوون به‌مه‌لا، که‌وته‌ به‌رچاوی هه‌ر مله‌پور
 و دین‌دوژمنیک که‌مه‌لا ئیشه‌که‌ی کۆمه‌لایه‌تیه و ده‌بی له‌گه‌ل هه‌موو که‌س و چین و
 توژنیکدا بی و چونکه به‌هه‌ست و زانایه هه‌موو که‌س حیسابی له‌سه‌رده‌کا و هه‌ر به‌و دوو
 به‌لگانه‌شه دوژمنانی خودا و ئیسلام و مرو‌فایه‌تی ده‌یچه‌وسینه‌وه...!!
 ئا له‌به‌ر ئه‌وانه‌یه ترگزه په‌یداده‌بیت و ئیشه‌که‌هه‌ستم!
 به‌لئ‌فه‌قی لاوه، تازه‌پنگه‌یشتوه، ئیسته‌باش له‌تایین نه‌گه‌یوه، به‌ردی سارد و
 گه‌رمی به‌رپی نه‌ها‌توو، نازانی مه‌لایه‌تی خه‌باته و تیکۆشان، به‌ربه‌ره‌کانیه له‌گه‌ل هه‌ر بیر
 و برپا و کرده‌وه و ئاکاریکی چه‌وت و چه‌ویلدا، راکیشانی گه‌له‌به‌ره و لووتکه‌ی
 به‌خته‌وه‌ری، خه‌باتکار و تیکۆشه‌رانی هه‌ر سه‌رده‌میکیش بی که‌ند و کو‌سپ نه‌بوون. ئا
 له‌به‌ر ئه‌وه بوو زور له‌وانه‌ی که‌ده‌گونجا بینه مرو‌فی رۆژی خۆی وه‌ک له‌به‌ر دیوه‌ز مه
 هه‌لین به‌رق و قینیکی بی‌وینه‌وه ته‌نانه‌ت دوا‌ی بوون به‌مه‌لاش، به‌ناچاری په‌نایان ده‌برده
 به‌ر دیواخانی ئا‌غا و ده‌بوونه‌کو‌یخا و میرزا، یان ده‌چوونه‌یانه‌ی میریه‌کان و به
 پش‌خه‌زمه‌تیش رازی ده‌بوون، به‌قه‌ولی گو‌تووان له‌کا‌کلانیش ده‌بوون و له‌تو‌یک‌لانیش!
 به‌داخه‌وه ئیسته‌ش نه‌لا و نه‌پیر، نه‌مامۆستا و نه‌فه‌قی مه‌گه‌ر به‌ده‌گمه‌ن^(۱) له

دهرپرینی دهردهدل تی نه پیریون و قولیان هه لئه مالیوه، یا له برسا یا له ترسا، یا له بهر نه زانی و ناهومیدی تا تاو ده نه دهستی بهک و ئه وری و بهر سه مه نه گریسه بگۆرن، جا یا بینه خانی خانان یا بینه توژی بانان!

به لئی ئیستهش زۆرن له وانهی قسه له قسه ناگیری ده لێن: ده بی خودا روحم کا، و اتا نابنی ئیمه وه جوولیین، یان ده ست به کلاوی خۆتدا گره با نه یا، و اتا حیزی و سه لامه تی، یان کوا خه لک به مه چاده بی؟ یان له پیر و پیشوونیا نه وه هه روا هاتووه، ناکری دهستی لی دری، که وه لامی هه مووان تی نه گه یشتن له ئایینه؟!

به لئی ئیستهش زۆرن له وانه بو ت تی ناگه ک نه وه ری و شوینه شوینه واریکی نه ویسته و بی ده سه لاتی و نه زانی به دی هی ناوه و بو ت حالی نابن که جیهانی ئه و پو به سه دان پله گۆراوه... تا دوینی بوو، زۆر به ی گه ل فه قیی پی فریشته و مه لای پی جی نوشینی پی نه مبه ر (ص) بوو، ئه و پو که نه یار به مفته خۆر و سه رباری گه ل و نه زان و کو نه په رست و ئه نگه لی ناساندووه و دوستی نه زانیش وه ک ئه شکه وت ده یلیته وه.

ئه و پو دوژمنانی خودا و ئاین به سه دان تیر و توانجیان ئا راسته ده که ن و ده یانه و ی به هه ر درو و بوختانیک بی له گه ل خه لکا بیانکه نه دوژمن و له پیش چاوانیان بخه ن تا زه بوون و زه بوون تر بن و ته نانه ت ره شه کوژیان^(۱) ده که ن تا نه خویان بن و نه بیرو بر وایان به لام دوا بو هه لبه ستی بوختان....

به لئی ئه و پو روژیک نییه که هه موو که س له بهر خودا کوپی خوی ده بهر خویندنی بنی بو مه لایه تی و مه لا پاریزی و به ریزه وه لی بروانی و به بوونی فه قی شاد و به چاوپنکه وتنی مه لا به نه شه بی و به قسه ی بکا و بووونی تی بکۆشی و به ده ست و زمان مال یارمه تی بدات، چاوی له وه نه بی چی له به ره و چی له سه ره....

ئه و پو که من له وانه ی تی بگه ن: نه مانی مه لا نه مانی ئایینه و ئاین له مال و گیان به رزتر و به ریزتره که ده بی به هه ر دوو لا پاریزی.

که و ابو ده بی ئه و پو باری په ره پیدانی خویندنی ئایینی بگۆری و بیچمی ژین و

خویندنی فهقی سهرکهوێ و مهلاکان له مووچه و بهراتی شیا و کهلک وه رگرن و دهبنی
 ههولدری ههردوولا له دلاندا بن تاله ههموو چین و توێژیکهوه خوی بو بکو تن و ههموو
 بینه پشتیوانی خودا و ئایین نه ته نیا هه ژار و نه دار و چه وساوه و بی سهرهندهر و لادیی.
 ئه مجارهش ئاوریکی تر ده ده یه نه وه و به تایه به تی رووده که یه نه هیندیک له
 ماموستاکان که به داخه وه ئیستهش باش بیرناکه نه وه و ده پرسین: تاکه ی دوستی نه زان
 ده بنی بیته دارده ست و بلیندگۆی دوژمنی فیلباز و ته شوی هه لگری بو ره گه برکردنی
 ئایینی خودا و بیجگه له گوته وه ی توانج و ته شه ری نه یاران پیی خوش بی تیپی
 خوینده وارانای ئایینی هه ر به سهرکزی و لاره ملی بژین و چاوه پروانی دهستی هه رکهس و
 ناکه سینک بن و له قوژبنی مزگه وت نه یه نه ده ر و ئاگایان له مه حموودی بی زه واد نه بی و له
 هه موو مافینکی ره وای گه ل بی بهش کرین، تا ئه گه ر جاریک یه کینک هاته ده ر به هه مووان
 چه پله ی لی بته قینن و له ترسی توانج و ته شه ر بیجته وه ژوور یان ئالای گاوری بو هه لگری
 و خه لکی لی وه ته کیندری.

توی مه لا ده گونجی بیر و پروات پته و بی و بتوانی به هیچ بایه ک نه لاژنی و خوگری
 هه موو ده رد و به لایه ک بی، به لام ئه ی به ناو مسولمانه کانی تریش وان؟!
 به لام ئه ی تازه فه قیکان، ئه ی ئه وانه ی ده یانه وێ بینه ریبه ری سبه ینی؟!
 ئالیره دایه ده بنی به فریای سبه یینی ئایین و هاویره کانیه وه بی و خه ریکی
 چاره سه ر بی.

به هیوای چ دانیشتووی؟

پیت وایه نه زان کارت بو ده کا یان نه یار...!!

پیت وایه هه ل به بیر ته وه دی یا ده بنی خوت هه ل بخولقینی؟!

بو مه گه ر نه یار که مته رخه مه؟!

وه ک ئه وه زور ده مینک بوو چاوه پروانی ئه وه بووم دلسوزه کانی خودایی به تایه به تی
 ماموستاکان تاو ده نه دهستی یه ک و باری ناله باری ژیان و خویندنی فهقی له کوردستاندا
 بگۆرن به یارمه تی خودا، له میژیش بوو پیم خوش بوو ئه و لایه نه بخریته به رچاو که چۆن
 زانا ئایینییه کانی کوردستان ده خوینن و پی ده گه ن و چ ده رد و به لا و که ند و کۆسپیکیان له

هه ر لانیکه وه له سه ر ئی دایه تا وانه یه ک بی بو برایانی مسولمان و هویه ک بی بو ئال و گوپی پر بایه خ و رو په په یه کی تریش بی له شوینه واری تالی کورده واری...!!

تادیم سوپاس بو خودا برایه کی تازه پین گه یشتوو تیگه یشتوو له ئیسلام حالی بووی دهر د و دوی فهقییه تی چیشتوو، کاک مه لاسه ید مسته فا زمزیرانی (سید مصطفی زمزیری) هه لی پر بایه خی ته رخا ن کردوو و ماموستایانه ئه و ئه رکه ی خستوته سه رشانی و ئه و راژه ی به گه ل و هاوکاره کانی کردوو.

خۆم پینی نه گیرا و په پرتوو که که یم^(١) به په له خوینده وه! تیی فکرم و لیی وردبوومه وه، دیم به راستی راستی زانیوه و چه پی ناسیوه و دهر دی دیوه ته وه و دهرمانی دهرخستوه، مروقی هه لسه نگانندوو و چاک و خراپی لیک هه لاواردوو، که خوی کورده و کوردستانی، نه مامی باخ و بیستانی، دیویه و سه رنجی داوه، که مه ر خه می وه لاناوه، خۆزگه هه موان واده بوون، ئه وینداری ئاین ده بوون، بو هاو بیران به په روش ده بوون، ده ست له ده ست و قه وه ت له خوا به ره و مه به ست ده که وتنه مه ودا...!

نامه وی کون به کون و قوژین به قوژین شوین پیرست و مه به سه کانی که وم، له هوندراوه و ویزامه کانی بدویم، یان چیرۆک و په نده کانی بخه مه روو، که نوسه ره که کورده و به ره مه که ی کوردی، راست و ره وانه و کوردیه کی په تی، میسک بوونی ده پروا، روژ شه و ق ده داته وه. ته نیا ئه وه نده مان له سه ره سوپاسی که ین و له ناخی ده روونه وه وه لالین که خودا ئه و ماموستا به پیزه مان لی نه ستینی و یارمه تی دهری بی بو هه موو ریبازیکی چاک و جار له گه ل جار زیاتر و چاتر بتوانی به ئاکام بگا و خودا وینه ی ئه ویمان بو زوو و زووتر کا...

و صلی الله علی سید المرسلین و علی آله و اصحابه اجمعین و الحمد لله رب العالمین.

موحه ممه دی به رده ره شی با نه ٢٠/٢/١٣٦٥ ه. ش

پیشه کی

تاو ده ده یه دیوانی هه رکام له شاعیره کانمان، ژیان و به سهرهاتی هه ریه ک له هونه ر و نه دیب و نووسه ران ده خوینیه وه بیگومان تووشی ناوی فه قی و حوجره و نه وانه هه رده بی و که م شاعیر و نووسه ر هه ن که زۆربه ی ژانیان له حوجره ی فه قیان دا به سه ر نه بردبی و نه گه ر نه بوبنه مه لای ته و اویش هیندیک له ژانی خویان له حوجره دا تیپه ر نه کردبی.

چ شاعیر و نووسه ریک هه یه خه لک بیناسی و بو ماوه یه ک سه ری ده حوجره هه لته کردبی و بوخچه ی فه قیه تی به شانی دا نه دابی و دی به دی نه گه رابی و به راته و جو معانه ناشنا نه بی؟

کی ده توانی ژیان و به سهرهاتی مه لای جزیری، حاجی قادری کوپی، نالی، مه حوی، کوردی، مه وله وی و هه ژار و هیمن و ده یان شاعیری دیش که میژووی نه ده بی کوردیان ره نگاندووه، بخوینیه وه و له وشه ی فه قی و فه قیه تی و حوجره هه لته نگوی؟ بو نمونه:

علاءالدین سجادی له کتبی میژووی نه ده بی کوردی دا له باسی ژیان و به سهرهاتی شاعیری لیها توو، نالی شاره زووری دا ده نووسی:

«ئه ستیره گه شه که ی ئاسمانی نه ده بی کوردی (نالی) ناوی خدر (خضر) و کوپی نه حمه دی شاوه یسی (نالی به گی) مکاییلی یه، له سالی ۱۷۹۷ ی میلادی له گوندی خاک و خۆل له ده شتی شاره زوور هاتۆته دنیاوه. به وجۆره ژیا نه که له پیش (۱۵۵) سال دا له شاره زوور هه بووه ئه ویش گه و ره بووه. پایه ی به رزی خوینده واری له و سه رده مه دا خویندن و ته و او کردنی علمی ئیسلامی بووه، بناغه ی ئه مانه ش له پیشه وه خویندنی قورئان و هه ندی کتبی ورده له ی فارسی بووه. نالی ئه مانه یان له قوتابخانه پی خویندووه ئینجا چۆته فه قیه تی، له م شار بو ئه و شار و له م دی بو ئه و دی گه راوه، ئه و شوینانه ی که

قه‌ره داخ له لای...

ئه‌دی ئه‌و مه‌لا باش باشانه‌ی که هه‌ر له سه‌ر بیژینگ را تاگۆر، ده‌گه‌ل خه‌لک بوون و هه‌رچۆنیک و له هه‌ر هه‌ل و مه‌رجیک دا بووبی ئایینی پیروزی ئیسلامیان با به ته‌واویش نه‌یان توانیی راگرتوو و له مه‌ترسی ده‌ست لێدان و شوینه ون کردنی نه‌یاران و له‌ناوچوون پاراستوویانه و هه‌ر به نانه‌ره‌قه‌ی خه‌لکی دوا‌ی چوارده سه‌ده هیشتوویانه ته‌وه له کوی پی‌گه‌یون و کئی توانیویه تی بی‌چوونی حوجره و تی‌په‌رکردنی ده‌ورانی فه‌قییه تی بیته مه‌لا؟ یان شاعیر و نووسه‌ر؟ که‌سیک بر‌وا‌ی به‌مه‌ نییه با چاوێک به میژووی ئه‌ده‌بی کوردی دا بخشیننی بۆی له بنی که‌له‌که‌، ده‌دا.

جا ده‌گه‌ل ئه‌وه‌ش دا که دایکی حوجره رۆله‌ی ئاوا به ئه‌مر و گۆبی په‌روه‌رده کردوون و ئه‌و پیاوه گه‌وره گه‌ورانه‌ی پیشکesh به ئاین و گه‌ل کردوون مه‌گه‌ر له نیو ژیا نامه‌ی کوپه‌کانی دا و بو ناساندنی ئه‌وان ده‌نا تا ئیستا نه‌مدیوه باسیکی به تایه تی لی کرابی و ئه‌گه‌ر کرابیتیش به که‌لک هاتبی.

به‌ش به‌حالی خۆم زۆرم کتیب و نوسراوه په‌رپووت^(۱) کردوون و ئه‌م دیو ئه‌ود یوم کردوون و زۆر په‌راو هه‌ن ئه‌گه‌ر نه‌شم خویندبهنه‌وه هه‌ر نه‌بی چاوێکم به ناو ئاخنه‌کانیان دا خشانده‌وه، یان ناوه که یانم له رووی به‌رگه‌کانیان چاوپێ که‌وتوو، به‌لام له نیو ئه‌وه‌وه‌موو نوسراوه‌دا یه‌کیکم وه‌به‌رچاوه‌هات که بریک له باری فه‌قی و فه‌قییه تی و ژیا نی پر له مه‌ینه‌ت^(۲) و تالی فه‌قی خو‌شه‌ویسته‌کانمان دوابی و تۆسکالیک^(۳) حوجره ئه‌و مه‌ل‌به‌نده^(۴) ده‌وله‌مه‌نده پر پیت و پیروزی پی‌ناساندین، بۆیه منیش تاوم دا پی‌نووس و سه‌رم به‌سه‌ر لا په‌ری ده‌فته‌ردا خوارکرده‌وه و به‌که‌لک وه‌رگرتن له رووداو و بیسراو و بینرا و قه‌لم و ده‌فته‌ر و ده‌رفته^(۵) و به‌ پشت‌به‌ستن به یه‌زدانی مه‌زن، ده‌ستم کرد به

۱ - په‌رپووت: له‌به‌ر یه‌ک هه‌له‌وه‌شاو. (هه‌نبانه)

۲ - مه‌ینه‌ت: تالاو و ده‌ردی سه‌ری. (خال)

۳ - تۆسکال: تۆزقال، که‌مترین ئه‌ندازه، تۆزولکه، نه‌ختۆکه. (هه‌نبانه)

۴ - مه‌ل‌به‌نده: ناوچه (خال)

بیرکردنه وه و لیکدانه وه و نووسینی کورته مه به ستیک له باره ی حوجره و رۆله کانی دا و
 نیویشم نا: (فه قی و فه قییه تی له کوردستان)

به و هیوایه که خوی به هاواره وه هاتوو هه لم بو هه لخوا و بیخه مه به رده ستی
 خوینده وارانێ خوشه ویست، ئیتر یارمه تیش هه ر به خوایه و پیاو پال وه وی دا به سیه تی.

چوونه ناو باسه وه

هه روه کی له پیشه کیه که باسم کرد هیچ نو سراوێکم له باره ی ئه و مه به سته دا که
 ده مه وه ی خوی لی بکه م به وه ستا نه خویندو ته وه، به لام چونکوو بو خوم یه کیک بووم له و
 که سانه که ماوه یه کی زور ده گه ل فه قی نازیه کان ژیانم بردو ته سه رو، سه رو که لله م ده گه ل
 لیک داو و دانووم له دیزه یدا کولاندوون و کۆلم ده ژیر کۆلی ناو و نانم ده گه ل
 له ت کردوون و کرده وه م ره چاو کردوون، بویه زات ده که م^(۱) له گز ئه و کاره دا رابچم و
 بچمه نیو گیژی بیرو به ره و ناساندنی ئه و توێژه له کومه له که مان چه ند هه نگاوینک
 هه لبینمه وه بو ئه وه ی ئه گه ر ئه و ئیشه م بی که لکیش بی لانی که م رقی نوسه ران هه لبستینی و
 هانیان بدا بو هه لئانه وه ی هه نگاوی باشتی بو ئه و مه به سته.

ئهم کورته باسه ش له (ههشت توێ) دا ده خه مه روو و به دوا و ته و په یامینک کۆتایی
 بی دینم و مالاوایی ده که م جا ئه وی گوینی بو گرتم مالی ئاوابی و ئه وه ش لوت له وجۆره
 شتانه باده دا خوا بکا هه ر ئاوا نه بی.

تونیی یه کهم: فهقی و ژانی ژین

ئه گهر که مێک له ژێواری^(١) ناله باری پر له تهنگ و چه له مهی^(٢) فهقیان بکۆلینه وه و سه رنجیک بدهینه جینگا و رینگا و چۆنییه تی به رنجوونی وان له کوردستان دا بۆمان ده رده که وێ که ژیا نیان گه لیک تاله و تیکه له ده گه ل خه م و خه فته و چه رمه سه ری^(٣) و بی به شی و روژه شی^(٤) به تاییه ت که سیک نانیکێ ده گه ل له ت کرد بن و له نزیکه وه بیان ناسی یان بۆ ماوه یه کی فهقی بووبی واده زانی که هه رچی کۆسپ و ئیش و ژانه له خه لک نه بان و له وان میوانه.

یه که م هۆی ئه و بی به شی یه ئه وه یه که له بهر له سه رکار نه بوونی میری^(٥) ئیسلامی تا ئه مڕۆ هێچ کامیک له میری یه کان تا ئیستا بایه خیکیان بۆ وان دانه ناوه و ئه رکی گوزه ران و به رپوه بردنی ژیا نیان وه ئه ستوی خۆ نه گرتووه؛ بۆیه که له په لی ژیا نیان راسته وخۆ له خه لک وه رگرتووه و به شیوه ی چاوه له ده ستی و ده ست پان کردنه وه بۆ ئه م و ئه و به رپوه چوون و چوونه به رده رکی هه موو که س و نا که سیک^(٦) جا کی هه یه بلێ ژینی به

١ - ژێوار: رابواردنی ته مه ن، باری ژیا ن، چۆنییه تی ژین، بژیو. (هه نبانه)

٢ - ته نگ و چه له مه: دژواری، ناخۆشی، ته نگانه. (هه نبانه)

٣ - چه رمه سه ری: چه رمه سه ره، ده رد و ئازار و ره نجی زۆر (هه نبانه)

٤ - روژه ره شی: به ده ختی. (هه نبانه)

٥ - میری: حکومه ت. (خال)

٦ - وه ک ده زانی له زۆربه ی زۆری ولا ته ئیسلامی یه کان دا ریکه راوه ی ئه وقاف گوزه ران و باری ژیا نی مه لا و فه قیا نی گرتۆ ته ئه ستۆ و چاک یا خه را پ پیا ن را ده گا و پێو یستی یان به وه رگرتنی راسته وخۆ ی بژیو له خه لک نییه. به لام به داخه وه، وه ک ره خه یه ک ده بی بلیم: که له ولاتی ئیمه ئه و کاره تا ئیستا نه کراوه و ئه و هه ل و مه رجه نه ره خسا وه و ده ست پان را کردن و چاوه روا نی له خه لک بۆ ئیمه هه رما وه. که ئه و جو ره ژیا نه ش هه زاران گیر و گرتی پێک هینا وه و ره وتی کاره که ما نی خستۆ ته دوا وه.

هه لبه ته نابێ ئه وه ش وه شارین که ریکه را وه ی ئه وقافی ئیمه ش له و باره وه هه نگاوی هه لپنا وه ته وه به لام شتیکی وانییه حیسابی له سه ربکری. چونکی زۆرترین را ده ی مو چه که ئیستا ده درێ به هه ندیک له و مه لا یا نه ی

چاۋ لە دەستى خوشى و گوزەرانىكى ئابروومەندانە يە؟ ھەركەس راي واپى يان دوورە لە دادپەرورەرى و مروفايەتى يان قەتى ئەو ژيانە نەديوە و نازانى چيە و چۆنە، ياخوا قەت ھەر چاۋى پىنى نەكەۋى و نەكەۋىتە رۆژرەشى.

ژيانى چاۋ لە دەستى و دەرگا و دەرک کردن بۇ نانكى رەقى شكاو يا سوتاو و جامىك شورباۋى سويريان بى خوى و ھەلۋەستان لە بەر دەرگا و لە ژىر ھىرشى كړيوە و باكوته و رەھىلە (۱) باران و چۆراۋكەى سوانان (۲) تا كابانى مال وە جواب بى و ئەسكوى (۳) دەبنى دىزى بگىرې و بەشى فەقىي بىچارە و كىلۋى لى دەرىنى - وەك لەمە بەدواۋە باسى دەكەين - و زور كەند و كوسپ و لەمپەرى دىش وەك غەربايەتى چىشتن و دوورى لە ولات و بەجى ھىشتى داىك و باب و خوشك و برا و خزم و كەس و كار و بى بەرگ و پوول و پىلاۋبوون و زور شتى دىش لە دەورانى خويندن دا بەرۋكى فەقى دەگرن و دەبنە بەرھەلستى. ئەو ھەر فەقىيە بە ورە و باۋەرى بەرزى و دلى پتە و نە بەزى تاودەداتە كارەكەى و بە خوراگرى خوى و پشت بەستن بە خوداى، ھەموو بەرھەلستىكى سەر رىگاي ھەپرون بە ھەپرون (۴) دەكا و لەمپەرەكانى دەپەرىنى و چال و چۆلەكانى پر دەكاتەو (۵) و تاتروپكى رزگارى لە چەنگى نەخويندەۋارى، بى پشودان دەچىتە پىش و پاشەكشە بە ھەموو ناحەزىك (۶) دەكا.

لیرەدا نامەھەوى لاۋەكانمان لە فەقىيەتى بترسىنم و پىيان بلىم: نەچن رووبكەنە

 لە ھەوت خانى روستەم تىيەپرون و ئاخىرىن پلەى مەلایەتى يان ھەبە (۸۰۰۰) ھەشت ھەزار تەمەنە و ئەۋىش ناراستەخۆ لە لاين مەرکەزى بزورگى ئىسلامى يەو دەگا و گەشتىشى بەم شىۋە بۆتە ھوى دردۆنگى خەلک لە مەلاكان.

شايانى باسە كە من لە پرىك سەرچاۋە بىستوومە، ئەو دراۋە ھى رىكخراۋەى ئەوقاف بى، دەنا وابلۆ بۆتەو كە ھى ئەۋى نەبى!!!

۱ - رەھىلە: بارانى لىزمە و بە خور. (خال)

۲ - سوانە: گويسوانە. (خال). سوانە: سواندە، ياسارە (ھەنبانە)

۳ - ئەسكوى: كەۋچكىكى گەورەى دەم زلى كلەك درىزە چىشتى شلەى لە مەنجىل پى تى ئەكرى (خال).

۴ - ھەپرون بە ھەپرون: شىكە كە لە بەرزى يەو كە وتىتە خوارەو و ورد و خاش بووبى. (خال)

۵ - تروپك: دوندى كىو، بلندترين شوين لە دار. (ھەنبانە)

ئهوکاره ناله باره و ئابرووی خوتان بهرن و خوتان بخه نه نیو خانووی خهم و خه فته و برسیه تی و رووتی و بی ئه نوایی^(۱) و تووشی تووش^(۲) بین، نه، هه رگیز چونکه پیاو پیاوی تهنگانانه و سواریش تانه گلی نابنی به سوار، یان وه کی هه ژار له (خه یام به کوردی) دا ده لی:

«گه نجت ده وی رهنجی ده وی واهات و واچوو

کی گول ده چنی درکی له دهستی راچوو»

«تا شانه نه بوو له تله ت و جه رگی پاره

که ی دهستی به کاکولی جوانیک داچوو»

ئه من مه به ستم ئه وه یه ئیمه ی مسولمان بزانی که بریانی فهقی تا خویندن ته واه ده که ن و به ئامانج ده گن و ده بنه ماموستای ئایینی، چهنده رهنج و کویره وه ری ده کیشن و تاج راده یه ک به چه توونی ژیان ده به نه سه ری و له ماوه ی ژیانی فهقییه تی دا ده گه له چه ند ناهومیدی و بی به شی روو به روو ده بن و به و حاله ش قولی، پیاوه تی هه لده مالن و ده گه له هه موو گیر و گر فیک به ره به ره کانی ده که ن و ئاماده ن هه موو که ند و کۆسپیک وه خو بگرن و هه ر چه شنه ساردی و گه رمی یه ک بچیژن بو ئه وه ی بتوانن له دواروژدا بیننه مروؤفیکی ئاین ناس و گه له که یان له باری ئایینه وه رینوینی بکه ن و وریایان بکه نه وه، که فریوی زور داره کان و خوانه ناسه کان نه خون و خویان بناسن و خو به دوژمن بناسین و دوژمنی خو بتاسین.^(۳) هه روه ها بو ئه وه ی ئیمه - که ده بینین ته نیا به ئامانجی خزمه ت کردن به ئاین و گه له ئه وه موو رهنج و ئازاره وه خوده گرن و بی پروییانو و گازنده تا ته واهو بوون درێژه به خویندن ده ده ن - شانازی یان پیوه بکه ین و هه روه کی تا ئیستا شانمان وه به رداهه و ئه رکی به پیوه بردنی ژیانی وانمان وه ئه ستوی خوگر تووه ئه وکاره هه ر درێژه پی بده ین و به لکوو

۱ - ئه نوا: په ناو په سیو، جی چه وانه وه ی شهو. (هه بنانه)

۲ - تووش: روو به روو به یه ک گه یشتن، هه وای زور سارد و بارانی، چاره وای گازگر و له قه هاویژ، مروؤی به دفه ر و بی ئاکار. (هه بنانه)

۳ - تاساندن: خنکاندن، خنقاندن، گێژ کردن. (هه بنانه)

باشتریش خزمه تیان پێ بکهین و ههول بدهین بۆ ئهوهی به پنی توانا باری ناله باری ژانیان بگۆڕین و لانی کهم له کۆل ده رکا و ده رکیان بکهینهوه.

چونکه ئه گهر به راستی که میك ورد بینهوه ده زانین که فەقی له نان و ئاویش بۆ ئیمه پیوست تره، له بهر ئه وه ئه گهر فەقی نه بی ماموستای ئاینیشمان بۆ سازنابی و ئه گهر ماموستاش نه بی کێ هه یه له دینمان حالی بکا؟ مه گهر دین شتیکی وایه که له ههردی هه ل بقولی، یان وه ک کهل و په لیک ده توانین له بازاردا بۆی بگهرین و ئه گهر نه شیت له ده ره وه را بۆمان بیست و له هه نده ران داوای بکهین؟ قسه شمان ده گه ل ئه وانه نییه که دین دوست و ئاین په رست نین و چاویان به مه لا و فەقی هه ل نایه و هه لۆیستیان له هه لۆیستی موسولمانان جیا یه!

گیر و گرفت له مه ره کانی جو راجو ری سه ر ری گای ژانی به ژانی فەقییه تی له دا هاتو دا زیاتر ده خه یه روو.

چهند فەقی حوجره کانی شاری بانه له حه وشه ی مزگه وتی (محمدی)
که مچیوری مزگه وتیش له ناویاندا ده بینری.

توینی دوووهه م: شی کردنه وهی وشه ی فهقی و حوجره

دیاره وشه ی «فهقی» له «فقیه» ی عه پهبی یه وه که به مانای زانا، زۆر تی گه یشتوو و زیره ک و زانا به شه ریه ته، کورت کراوه ته وه و له بهر نه وه ی له زمانی عه ره بی دا به و که سانه که له ده ستوراتی دین و شه ریه تی ئیسلام دا شاره زایی یان بووبی گوتراوه (فقیه) له زمانی کوردیش دا به و جوړه که سانه هه روا گوتراوه. نه وه نده هه یه له بهر زۆر به کارهینان^(۱) پیتی «ه» ی لیکراوه ته وه و «ی» یه که ش له هیندیک ناوچه دا کراوه ته «ی» ی والا و بوته «فهقی» و به جوړیک ده گه ل فره هنگی کوردی تیکه ل بووه که هه رکه سینک گوئی له وشه ی (فهقی) بیی کوتوپر شانوی فهقی و فهقیه تی به زه ی ن دادی.

«حوجره» ش هه روه ها وشه یه کی عه ره بی یه و به مانای خانوو و دیو هاتوو له بهر نه وه ی نه و جوړه خویندنه له پیش هه موو ولاتیک دا له نیو عه ره به کان دا بووه و نه وان وه ک هه موو دیوئیک به و دیوه شیان گوتوه «حجره» هه روا دوا ی هاتنی نه و خویندنه بو نیو کورده واری نه و نیوه ماوه ته وه و دهستی لی نه دراوه، مه گه ر به کز کردنه وه ی ریه که ی. نه مه باسینک بوو له ناوی حوجره به لام بزانی ن ناوه روکی حوجره چی یه و چی تیدایه و چ به ره میکی خستوته ده ری و چ په ریز و پاشه که وتیکی له دوا یه.

به ره هه می حوجره

میژو شاهیده و خه لک دیویه تی و ده بینی که حوجره کانی کوردستان به در یژایی چه ند سه ده هه روه کو فیر گه ی دین و سه نگه ری پاریز گاری له تاین بوون که به نه رخت رین و با شترین ده سکه وتی ژیا نی مرو فیه کانه، هه ر ناواش جینداری قوتا بخانه و زانکو و تاقه سه ره چاوه ی زانست و زانیاری و مه کو ی په روه رده کردن و بارهینانی زانیان و رونا کبیرانی ولات بوون.

رو له کانی حوجره ته نیا و ته نیا پاراستن و گه شه پندانی تاینیان به پیشه و نه رکی خو یان نه زانیوه. به لکوو له هه موو بوار و باریکه وه نه گه ر له ده ستیان هاتنی و ریگه یان

لښ نه گیرایی، خز مه تیان به خه لک کردوه. ئاستی زانستی یان له باری کومه لایه تی، سیاسی، ثابوری و لهش ساغی یه وه، بردونه سهری. کیشه و دوه رکی و نیوان ناخو شی یان له نیو هه لگر تون و ناوی ئاشتی یان بو به ثاوری شه پردا کردون. به ره و یه کیه تی و یه کرپزی هانیان داون، بو یان له قازانجی پیکه وه بون و زیانی لیکه وه بون داون. دوشمنیان پی ناساندون و بو دژایه تی کردنیان هانیان داون. بو خوشیان له و ریانه دا پشه نگ بوون و رچه یان بو شکاندون و ته می ترس و نابه له دی یان له سهر ریگا ره واندوون.

خویندکاران و ده رچوانی زانکو ی حو جره بناغه داریزهر و پیکهینه ر و دریزه ده ری میژوی نه ده بی و سیاسی، وه ک دووپایه ی هه ره گرینکی بوون و مانو قه واره ی هه ر نه ته وه یه ک بوون و له و ری نه ش دا هه موو شتیکیان تا ده گاته ده رکران و گیران و به خشینی گیان له خو گر توه.

ریه ران، شوپشگیران، نوسه ران، شاعیران و... هه موویان تا نیو سه ده له مه وه به ر هه ر له حو جره سه ریان هه لداوه و بو به جی گه یاندنی ته رکی سه رشانیان هه موو ره نج و ئازاریکیان له خو یان گر توه زورینک له خو شی و مافی خو یان وه لاناوه.

جا نه گه ر ته م په راوه سهر له به ر بخوینییه وه و لئی وردبیه وه، ده بینی که ته م ریگایه چه ند زه حمه ت و کویره وه ری و که ند و کلوی له نیودایه، به و حاله ش ریواره کانی، شوره سواره چاونه ترس و بویر و به کاره کانی بو خه لکی خو چیان کردوه. بو سه لماندنی داواشم ژینامه ی پر له شانازی شاعیر و نوسه رانی رابردوومان، هه روه ها میژوی سیاسی و نه ده بی گه له که مان، به پالپشت و شاهید ده گرم.

هوجره ی «صلاح الدین ایوبی» له ناوچه ی شنۆ

گوندی ئاسناوی

تونیی سینه‌م: قوناغه کانی فه‌قییه تی :

ماوه‌ی خویندن له پیوه‌ندی ده‌گه‌ل خویندنه‌که‌دا به دوو سه‌رده‌م دابه‌ش ده‌کړئ:

یه‌که‌م سه‌رده‌م، سوختایه‌تی:

فه‌قی له‌وکاته‌وه به ره‌سمی ده‌ست‌ده‌کا به خویندن و دټه نیو فه‌قییانه وه لانی‌که‌م تا ده‌گاته‌کتییی (جامی) که‌کتیییکه له زانستی (نحو) ده‌دویت و نوسراوی مه‌لا عبدالرحمانی جامی یه و رافه‌ی کتییی «کافیه» نوسراوی ماموستا «ابن الحاجب» ی کوردی ده‌کا پنی ده‌گوترئ «سوخته».

به‌لام سوخته یانی چی و بو له‌و ماوه خویندنه‌دا به فه‌قی ده‌لین سوخته و له که‌نگی‌وه نه‌و نیوه‌ی بو‌دا تا شراوه؟ نازانم بلیم چی و زور له میژه‌کولم به‌وه‌وه هه‌لگرتووه که وه‌لامی نه‌و پرسیاره‌م بو‌ده‌ربکه‌وئ به‌لام بو‌هه‌رکه‌س و هه‌رچی په‌نام‌بردووه وه‌لامیکی وام وه‌ده‌ست نه‌که‌وتووه قنیا تم^(۱) پنی‌بدات.

فه‌ره‌ه‌نگی خال ده‌لئ: (سوخته) که‌سینکه که تازه ده‌ستی کردبئ به خویندن له مزگه‌وتا و کار بکا بو‌ ماموستای و «هه‌روه‌ها ماموستا هه‌ژاریش له (هه‌نبانه‌بۆرینه) دا ده‌لئت: «سوخته یانی ده‌رس‌خوینی سه‌ره‌تایی، تازه فه‌قی» وه وه‌ک ده‌بینین نه‌ ماموستای خال و نه‌ ماموستا هه‌ژاریش هه‌رچه‌ند هه‌ردوکیان سوختایه‌تی یان کردوه به‌لام چونکوو باسی نه‌وه که سوخته بو‌پنی ده‌لین سوخته پیوه‌ندی‌کی راسته‌وخوی به فه‌ره‌ه‌نگه‌وه نییه، وه‌لامی نه‌و پرسیاره‌یان نه‌نوسیوه. جا مه‌گه‌ر (سوخته) هه‌ر به‌ مانای فارسی یه‌که‌ی یانی سووتاو و ئاورگرتوو بئ و مه‌به‌ست سوتان به عیشق و ئه‌وینی خویندنه‌وه بی و یان بریتی^(۲) بی له‌ ماندویی و پرکاری و له‌به‌رته‌وه که فه‌قی له‌و سه‌رده‌مه‌دا زور پرکار و

۱- قنیا ت: دا‌که‌وتن به‌ه‌شی‌که‌م (خال)

ماندوو، ئەو نیوهی بۆداتاشرابی. ئەگەر واش بێ هیچ دوور نیه و تەنانهت ناویکە پێ به پێستی و لێی دەوه شێتەوه. چونکە به پاستی ئەو رهنج و کوێره وه ریهی فهقی له و ماوه دا ده یبینی و ئەو گیر و گرفتانهی دینه بهری و ئەو زهخت و زۆری یه که له سه ریه تی، رینگا بۆوهی خوش ده کا ئەو نیوهی لێ بندری و ئەو که سه ی بۆ هه وه لێن جار ئەو نیوهی لێ ناوه نیوی خۆی ده رکردوه و به کرده وه نیشانی داوه که زانایه.

سوخته و ماندوویی

سوخته جگه له ئیشی تایبه تی خۆی وه ک: ده رس خویندن و ده رس ره وان کردن و ده ور کردنه وه و شیو و کول بۆ خۆی و ماموستا کانی^(۱) و دروومان و ئەو جوړه ئیشانه که ده بێ جێ به جێ یان بکات، ئیش و کاری ناو حو جره ش زۆری له سه رشانی ئەو قورسایی ده کات وه ک:

۱- راتبه یان راتوو

راتبه خۆی وشه یه کی عه ره بی یه و به مانای جێ گرتوو، به رده وام و راوه ستاو هاتوو. ههروه ها به مانای کرێ و موچه و مانگانه به کاره یێراوه. فه ره هنگی خال نوو سیویه تی: (راتوو) یانی روژانه له خه رجی، یان نان، که ئەدری به هه ژار و ههروه ها ماموستا هه ژار له هه نبانه بو رینه دا ده نووسی: (راتو، راتوه و راتبه یانی خیری نان و شتی تر که به فهقی ده دری).

۱ - ئیستا شوشنی جل و بهرگ و پێخه فی هه ره فهقیه که به ته ستوی خۆی وه یه، به لām تا ماوه یه ک له مه وه بهر زۆره یی موسته عیده کان، ههروه ک زۆره یی هه ره زۆری ئیشه کانی حو جره یان له به رانه ر ده رس پێ گوته دا هاویشتوته سه رشانی سوخته، بهرگ و لیبا سیشان پێ شوشتوه دوا ی ئیشک بوونه وه له باتی له ئوتودان پێشان له قه دکردوه و پێان له بوخچێ ناوه ته وه. یان بۆ ئیشکه شیو یارمه تیان لێ وه رگرتوو.

ئیشکه شیو:

فه قیکان و اهه یه میزه ری سبی له جیاتنی شوشن به ئاو و شواری، «ئیشکه شیو» ده کهن. ئیشکه شیو به م شیوه یه که یان هه ره ئاو و زوو ده کرێتوه یان ئەو لفکه ی که تائێستا به ردراوه ته وه هه ل ده پێچری و به م شیوه روی چلکنی مته وه که له بهر حاوان و نه ده ک نه و نه شه شته که لکه له ده و ده گه...

به‌لی به زاراوه‌ی^(۱) نیو فەقییان به‌و خوارده‌مه‌نی و نان و پێخۆره‌ی ده‌گوتری که فەقیکان له‌ناو دی یان گه‌ره‌کی شار کۆی ده‌که‌نه‌وه و بو‌خویان که‌لکی لی‌وه‌رده‌گرن، که ئه‌وه‌ش کاریکه به‌ئەستۆی سوخته‌وه‌یه. واته سوخته ده‌بی سێ‌ژه‌مه نیو ئاوه‌دانی راو بکات و هەر ئەندازه‌یه‌ک پێویستی یان پێ‌بێت، نان و پێخۆر کۆبکاته‌وه.

له‌هیندی شوین سوخته ته‌نیا دوو‌ژه‌مان واته به‌یانی و ئیواری، وه‌راتبه ده‌که‌وی و بو‌نیوه‌روژیش یان له‌پاشماوه‌ی نان و پێخۆری به‌یانی که‌لک وه‌رده‌گرن یان ئه‌وه‌ته ئه‌گه‌ر نان هه‌بی پێخۆریکی بو‌نیوه‌رویه بو‌خویان سازده‌که‌ن جا هه‌رچی هه‌بوو له‌په‌تاته و ته‌ماته‌وه بگه‌ر تا دۆ و ماستاو و پیواز و چای شیرین.

له‌بریک شوینان که فەقیکان بزانی نانی ته‌واویان ده‌گه‌ل چینه‌وه‌ی پێخۆر بو‌په‌یدا نابێ نانی به‌جیا ده‌چینه‌وه و پێخۆریش به‌جیا، به‌و شیوه‌که‌ دوا‌ی نویژی ئیواری که‌سیک یان دوو‌که‌س وه‌نیو ئاوه‌دانی ده‌که‌ون و به‌پێ پێویستی شه‌و و روژیک یان بو‌چه‌ند شه‌و و روژان نانی کۆده‌که‌نه‌وه که له‌و شیوه‌دا ده‌گه‌ل چینه‌وه‌ی پێخۆر نان وه‌رناگرن ئه‌گه‌ر وه‌ریش بگرن، له‌کاتی نان‌چینه‌وه‌دا ناچنه‌وه‌و مالانه‌ی پێخۆریان لێ‌وه‌دین.

فه‌قیکان له‌راتبه‌کردن‌دا له‌نیوان نه‌دار و ده‌وله‌مه‌نددا جیاوازی داده‌نین و بو‌ئه‌و مالانه‌ی که پێیان‌وايه ده‌ست کورتن، یان هه‌ر ناچن یان ئه‌گه‌ریش بیشچن بو‌پێخۆر ناچن و نانی‌شان به‌که‌می لی‌وه‌رده‌گرن. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر مالیک هه‌تیوبار بی هه‌ر رووی تی‌ناکه‌ن، با ده‌وله‌مه‌ندیش بی.

راتبه‌ره‌حمه‌ت‌ان لی‌بێت!

رسته‌یه‌ک که فەقی له‌کاتی راتبه‌کردن‌دا به‌کاری دینێ رسته‌ی «راتبه‌ره‌حمه‌تو لی‌بی»یه. به‌و شیوه‌که وه‌ختیک فەقی گه‌یشه به‌رده‌رگای ئه‌و ماله‌که ده‌یه‌وه‌ی راتبه‌ی لی‌وه‌ربگریت ئه‌و رسته‌ی به‌ده‌نگیکی به‌رز، به‌جو‌ریک که بزانی کابان حالی ده‌بێت، ده‌لی و چاوه‌پوانی راتبه‌ده‌کات. کابانیش مال‌ه‌قه هه‌ر که‌گویی له‌و ده‌نگه‌بوو به‌گورجی هه‌ر ئیشیکی له‌به‌رده‌ستی دابی وه‌لای ده‌نیت و ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر مه‌مکیشی له‌

زاری کۆرپه ی شیرینی نابن له سهری ههڵدهستی و چ شتیک شک بهری بهشی فهقی ی لی ده دا و نه گهرهیچی ئامادهشی نه بئ لانی کهم دیته لای فهقی سوتاو و داوای لیبوردنی لیده کات. (۱) له برینک جیگایانیش به جی ی «راتبه ره حمه تو لی بئ» رسته ی «پیخوری فهقیان بچنه به ههشتی» و نه گهر نان به جوی بچندریته وه «نانی فهقیان بچنه به ههشتی» ده گوتری.

سوخته کان راتبه ده کهن

۱ - ماموستا مهلا محهمه دی خال له نیو بانی ژیان و به سه رهاتی «شیخ معروف نودی» دا که یه کیک له ههره زانا پایه به رزه کانی کوردستان بووه و نوسراوه گه لیک زوری له دوای خوی به جی هیشتوو ده لیت: «...شیخ مهعرووف له مهدره سهی (ههزار مهرد) ده ژیا، ده گه ل قۆلنک له ره فیه فهقیه کانی، له حوچه ییکی تهنگ و تاریک دا، که چاوت به ژوو ره که ی بکه وتایه ده تبینی که کۆنه حه سیریکی لی راخراوه. دیواره که شی پر بوو له ره فه و سینگ زوری لی دا کو ترابوو. ههر فهقیه ک سینگیکی تایهت به خوی هه بوو که لیاسه کانی پیوه هه لده واسی و ره فه یه کیشی بوو کتیه کانی له سه ر داده نان. ئازوو خه یان به یانان و ئیواران، له لایه ن خه لکی دیوه بو ده هات، که بریتی بوو له نانی ویشک و کولیره ی رهق. مه گهر شه وانی جومعه که برنیکیان شۆرباو بو ده هات. کولیره کانیان، به سه ر خویاندا دابهش ده کرد، که ههر کامیکیان بو شه و و روژنیک سی کولیره ی بهرده کهوت.

بازه وه ختیکان، له لایه ن خیرخوازانی ئاوایه وه برنیک گۆشتیان بو ده هات و لیان ده نا و به و هۆیه شه وه ژوو ره که یان پر ده بوو له دوو که ل.

جاری وا هه بوو، داریان ده ست نه ده کهوت و چیشه که یان، به گه لا و پووش و په لاش، ده کولاند.

دوای ئاماده بوونی چیش، پاش ئه وه ی به ئالفه داده نیش، گوشته که یان به پیی سهری نه فره کان به شهش ده کرد و به که لک وه رگرتن له پشکی تایهت به خویان (دهو) ههر یه که به شیکیان هه لده گرت و به ئیشیا و ته مایه کی زۆره وه ده بانخوارد و...

علمائنا فی خدمة العلم و الدین

عبدالکریم محمد المدرس

لایه ٤، ٥٧٤، ٥٧٥.

۲- جومعانه:

جومعانه ئه وه به که فهقیکان له روژانی ههینی^(۱) دا وه نیو ئاوه دانی ده که ون و هیندی که ل و په لی ژیان وه که قهند، چا، روژ، هیلکه و بری شتی تریش خر ده که نه وه و بو خویان که لکی لی وه رده گرن. بهوشیوه که فهقیکان پیکه وه چهند توره که و دهفر^(۲) دهست ده دهنی و وه نیو ئاوه دانی ده که ون و گه یشتنه به رده رگای هه مالیک که بیان هه وی جومعانه ی لی وه ر بگرن به کیکیان به دهنگی به رز هاوار ده کا: «جومعانه ی فهقیان بچنه به ههشتی» به دواویش دا ئه وانی دیکه تیکرا ده لین: «خواو لی رازی بی» یان «ره حمه تی خوداو لی بی»

ئه و شتومه کهش که کوی ده که نه وه وا هه به لیان زیاد ده بی. ئه وهش که زیاد ده بی وه کی هیلکه و قهند و چایی، وه سه ربه کی ده نین تا زور ده بی و پاشان ده یفر وشن و دراوه کهشی ده دهنه وه به شتومه کی پنیوستی حوجری وه ک سفره، چرا، پیاله و ژیر پیاله ی چایی و هه ور و هوژ و شتی ئاوا و ههروه ها به و دراوه، له شوینیک دا که نیوه پرویان راتبه ناکری نیوه روژه یشی پی ئاماده ده کری و ئه گه ر ده ستیش بروات هیندیکی بو شه وچه له^(۳) ته رخان ده کری.

پنیوسته ئه وهش بلیم که فهقیکان ههروه کو له راتبه کردن دا له نیوان دارا و نه داردا جیاوازی داده نین له جومعانهش دا توفیر^(۴) هه ر داده نین.

۱- ههینی: روژی جومه.

۲- دهفر: جیگه ی شت تیکردن. (هه نانه)

۳- شه وچه له: خواره مهنی به که له شه وگاری زستانا دوا ی نان خواردن شه خوری له میوه ی وشک و ته. (خال)

فهقیه کان جومعانه ده کهن

له جومعانه کردن داموسته عیده کانیش وه ک سوخته کان به شداری ده کهن به لام هیچ شتومه کینک هه لئاگرن و ئه و شته ی وه ری ده گرن ده بنی هه تا ته واوبونی جومعانه هه ر سوخته ی به خت سوتاو هه لی بگری. (۱)

جومعانه جورینکی دیشی هه یه ئه ویش ئه وه یه که هه رکاتیک فهقی ی دینه ک له و دینه ی که لینی، ژیانیا ن به ریوه نه چوو به کومه ل یان چه ند که سیکیان ده چن بو دینه کی دیکه که فهقی تیدا نه بیت و به و شیوه ی که باسما ن کرد جومعانه ی لی ده کهن و که ل و په لی پیویست بو خویان ده چننه وه. (۲)

واش هه یه فهقیکان له و شیوه جومعانه بو پولی گیرفانی خویان که لک وه رده گرن. له بهر ئه وه ی که به داخه وه زوربه ی زوری فهقیکان کوپه هه ژارن و به ده گمه ن ری ده که ویت

۱- هه لبت له و دوایی یانه دا هاوکاری موسته عیده کان بو سوخته کان زیاتر بووه و به شیک زور له موسته عیده کان به ئه ندازه ی سوخته کان بگه زیاتریش کار ده کهن جا به وینه له جومعانه ش دا هاوکاری یان هه رده کهن.

كوپە دەولەمەندىك بېتتە فەقى و يان ئەگەر وەبەر خويندنىشى بىن تا سەربخوينىت. جا بۆيە بەشى ھەرە زۆرى فەقىكان ناتوانن يارمەتى پىويست لە مالى خويان را بىنن و ناچار دەبن بۆ كرىنى ھىندىك شتى پىويست وەك بەرگ و پۆشاك و كىتب و پىنووس و لىنووس و ئەوجورە شتومەكانە داواى يارمەتى لە خەلك بەكن.

شايانى باسەكە ئەوجورە جومەكانە ماوەيىكە وەلانراوە و زۆر بەكەمى دەبىندىت و ئەو ماوەيەش كە بۆ دراوى نيوگىرفان لەو شىو جومەكانە كەلك وەرگىراوە و انەبووە كە بە تەواوى ئاتاجى^(۱) يان جى بەجى بويىت. چونكو ئەو جومەكانە لە سالى دا جارىكى يان دوو جاران كراوە و لەو يك - دوو جارەش دا دەستكەوتىكى وايان نەبووە كە بە ھەموو لايەكيان رابگات. جا بۆيە ئەگەر مالى بابى فەقى فەقىرىش بووبى قورسايى بەشىكى زۆر لە بەرپۆە چوونى ژيانى كوپەكەيان ھەر لە سەرشان بوو.

واھەيە فەقىكان لە جومەكانەى دەرەویدا لە جياتى كەل و پەل و وردە شتومەك جومەكانەى گىسكان دەكەن و بۆ وەرگرتنى يارمەتى دەچنە لای مەردارەكان لە ھۆبەو ھەوار و ئەوانىش بە پى دەخۆرا دىن گىسكىك - دوو گىسكىك يان پولى كەمتر لە نرخى گىسكىكيان دەدەنى. ديارە ئەو دراو و گىسكەش يان لە برى زەكاتى شەرىيە، يان خىر و سەدەقەيەيان بە ناوى يارمەتى دانى ئايىنەوہيە كە فەقىكانىش جگە لە گىسكىك كە بە وردكەنان قەلەوى دەكەن و دەيكەنە قاورمە؛ ئەوانى تر دەفرۆشن و دراوہ كەشى لە پىويستىە كانى خويان و حوجرە خەرج دەكەن.^(۲)

۳-كارەكانى دىكەى حوجرە:

جگە لە راتبە و جومەكانە تەواوى ئەو كارانەى كە دەبى لە نيو حوجرەدا جى بەجى بكرىن بە گشتى بە ئەستوى سوختەوہن جا لە ئاوهينان و ئامادە كردنى چايى بە ھەموو ئىشيكەوہ وەكى تىھاويتن و ھەلكردنى سەماوەر و سەرئاورنانى قەرەوانە و شوشتنى پيالە

۱ - ئاتاجى: ئىحتياجى، پىويستى.

۲ - ھەلبەت ئەگەر لەباتى زەكاتى شەرىيە بىدەن دەبى مەرجى پىويستى تىدائى و اتاگىسكىك بەكەلك نايە بەلكوو دەبى يان كوور بى يان چوشتىر.

و ژیر پیاله و قه‌ندشکاندن و چایی تیکردن و چایی گێران و هه‌روه‌ها شتنی هه‌ور و هوڵ و سفره‌چنین و هه‌لگرته‌وه و داربرینه‌وه و داخستنی کووره له فه‌سلی سه‌رمادا و مال‌مالین و چیش‌لینانی نیوه‌رو و له‌وشوینانه‌ی که راتبه‌ دووژمه‌یه، بگره‌ تا هه‌موو ته‌و ئیشانه‌ی که له‌ نیو مالیک‌دا نه‌نجام‌دانیان پێویسته‌.

به‌زمی کابان

ئه‌وانه به‌جیی خوی که سوخته‌ی بیچاره‌ ده‌بی شانیان وه‌به‌ردا و کۆلیان پێوه‌ هه‌لبگرئ؛ ده‌ردیکی دیك که سه‌رباری هه‌موو ده‌ردانه‌ ئه‌وه‌یه که له‌به‌ر به‌شدار نه‌بوونی گه‌لێک له‌ حوجره‌کان له‌ ده‌فر و ئامانی پێویست، فه‌قیکان بو‌ راتبه‌ کردن چوونه‌ هه‌ر مالیک پێخوریان بو‌ ده‌ده‌فری خویان ده‌که‌ن، له‌و نیوه‌ش‌دا هیندیک قاپ و ماپ، یان ده‌گۆرین و یان هه‌رون ده‌بن و کابانیش تین بو‌ فه‌قی دینیت که قاپه‌که‌ی بو‌ بدوژیته‌وه و ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بو‌ خوشی قاپیکی لی ونبیی له‌وانه‌یه‌ هه‌ر به‌ سه‌ر فه‌قی‌دا بینیت.

سوخته‌ی به‌سته‌زمانیش تازه‌ قاپیکی ون‌بوو له‌ نیو دیه‌ک‌دا چوون و له‌ کوئی‌وه وه‌بینیت. روو له‌ هه‌ر مالیک بکات به‌ ده‌ستی به‌تاله‌وه‌ ده‌گه‌ریته‌وه. چونکو ئه‌و قاپه‌یان هه‌ر له‌ ده‌ستی کابان خوی ون‌بووه‌ یان ئه‌گه‌ر فه‌قیش ونی‌کردبی و له‌ رووی نه‌زانینه‌وه‌ دابیتی به‌ مالیکی تر ئه‌وه‌ کابانی ئه‌و ماله‌ش‌یان لی ده‌گۆری و به‌ ئی خوی ده‌زانی و یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که بو‌ خوشی قاپی لی ون‌بووه‌ جا به‌ هه‌ر هو‌یه‌که‌وه، لی‌ی ون‌بووینت ده‌یکا به‌ هی خوی و تازه‌ نایدا ته‌وه‌ به‌ فه‌قی و ده‌بی، فه‌قی خوی تاوانی بدات. له‌وانه‌شه‌ ئه‌گه‌ر زو‌ر له‌ قاپه‌که‌ هه‌لسوو‌ری تاوانبار‌تریش بی و تووشی کابانیک بی که له‌باتی ویدا نه‌وه‌ی قاپ پیی‌بلی: خو‌به‌ خوای فه‌قی گیان زو‌ر له‌ میژه‌ قاپیکی خوشم ون‌بووه‌، هه‌ر داومه‌ به‌ تو‌ش، هاها وه‌بیرت نایه‌ ئه‌وئ روژی له‌ پاوه‌که‌م بو‌ تی‌کردی؟ ئه‌وه‌ هه‌ر ده‌مگوت پیت‌ده‌لیم: بۆم‌بینیه‌وه!!

هه‌رچه‌ند ئه‌و ریز و حورمه‌ته‌ی خه‌لکی مسو‌لمانی کورد بو‌ فه‌قی‌ داده‌نین جی‌ی ریز و ئه‌و زه‌حمه‌ته‌ی پیه‌وه‌ ده‌کی‌شن جی‌ی شانازی‌یه‌ و زو‌ر پیاوانه‌ ئه‌رکی به‌ریوه‌بردنی

سکالات^(۱) لہ لای مہ لایدہ کم
 ئیشی خوم لہ وی جی بہ جی دہ کم شہ
 فہ قیکہ دہ یگوت پووری بہ دینت
 بہ خوا و پیغہ مہر بہ مہرگ و ژینت
 ئہ من ئہ و قاپہم ون نہ کردوہ
 ئہ وہی تو دہ یلنی من نہ مہردوہ
 ہہرچی بردوومہ بوم ہیناویہ وہ
 چت داوہ بہ من زوو ویم داویہ وہ
 وردہ، وردہ شہر گہر متر دہ بوو
 شیتہ^(۲) ی پوورہ خہج ہہر پتر دہ بوو
 قہ بوولی نہ بوو ئایین و رہدا
 بی بہ زہ یانہ دژمینی^(۳) دہدا
 فہ قی لی قہ و ماو لہ وی دامابوو
 کوولی گریانلی لہ ئہ وکی مابوو
 کہ دی پوورہ خہج دہس ہہلناگری
 گوینچکہ بو قہی کہس راناگری
 خودا خودای بوو لہ کوولی وہ بی
 لہ کوول بہ ختہ کہی کلولی وہ بی
 منیش کہ دیتم ئہ و شہر و کیشہ
 سہر بہ خو کہ و تمہ بیر و ئہ ندیشہ

۱ - سکالات: ہہلرشتی داخ و خہفہ تی دل لای بہ کیک. (خال)

۲ - شیتہ: قیزہ. (خال)

۳ - دژمین: جوتیر، دژمان. (ہہ نانہ)

ده گهل فهقیله ی بی بهش و باره^(۱)
 که وتمه وت و ویز له مه ر ئه وکاره
 گوتم ئه ی برای بی قه در و نازم
 کارای بی بهش و ئاواته خوازم
 بو ده بی ئاوا بی ریزی لمان
 نه خهینه ژیر پیت گشت مال و سامان؟
 خو تو نه بوایه ی ئاوا نه ده بوو
 گه لمان بی زانکو و بی وانه^(۲) ده بوو
 له ساییه ی دهرس و دهوری تووه یه
 خاوه ن میژوین، ههر له تووه یه:
 یاسای شه ریه ت که ماوه ته وه
 خه لک له ساییه ی هه ساوه ته وه
 هو نراوه و په خشان تو راتگرتووه
 ئه ده بی کوردیت پی ره نگاندووه
 فولکلوری کوردی له ئه فسانه وه
 ههم سه رگوزه شته به داستانه وه
 په ندی پیشینیان مه ته ل و مه سه ل
 بر و و روسمه کان ره سه ن و ته سه ل
 شیعر و موسیقا و گالته و گه پ هه مووی
 چی قسه ی خوشه گشتی موو به مووی
 ههر له تووه یه که ئیستا ماون
 ناوینکیان هه یه و له ناوا باون

۱ - باره: بههره و داها. (هه بنانه)

۲ - وانه: دهرس. (خال)

زاناي بەنرخ و پىپۇر^(۱) و ھۆزان^(۲)
 گەورە پىاوانى ھەلکە وتووى ھۆزان^(۳)
 ھەرچى ھەمانە ھۆنەر و نوسەر
 گشتيان لە حوجرە سەريان ھىنا دەر
 مەلای جىزىرى و ئەحمەدى خانى
 سالم و مەھوى ھەم بىسارانى
 شىخ رەزا و زىوەر، سەى ياقۇ و مەجدى
 ئەحمەدى موختار، حەرىق و ھەمدى
 سالمى سەنە و مەلای جەبىبارى
 كوردى و پىرەمىرد مەولەوى و نارى
 نالى شارەزاي دەشتى شارەزوور
 حاجى قادرى قەبر پەر لە نوور
 ئەو ئەستىرانەى كە گەشانەو
 بىھ ئەسمانە كەى ئەدەبمانەو
 دەيانى تىرىش كە وەكوو مەردان
 نەخشاندىان مىژووى ئەدەبى كوردان
 راژەى ئايىن و گەلىان گىرتەبەر
 مەرجى پىاوەتيان بەست و بىردەسەر
 ھەموو بە نانى حوجرە پىگەين
 لە دىن و ژىن و دنيا تىگەين

۱ - پىپۇر: چازان و لىزانى كار. (ھەنبانە)

۲ - ھۆزان: ھەلکە وتوى بلىمەت. (خال)

۳ - ھۆزان: ھۆزان لە نىوہ شىعرى دووھەمداكو (جمع) ى ھۆزە كە بەچەند ماللىك دەللىن بچەنەو سەر يەك

کەسێک بە هیدی و هیمنی بروانی
 لە میژووی ئەدەب زۆر چاک دەزانى
 کى هەولێ داوێ لە بوژگاری
 بە بەشمەینەتی و کزی و هەژاری^(۱)
 کوردی مسولمان با بیرکاتەوێ
 میژووی ئەدەبی خوی لیکداتەوێ
 دوست و دوژمنی دەبی بناسی
 بە هاوکاری دوست لە دوژمن راسی
 هەرەک رابردوو قوڵی هاوکاری
 هەلمانی دەگەل تۆ بە لەباری
 ریزت بووانی بە جوانی و پیری

قەدەرت بزانى وەکو (زمزیری)
 سەرەپای ئەوانەش بە فر و قورگیر کردن، هەلخلیسکانی سەر سەهۆل، لەبەر
 سەرما هەل لەرزین و لە دەرکان سەگەل پێوەرین و لە گەرمان و لە شەرمان ئارەق سڕین، هۆ
 گەلێکی ترن بۆ سەخەلتی و سەرگەردانی سوخته جا بۆیە دەلیم ئەوێ نیوی لێناوێ:

۱ - بەلێ شاعیرە هاوچاخ (معاصر)ە ناو دارە کانیشمان وەک هەژار، هیدی و هیمن و... یان دەوری فەقیەتیان
 بە تەواوی دیوێ یان بەشێکی زۆری تەمەنی پر بایەخیان لە حوجرە بردۆتە سەر و سەرەتای خویندن و فیربونیان
 لەویدا بوو و بناغەى کۆشکی زانست و زانیاریان بە فەقیەتی و لە حوجرەدا رشتووێ کە ئیستا سوارچاکی
 مەیدانی راژەى فەرەنگ و ئەدەبی کوردین و لەو مەیدانەدا زۆر شاکاریان وە دەرناون و گەلێک حەماسەیان
 خولقاندوون و دەگەل هەموو هەل و مەرجێکدا هەلیان کردوو و هیدی و هیمن هاتوونە سەری و بە نەداری و
 هەژاری کتیبخانەى کوردیان لە هەژاری نەجات داوێ و بەرەو دەوڵە مەندیان هیناوێ. مامۆستا هەژاری مەکورانی
 لە ژێنامەى خۆى دا کە لە شەرەفنامە کەى داهاوێ دەلێت: چیشتانى شەشى شابانى ۱۳۳۹ى کۆچى هاتو مەتە
 سەر دنیا، چونکە بابم مەلا بوو و بەچکە سۆنە لە سەریەتی مەلە قیربى... بە پینچ سالی پینم خویندراوێ و دواى
 سیارە و باغەبان و یاقیدە و سولتان جومەجمو و سەنگتراش و چەند وردە کتیبى دیکە ناردراوێ سوخته خانە و
 لەوێوێ چومە مزگەوت و بومە فەقئى و گولستان و بوستان و سەرف و نەحوى عارەبیشم مل لێناوێ و بۆ دەقنە
 (دەقە: پارسە ک کردنى فەقئى، نان چینیوێ لە مالان. هەنبانە) دەرگام کوتاون و بۆ راتوێ گوندان گەراوم و زۆر
 مامۆستا و زۆر قیرگەم ئال و گۆر کردون و بە هیوا بوم بیمە مەلا و جنى باپیران بگرمەوێ.

«سوخته» نیشانی داوه که زانایه و زور به باشی به رابه‌ری به نیو و خاوه‌ن نیو «اسم و مسمی» کردووه.

هه‌رچه‌ند گوتویانه سال به سال خوزگه به پار به لام سوخته‌کان به پنجه‌وانه‌ی نه‌و په‌نده ئیستا له رابردوو، حالیان زور باشره، وه‌ک ده‌گیرنه‌وه تا بیست - سی سالی‌ک له‌مه‌وبه‌ر سوخته‌کان زه‌خت و زه‌حمه‌تیک‌ی زیاتریان له‌سه‌ر بووه و له لایه‌ن گه‌ل‌یک له موسته‌عیده‌کانه‌وه سه‌گ به‌حه‌سار^(۱) یان پی‌کراوه و لیرو له‌وئ دراو‌ن و ده‌گه‌ل نه‌وه‌ش دا له‌نازادیه‌کی زورکه‌م به‌هه‌ره‌مه‌ند بوون.

وه‌ک باس ده‌که‌ن سوخته‌سه‌ره‌رای نه‌و ئیشانه‌ی که ئیستا به‌ئه‌ستوی وه‌ن زور ئیشی‌تری‌شی له‌هیندیک شوین و له لایه‌ن بازه موسته‌عیدیکه‌وه بو دیاری‌کراوه. وه‌ک راخستن و هه‌لگرتنی جینگاوبانی موسته‌عید، که‌وش بو‌دانان و له‌به‌ر هه‌ستانی و هه‌روه‌ها شوشتنی جل و به‌رگ بوی و نه‌وجوره‌ش‌تانه که ده‌بویا هه‌ر نه‌نجامیان‌بدا.

له‌هه‌مووی سه‌یرتر ده‌لین هه‌ق به سوخته‌نه‌دراوه که به ئیشتیای خوی قسه‌بکا یان پی‌بکه‌نئ و ته‌نانه‌ت راده‌ی قسه‌کردن و پیکه‌نینیشیان له‌شه‌و و روژدا بو دیاری‌کردوه و ده‌ستوری پیدراوه له‌کاتی دانیشتن دا به‌زوری له‌سه‌ر چوک دانیشی.

هه‌رچه‌ند پنیوسته له‌هه‌موو کومه‌لگایه‌کی مرو‌فی دان‌ه‌زم و یاسا هه‌بیت و گه‌وره‌یی و چووکایه‌تی بیاریزریت و بگره له‌مالیک‌دا که بنکه‌یه‌کی چکوله‌یه له‌کومه‌لگای گه‌وره‌ی مرو‌ف، نه‌گه‌ر گه‌وره‌یه‌ک و کاربه‌ده‌ستیک نه‌بی که ریکخه‌ر و ریبه‌ری نه‌و بنکه‌بی و رینوینی چکوله‌کان بکات و کار و باریان بو دیاری بکات و نه‌گه‌ر یه‌کی‌ک له‌ژیر باری به‌رپرسیه‌تی چو ده‌ری لئ‌ی وه جواب بیت، جایان هه‌موو نه‌ندامه‌کان تیکرا ببه‌نه کاربه‌ده‌ست و که‌س خه‌تی که‌س نه‌خوینیه‌وه و هه‌رکه‌س به‌مه‌یلی خوی بجولینه‌وه چی پی‌خوش بوو نه‌وه بکات، یان هه‌ر هیچ که‌س خوی به‌به‌رپرس نه‌زانیت و گوی نه‌داته هیچ کاریک، نه‌وه نه‌و ماله‌راناوه‌ستی و زور به‌زوویی لیک‌ه‌لده‌وه‌شی.

پیدا برو نه‌گه‌ر له‌نیشتمانیک‌دا که‌سیک یان لیژنه‌یه‌ک ده‌سه‌لات به‌ده‌سته‌وه

۱ - سه‌گ به‌حه‌سار: بریتی له‌هینان و بردنی بی‌فایده. (هه‌نبانه)

نه گریت و کاروباری رامیاری^(۱) و ئهرکه پنیوسته کانی دیکه به پنیوه نه بات، جا، یان هیچ کهس گوی به هیچ شتیک نه دات و یان ههر کهس به یانی زوو له خهوی ههستا داوای ریهری بکا، ئه وه چی پی ناچی که ئه وولاته نه ک ههر له ریسمه ده چیت به لکوو خه لکه کهشی تیک بهرده بن و ده بیه پنگهی لاوه کیان^(۲) و له ههر لایه که وه ته ماکار رووی تیده کهن و توزیی به حهوا هه لالا ده بن. ئه وه له لایه که وه بی گومان وایه و سه لمیندراوه به لام «هه موو شتیک به خوی و خویش به مانا».

ئه مه ی گو ترا ده گه پرته وه بو سالانی رابوردوو و ته نانهت ماموستا کانیشم ئه و ده و ره یان به ته وای نه دیوه و خوشبه ختانه ئیستا به پی ی ئه و مه سه ل (ضرب المثل) ره فتار ده کریت و ئه و ئیشانه ی که به ناهق له لایه ن هیندیک موسته عیده وه ده خرایه سه ر سوخته له سه ری نه ماون و ئیستا سوخته به مانای راستی وشه نازاده. جاری، ریگای قسه کردن و پیکه نینی لی ناگیری و له وانه و ههروه ها له چونیه تی دانیشن و ههر هه لس و که و تیکی دیکه ی ره و اش دا به ئاره زوی خوی ده کا و ده توانم بلیم ده گه ل موسته عید له مافی ژیان دا هیچ جیا وازه کی نییه. ئینجا مه گه ر به پیاوه تی خوی ده نا، نه جی و بان بو موسته عید راده خا و هه لده گری و نه که وش ی بو داده نی و نه شیوی بو ده کا و نه له سه ریشی پنیوسته که له به ری هه لبستی مه گه ر به ئیشتیای خوی وه ک ریزدانان و پارازتنی چوکه و گه و رایه تی. ئه مجا موسته عیدیش هه ق به خوی نادا له سوخته توپه بیی و گله بیی لی بکا له سه ر نه کردنی ئه و کارانه.

بگه ره ئیستا موسته عیده کان له ئه نجامدانی زور کاری ناو حوجره ش دا هاوکاری سوخته کان ده کهن و وه ک برایه ک چاویان لیده کهن و موسولمانیش هه موو برای یه کن و له وه دا منه تیک نییه.

هه لبهت برا سوخته کانیش له و هاوکاری یه که لکی خهراپ وه رناگرن و بو ئه وه ی بی نه زمی و شیوای له حوجره دا روونه دات و کاره کان به له باری به پنیوه بچن و له بهر ئه وه ش موسته عیده کان یان ماموستای بوون و هه ن، یان به ههر حال له و پتریان خویندوو ه

۱ - رامیاری: سیاست (هه نبانه)

۲ - لاوه کی: پینگانه، غه واره (هه نبانه)

و پله ی ماموستایه تیان بوی هه یه و له وانه شه روژیک بینه ماموستای و یان له بهرئه وه ی له وی به ته مه ن ترن و پله و پایه ی ماموستاش به رزه و ریزدانانی چکوله بوگه وره پنیوسته ریز و ئیحتیرام بو موسته عید داده نیت و به گه وره و دلسوزی خو ی له قه لم ده دات و له زور ئیش دا پرس و رای پنده کات. کاروباری به قسه ئه نجام ده دات و ته نانه ت بو زور کاریش وه ک چوون بو سه فهر و ئه وانه ئیزنی لی ده خوازیت.

ئه وه بوو مانای سوخته و ماوه ی سوخته یه تی و ئه رکی سه رشانی و ئه و گیره و کیشه ی له و ماوه دا تووشی ده بی و ههروه ها جیاوازی ژبواری سوخته ی ئیستا ده گه ل سوخته ی رابردوو له ماندویی و ئازادی دا.

ئه وه ی که لی ره دا زور سه رنج راکیشه و نیشانده ری وره و ئازایه تی و له خو بو ردویی فه قیکانه و جیی شانازی هه ر مرو ئکی موسلمان ه ئه وه یه که ده بینین فه قیکان سه ره رای ئه و هه موو که ند و کۆسپه ی که له ریڭایان دایه و ئه و هه موو گیر و گه رته ی که له ماوه ی خویندن دا یه خه یان بی ده گریت، به ژبانیک ی زور ساکار و کوله مه رگی، ته نیا به خاتری خزمه ت به ئایین و گه ل دریزه یان به و خویندنه هه رداوه و ئه وریه پر له که ند و کلویه یان هه ر پیاوه و قه تیش لی ی لانه دن و مه ودا به ناحه زان ناده ن:

نه به زین

به لی به سه ت ناله باری	به هه زاران خه فه ت باری
دووری له خزم و داک و باب	به دلی برژاو، وینه ی که باب
به بهرگ و پو شاک ی دپاو	به به باخه لی دوور له دراو
سه رگه ردانی و ده ربه ده ری	ئاواره بوون، چه رمه سه ری
هه زاران په ژاره چه شتن	به باران فرمیسک رشتن
ته نانه ت به روژی جیژن	زاره خواره له پی ریژن
دوور له خو شک و برا و که سان	ئاتاجی ده ستی ناکه سان
لالانه وه و پارانه وه	هه لسوران و چه وسانه وه
له دی بو شار له شار بو دی	پیوانی گه لیک کویره ری

نـووسینه وهی بـه رفـتـیـله	نـووسـتن له بهـردهـسته چـیـله
بـه لـیـفـه ی پـر پـیـنـه نـووسـتن	بـه پـه ی سـه دسـاله راخـسـتن
هـیـلانـه ی مـار و دـو و پـشـک	له حـو جـره ی کـو نـی پـر مـشـک
نـاخـو ش وه ک جـی نی تـه سـیـر و دـیل	سـارد هـه روه کـوو سـه ر ی قـه نـدیل
بـوخـچه ی گـو رین بـه شـانـه وه	گـه لـیک ولـات سـو و پـرانـه وه
گـر تـن و داوـیـن هـه لـد بـرین	چـه نـد جـار ان سـه گـه ل پـیـوه بـرین
ئـا بـر و و حـه یـا تـه ر ک کـردن	گـه لـیک دـه ر کـا و دـه ر ک کـردن
چـه قـو چـو و لـه ر زـیـنی سـه رما	له هـا وینـا تـیـنی گـه رما
دـه گـه ل فـه قـی هـا وری بـوون	کـه نـد و کـلـوی سـه ر ر ی بـوون
دـه گـه ل تـه و ژـیـنه تـاله شـدا	بـه لـام دـه گـه ل تـه و حـاله شـدا
جـیـگـای شـانـازی وان بـووه	خـوینـدن ر یـبـازی وان بـووه

سوخته کان کاره کان دابهش ده کهن

دابهش کردنی کاره کان

کاتیک سوخته ی په ک حوجره راده یان له که سیک زیاتربوو بو ئه وه ی هیچیان له هیچیان ماندووتر نه بن و باشریش به کاره کانیان رابگه ن، کاره کانی حوجره به سه رخیان دا، دابهش ده که ن و پاشان پشکیان لی داوین و هه رکه س به مه لا «هوه ل» ده رچوو به ئیشتیای خوی چ کاریکی پی خوش بوو هه لی ده گری و له پاش ویش نه فهری دواپی کاریک هه لده بژی ری و هه ر به و شیوه تا کو تایی به که س و کاره کان دی.

نه گه ر له نیو سوخته کان دا که سیک و ا هه بی که زوری خویند بی یان له وان به ته مه نتر بی وه ک ریژدانانیک بوی، نایه لن کاری ده ره وه ی حوجره نه نجام بدات و وه نیو ثاوه دانی بکه وی جا بویه زورتر گه سک لیدان و چایی سازکردن و تی کردن بو ئه و که سانه په که خه ریکن له سوخته یه تی ده رچن یان به ته مه نن و ده رکا و ده رکیان لی عه یتره.

هوی دواکه وتن

هوی ئه وهش که بازیک له سوخته کان ته مه نیان زوره و هه ر له سه رده می سوخته یه تیش دان چهنه شتی که: یان ئه وه تا ئه وجوره که سانه دره نگ ده ست به خویندن ده که ن. یان له کاتی پیو یست دا ده ستیان به خویندن کردووه و به لام له بهر ئه وه ی زه نیان کوله و لی ها تووی خویندنیان نییه، توانای سه رکه وتیان که مه و نه گه ربینه مه لاش چ له چ نازانن و مه گه ر له قه ده ر به رهی خولا قان راکیشن ده نا له باتی قازانج زیانیان ده بی.

یان و ا هه یه فقی زیره که و ناماده پی خویندنیسی تیدایه و به لام هه ست به لپیر سراوی «مسئولیت» نا کا و به پی پیو یست خه ریکي ده رس و ده ورنابی و کاتی خوی به فیرو ده دات و بی خه مه و بی خه مخو ریشه.

هویه کی دیش ئه وه یه که هه لده که وی ئه و فقیه تووشی ماموستایه ک ده بی که نه زانه و شیای ماموستایه تی نییه و نه گه ر ده رسیسی پی بلیت بی که لکه و ده بی روژیک هه ر بگه ریته وه دواوه.

واده بئی فهقنی ماموستاکه ی زاناشه به لام دلسوز نییه و به رژه وهندی فهقیکه ناگریته بهرچاو، جایان دهرسی زور ده چوینی یان دهرسیشی بئی بلیت وای بئی نالیت لی ی حالی بییت و سودی لی وهربگریت و فهقیی فهقیر نه گهر له کاتی خویندیش دا ههست به خراپی دهسه کانی نه کات، رۆژنیک دی که تووشی ماموستایه کی زانا و دلسوز بیی و تینی بگه یه نی که هیچ فیر نه بووه. یان پاش ماوه یه ک بو خوی تی بگا که هیچ له هیچ نازانی و ته مه نی به بئی هووده رویوه و به ناچاری بگه ریته وه دواوه و سهر له نوی ئه و کتیانه ی که به نیو خویندونی و په ری لی هه لدانه وه، ئه و جار به له باری بیان خوینیته وه و سوختایه تیه که ی له نویوه دهست بئی بکاته وه و چهند سالی دیشی له ته مه نی پر بایه خی بو ته رخا بکات. با به سهر و سمیلش مه لایه کی ته و او بییت.

داخی داخانم

به داخه وه له بهر ئه وه ی که تا قی کردنه وه ی ره سمی بو فه قیکان نییه و مشورخوړنک^(۱) دهست ناکه و ی کولیان پنه هه لگری و چاک و خراپیان لیک هه لاویری و به بیژنیگی تا قی کردنه وه، سه رکوت^(۲) و بن بیژنیگیان لی جیابکاته وه، هه رچی راست بووه ده توانی به نیوی فهقنی جی ی خوی بکاته وه، له بهرگی پیروزی فهقییه تی که لکی خهراپ وهربگری و سپه ی رۆژیش به پۆشینی بهرگی مه لایه تی خوی بکا به مه لا و دیلمانجی^(۳) بهینی خودا و خه لک و ده مرستی ئاین، که ئه ودهم به دانی فتوای خه له ت و نشان دانی ئاین به دیوی به راوه ژوودا، زیانیکی زور له ئیسلام و مسولمانان ده دات و قسه هه له و چه وته کانیشی به حیسابی دین ده گیرین و ئاینیان پی له که دار ده کریت.

جا ئه وانه ی که له رووی نه زانیه وه زیان ده گه یسن به جی ی خوی که ئه وان نه زانن و زوړیشیان نازانن که نه زانن، به لام ده ردی سه رباری هه مووده ردان کرده وه ی بیدینه ی نه و که سانه یه که له ئاینیش دا به له دن و ته نانه ت بهرگی مه لایه تیشیان پۆشیوه به لام یان له

۱ - مشورخوړ: که سیکه که به ته نگ شتیکه وه بئی و هه ولی بو بدا. (خال)

۲ - سه رکوت: سه ریژننگ له کاتی ده غل گیزه و کردندا. (هه نبانه)

۳ - دیلمانج: پاچقه کار، ته رجمان. (هه نبانه)

ترسان یان له برسان یان بووه ی نیویان بیته نیو باسان یان به و مه به سته ی خه لکیان بو بیته به رده سان زور کرده و ی واده کهن فری به سهر ئیسلامه وه نییه و ته نانه ت له ئایین دا پیشگریشی لیکراوه. خو بابای دین دوزمنیش چ نه زان بی و چ زانا له په لپیک ده گه ری که گروی له سهر بگری و ئایینی پی بکاته ئامانجی تیر و توانج و پلار و یه کیکی پی بکا با نه یکر دبی به ده وار.

ئیر ته و چاو یک ناخشینی به ناوه روکی قورئان و حه دیس و شرع و کرده و ی پیغه مبه ر (د) و یارانی و میژووی ژیانی مسولمانه راسته قینه کان.

به لی ئایینی پیروزی ئیسلام له ده ست ته دوو تاقمانه: «کویری خو به چاوساغ نوین و چاوساغی کویر خه له تین» زیانی زور دیوه و پریشکی زوری وی هه لپه ریوه بویه بریک له کوره کرچ و کال و پی نه گه یشتو و تی نه گه یشتو وه کانی په ریوه ی هه نده ران ده بن و ده هو لی بولاوه کیان، له ئیسلامه بی گهر د و خه وشه تومت لیدراوه که ی خو یان هه لده گرن و تا ماوه یه ک ده چنه نیو بیر ی سهر لیشیواوی و به ره و بیر و چکه پر له سهر گه ردانیه کان هه نگاو ده نین و به ر له پیش که وتنی کو مه له که یان ده گرن.

به و پیه ده رده که وی که پیشگری له دوو تاقمه زیانبار هه رکی سهر شانی هه موو مسولمانیکی دلسوزه و له سهر هه ر مسولمانیک به گشتی و ماموستا ئایینی یه کان به تاییه تی پیویسته هه نگاوی شوین دانهر له و رییه دا هه لگرن، تا کوو ئیسلام چی دیکه به هو ی کرده و ی دیاری ناله باری له ئیسلام نه بانه کانه وه خه و شدار^(۱) نه کریت و له دژ کرده وه^(۲) ش دا مسولمانه نه گووراوه کان سیس و وشک نه بن و نه بنه قنگه لاشکی به ربای پرو پاگهنده ی نه یاران و په ره وازه ی ئیر و ته وی نه کرین.

هه رچه ند له و رو دا به رگرتن له چاوساغی کویر خه له تین زور چه توونه و جگه له دلسوزی نواندن بویان و خویندنه و ی ثایه ته پر له هه ره شه کانی خوا به سهر یاندا رییه کی دی نییه، پیشگری له کویری خو به چاوساغ نوین ئاوا چه توون نییه و چاری هاسانه ته وهنده ی ده وی زانایانی دینی پیوه ندی یه کی پته ویان به یه که وه بی و به رنامه ی مه لا و

۱ - خه و شدار: عه بدار.

۲ - دژ کرده وه: عکس العمل.

مه لایه تی رینک و پینک بکه ن و که سینک که بوو به مه لا کارینکی پی بسپرن که له توانای دا بیی و که س نه توانی لاقان له به بهی خوی تی به پینتی و هه ر ئیشیکی بوی هه لکه وت خوی لی بکا به وه ستا و دینی خوی و خه لکیش له به یین به ری. چونکو درو نییه که کوتویانه: کولکه مه لادین می برد، کولکه وه ستایان کولکه دوکتورجان می برد.

هه نگاوینکی که ده تواندری له و رییه دا هه لیندریته وه ئه وه یه که هه ر له سه ره تای خویندن دا فهقی بخریته ژیر چاوه دیری و هه لسه نگاندن و تا قی کردنه وه و ئه وه ی له ژیر تا قی کاری ده رنه چنی و ئاماده ی خویندن نه بی پی نه خویندری.

هه ر به راستی فهقیه ک که لیها تووی خویندن نییه بوجی به خو بایی نانی حو جره بخوا و رهنجی ده گه ل بدری و له ئاکامیش دا هیچ فی رنه بی و ره قه پشت و ده ست و سان باربی و له کیس دایک و بابانی شی بچی و دوای چه ند سالان ئیرو ئه وی راو کردن و ئه و هه موه تاسه و هیوای دایک و بابانی بووه ی کو ریان بو ده بیته مه لا، وه ک زه به لاحتیکی^(۱) بیکاره و بی هونه ر بویان به ری بکریته وه و ئاره زوکانیان بینه بلقی سه رئاو؟

بویه باش وایه ئه گه رچی تا قی کردنه وه ی ره سمی و گشتیش له ئارادا نه بی ماموستا کان چ مه لا و چ موسته عیده کان شاگرده کانیا ن بخه نه ژیر چاوه دیری و به هو ی ده رس پی گو تن و لی پر سینه وه، راده ی زه ی و زیره کی و لی ها تو بی یان هه لسه نگین و که سانیکی که لی وه شاوه یی خویندنیا ن نییه و هه ر له ما کا^(۲) که و ده ن^(۳) و بی که لکن، ده رسیان پی نه لین و تیان بگه یین و به خوشی و له رووی به لگه وه حالیا ن بکه ن که خویندنیا ن له ده ست نایه و تا ته مه نیا ن تی به ر نه بووه و هه لیا ن له ده ست نه چو وه روو بکه نه ئیشیکی دی، با شتره.

چونکو ئه و جو ره که سانه که سه لقه ی خویندنیا ن نییه له وانه یه له زور پیشه و ئیشی دی دا سه ر پر شته یی یان هه بی و سه رکه و تنیکی زوری تیدا وه ده ست خه ن.
من رام وایه ئه و جو ره فه قیانه ش که زیره کن و به لام ته مه لی ده که ن و مل ناده نه

۱ - زه به لاج: زلحورت، ته زه ی نا قولا (هه نانه).

۲ - ما ک: ریشه و بناغه ی شت. (خال)

۳ - که و ده ن: مه ردومی نازی ره ک. (خال)

خویندن، دواى ئاموژگارى كردن و ههول ده گهل دانيان بو هينانه سهر تيكوشان و ره نچدان له پينا و خویندن و فیربوون دا، ئه گهر ههر نه هاتنه سهربارى خویندن و ههولى فیربونیان نه دا دهنگ بدرین و وه لانی تین تاكو نه بنه سهربارى خه لك و به خوړایی نانی حوچره نه خون و ماموستا ئازار نه ده و روژی دوايش دین نه كه نه پیشه ی نان پى په یدا كردن و پى رابواردن!!

یه کى دى له هویه کانی دواكه وتنى فهقى ماتل بوون خه ریک بوونیه تی به کار و بار و گیر و گرفتى مالى باوکیه وه له بهر ئه وه ی زوړبه ی فه قیکان کوړه فه قیرن و به شیکى زوړیش له گوزه رانیان له سهر ماله وه یه، به تایه ت ئیستا كه جومعانه نه ماوه، بویه ناچارن ده سالی دا ماوه یه ک با به شیوه ی کاتیش بى ده ست له خویندن هه لېگرن و مل بده نه کار و کاسبی كه ئاكامه كه ی دواكه وتنه له خویندن.^(۱)

مجیوری فهقیان

زوړ وا هه یه فه قیکان له ئاوه دانى دا مالیک ده گرن به مجیور كه بریک له کاره کانیان وه ک شتنی هه ور و هۆل و ئاوه یان و ئه وجوړه ئیشانیه یان بو جى به جى ده کات و ئه وانیش له به رانه ردا هیندیک شتى وه ک ووردكه نان و وورده قهند و ئه و پیخورانه ی لیان زیاد ده بى و جار جاریش بریک قهند و واده بى نانی ساغ و ئه وانه ده دن به مالى مجیور و به وشیه بریک له کاره کان له کۆل سوخته ده بنه وه و سهرى سوکتر ده بیت.

له هیندیک جیگایان كه ده سته وتى مجیور بریک زوړ بى فه قیکان به لینی شتنی بهرگ و لباس و رایخ و پخهف له مجیور ده ستین و موسته عید و سوخته و به زوړى موسته عید جل و بهرگ و ئه وانه ی پى ده شون، به لام ئامرازی شوار^(۲) وه کى سابون و شتى وا له سهر خو یانه.

۱ - له تونی پنجه م دا له ژیر سهر دپری «دسان دهر دی دل و پشینار» دا ئه و مه به سته زیاتر دریزه پى ده ده ی.

۲ - شوار: شتن. (خال و هه نانه)

دووهم سهردهم، موسته عیدایه تی

«مستعد» وشه ییکی عه ره بی یه و ناوی بکه ر «اسم فاعل» ه و له وشه دانی (۱) عه ره بی دا به مانای: ساز و ئاماده، ته یار و لیها توو، ها تووه. به لام له زاروه ی فهقیه تی دا به فهقیه ک ده گو تری که له خویندن دا گه یشتیته کتییی (جامی) یان پینه للاتر، جا یان له لای مه لا دهرس بخوینی یان له لای موسته عیدایکی بالاده ست.

دیاره فهقی تا ده گاته ده ور به ری جامی ئاماده یی په یداده کات و هم بو دهرس خویندن راهاتوو و باشر ده بیته، هم لیها تووی ئه وش وه ده ست دینی که بتوانی دهرس به سوخته بلیته وه بویه له و کاته دا پی ی ده لین موسته عید.

به جیه لیره دا ئه وش بلیم که تا ماوه ی چهند سالیکی لیره وه پیش، «جامی» و ههروه ها «البهجة المرضية» که کتیییکه له دوو زانستی «نحو و صرف» دا و راقهی «الفیه» ی «ابن المالک» ی ئهنده لوسی ده کا و «شرح النظام» که له زانستی «صرف» دایه و بریکیش ده باره ی خهت دا ده دو ی و راقهی کتییی «الشافیه» ی «ابن الحاجب» ده کا و بگره له وانهش به ره و ژورتر هه ره له لای موسته عید خویندراون. ته نانهت بیستوومه که له هه ندیک شوین «موسته عید» هه ره به ئاخر مادده خوین گوتراوه و ئیتر فهقی تا به ئاخر و ئوخری خویندن گه یشتووه هه ره له لای موسته عید دهرسی خویندووه و به سوختهش نیوبراوه.

به لام ئیستا فهقی ئه گه ر بگاته جامی یهش باشه و واهیه له پیش ئه وه ی دا بگاته ئه و کتیه خو ی ده کا به موسته عید و ده چی له لای مه لا ده خوینی. به لام هه ره ئه وه نده یه دهرسه که ی له لای ماموستای گه وره یه ده نا له به ره ئه وه ی که م واهیه فهقی به ره له گه یشتنی به جامی توانای سوخته راگرتن و دهرس پی گو تنی بی یان ئه گه ر توانای ئه وه شی بی که م واهیه سوخته بو خویندن بچیته لای، کاره کانی حو جره ی هه ره به ئه ستووه یه و ئه گه ر زور ریزی بو دابندری کاری دهره وه ی حو جره ی پی نا که ن.

سوخته عید:

شایانی باسه که فه قی له ماوه ی خویندنی کتیه کانی نیزیک له جامی و له وی به ره و ژیر تر وه ک «تصرف ملا عه لی» که له زانستی «صرف» دایه و نوسراوی ماموستا مه لا عه لی شنوویی به و ریساله ی «استعاره» که له زانستی «بیان» دایه و ریساله ی «وضع» که له زانستی «وضع» دایه و هه ردوکیان دانراوی مه لا نه بوبه کری میر روسته مین، با له لای مه لاش بخوینی به زاراوه ی نیو فه قییان «سوخته عید» ی پی ده گوتری

ئه و وشه یه ش تیکه ل کراوه له سوخته و له عید، که دوو پیتی «عید» له وته ی موسته عید پچراون. واته فه قی له وماوه خویندنه دا نه سوخته یه و نه موسته عیدی ته واوه، یان له هه ردوک لای پیوه یه و سوخته یه کی نیزیک له موسته عیدایه تی یه.

ئه رک و سپارده ی موسته عید

فه قی ده گه ل ئه وه له سوختایه تی رزگاری هات و بوو به موسته عید، یه که م شت که پی ی خوشحال ده بیت و که یفی پی ده کا، ئه وه یه که رهنج و کویره وه ری چاخی سوختایه تی وه ک فه رمانبه ری موسته عید و ئه نجامدانی ئیشی ناوه وه و ده ره وه ی حوجره و وه لامدانه وه ی کابانی قاپ لی ون بوو و ئه وانیه ی له کول ده بیته وه. نه ک هه ر ده حه سیته وه به لکوو ده بیته فه رمانده ری و ئه گه ر بریک دادپه روه ر و به به زه یی نه بیت به نوبه ی خو ی زورکاریش که ئه رک ی سه رشان ی خو نی به سوخته یان جی به جی ده کات و به م شیوه توله ی خو ی ده کاته وه.

موسته عید جگه له دهرس خویندن و موتالاکردن و پیداچونه وه ی خو ی، دهرس پی گو تنی سوخته شی به ئه ستووه یه.

هه لبه ت واش نییه که فه قی هه ر که بوو به موسته عید دهرس به سوخته بلیت. چونکوو چ سوخته و چ موسته عید ده بی بو خو یان جیگا له لای ماموستا بخوازنه وه و داوای لی بکه ن دهرسیان پی بلیت، ئیتر نه موسته عید و نه ماموستای گه وره، مافی ئه وه یان نییه که داوا له فه قی بکه ن بو خویندن بیته لایان. ته نانه ت ئه گه ر به بریتی «کنایه» ش ئه و

داوایه له فهقی بکهن بۆیان به شورهیی به کی زل ده ژمیردری.

ته نانه ت نه گهر سوخته یان موسته عید له جنی خویان هه له نه قه نابن نه مه لا ریگا به
خوی ده دا شاگردی که سیککی دیکه هه لفریوینی و بانگی بیلته لای خوی و نه
موسته عید. (۱)

زور واهیه موسته عید چوار تا پینچ که س بگره زیاتریش سوخته راده گریت و
هه رکه سه ش دوو ده رسیان پی ده لیت و نه موسته عیده زور به چه توونی ده توانیت به
ده رس و ده وری خوی رابگات.

شتیکی دی که ده بیته هوئی کویره وهری و رهنجیکی زورتر له ده رس گوتن دا چ بو
موسته عید و چ بو ماموستای گه وره نه وه یه که: له بهر ناریکی شیوهی خویندن و نه وه ش که
هه رکه س له کتیییک را و هه رده مه له لای ماموستایه ک ده رس ده خوینی که م واهه لده که وئی
چه ندکه سیک بینه یه که ده رس و ماموستا به یه ک که رهت بتوانی ده رس به هه موانیان بلیت
بویه ماموستا ناچاره هه رچه ندکه سیککی له لاییت جیا جیا به هه رکا میان روژی دوو ده رس
بلیت که نه وه ش و هختیکی زوری ده وئی.

شیوهی ده رس خویندن و ده رس گوتن

فه قیکان له هه وتوودا سی شه ممۆ و ههینی ته عتیلن و روژه کانی دیش
ده رس ده خوینن. له بهر نه وه ش حو جره کان وه ک فیرگه ره سمی یه کان له ئامرازی وه ک
ته خت و سه نده لی و نه و جو ره شتومه کانه به هه ره مه ند نین ماموستا و شاگرد هه ردوکیان له
ته ختی عه ردی داده نیشن و جا خه ریکی ده رس دان و ده رس خویندن ده بن به م جو ره: که
سوخته هیندیک دوور و به ره و رووی ماموستای له سه رچوکان داده نیشی، نه معجار

۱- من پیم وایه نه و بیر و بو جونه نه گهر به هوئی و به رچاو گرتنی دوستانه تی و ئاواله تی و خه لک به زور زانین
و خو به که م گرتن و گو مانی باشه وه بی که به زوریش هه ره له وانه سه رچاوه ی گر تووه نه وه شتیکی زور به جی یه.
به لام نه گهر هه لکه وئی سوخته یان موسته عید ریان ده لای ماموستایه ک بکه وئی که به هه ره هویه که وه بی که لکی
بووان نه ییت و نه وایش هه ست به وه نه کهن زور جیگای خویه تی که سیک ئاگاداریان بکاته وه جا با به
بانگ هیشته لای خوشی ییت. ئیتر نه وه نایته ته فره دان به لکوو دلسۆزی نواندنه سه باره ت به لی قه و ماو یک.

هەردوکیان نیوی خوا دینن و پەسنی دەکەن و هەر^(۱) وەها داوای رژانی بەزە و پیتی خوادەکەن بۆ سەر پێغه مەر و یارانێ (د).

ئەو و یژامە^(۲) کە بە زۆری بۆ مەبەستانە بە کاردیت ئەوەیە: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ» واتە دەست دەکەین بە و دەرس گوتن و دەرس خویندنه بە یارمەتی ناوی خواى مێهرەبان و بخشنده، هەرچی پێهەلگوتنە بۆ خواى پەرورەدگاری هەموو ئافەزیدەینکە و سۆز و سلاوی پرژی بە سەر باشتەین دروست کراوە کانی دا کە «محمد» و بە سەر بنە ماله و یارە کانی دا بە تیکرایی. پاشان شاگرد روودە کاتە ماموستا و دەلی: «بَارَكَ اللَّهُ فِي جَمِيعِ مَقَاصِدِكَ» واتە خوا سەرکەوتووت بکات لە هەموو مەبەستە کانت دا. ماموستاش لە وەلام دا دەلی: «إِيَّانَا وَإِيَّاكَ» واتە: ئیمەش و تۆش.

سوخته کان دەرس دەخوینن

ئنجما ماموستا دەرسی رابردووی لێ دەپرسیته وە بۆ ئەوەی بزانی رهوانی کردووه،

۱ - پەسن: تارێف پێهەلگوتن، چاکە گوتن. (هەبانه)

۲ - وێژامە: عبارت.

له بهریه تی یان نا؟ جا ئه گهر فهقئ به رهوان کردن و له بهرکردنی دهرسه که خوی بو دهرسی تازه ئاماده کردبئ، ئه وه دهرسی پئ ده لئیت و ده نا ئه گهر ماموستایه کی دلسوز و به خته مام^(١) بئ تا دهرسه که ی به له باری رهوان و له بهر نه کا دهرسی تازه ی پئ نالئیت و هه ول ده دا بو ئه وه ی دهرسی رابر دووی فیربکات.

موسسه عید، دهرس به سوخته کانی ده لئیت

له کاتی دهرس گوتن دا ماموستا بهرله فهقیکه و یژامه ی دهرسه که ده خوینته وه و ده گه ل ویش یان به دواویش دا شاگرد ده ی خوینته وه و ئه مجار به کوردی مانای بولیک ده داته وه و مه بهسته که ی بو شی ده کاته وه و ههر به م شیوه به پئ ی زیره کی و نازیره کی شاگرد، تالئ ی حالئ ده بئ بوی دووپاته ده کاته وه.

ههر کاتی کیش له دهرسه که بوونه وه شاگرد ده لئ: «رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْكَ» واته: سوز و ره حمه تی خوا له سه ر تو بئیت. ماموستاش له وه لام دا ده لئیت: «عَلَيْنَا وَعَلَيْكَ الرَّحْمَةُ». واته ره حمه ت له سه ر ئیمه ش و توش بئیت.

١ - به خته مام: مهردومی ئه مینی راستگۆی دلسوز. (خال)

له‌باره‌ی ئاداب و ری و شوینی نیوان شاگرد و ماموستادا کتیییک به ناوی «آداب المتعلمین» نوسراوه که باسی گه‌وره‌یی عیلم و مه‌رجه‌کانی باشی ماموستا و ئاوال و هه‌روه‌ها قازانجی تیکۆشان و پشت‌به‌ستن به خوا (التوکل) و پاریزگاری (التقوی) و کاتی خویندن و تیکۆشان و میهره‌بانی و دلسوزی و ئه‌وشتانه‌ی ده‌بنه‌هوی به زه‌ینی و بی‌زه‌ینی و چۆنیه‌تی ده‌رس خویندن و ره‌وان‌کردن و ئه‌وانه‌ ده‌کات که ئه‌و کتیه‌ دانراوی «نصیرالدین طوسی»یه، و رینۆینی‌یه‌کی زۆری له‌وباره‌وه تیدایه، به‌لام به زمانی عه‌ره‌بی‌یه و سوخته‌کان ناتوانن که‌لکی لێ‌وه‌رگرن.

هه‌له‌به‌ت موسته‌عیدیش هه‌ر به شیوه‌ی سوخته‌ ده‌رس ده‌خوینی، به‌لام به‌و جیاوازی‌یه‌وه که، کم‌وا هه‌یه ماموستا ده‌رس له موسته‌عید پیرسینه‌وه مه‌گه‌ر جیه‌ک که پینی‌وابی زۆر ره‌ق و چه‌توونه و جیی به هه‌له‌چوونه و ره‌وانی نه‌کردوه، بۆی دووپاته بکاته‌وه.

ماموستا، ده‌رس به موسته‌عیده‌کان ده‌لێت

حوجره‌ی خانه‌قای پیرانشار

هه‌روه‌ها موسته‌عیدکه‌م وا ده‌بی ده‌گه‌ل ماموستایان به‌ دوای وی‌دا وێژامه‌ی

دهر سه که بخوینته وه.

جاری واهیه ماموستا بووهی له موسته عید حالی بیئت و بزانیئت داخوا فیری خویندنه وهی وێژامه ی عهره بی بووه یان نا، یا ههر له بهر مه شق کردن و فیر بوون، بهرله وهی بو خوی نوسراوه که بخوینته وه، به موسته عیدی ده خوینته وه و نه گهر هه له یه کی بوو بو ی راست ده کاته وه جا پاشان مانای بو لیک ده داته وه.

جیاوازی به کی دیش نه وه به موسته عید وریا بن یان ناوری، به زوری، ماموستا ته نیا ههر جار یک دهر سه که ی بو رافه ده کا و لیک ده داته وه ئیتر مه گهر به ده گمه ن ده نا نه دهر سی رابردووی لی ده پرسته وه نه دهر سی تازه ی له جار یک زیاتر بو ده لیته وه.

به لام موسته عید بهرله وهی دهرس بخوینن خوی موتالای له سه ر ده کات، بو نه وهی هم بو کاتی خویندن ئاماده یی پتر بئی و هم تاقی کردنه وه و مه شق کردنیش بئی بو خوی.

موسته عیده کان، دهرس موتالای ده کهن

سوخته و موسته عید ههر دوکیان هم له کاتی دهرس خویندن دا و هم له وه ختی دیش دا مافی پرسینه وه یان هیه و ته نانه ت نه گهر نیوهی دهر سه که شیان تی نه گه یین یان له بیر یان چوو بیته وه و بی پرسنه وه ئیتر ماموستا هه قیان پی ده دا و به خوشی جوابیان ده داته وه. واش هیه نه گهر به شی زوری دهر سه که یان ههر نه زانه وه سه ر له نوی پیان

ده لیته وه که جاری ئاوا، یان نه وه تا دهرسی تازه ناخوینن یا به خویندنی که میک وازدینن. سوخته و موسته عید له وه ش دا جیاوازیان نیه که دواي نه وه ی دهرسیان خویند له سهری دا داده نیشن و ده یلینه وه تا ره وانی ده که ن. جا ئه گهر دوو یا چهند نه فەر دهرسیان به یه که وه بی به زوری پیکه وه ده یلینه وه به وشیه ههروه کی دهرس پینگوتن، یه کینکیان هه موو، یان بریک له دهرسه که ده خوینته وه و مانای لیک داته وه و نه وانی دیش گوئی بو ده گرن و به لئی بو ده که ن و نه گهر تیگیرا ویشی بوو یارمه تی ده ده ن، و ئیتر تا دهرسه که به باشی ره وان ده که ن نۆره ی لی ده که ن و ده یلینه وه نه گهر یه کده رسیش نه بن نه وه هه رکه س دهرسی خوئی ده لیته وه تا ره وانی ده کات. (۱)

له شیه دهرس گوته وه، یان ده ور کردنه وه ی به ته نیادا، سوخته به ده نگ نه و کاره ده کا، واته هه م عیباره ته که ی به ده نگ ده خوینته وه و هه م مانا که شی به ده نگ لی ده داته وه، به لام موسته عید به زوری هه ر بی ده نگ و له به رخویه وه نه و کاره ده کات.

دهرس خویندنی موسته عید (خوجره ی مزگه وتی سووری سابلاغ)

۱- بووه ی دهرس زۆر بگوترینه وه تا نه وه ی ره وان ده کریت و بی گری و گول ده بی پهن دیککی عه ره بی دانراوه ده لی: «الدرس حرف والتکرار الف» واته دهرس پشیکه و گوته وه ی هه زار جاره.

هه‌لبه‌ت ته‌گه‌ر له ده‌ورکردنه‌وه‌دا ته‌نیا و یژامه به عه‌ره‌به که له‌به‌ر راو به بی‌مانا لێدانه‌وه بگوترێته‌وه چ سوخته و چ موسته‌عید هه‌ر به ده‌نگ ده‌یلێنه‌وه و ئیتر گاله‌گالی فه‌قیان و ریچه‌که هه‌لبه‌ستیان له‌کاتی پێداچونه‌وه و ده‌ورکردنه‌وه‌دا شتیکی بيسراو و به نیوبانگه^(۱).

ده‌رس له‌به‌رکردن

کارێکی دیکه‌ی که سوخته و موسته‌عید تێیدا به‌شداری له‌به‌رکردنی ده‌رسه، ئه‌و کتێبانه‌ی له‌ماوه‌ی فه‌قیه‌تی دا ده‌خویندرێن به‌شی هه‌ره زو‌ریان ده‌بی له‌به‌ر بکڕین جا هه‌ر له‌عیززی و عه‌وامیلی جورجانی یه‌وه بگه‌ر تا ده‌گاته (تلخیص و جمع‌الجوامع و ته‌ذیب الکلام و تشریح‌الافلاک و سبزواری) و ئه‌و کتێبانه‌ی کو‌تایی خویندنیان پێ دیت.

له‌راستی دا ئه‌وه - پازده - بیست کتێبانه‌ی له‌و ماوه‌دا ده‌خویندرێن که له‌دوایی دا ناویان ده‌به‌ین، ئی وایان تێدانه‌ی له‌به‌رکردنی نه‌وێت. ئه‌وه‌نده هه‌یه ته‌نیا مه‌ته‌کان له‌به‌ر ده‌کڕین و ئیتر شه‌رحه‌کان له‌به‌رزو‌ری گو‌نیان پێ نادریت.

وه‌کی ده‌گیرنه‌وه ده‌لێن فه‌قی‌ی واهه‌بووه بپرێک له‌کتێبه‌کانی به‌شه‌رحه‌وه له‌به‌رکردوون و ته‌نانه‌ت زیاد له‌شه‌رحه‌که حاشیه و په‌راویزیکی به‌سه‌رکتێبه‌که‌شه‌وه بوون هه‌رلێ‌ی له‌به‌رکردوون. ئیمامی نه‌وه‌وی له‌پیشه‌کی کتێبی «منهاج‌الطالبین» که کورته‌کراوه‌ی کتێبی «المحرر»‌ی ئیمامی رافعی‌یه ده‌لێت: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کتێبی «المحرر» قه‌واره‌ی زو‌ر بوو و زو‌ربه‌ی خه‌لکی پێیان له‌به‌ر نه‌ده‌کرا مه‌گه‌ر هیندیک که‌سی وا خوا چاودیری کردین به‌چاکم زانی کورته‌ی که‌مه‌وه له‌نیوه‌ی قه‌واره‌ی خو‌ی دا بو‌ ئه‌وه‌ی له‌به‌رکردنی هاسان بیه‌ته‌وه...

۱ - فه‌قی‌کان بو‌ ده‌رس‌خویندن و ده‌ورکردنه‌وه‌ده‌رده‌که‌ون و ده‌چه‌نه‌دو‌روبه‌ری ئاوه‌دانی و نیوموچه و مه‌زراکان و زو‌ر جێ هه‌یه ئه‌وه‌نده هاموشو‌یان کردو‌تی و لێ‌ی ماونه‌ته‌وه که به‌نیوی فه‌قیان نیوبانگی ده‌رکردووه و ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر نیوی دیشی له‌سه‌ر بو‌ی فراموش کراوه و به‌نیوی تازه‌وه ناسراوه، وه‌ک‌کانی‌یه فه‌قیان، گه‌لوی فه‌قیان، گو‌زی فه‌قیان، شاخی فه‌قیان و تو‌ی فه‌قیان و...

فه قیه کان به راویچکه ده رس له بهر ده کن

جا نه وهی چاوی به «منهاج الطالبین» که وتوو ده زانی که کتیبکه له هه ندیک چاپی دا زیاتر له شش سهد لاپه ره ی مامناو ندی یه.^(۱) جا نه مه هیچ که له بهر کراوه ته نانهت «المحرر» یش که وه ک له قسه ی ماموستا ده رده که وئ، دوو به رانه ری «منهاج» ه هه ر له بهر کراوه.^(۲) جا بویه ده لیم کتیب له بهر کردنی فه قیان نه ویش به و شیوه، نازایه تیه کی که م وینه و هونه ریکی که وره یه و ئیتر له بهر کردن و له بیر مانه وهی نه و کتیه زله زلانه به و هه موو کویره وه ری و ده ردی سه ری یه وه، نه گه ر پشت به ستن به خوا و

۱ - مامناو ندی: شتی ناو ونجی. (خال)

۲ - نمونه یه کی سه یر و سه مه ره ی کتیب له بهر کردن: ده گیر نه وه که کاتیک ماموستا مه لا عبدالله بیتوشی و ماموستا مه حمودی برای دوا ی ته واو کردنی خویندنی گونجاو له کوردستان پیش سالی (۱۱۷۰) کوچی مانگی به مه به سستی وه دست هتانی پله ی زیاتر له نخوینده وازی داروویان کرده به غدا و شاره کانی تری عه راق و که نداو و خه رجی ریگاشیان نه بو رایان هاته سه ر نه مه یه کیکیان «تحفة المحتاج» و نه وی تریان «قاموس المحيط» ی فیروز آبادی له بهر بکا و پاشان بیان فروشن و دراوه که یان بکه نه خه رجی ریگا که نه و کاره شیان کرد!!! شایانی باسه که تحفه له چاپی ئیستای دا به په راویزه وه ده بهرگی پێنسه د لاپه ره ی و قاموسیش نیزیک به دوو هه زار لاپه ره ی پراوپره.

تیکۆشان و هیوای زۆر نه بی کاری چه زه تی فیله و به کهم کهس ده کری، به تایهت زۆر له و کتیبانه که له بهر کراون زۆر کهس له ده ورانی مه لایه تیش دا هه ر له بیر خۆی نه بر دونه وه و ده وری هه ر لی کردونه وه.^(۱)

«سماع» گوینداری

دیاردیه کی دیکه ی نیو فه قیان «سماع» واته گوی راگرتنه. ئه ویش به م شیوه یه که فه قی چ سوخته چ موسته عید کاتیکی کتیبانی و باش لی تی نه که بیست یان بیهه وی باشت ر لی حالی بی، یان هه ر بیهه وی و ده خورابیینی به بی خویندنی راسته وخو فیری بی «سماع» ی ده کات. واته کاتیکی ئاوالیکی ده رس ده خوینی له په نای داده نیشتی و گوی بووی و ماموستای ده گری و ده رسه که یان لیوه فی ده بیست.

«سامع» واته گویندیر، مافی ئه وه شی هه یه نه گه ر پئیسیریکی^(۲) بۆهاته پئش پر سیار بکاو یان نه گه ر ره خنه ی هه بوو ده ری بیریت.^(۳)

۱ - ئه مه جگه له وه مووشیعرانه ی که له کوردی، عه ره بی و فارسی دا بۆ شه ره شیعر و زیده زانیین له بهر کراون.

سه رنج راکیش تر له هه موو ئه وانه ده رس گوته ی ماموستا کانه به بی که لک وه رگرتن له کتیب. به لی کومه لیکی زۆر له باش مه لاکانمان بی ئه وه ی کتیبان له پئش بی ته درسی کتیبانیکی وه ک «تحفه»، مطول و یان کردوه. هوه یه که شی ئه وه بووه که ئه وه ندیان ئه و کتیبانه سه ره و ئوکردون و ده رسیان تپرا کوتونه وه، ویزامه کانیا ن هاتوته بهر.

۲ - پئیسیر: مشکل (فه ره نگه ی بابان)

۳ - له مه زرای حو جره دا که به ئاوی سه رچاوه ئیسلامی به کان ئاودیری ده کری خووخه ده ی ئیسلامی جی گرتویه و ئازادی و خوشه ویستی و دلسوزیه کی ته واو حا که مه به لام نه هه موو دارو وه کیک له مه زادا پنده گا و نه هه موو که سیک له ژیا نکه و ده وه رووبه ری ده رس وه ر ده گری و تیده گا جابویه بریک له ماموستا کان چ موسته عید و چ ماموستای گه وه له کاتی باس له سه ر شتیک یان ده رس گوته ن داده عیه و فیز ده یانگری و هه ق وه ر ناگرن و نای سه لمین و بووه ی قسه یان ره سه رکه وی ده یان پینه و په رو ده کهن و نه گه ر بابای ته ره فیا ن بریک وریانه بی سه ری لی ده شیوتین. و «قل» ی لی ده کهن به «فل»

هه لبه ت نه گه ر ئه و کاره لایه نی خو به زل زانیی نه بی و هه ر به خوشی و شوخی بی و له ئاکام داراستی بیته سه رزارو هه ق بدریته هه قدار له وانه یه کاریکی زۆری جی نه بی و ته نانه ت که لکشی بۆزیاتر بیر کردنه وه و میشک پزان بی، به لام به داخه وه هیندیک ماموستا پشان شووره یه قسه ی خویان بخۆنه وه و هی که سیک تر بقۆز نه وه و نه گه ر ده گه لیان پیوه بچی هه قی تو ره بوون و ده رکردنی فه قیش به خویان ده ده ن، قه ت ری نا که وی

دوو فەقى سەماعى دەرسى ئاۋالان دەكەن
حوجرەى ئاسناۋىيى شىۋىيە

مەشق و خەت خوشى^(۱)

چونكى فەقى تەننەت لە دەورانى مەلایەتیشدا كەم واهەيە پىۋىستى بە نووسىنى
وېژامەى عەرەبى لەبەر رابىيىت و ھەروەھا لە بەر ئەۋەش كە فەقى بە خويندنى ئەو
زانستگەل «علوم» ە عەرەبىيانە و بە تايەتى بە خويندەن و فېربوونى دوو زانستى «نحو و
صرف» كە دەستورى زمان «رېزمان» ن زۆر بە باشى فېرى نويسىنى عەرەبى واتە رېنوسى
ئەو زمانە دەبى، دەستور نىيە دەرس بنوسىتەۋە و تەنیا بە ئارەزوو و لە بەر خەتخوشى
نەبى مەشقى نىيە و چ نانوسىتەۋە، دەگەل ئەۋەشدا، فەقىكان لە ھونەرى خەتخوشى
بە ھەر مەندەن و زۆريان بەر لەۋەى بىتە مەلا و تەننەت واهەيە لە سەردەمى سوختەيەتىدا
خەتى كوردى^(۲) و ئارەۋى «عربى» و فارسى ھەريەكە بە شىۋەى تايەتى خوى و زۆر بە

گوى بۇ شاگرد شەكەن و شەكىلى لى بەلمىن، ھەرگىز نايەلن فەقى داھىيانىكى ھەبى، جارىك نە بلىن
ئافەرىن قەى تۈيە، مەن بە ھەلەدا جوم، بېورە، تا بەو شىۋە فەقى ۋەبوۋى و گول بكا!!!

۱ - مەشق: نووسىنەۋە لە بەردىرىكى جوان چەن جارىك لە سەريەك بۇ خەتخوشى (خال)

۲ - فەقىكان! لە سالەكانى پىش شۆرشى ئىسلامى ئىران كە نووسىنى كوردى كەم بوو بگەرە بەشى زۆرى

جوانی و هونه رهنه ندانه ده نوسن.

شایانی باسه له م سه رده مانه دا که چاپه مه نی زۆرت ره و زۆربه ی هه ره زۆری کتیه کان له چاپ دراو نوسینه وه که مه ده نا تاماوه ی بیست، سی سالی ک له مه و بهر به شی زۆری کتیه کان هه ره له چاپ نه دراو و نه گه ره له چاپش درابن به که می وه ده ست که و توون بۆیه فهقی و ماموستایه کان ناچار بوون بۆ وه ده ست هینانی کتیب نوسه یه کی به نه مانه ت وه ربگرن و له رووی بنوسنه وه، ئنجا بۆ ده رس تیراگوتن و خویندن که لکی لی وه ربگرن وه کی له جیی خۆی دا نه و باسه به درێژی دینیه وه گۆری.

نه و چاخ ی حو جره کان چاپخانه و فهقی کان مه کینه ی چاپ، بوون و هه ره له قورئانی پیرۆزه وه بگه ره تا ته فسیر و کتیبی شه رعی و میژووی و عیلمی و هه رچی که پیوستی یان پی بووه و اه به وه تا هه زار لا په ره بگه ره زیاتریش کتیبیان نوسیوه ته وه، ته نانه ت حاشیه و په راوێزیشیان قوتار^(١) نه کردوون.

ئێستا هه ره که سیک سه ریک له کتیبخانه کۆنه کانی کوردستان به تایه ت له کتیبخانه ی مه لایه کان هه لینی، ده یان و بگه ره سه تان کتیبی و ده بینیه وه که به زیاتر له هه زار لا په ره وه به ده ست و قه له می فهقی و ماموستا کان نو سراونه ته وه و له فه وتان و له ناو چوون پارێزاون و هه ره یه که شیان شا کاریکی هونه ری سه ره بخۆن. جا به هۆی نه و نووسینه وه شه وه خه تخۆشی بووه ته هونه ریکی بهر چاوی زۆر له فهقی و مه لا کانی کوردستان.

شێعر و شاعیری

به بۆنه ی هاتنه پیشه وه ی هونه ری خه تخۆشی پیم به جی بوو ئاماژه^(٢) به وه بکه م

❧ یاساخ و قاچاغ کرابوو و ته نانه ت نویسی نامه یه کیش به زمانی کوردی قه دهغه بوو، به دزی و له به ینی خۆیان و نه و که سانه که متمانه یان پێ هه بوو له نووسینی نامه و شتی وادا که لکیان له زمانی کوردی وه رده گرت و به وشیه و ریزمانی کوردیان ده پاراست.

١ - قوتار: رزگار. (خال)

٢ - ئاماژه: ئیشاره. (هه نبانه بۆرینه)

که به شیک له فهقیه کان هه ست (قریحه) ی شاعیری یان به هیزه و نه گهر وه دووی کهون زوو گه شه ده کات.

ئه وه تا ده بینین هه موو شاعیره کوئه کان و به شیکی هه ره زوری شاعیره لاو و تازه کانمان له حوجره سهریان هه لداوه، که هه ندیکیان به چوار زمانی کوردی، عه ره بی، فارسی و تازه ری شیعریان داناوه.

بریک له فهقیه کان نه گهر هه ستیکی زور به هیزیشیان نه بووبی یان هه ره یان ویستبی بینه شاعیر لانی کهم هیندیک هونراوهی مه زه بهی و سیاسی و کومه لایه تی و یان جووری دیکه یان هه یه و هه ره نه بی ژبواری ناله باری خویان به هونراوه نویسه و بهم جووره ده ردی دلیان کردووه و که وتوونه سکالا له ژبانی پر له ژانیان.

جاری واهه بووه شیعر هه لبه ستن و شیعر ووتن له حوجره داوای په ره ستاندووه که له رووی شوخی یه وه ئه و تاکه شیعره ی شیخ ره زای تاله بانیان بویه کتر خویندوته وه که ده لی:

«چونکه شاعیر زور بووه له م عه سه ره دا بوته حه شری نیره که ره له م حوجره دا»

جیگای ده رس لی خویندن

فهقیه کان به سوخته و موسته عیده وه هه ره له ناو حوجره دا که جیگای دانیشتن و نان و چاخواردن و نوسته، ده رس ده خوینن، ته نیا له کاتیک دا نه بی که ده شت و ده خوش ده بن. ده نا به تاییه ت موسته عیده کان هه ره له حوجره که لک وه رده گرن. هه لبه ت له وه ختیک دا یه کیک یان چه ند که س له فهقیه کان خه ریکی ده رس خویندن بن ئه وانی دیکه بو ئه وه ی به ده نگه ده نگه نه بنه هو ی ئازاری یه کتر، وه ده ره ده کهون و له جیگایه کی تر خه ریکی ده رس خویندن یان ده ور کردنه وه ده بن.

فهقی چ سوخته، چ موسته عید هه قی نییه له کن ئه وانی تر به تاییه ت له حوجره دا ده رس و ده وران به ده نگ بلیته وه به لام هه موویان مافی ئه وه یان هه یه له بهر خووه و به بی

دهنگ خه ریک بن. ده بی ئه وهش بگوتری که کهس ههقی نییه به راوینچکه^(۱) له نیو حوجره دا ده وران بکاته وه چونکی بیجگه له وهی حوجره هه ل سوور و داسووری تیدا نا کرئ، به پنی بروایه کی نیو فهقیان ده لئین: هه ر حوجره یه ک به پیاسه وه^(۲) ده وری تیدا بکریته وه چۆل ده کرئ.^(۳)

له زۆر جینگا به تایهت حوجره ی ده رس تیدا گو تنی ماموستای گه و ره به سه ر مزگه وت یان به سه ر حوجره وه ساز کراوه ئیتر ئه و حوجره ته نیا جینگای موتا لا و ده رس گو تنی ماموستایه.

له شار و دنها ت: فهقیه کان بو ده رس خویندن و ده ورکرده وه چ به پنه و چ به دانیشه وه له مزگه وت که لک وه رده گرن به ومه رجه موزاحیمی نوێژکه ران نه بن. به تایهت موسته عیده کان بو ئه وه ی رئ له یه کتر نه گرن هه ر له مزگه وت ده رس به سووخته کان ده لئین. له بریک مزگه وته کانی شار ناھیلن فهقی له سه ر فه رشی مزگه وت راوینچکه بکات و ئه و نه هیشه نش بو پیشگیری له خراپ بوونی رایخه کانه.^(۴)

۱ - راوینچکه: هاتوو چوو کردن. (خال)

۲ - پیاسه: قه ده م لیدان. (هه نانه بو رنه)

۳ - ئه و بروایه له باره ی خویندنی کتبی «تصریف الزنجانی» ش دا هه ر هه یه و ده لئین هه ر حوجره یه ک ئه می تیدا بخویندرئ به ره و چۆلی ده روا.!!!

له بیرمه چه ند مانگی ک بوو چوو بوومه نیو فهقیان له گوندی یووری خواری سی سه ر به شاری سه رده شت دامه زابووم. هیشتا هیچ باوو یاسایه کی نیو فهقیان قیر نه بووم، روژیکیان که خووم و موسته عیدیک نه بی که سمان له ژووری حوجری نه بوو، ده مه و یست کتبی «ئه حمه دی» ده ور بکه مه وه، تاوم دایه و هه ر له ژووری حوجری داده ستم کرد به راوینچکه و هاتوو چوو، موسته عیده که ش بی ئه وه ی بویه که مجار تیم بگه یه نی که ئه وه کاره به فلان ده ليله کاریکی باش نییه و مه یکه، به توره یی یه وه گو تی: ئه وه چ ده که ی برا؟ هه ر حوجری ک ده وری تیدا وه کرئ چۆل ده بی. ئه منیش که له سه ریکه وه مندال بووم و له سه ریکشه وه تازه پیم نابوو نیو ژیا نی غه ربیا هتی و بی نازی یه وه و چه رمه سه ره و چه رسانه وه م که متر دیتوو ئه و ده نگ دانهم به و شیوه زۆر له دل گران هاتوو پیم ناخووش بوو.

۴ - رایخ: راخه ر (هه نباره بو رنه)

فقهیه کان له مزگه وتی ناوایی دا ده ور ده که نه وه

که نگى ده ست به کتیب ده کړی؟

له روژیک دا فقهی ده ست ده کا به کتیب که بتوانی ده رسه که ی «تثنیه» بکاته وه واته بتوانی بی نه وه ی پشودان «تعطیل» ی به سردا بیت له سهریه ک، لانی که م دوو ده رس له و کتیه بخوینیت. جا بو و مه به سته له یه کیک له روژه کانى شه ممو، یه ک شه ممو و چوار شه ممودا ده ستی پی ده کات چونکه فقهیه کان بروایان وایه نه گهر ده رسه که دووپاته نه بیته وه بابای فقهی ده رسه کانى بی به ره که ت ده بن و زور ده چن.

مه فتووحانه و مه ختومانه

ره سم وایه که فقهی به بونه ی ده ست پی کردنى کتیب، خوارده مه نى یه ک بکړی و ده رخواړدى فقهیکانى بدات که پنی ده لین (مه فتوحانه) و هه روه ها به بونه ی ته واو کردنیشه وه ده بنى شتیک هه ر بکړی که پنی ده لین (مه ختومانه).

هەلبەت ماموستای گەوره‌ش لە خواردنی مەفتوحانە و مەختومانەدا بە تاییەت
ئەگەر لە لایەن موستەعیدەووە بێ بەشدار دەبێت.

وێنەی حوجرەی «ابن الصلاح» شارەزووری لە ھەمامیانی بۆکان و فەقییەکانی، سالی
(۱۳۸۰ ک. ه) شایانی باسە کە حوجرە و مژگەوتی ھەمامیان لە شوێنەوارە میژوویی یەکانن و
نیزیکەی سەت سالە ساز کراون.

توینی چوارهم زانسته کان و په راوه ده رسی په کان

هه روه ک له مه وه بهر ناماژه «اشاره» م پي کرد خویندنی فعتی په تی و به گشتی هه زانست و خوینده واری یه ک له خزمهت ئایینی پیروزی ئیسلام دایه له و کاته وه که ئیسلامی نازیز ده سه لاتی له مهیدانی رامیاری دا به دهسته وه نه ماوه و دنیا که وتوته ژیر دهستی دنیا خوران چ سه رمایه داره کان و چ کومونسته کان^(۱) واته ئیمپریالیزی روژئاوا و روژه لاته وه و به واتایه کی تر له و کاته وه دین و سیاست له یه ک جیا کرانه ونه ته وه، له لایه ن ده سه لاتداره کانی وه خته وه چاوه دیری یه کی لی نه کراوه و به شتیکی زیاده پیوستی کومل و ته نانه ت به ملوزم^(۲) و زیانهینه ریش له قه لم دراوه و وه ک به شیک له خویندنی ره سمی ولات نه ژمیر دراوه. به تایهت له و کاته را که دوایین ئیمپراتوری ئیسلامی تیک درا و نیشتمانی گه وره و به رینی ئیسلام له ت له ت کرا و ده یان سنووری ده ستکردی تیدا دیاری کران و هه ر به شه له ولاتی به رینی ئیسلام نیویک و هه ر تاقمه له مسولمانان رابه ریک، یان باشر بلین سته مکاریکی به سه ردا سه پینرا، به نه نقه ست^(۳) و له رووی گه لاله وه^(۴) نه و خویندنه له بره و خرا و وه پاش گوینان درا!!

چون و له بهرچی؟

شتیکی حاشاهه لنه گره که هو ی بنه رته تی و سه رچاوه ی سه ره کی هه موو گیر و گرتیکی مسولمانان چ کومه لایه تی، چ سیاسی، چ ئابووری و چ... لیک جیا بوونه وه ی دین و سیاست و له سه رکار نه بوونی میری (حکومته ت) ی ئیسلامی یه که په یدا بوونی

۱ - نه و کاتی که هم کتیه نوسرا هیشتا یه کیه تی سوفیه ت نه روو خابوو.

۲ - ملوزم: که سیکه مه ردوم توشی زیان بکات. (خال)

۳ - نه نقه ست : عمداً

۴ - گه لاله : نه قشه، ته رح

دیاردە ی^(۱) فهقی و فهقییه تیش به وهه موو چۆرتم^(۲) و به له نگازی ی^(۳) و بێ دەرە تانی یه وه هەر له وه یه وه سه رچاوه ده گری.

ده نا بو دهبی حو جره له مه دره سه و زانستگه^(۴) جیایی و قوتابی^(۵) له یه کتر نه بان و خویندن بینه دووان، یه ک دهرسی ره حمان و یه ک دهرسی شه یتان؟

بو دهبی خویندنی رشته دینی یه کان ره سمیه تی نه بی و فیرگه و ماموستا و بهرگ و لیاسی فهقی له هی خویندکاره ره سمی یه کان جیا بی و ژیا نی به ده رکاوده رک و ده ست پان را کردن بو ئەم و نه و به رتیه بجی؟ و ته نانه ت مالی بایشی به خیرا خویان ده ستی بگر نه وه؟ بو دهبی ئەنجامیک بو دوا رۆژی خویندنه که ی خوی نه بی نی و دوا ی ته واو بوو نی شی له خویندن، هەر چاوه پروانی یارمه تی دانی خه لک بی؟ مه گەر ئەوانه نابنه هو ی دلسار دبوو نه وه و دووره په ریز بوونی^(۶) له خویندن؟

چما^(۷) دووله ت کردنی خویندن و نیولی نانی به و نیوانه هەر ئیشی نه یاران نییه بو ئەوه ی مسولمانان به ناوی دینداری و خوا په رستی یه وه به شیان له دنیا یه بی ری و هەر چی هه یه له زانست و زانیاری کو ی که نه وه و گه شه ی پی بده ن و بی که نه هو ی په ره پیدانی زیاتری پیشه سازی و جیهانی سروشتی^(۸) هەر چی زیاتر پی رام و دهسته مو بکه ن و له خزمه ت خویانی باو یژن و مسولمانانیش هەر به ژیا نی سه ره تایی قنیا ت^(۹) بکه ن و له گه لیک له به ش و باره کانی خوا ی بی به ش بین؟ و ئە گەر له مه یدانه کانی جو را و جو ری تیکو شان دا دوزینه وه و داهینا نیکی شیان بی، هەر به نیوی دژمنان یان ته واو بی؟

۱ - دیارده: دابی تازه په یابووگ. (هه نانه بو رینه)

۲ - چۆرتم: سه غله تی و ده ردی سه ری. (خال)

۳ - به له نگازی: سو الکردن. (خال)

۴ - زانستگه: دانشگاه. (هه نانه)

۵ - مه به ست له قوتابی لیره دا خوینتکاری ره سمی یه.

۶ - دووره په ریز: لا. (هه نانه بو رینه)

۷ - چما: مه گەر. (هه نانه بو رینه)

۸ - سروشتی: خو رسکا و، طبعی. (هه نانه بو رینه)

۹ - قنیا ت: دا که وتن به به شی که م (خال)؛ قه ناعه ت.

ھە ياران! ^(۱) لە كاتىكا كە بناغەى دىنى ئىسلام لە سەر زانست و زانىارى دامەزراو ە
 و يەكەم سىرووش ^(۲) بە فەرماندان بە خویندن و زانىارى دەست پى كراو ە و كۆتايى
 بەشىكى زۆر لە ئايە تەكانى قورئان بە دەستووردان بە بىر كىرەنەو ە لە بوونەو ە و فىربوون و
 زانين ھىنراو ە و لەلايەن پىغەمبەرى مەزنەو ە (د) سەرەتا و كۆتايى خویندن بە بىشكە و
 گۆر ديارى كراو ە، نابىنن دوژمنان چۆن ئەو زانستەيان كە بەشى ھەرە زۆريان دژايەتبيان
 لە گەل دىن دا نىيە و تەنانەت زانين و پەرە پىندانىشان ئەركى سەرشانى مسولمانانە و
 ھەندىكيان ھەر لە نىو مسولئانانىش دا خولقاون، لىك جيا كىرەدوونەتەو ە و سنووريان بۆ
 داناون و نىوى فرىودەريان لى ناون؟

بە داخو ە دەبى بلىن كە ئەو پىلانە ^(۳) تا رادەينكى زۆر سەرىش كەوتو ە، دەبىنن
 تەنانەت بىرىك لە دىمراستانى ^(۴) دىنىش بەر لەو خویندەنە دەگىر، يان ئەو ە تا ھەندى جار
 ئەگەر باسى سەر كەوتنى بەشەر لە مەوداى ^(۵) زانست و پىشە سازى (علم و صنعت) دا
 بگەى، بۆ نموونە باسى چوونى مروڤ بۆ سەر گۆى مانگ بگەى كە دەيان سالا بەشەر
 توانىو ەتى ئەو ئىشە بكات و قورئاننىش دژى ناوئىستى، نەك ھەر باو ەرت پى ناكەن بگىرە
 بە پاشگەز ^(۶) لە دىنىشت دادەنن!!

ئەو ە لە كاتىكدا كە ھەر كەسىك بىرىكى لە دىن كۆلىيەتەو ە دزانى كە ئاينى پىروژى
 ئىسلام دژايەتى نىيە دەگەل ھىچ زانستىك كە سوودى بۆ كۆمەل بىي بەلكو لە روانگەى
 دىنى ئىسلامەو ە زانست و زانىارى دوو بەشە: بەشىكى ھەموو كەس پىنو ەندى و
 سەروكارى دەگەل ھەيە كە دەبى ھەموو كەس چ پىاو و چ ژن بىخوئىنى يان باشتىر بلىن
 فىرى بىي، وەك رى وشوئىنى خواپەرىستى (العبادە) و شىو ەي بە يەكەو ەژيان و....
 بەشىكىشى مروڤ ھەمىشە پىنو ەندى دەگەل نىيە و پىوئىست ناكە بىزانى و تەنيا چەند

۱ - ھە ياران: ياران. (خال)

۲ - سىرووش: فەرمانىكە بە ھوى فرىشتەو ە لە خواو ە بى بۆ پىغەمبەران (و ەحى). (خال)

۳ - پىلان: كەين و بەين بۆ قىلبازى. (ھەنابە بۆرىنە)

۴ - دىمراست: قسەوئىژ، كار بە دەست، كار پەرداز.

۵ - مەودا: فاسلە، بوار، زەمىنە...

۶ - پاشگەز: پەشىمان، مورەد.

که سینک له کۆمهڵ که بتوانن نیازی خه‌لک جیهه‌جی بکه ن‌فیری ببن به‌سه و ئیتیر هه‌رکه‌سیش تاو داته‌خویندن و فیربوونی چ جای ئه‌وه که له ده‌قه ره‌سه‌نه دینی به‌کان‌دا رینی لێ نه‌گیراوه بگره هانیش دراوه و پاداشی قیامه‌تیشی بۆدیاری کراوه.

لێک‌هه‌ل‌برینی ئه‌و زانستانه و دابه‌شکردنیان به‌ دوو به‌شی دینی و غه‌یره دینی له چه‌ند رووه‌وه زیانی به‌ مسوڵمانان گه‌یان‌دووه: یه‌که‌م ئه‌وه‌که به‌شی هه‌ره زۆری مسوڵمانان له‌ خویندنی زانسته‌ دینییه‌کان بیه‌شن و له‌ ئاکامدا له‌ دین و ئایینه‌که‌ی خویان بێ‌ ئاگا و هه‌والن، چونکه له‌ به‌ر به‌ره‌سمی نه‌ناسرانی فه‌قی و حوجره‌که‌م‌که‌س هه‌یه‌ روو بکاته ئه‌و خویندنه، ئه‌وانه‌ش که رووی تی‌ده‌که‌ن له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ باری ژیا‌نه‌وه به‌ شیوه‌یێکی ناحه‌ز به‌ستراوه به‌ خه‌لک‌ن و به‌رنامه‌یێکی رێک‌وپێک بۆ خویندنه‌که‌یان دانه‌ریژراوه و تاقیکردنه‌وه (امتحان) یان نییه و چاوه‌دێریه‌که‌ی به‌که‌لیان لێ‌ناکری و داهاتوویه‌کی روون^(۱) بۆ خویان نابین، وه‌ک پێویسته له‌ سه‌ری دل‌گه‌رم نین. بۆیه هه‌ندی له‌ فه‌قی‌کان دوا‌ی ماوه‌یه‌ک مانه‌وه، حوجره‌ به‌جی‌دیلن و خویندن وه‌لاده‌نین، هه‌ندیکیشیان به‌ نات‌ه‌وا‌وی ئیجازه وه‌رده‌گرن و خویندنه‌که‌ ته‌واو نا‌که‌ن، بازیکیشیان نه‌گه‌ر ته‌واویشی بکه‌ن وای ناخوینن که‌لکی ببی و به‌ته‌وا‌وی تینیدا ببنه‌ ماموستا و له‌ ئاکامدا به‌ کۆلکه مه‌لا ده‌ردین.

خو‌دیاره غه‌یری ئه‌و سی‌تاقمه‌ واته به‌شی هه‌ره زۆری فه‌قی‌کان ده‌گه‌ل‌بوونی ئه‌و هه‌موو پیلان و کۆسپانه‌شدا زۆر به‌ باشی ده‌خوینن و تیده‌گه‌ن و پینده‌گه‌ن و دینه مه‌یدانی

۱ - ده‌بی‌ بگوتری که مه‌به‌ست له‌و داهاتوویه داهاتووی دنیایی به‌ وه‌کی باوه‌رنامه‌ی خویندن (گه‌واهینامه‌ تحصیلی) و دامه‌زران له‌ سه‌ر کار (استخدام) و ئه‌وانه که بۆ ژیا‌نی دنیایی پێویستن، ده‌نا ئه‌گه‌ر ئه‌جر و پاداشتی قیامه‌تی وه‌به‌رچاو بگرین نرخ‌ی ئه‌و خویندنه ئه‌ویش به‌و هه‌موو ده‌ردی سه‌ریه‌وه له‌ هه‌رچی ئیشه زیاتره و هیچ کارێک نایگه‌یه‌نیت. هه‌ر بۆیه‌شه برا فه‌قی‌کان ده‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو بێ‌نازی و بێ‌نانی و بێ‌ده‌رسی و بێ‌که‌سیه‌دا به‌ شانازییه‌وه درێژه به‌ خویندن ده‌دن و ده‌نه زانای گه‌وره و خزمه‌ت به‌ ئایینی پیرۆزی ئیسلام ده‌که‌ن و نایه‌ل‌ن تیری دو‌ژمن نیشانه‌ بپێکی و پیلانه‌که‌ی سه‌رکه‌وی.

به‌لێ فه‌قی له‌ خویندندا چاوی له‌ پله و مه‌قام و پا‌ره و ئه‌و شتانه نییه و ته‌نیا به‌هۆی باوه‌ری پته‌و و غه‌یره‌ت و له‌خو‌بردوویی و چاوه‌روانی کردنی پاداشتی خوا‌یی تاو ده‌داته‌ خویندن و له‌حه‌وت‌خانی رۆسته‌م تیده‌په‌ری و به‌هه‌وراز و نشیوی فه‌قیه‌تیدا هه‌له‌ده‌گه‌ری و داده‌گه‌ری تا ده‌گاته سه‌ر ترو‌پکی به‌رزی خوینده‌وا‌ری و تیشکی زێ‌رینی زانست و زانیاری به‌ملا‌ولادا بلا‌و ده‌کاته‌وه و ریگای دین و ژین بۆ خه‌لک روون ده‌کاته‌وه.

خزمه‌ت به دین و دنیای خه‌لک، به‌لام له‌به‌ر به‌رینی مه‌یدانی کار و زوری جه‌ماوهر و بوونی گیروگرفتی جوړاوجوړ به و شیوه‌ی که لازم و پیوسته پېرا ناگه‌ن و فریا ناکه‌ون. زیانی دووهم نه‌وه‌یه که له به‌ر نه‌بوونی زانسته دینییه‌کان وه‌ک پیویست له نیو ده‌رسه ره‌سمییه‌کاندا و گوی‌پې نه‌درانی نه‌وه‌نده‌ش که هه‌یه (هم له لایه‌ن خویندکاره‌کانه‌وه و هم له لایه‌ن ماموستا‌کانه‌وه) مه‌گه‌ر چون بې دنا بابای خوینده‌واری مه‌درسه‌یی له ناکامدا یان نه‌وه‌تا بیروباوهر له ده‌ست دده‌ا و له دین وهرده‌گه‌رې، یان نه‌گه‌ر به مسولمانیش بمینته‌وه دوا‌ی چنده‌ا سال خویندن ناگایه‌کی له دین نابې و ته‌نانه‌ت ده‌چېته ریزی دوژمنانی دینه‌وه و ده‌بیته دارده‌ستی ده‌ستی لاهه‌کیان و لاهه‌کانمان له ری تلاسا ده‌کا و بو‌ماوهریه‌کی سهریان لی‌ده‌شیوینی.^(۱)

به‌لی به‌هوی نه‌و پیلانه زیانه‌پنه‌ره‌وه به‌شیکی هیگجار زوری خه‌لکه‌که‌مان بگره خوینده‌واره‌کانیشمان له یاسا‌کانی دین ته‌نانه‌ت له‌و شتانه‌ش که زانین و ئیش‌پې کردنیان له سهر هه‌موو که‌س پیویسته واته «فرض‌العین» ن‌بی‌ناگا و خه‌به‌رن.

جا ئیدی به‌و پینه‌روونه که هوی لی‌ک جیابوونه‌وی زانسته‌کان و په‌یدا‌بوونی دیارده‌ی فقه‌ی و فقه‌یه‌تی چیه و چ زیانیک له‌و مه‌ودایه‌دا له مسولمانان که‌وتووه و ده‌که‌وی.

دنا نه‌گه‌ر له نیشتمانی گه‌وره‌ی مسولماناندا یان له هه‌رکویه‌ک مسولمانی لی‌ده‌ژین دین و سیاست تی‌که‌ل بن و یاسا‌کانی ئیسلام بچه‌سپیندرین، هه‌موو ده‌ردنیکي مسولمانان بو‌نمونه نه‌و ده‌ردانه‌ی باس کران چار ده‌کرین و نه‌گه‌ر نه‌و هو‌بنه‌ره‌تیه

۱- هه‌ل‌ب‌ت ده‌بی‌پې له‌و راستیه‌ش بنین که نه‌و مه‌سه‌له‌ی باس کرا، تی‌کرا و به‌زوری ئاوايه دنا سوپاس بو‌خوا له دنیای ئیسلامه‌تیدا زور ماموستا و خویندکاری مه‌درسه‌سیمان هه‌یه که ده‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ده‌رسی دینیان وه‌ک پیویست بو‌دانه‌نراوه و پشان ناگوتري، هر بو‌خویان هه‌ول دده‌ن و له‌ملاولا و به‌موتالا خه‌ریکی فیربوون و لی‌کولینه‌وه‌ی ئاین و پاش نه‌وه‌ش که بو‌خویان فیر بوون، ده‌که‌ونه بلاو‌کردنه‌وه‌ی به‌نیو‌بنه‌ماله و که‌س وکار و دوست و ئاوال و ده‌ورو به‌ریاندا.

ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان ده‌گه‌ل نه‌وه‌ش که له به‌رگی مه‌لایه‌تی و فقه‌یه‌تیدانین و ماموستای تاییه‌تیا نیه هه‌ر به‌تی‌کو‌شانی خویان ده‌گه‌نه‌پله‌یه‌کی و له خزمه‌ت‌کردنی دین که له هی مه‌لایه‌کی باش زور شوین‌دانه‌ر (مؤفر) تر و به‌که‌ل‌کتره.

(حاکم نه بوونی ئیسلام) نه بێ، نابێ دوو بهرنامه و رهوشت بو خویندن و دوو جوړه فیرگه مان بېن، له لایه ک قوتابی ره سمی هه موو جوړه پئویتییه کی بو دابین بکری و دواړوژی خویندنه که ی لپرا دیار بې و له لایه کی تریشه وه فهقی و خویندنه که ی به ره سمی نه ناسری و له هه موو ئامرازیکی پئویتی بو خویندن بیه ش بیت!!!

نابێ ئه و زانستانه هیچیان له هیچیان جیا بکری نه وه به لکو هه زانستیکی به سوود بو کومه ل چ پئوه ندی به دینه وه بێ چ به دنیا وه چ به هه ردو وکیانه وه ده بێ تیکرا له قوتابخانه ره سمیه کان بخویندریت، به و شیوه هه ره که سیک روو بکاته مه دره سه که له کومه لکی پشکه و تووی ئیسلامیدا ده بێ هه موو پئویتییه کانی خویندنی سه ره تایی بو هه موو که س دابین بکری نه و به شه له زانست که زانیی له سه ره هه موو مسولمانیکی «مکلف» واجب و پئویتییه فیر ده بێ و به و پینه ده بیته نیمچه مه لایه ک و له ویش پنهه لا کابرا چ رشته یه کی پێ خوش بوو یان سه ره که و تنی زیاتری تیدا وه ده ست هینا با درێزه ی پێ بدات و به و پینه له هه موو رشته کاندایه که: فقه، ته فسیر، ئوسوول و... که سانیک بینه پسپور (متخصص) تا خه لک به پێی پئویتی بچه لایان و پرسیاریان لی بکه ن و که لکیان لی وه رگرن.

ماموستا ئه بولنه علامه و دوودی (خ) له کتیبی «اسلام و تمدن غرب» دا که «ابراهیم امینی» وه ریگێرا وه ته سه ره زمانی فارسی له ژیر سه ردیپری «زانسته ئیسلامیه کان ده گه ل رشته کانی تر تیکه ل بکه ن» دا ده نووسی: «...به لام سه باره ت به ئه و رشته نه ی که تاییه ت به زانسته ئیسلامیه کان، ده بێ هه ره رشته یه ک ده نیو بهرنامه ی ئه و رشته دا بگونجیندری که لی ده وه شینه وه، بو نمونه فه لسه فه ی ئیسلامی به میژوو یه وه ده گه ل رشته ی فه لسه فه، میژوو و فه لسه فه ی میژوو ده گه ل رشته ی میژوو، ریبیره کانی^(١) یاسا کانی ئیسلام و ئه و مه سه له «فقهی» یانه ی پئوه ندیان به کرین و فروشته نه وه هه یه ده گه ل رشته ی «حقوق»، ریبیره ئابوورییه کانی ئیسلامی (مبادی اقتصاد اسلامی) و مه به سه «فقهی» یه ئابوورییه کان ده گه ل رشته ی ئابووری تیکه ل بکرین.»

«بېجگه له بهرنامه ی ناور او ده بې رشته یه کی تایبه تی بو لیکولینه وه و توژیږینه وه ی زانسته ئیسلامیه کان دابندری که به خویندکاره کانی باوه برنامه ی «دکتر» بدریت... و ده بې بوو رشته که سانیک هه لېژیردرین که بو «اجتهاد» و لیکولینه وه له باسه ئیسلامیه کان ناماده یان بې و بتوانن به پنی گه لاله گه لیکي قولی ئیسلامی نه ک ته نیا رابه رایه تی مسولمانان به لکو ده بې رابه رایه تی بیرو پای خه لکی تریش وه نه ستوی خو یان بگرن.»^(۱)

له م توی یه دا ده مان ویست باسی زانسته کان و په راوه ده رسی به کان بکه ی؛ به لام ده ردی دل و سکالا وه ک ره شه با هه لی گرتین و ده نیو نه و باسه ی په ستاو تین ئیستاش وه ک شاعیر ده لی: «ده ردی دل بو کی به یان که م دل که نالاوینه وه» جا که وایه ده که وینه وه سه ر ټیک حسته وه و هه لکر دنه وه ی داوی پساو و هالوازوی تووی چواره م و ده لین:

به لی زور له میږه له لایه ن هېچ کامیک له ده سه لاتداره کانه وه چاوه دیری به کی به که لک له و خویندنه نه کراوه و ریزی پیویست بو خویندکار و زانا ثایینی به کان دانه تراوه و نه وه نده چاودیری و ریزه ی هه بوو بیش زیاتر له ترسی خه لکی مسولمان یان بو نه وه بووه خو، وائیشان بده ن که به لی پشتیوانی دین و ده یان هه وی زانای دینی دروست بکه ن و ثایین وه گه شینن، جا بو یه خویندن و زانستی دینی هه ر له شیوه ی سه ره تایی خو ی دا ماوه ته وه و له گه شه کردن و په ره سه ندن و یتاوه و هېچ وه ستایه تی به کی لی ده کار نه کراوه و نه دراوه ته بهر توژیږینه وه و لی کولینه وه و کولی پیوه هه لنه گیراوه و گیر وگرفتی چاره سه ر نه کراوه و ته نانه ت به ره و پاشیش چووه و زور لک و پوی و ن بووه.

نه وه نده ی که ماوه ته وه و ئیستا له بهر چاوه له سایه ی ره نج و ماندووی ماموستا ثایینی به کان و خزمه ت و ټیکوشانی خه لکی خواناس و مسولمانه وه یه. نه وه تا ده بینین ماموستا ثایینی به کانی کوردستان ده گه ل نه وه ش دا که ژیانیکي پرله مه ینه ت و تالی یان هه بوه و هه یه و له باری ژیا نه وه باریان که وتووه و تووی خه م و په ژاره له دلیان دا چه قه ره ی داوه و داوی بی به شی و بی نازیان له لاقی هالاوه و هالاو و بوچرو کی برسیه تی یان لی هه ستاوه و ههستی یان به که م و کووری هه مه لایه نه کردووه، واش هه ستاون و پیاوانه و بی

۱ - اسلام و تمدن غرب نوسراوی ابوالاعلی مودودی، وەرگیراوی ابراهیم امینی ل ۲۶۷ تا ۲۶۸ چاپی سنه ۴۰م.

چاوه‌روانی له هیچ‌کەس، قۆلیان له دەرس‌گوتن و کتیب نوسین و نوسینه‌وه هه‌لمالیوه و تۆزی غه‌ریبی و بی‌نازی‌یان له سه‌ر شانی بی‌شانی ته‌و خۆیندن و زانیاری‌یا نه‌ رامالیوه و رامالیان بر دۆته‌سه‌ر دیوه‌زمه‌ی نه‌زانی و چوار فه‌سله‌ حو‌جره‌یان به‌ گۆلی موسته‌عید و خونه‌چی سوخته‌ خه‌ملیوه!!

وه هه‌روه‌ها خه‌لکی مسو‌لمانی کوردیش سه‌ره‌رای ته‌وه‌ی که ته‌نانه‌ت بو‌ ژیا‌نی ساکار و سه‌ره‌تایی خو‌شیا‌ن زۆر که‌ند و کو‌سپیا‌ن ها‌تۆته‌ پێش و ده‌ست ته‌نگی و هه‌ژاری سه‌ر ری‌ی بی‌گرتو‌ن تو‌ناو تو‌نی کردو‌ن^(۱) و کونا‌وکون بو‌یا‌ن گه‌راوه‌ و راوی لی‌دا به‌شیون و شیو و دۆلی لی‌ته‌نیون، له‌ به‌ر ته‌وه‌ی که هه‌ستیان به‌به‌رزی و بی‌وینه‌یی ئایینی ئیسلام و پێو‌ستی ما‌موستای ئایینی کردووه‌ و کرده‌وه‌یا‌ن لی‌ دیتووه‌ و زانیو‌یا‌نه‌ ده‌ ریشه‌یا‌ن ده‌کشێ و به‌رژه‌وه‌ندی دینی و دنیا‌یی وانی تێدا‌یه‌؛ بی‌ته‌وه‌ی هه‌ست به‌ ماندو‌ویی بکه‌ن، ته‌رکی به‌ریوه‌ بردنی ژیا‌نی فه‌قیه‌ کانیان وه‌ته‌ستۆی خو‌گرتووه‌ و هاو‌ری ده‌گه‌ل ما‌موستایه‌ کان قۆلی پیا‌وه‌تی و له‌ خو‌بو‌ردو‌ویی یا‌ن هه‌لمالیوه‌ و تێک‌را، یه‌ک به‌ ما‌ل و یه‌ک به‌ زمان و یه‌ک به‌ نان سه‌ره‌رای زۆری و به‌ره‌ه‌ستی نه‌یا‌ر و دو‌ژمنان؛ نه‌یا‌نه‌یشتووه‌ ته‌و خۆیندنه‌ به‌ یه‌کجاری له‌ ناو بچی و شو‌ینه‌ ون بی‌ و به‌و شیوه‌ که ئیستا هه‌یه‌ رایان گرتوه‌.

ئه‌وان پاراستن و په‌ره‌ پێدانی ته‌و خۆیندنه‌یا‌ن به‌ ته‌رکی سه‌رشان زانیوه‌ به‌لام له‌ به‌ر ته‌و هۆیا‌نه‌ی باس کران و چه‌ند هۆی تریش له‌وانه‌: ده‌ست نه‌رو‌یشتوویی و بی‌ده‌سه‌لاتی نه‌یا‌ن تو‌انیوه‌ یا‌ن ریا‌ن پێ نه‌دراوه‌ زیاتر په‌ره‌ی پێ‌بدن و له‌ بی‌چمیکی^(۲) نو‌ی‌دا، وه‌ده‌ری خه‌ن وه‌ک هه‌موو شتیکی دی وه‌سه‌ری خه‌ن.

به‌لی وه‌ک گو‌ترا له‌به‌ر ته‌وه‌ی ده‌سه‌لاتداران و کاربه‌ده‌ستانی وه‌خت لا‌گیریه‌کی به‌که‌لکیان له‌و خۆیندنه‌ و له‌و که‌سانه‌ی تاو‌یا‌ن داوه‌تی، نه‌کردووه‌ له‌شیوه‌یه‌کی زۆر سه‌ره‌تایی دا‌ما‌وه‌ته‌وه‌و زانسته‌کان نه‌ک هه‌ر ئال و گو‌ریکی سو‌دمه‌ندیان تێدا‌ پێک نه‌ها‌تووه‌ به‌لکو ته‌نانه‌ت په‌راو «کتیب»ه‌کانیش ده‌ستیان لی‌ نه‌دراوه‌ و له‌ با‌ری رێک و

۱ - تو‌ناو تو‌ن: به‌یه‌کجاری فه‌وتان و ئاسه‌وارنه‌مان. (هه‌نبانه‌بو‌رینه‌)

۲ - بی‌چم: شیوه‌. (خال)

پیک کردنې ناوهروک و شیوهی چاپ کردن و چوڼیه تی دانانی مه بهسته کان و نه وانه وه
له سهر چوڼیه تی کوڼ ماونه وه و بهری و ره سم و نه زمی تازه دهر نه هاتوون.

ماموستا و فقهینی حویره ی مزگه وتی «سید قطب» له بوکان

فه قییه کان چ ده خوینن؟

نه و زانستانه ی که له فه قییه تی دا ده خویند رین و هیندی له و کتیبانه ی که له و
زانستانه دا نوسراون و له بهر ده ست دان بریتین له وانه ی خواره وه:
پیشه کی پښوېسته نه وه ی بلیم که نه و کتیبانه ی ناویان ده به م کتیب گه لیکن که له بهر

دهستی فهقییه کانی کوردستان دان به تاییهت به شه کوردستانی سه ر به ئیران و ئیتر ناگاداری شوینه کانی دیکه ی نیشتمانی ئیسلامی نیم. و ههروه ها هه رچی کتیبیش هه یه ناوی نابهم و ته نیا نه وانه ناو ده به م که زو رتر له بهر دهستان و به خویندن، یان بو موتالا که لکیان لی وه ر ده گیریت.

یه که م (صرف)

«صرف» زانستیکه له گورین «اعلال» و داتاشین «اشتقاق» ی و وشه «کلمه» بی پوهندی ده گهل رسته دا «جومله» ده دوی.

ئه و په رتوکانه ی له و زانسته دا له بهر دهستان بریتین له:

۱- تصرف الزنجانی، که نوسراوی «شیخ ابراهیم» زهنگانی یه و پیشه کیه کی زور به نرخه.

۲- شرح تصرف الزنجانی؛ نوسراوی «پیر خضر الشاهوی».

۳- شرح تصرف الزنجانی مه شهوور به شهرحی سه عدینی نوسراوی «سعدالدین التفتازانی».

۴- تصرف ملاعلی. دانراوی ماموستا مه لاعلی شنوویی یه و دوو په راوینزی له سه ره: یه کیان به ناوی «قزنجی» و نوسراوی ماموستا مه لاعلی قزنجی یه و له گرانی و چه توونی دا به نیو بانگه. دوو هه میشیان به ناوی «قه ره داغی» و نوسراوی ماموستا مه لا عومه ری قه ره داغی یه، که ئه مه یان هاسانتره. ئه و سی کتیبه ش هه ر سیکیان رافه «شرح» ی «تصرف الزنجانی» ده که ن.

۵- الشافیه، نوسراوی به ریز «ابن الحاجب» کوردی یه و به چیواشه و چه توون نیوی رویی وه و ته نانه ت فهقی له، له بهر کردنی زور ده تر سن.

۶- شرح النظام، نوسراوی «حسن بن محمد نیشابوری» یه و رافه ی «شافیه» ده کا، وه ک لیره وه پیشیش باسما ن کرد.

۷- شرح الشافیه، نوسراوی «سید عبدالله نقره کار» که ئه میش هه ر رافه ی شافیه ی ابن الحاجب ده کات و به «سید عبدالله ی صرفی» به ناو بانگه.

۸- صرف میر، نوسراوی «میر سید شریف الجرجانی» په و به زمانې فارسی نوسراوه و له تصریف الزنجانی دریژ تره.

۹- کمال الدین، که نه میښ هر شه رحه له سهر شافیه و نوسراوی «محمد کمال الدین الفسوی» په.

هه روه ها چنه ند نوسراوی دیکه ش هه ن و له بهر ده ستان وه ک: (صیغ مشکله) و (امثله) و (شرح امثله)^(۱) که فه قییه کانی کوردی زمان که م واهه په بیان خوینن.

دوو هه م: (نحو)

نحو زانستیکه قسه ده کا له وشه «کلمه» له باری گوړانی ناخړی (اعراب و بنا) وه له نیو جومله دا.

له و زانسته ش دا نوسراوه ی زوړ هه ن که هه ن دیکیان بریتین له:

۱- عوامل جرجانی، نوسراوی عبدالقاهر گورگانی.

۲- عوامل منظومه نوسراوی عبدالقاهر و هونراوه ی کمال الدین ابن حسام.

۳- عوامل ملا محسن، نوسراوی مه لا مو حسین.

۴- سعدالله ی گچکه که شه رحه له سهر عوامل الجرجانی و نوسراوی «سعدالدین

التفتازانی» په

۵- شرح العوامل، له سهر عوامل الجرجانی نوسراوی عبدالقاهر الجرجانی په.

۶- الهدایه، نوسراوی ابو حیان غرناطی اندلسی.

۷- «شرح الانموذج» نوسراوی «محمد بن عبدالغنی الاردیلي» په و راقه ی کتیبی

«انموذج» نوسراوی «جارالله الزمخشري» ده کات.

۸- «الصمدیه» نوسراوی «بهاء الدین عاملی» په و له لایه ن زانا شیعیه کانه وه گه لیک

شه رچی لی کراون وه کی: سید علیخان کبیر وصغیر و حدائق و شرح الصمدیه.

۹- العوامل المحشی.

- ۱۰- الاظهار، که نه و دوانه نوسراوی «زین الدین محمد بن پیر علی البرکوی» ن.
 - ۱۱- «اطهلی» که شهرحه له سهر «اظهار» و نوسراوی «شیخ مصطفی بن حمزه» یه.
 - ۱۲- «الكافیه» نوسراوی «ابن الحاجب» کوردی یه.
 - ۱۳- «الفوائد الضیائیة» یان «شرح جامی» که نوسراوی «شیخ عبدالرحمن جامی» یه و له سهر کافیه ی ابن الحاجب دانراوه.
 - ۱۴- البهجة المرضیة یان السیوطی که رافه ی «الفیه» ی «ابن المالک» ده کا وه ک له مه وه به ریش باسمان کرد.
 - ۱۵- مغنی اللیب نوسراوی جمال الدین ابن هشام الانصاری.
 - وه ههروها زور کتیبی دیکه ش له عیلمی «نحو» داله بهر ده ستدا هه ن به لام بووه ی نه و باسه دریزه نه کیشی له باس کردنیان خو ده پاریزین.
- سینه م «المنطق»
- «منطق» نامرازیکی یاسایی یه که خو ی پی له هه له کردن له بیر کردنه وه دا ده پاریزریت.
 - هیندی ک له و په راوانه که له و زانسته دا نوسراون و له بهرده ستان بریتین له:
 - ۱- «کبری فی المنطق» که به زمانی فارسی و نوسراوی میر سید شریف گورگانی یه.
 - ۲- «ایسا غوجی» نوسراوی «اثیر الدین الابهری» یه.
 - ۳- «مغنی الطلاب» نوسراوی «محمود بن حافظ حسن المغنینی» یان «المغنیساوی» یه.
 - ۴- «گلنبوی شرح» نوسراوی «شیخ اسماعیل گلنبوی» یه.
 - ۵- «فناری» نوسراوی «شمس الدین محمد بن حمزة الفناری» یه.
 - نه م سنی کتیبانه له سهر «ایسا غوجی» دانراون.
 - ۶- «قول احمد» حاشیه یه له سهر «فناری» و نوسراوی «قول احمد» ه.
 - ۷- «ملتقطه» نوسراوی مه لا «عثمان» ی «داره قوته» یه که خه لکی داره قوته ی سهر به شاری قه لادزی بووه.

۸- «حاشية الملا عبدالله اليزدي» که په راويزی «تهذيب المنطق» ی «سعدالدين التفتازاني» په و ناویشی به گرانی ده رکړدووه؛ به تاییه ت باسی «موجهات» ی زور شانگیره.

۹- «گلنبوی برهان» نوسراوی «شیخ اسماعیل الگنبوی» په و «متن ومنه» په ۱۰- «شرح الشمسیه» که رافه ی «الشمسیه» ی «نجم الدين القزوينی الکاتبی» ده کا و نوسراوی «قطب الدين محمودی بن محمد الرازی» په. و هر له «منطق» دا ده یان کتیبی تریش به شیوه ی: متن، متن و شرح، متن و منه و حاشیه هن که نیو بر دنیان لیره دا به پیویست نازانم.

چواره م «معانی»

زانستی «معانی» زانیاری په که به هو ی ته ووهو چوښه تی به رانبه رکړدن «تطبيق» ی و وته «کلام» ده گه ل «مقتضي» ی «حال» ده ناسری.

پینجه م «بیان»

«بیان»، زانستیکه به هو ی ته ووهو چوښه تی ده ربرپنی مه به ست به چهند ریځگای جو ی جو ی واکه هیندیکیان ناشکراترن له هیندیکیان، ده ناسری.

شه شه م «بدیع»

«بدیع» زانستیکه، له ریځگایانی جوانکړدنی ووته و رازاندنه ووه ی قسه ده دوی. نه و کتیبانه ی له و س ی زانستانه دا هن بریتین له: ۱- «رسالة الاستعاره» که نوسراوی مه لا «ابوبکر میر رستم» په و ته نیا قسه له زانستی «بیان» ده کات. ۲- «تلخیص المفتاح» نوسراوی «محمد بن عبدالرحمن القزوينی» په و له هر سیکي ته و زانستانه ده دوی.

۳- «مطول» که نوسراوی «سعدالدین التفتازانی» یه و شهرحه له سهر «تلخیص المفتاح».

۴- «مختصر المعانی» له لایه نوسهری ناوبراوه وه له «مطول» را کورت کراوه ته وه.

۵- «جواهر البلاغه» نوسراوی «السید المرحوم احمد الهاشمی» یه.

۶- «البلاغة الواضحة» نوسراوی «علی الجازم و مصطفى امین» انه.

۷- «علوم البلاغة» نوسراوی «مصطفى غلاینی».

ئه م سینه تازه هاتونه ناوه وه.

حه و ته م «وضع»

«وضع» زانستیکه قسه له چۆنیه تی دانانی ووشه له به رانه بر مانادا ده کات و له و زانسته ش دا هه «رسالة الوضع» ی مه لا «ابوبکر المصنف المیررستمی» یم پی شک دیت.

هه شته م «کلام»

«کلام» زانیاری یه که قسه ده کات له ذات و صفاتی خوا و بیر و باوه ره کان «معتقدات» ی تری ئیسلامی.

له و زانسته ش دا ئه و په راوانه هه ن:

۱- «ثاقیده ی شیخ سه میع» که حاجی شیخ عبدالسمیع بانه یی به هونراوه و به زمانی کوردی نویسیویه تی.

۲- «شرح العقاید النسفی» که نوسراوی «سعدالدین التفتازانی» یه و راقه ی «العقاید» ی نجم الدین عمر النسفی ده کات.

۳- «رسالة التوحید» نوسراوی «الشیخ محمد عبده» ویه و له م دواپی یانه دا له لایه ن ماموستا مه لا عبدالله ی احمد یانه وه وه رگیر دراوه ته وه سهر زمانی فارسی.

۴- «تهذیب الکلام» نوسراوی «سعدالدین التفتازانی» یه و مه لا «عبدالقادر التختی» شه رحیکی در یژی له دوو به رگ دا به نیوی تقریب المرام» له سهر کردووه.

نوههم «آداب البحث»

«آداب البحث» كرده يكي «نظري» په قسه ده كات له چونه تي باس و دهمه ته قه و نه و هل و مهرجانه ي له گفتوگودا پيوستن بو تي نه شكان و دمكوت كردنى دژ. له و زانسته ش دا هر كتيبى «گلنبوى آداب» م ديووه كه نوسراوى «شيخ اسماعيل گلنبوى» په و دوو په راويزيشى له سهره په كيان ئى «الشيخ عمر ابن القره داغى» په و نه وى ديش ئى «ملا عبد الرحمن» الپنجوينى په.

دههم «اصول الفقه»

«اصول الفقه»، عيلميكه قسه ده كاله سهر چاوه كانى شهرع^(۱) و شيوه ي درووستى دهرهينانى «فقه» له و سهر چاوانه. كتيب ه كانيشى نه مانه ن:

- ۱- جمع الجوامع، نوسراوى «عبد الوهاب ابن السبكى».
- ۲- «شرح الجلال محمد بن احمد المحلى» كه «شرح» ي «جمع الجوامع» ه و دوو په راويزى له سهره: په كيان به ناوى «البنانى» و نوسراوى «العلامة البنانى» په و نه وى ديش به ناوى «الشربينى» و نوسراوى «عبد الرحمن الشربينى» په.
- ۳- «لب الاصول» مه تنى «غاية الوصول» ه كه هر دو كيان هى «قاضى زكريا» ن و له «جمع الجوامع و شرح الجلال المحلى» راكورت كراونه وه.
- ۴- «المستصفى» نوسراوى به ريز «امام محمد الغزالى» په.
- ۵- «الوجيز» كه هى «دكتور عبد الكريم زيدان» ه و تازه هاتوته ناوه وه.^(۲)

۱- كه برتين له: كتاب، سنت، قياس اجماع و ...

۲- لهم دوايى يانه دا الوجيز له لايه ن ماموستا احمد نعمتى پاوه يى يوه كورت كراوه توه و به شيوه ي پرسيار و و دلام دهرهاتوه و شتيكى به نرخه.

یازدههههه «حکمت - فلسفه»

«حکمت» زانستیکه قسه ده کات له راسته قینه ی شت وه ک هه یه له بوون دابه پی ی توانینی به شه ر.

نواسراوه بیندراوه کانی ئەم زانسته بریتین له:

۱- «مقولات العشر» که دانراوی ماموستا مه لا عه لی قزلجی یه و شه رحیکی له سه ره به نیوی «بدرالعلامة فی کشف غوامض المقولات» که نوسراوی «الشیخ عمر» ناسراو به «ابن القره داغی» یه و هه ر خویشی په راویزیکی له سه ر «بدرالعلامة» ه که داناوه که له زاراوه دا ئەمجۆره نوسراوه واته شتیک نوسه ر له سه ر نوسراوه ی خو ی به شیوه ی په راویز بینوسی «منه» ی پنده گو تر ی.

۲- «قاضی ولاری» شه رح و مه تنه؛ مه تنه که هی «اثیرالدین الابهری» و شه رحه که شی هی «قاضی مبینی» یه.

۳- «سبزواری» شه رح و مه تنه و هه ردوکیان هی «ملا هادی سبزواری» ن.

دوازدهههه «عروض» و «قافیه»

«عروض» زانستیکه به هو ی ئەوه وه کیش «وزن» و گو پانی هونراوه «شعر» ده زاندری.

«قافیه» ش زانیاری یه که له پینکه لپیک هاتنه وه ی ئاخری هونراوه واته «قوافی الشعر» و ئەحوال و چونیته تی وان وه ک «الحركة، السكون، اللزوم، الجواز، الصحيح، القبيح و ... ده دوی.

کتیبه گه لیک که له و دوو زانسته له به ر ده ستا هه ن بریتین له:

۱- «العروض» نوسراوی «الشیخ معروف النودهی» و ته نیا له عه روز دایه.

۲- «العروض و القافیه» نوسراوی به ریز «الشیخ محمد امین البیژوهی» یه و له هه ر دوو زانسته که ده دوی.

۳- «رسالة ارجوزة القافیه» نوسراوی «محمد حسن ابن القزلجی» یه و هه ر له

زانستی قافیه باس ده کات.

سيزده هم «علم الرياضيات» و «الهندسة».

دوو عيلمن قسه له ژميره و نه اندازه ده کهن.

له و دوو زانسته دا چنه ند نوسراوه هه ن يه کيک له وان کتبيک به نيوی
«خلاصة الحساب والهندسة» که نوسراوی «بهاء الدين العاملي» يه و له لايه ن «محمد ابن
آدم» ي کوردي باله کی يه وه شهرح کراوه و هه روه ها تازه ش شهرح کی له سهر کراوه له
لايه ن: (سيد محمد جواد ذهني) يه وه به نيوی «اللباب شرح خلاصة الحساب».
يه کيکی تر «اشكال التأسيس» نوسراوی «بهاء الدين العاملي» يه و له لايه ن «ابن آدم» وه
په راويزيکی له سهر نوسراوه. وه هه روه ها چنه ند نوسراوی ديکه له و دوو عيلمه دا هه يه.

چواردده هم «علم الهيئة» يا «علم الفلك»

«علم الفلك» زانستیکه قسه ده کا له شوين و جولان و چونیه تی جیرمه
عاسمانی به کان.

کتبه کانی هم زانباری به بریتین له «تشریح الافلاک» نوسراوی «بهاء الدين»
ناوبراو. تازه ش شهرح کیکی له سهر کراوه به ناوی «شرح تشریح الافلاک» له لايه ن محمد
جواد ذهني تهرانی» يه وه و هه روه ها له لايه ن ماموستا مه لا شيخ عبدالرئوف نقشبندی
سهرده شتی يه وه و هرگیر دراوه ته وه سهر زمانی فارسی و به نيوی «آينه ی جهان نما»
نيونراوه به لام هيشتا چاپ نه کراوه و ربعين و اسطرلاب.

پازده هم «التفسير»

ته تفسير زانستیکه له باره ی مانا کردنه وه و ليکدانه وه ی چه مک و مه به سته کانی
قورثان دا ده دوی.

له و باره ش دا نوسراوه ی زور هه يه که هينديکیان ناو ده به ين:

- ۱- «تفسیر الجلالین» نوسراوی جلال الدین السيوطی و جلال الدین المحلي یه.
 - ۲- «تفسیر البضاوی» نوسراوی «قاضی عبدالله البضاوی الشیرازی» یه.
 - ۳- «تفسیر الخازن» یان «باب التأویل فی معانی التنزیل» نوسراوی «علاء الدین علی بن محمد بن ابراهیم البغدادی» ناسراو به «خازن»
 - ۴- «تفسیر مدارک التنزیل و حقایق التأویل» نوسراوی «ابو البرکات عبدالله بن احمد بن محمود النسفی».
 - ۵- «تفسیر المراغی» نوسراوی «احمد مصطفی المراغی»
 - ۶- «فی ظلال القرآن» نوسراوی شهیدی ژیر سیبہ ری قورثان «سید قطب»
 - ۷- «التفسیر القرآنی للقرآن» نوسراوی «عبدالکریم الخطیب»
 - ۸- «تفسیر الصاوی علی الجلالین» نوسراوی «الشیخ احمد الصاوی»
 - ۹- «تفسیر روح المعانی»
- و بریکی دیکه ش ته فسیرکه له به رده ستان و زوربه یان تازه که وتونه به رده ست.

شازده هم «فقه»

«فقه» زانیاری یه که قسه ده کا له و ده ستوراته شه رع یانه ی که له به لگه و سه رچاوه کانیانه وه ده رده هیندرین.

هیندیک له کتیبه کانی «فقه» یش بریتین له:

- ۱- «فتح القریب» نوسراوی «الشیخ محمد قاسم الغزی» یه و له سه ر «غایة الاختصار» نوسراوی «علامه ابوشجاع» ی نیسفه هانی یه.
- ۲- «فتح المعین» نوسراوی «زین الدین المیار» یه.
- ۳- «اعانة الطالبین» نوسراوی «علامه ابوبکر» ناسراو به «السید البکری» یه و له سه ر «فتح المعین» ه.

۴- «منهاج الطالبین» دانراوی «ابو زکریا یحیی بن شرف النووی» و کورت کراوی «المحرر» ی «ثیمامی رافعی قه زوینی یه.

۵- «مغنی المحتاج» نوسراوی «الشیخ محمد الشربینی الخطیب» که راقه ی

«منهاج الطالبین» ده کات.

۶- «السراج الوهاج» نوسراوی «الشیخ محمد الزهري الغمراوي» که نه میس هر له سهر «منهاج الطالبین» ه.

۷- «تحفة المحتاج» نوسراوی «الشیخ احمد ابن الحبر الهیتمی» به و راقهی «منهاج» ی ئیمامی نه وه وی (رج) ده کات.

۸- «النهایه» نوسراوی «الشیخ محمد الرملی» به و له سهر «منهاج» ه.

۹- «منهج الطلاب» نوسراوی قاضی زکریا الانصاری و کورت کراوه ی «منهاج الطالبین» ه.

۱۰- «فتح الوهاب» شرح منهج الطلاب» نه و دوو شهرح و مه تنه هی «قاضی زکریا الانصاری» ن.

۱۱- «البیجوری» که راقهی «فتح القریب» ده کا و نوسراوی «الشیخ ابراهیم البیجوری» به.

۱۲- «حاشیة البجیرمی» یا «التجريد لنفع العبيد» په راوینزه له سهر «شرح المنهج» ه و نوسراوی «سلیمان بن عمر بن محمد البجیرمی» به.

۱۳- «حاشیة الجمل» نوسراوی «الشیخ سلیمان الجمل» ه و نه ویش هر په راوینزه له سهر «شرح المنهج».

۱۴- «بغیة المسترشدین» پالاوته به که له فتوای برنیک له پېشه وایانی زانای «متأخر» و له لایه ن «السید عبدالرحمن المشهور باعلوی» کوکراوه ته وه.

۱۵- «المجموع» نوسراوی «الامام النووی» به و له سهر «المهذب» ی «ابواسحق» ی شیرازی به.

۱۶- «شهریعه تی ئیسلام» نوسراوی «مه لا عبدالکریم موده ریس» ه و به زمانی کوردی نوسراوه.

۱۷- «فقه محمدی» نوسراوی «آیه الله محمد مردوخ» ی کوردستانی به و به زمانی فارسی نوسراوه.

هه روه ها گه لیکي تر نوسراوه ی زل و چووک هه ن له «فقه» دا که له نویسیان

خۆده پاریزین.

حه ئده هه م: «الحديث - يا - السنة»

«حديث» شتيكه له پيغه مبهرد- گير درايتته وه؛ له فرموده يان كرده وه يان بيده ننگي له به رانه ر كاريك يان قسه ييك دا كه له لاي وي كراييت. له حديث دا ئه و كو كراوانه هه ن:

۱- «صحيح البخاري» كو كراوه ي «ابو عبدالله محمد بن اسماعيل».

۲- «صحيح مسلم» كو كراوه ي «ابو الحسين مسلم بن الحجاج» ي نيشابوري.

۳- «سنن ابي داود» كو كراوه ي «سليمان بن الاشعث السجستاني» ناسراو به ابو داوده.

۴- «سنن ابن ماجه» كو كراوه ي «محمد بن يزيد القزويني، ابو عبدالله».

۵- «جامع الترمذي» كو كراوه ي «محمد بن عيسى».

۶- «المجتبى للنسائي» كو كراوه ي «احمد بن علي بن شعيب ابو عبدالرحمن» ي

خوپاساني.^(۱)

كه ئه و شەش كو كراوانه به «الصحيح الستة» به ناوبانگن و زور كتيبي ديش هه ن وه كي «التاج الجامع للاصول» و «رياض الصالحين» و ...

هه ژده هه م «علم الحديث»

علم الحديث زانستিকে به هو ي ئه وه وه ووته و كرده وه ژيواره كان «احوال» ي پيغه مبهرد- ده زانرين.

له و زانسته دا ئه و كتيبانه له به ر ده ستا هه ن:

۱- «علوم الحديث» نوسراوي «الدكتور صبحي الصالح».

۲- «مصطلح الحديث» نوسراوي «العلامة البركوي» يه و شهرحيكي له لايه ن «داود القارصي» يه وه له سهر كراوه.

۳- «تيسير مصطلح الحديث» نوسراوي «الدكتور محمود الطحان».

۱ - زۆر به ي زۆري ئه م كتيبانه ش له كوردستاني ئيمه دا نه بوون و له م دوايي يانه دا په يدا بوون.

۴- «علوم الحديث» نوسراوی «عثمان ابن الصلاح» ی شاره‌زوری.

نۆزده‌هه‌م «علوم القرآن»

علوم القرآن چه‌ند زانستیکن قسه‌ ده‌که‌ن له: چۆنیه‌تی هاتنه‌ خواره‌وه‌ و له‌ به‌رکردن و نویسنه‌وه‌ و خویندنه‌وه‌ و مانا‌کردن و ... ی قورئان.
له‌و زانستانه‌ش دا ده‌یان کتییی زل و چووک نوسراون که‌ ئه‌و چوار - پینج دانه‌یان له‌ به‌ر ده‌ست دا هه‌ن:

۱- علوم القرآن نوسراوی احمد عادل کمال.

۲- التصوير الفنی فی القرآن نوسراوی سید قطب که‌ دوو جار، جاریک له‌ لایه‌ن «محمد مه‌دی فولادوند» ه‌وه‌ به‌ ناوی «آفرینش هنری در قرآن» و جاریکیش له‌ لایه‌ن «محمد علی عابدی» به‌ ناوی تصویر فنی نمایش هنری در قرآن، وه‌رگێر دراوه‌ ته‌وه‌ سه‌ر زمانی فارسی.

۳- «علوم القرآن» نوسراوی «الدكتور صبحی الصالح».

۴- «الاتقان فی علوم القرآن» نوسراوی «جلال الدین عبدالرحمن السیوطی»

۵- «مناهل العرفان» نوسراوی «الشیخ محمد عبدالعظیم الزرقانی».

۶- «التبیان فی علوم القرآن» نوسراوی «محمد علی الصابونی»^(۱)

۱- زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری کتیه‌کانی «علوم الحديث و علوم القرآن» یان هه‌ر تازه‌ نوسراون یان فه‌قی و مه‌لای کوردستانی رۆژ هه‌لات تا ئه‌م دوا‌یی یانه‌ لیان بێ به‌ش بوون.

وینهی حوجره و ماموستا و فهقنه کانی ئاواپی سو فیان - شنۆ
(سالی ۱۳۸۰ ک.ه)

فه قیبه کانی حو جره ی «ابن الحاج» ی ئالانی له بیزووه ی سه رده شت، سالی
(۱۳۶۲ ک. ه) له وانده ی به پیوه ن نه فهری چوارهم له راست را بو چه پ نووسه ری نه م کتیه به

تویی پینجه م شیوه و ریزی خویندنی په راوه کان

هه ر وه ک خویندنه که به ره سمی نه ناسراوه و ری و ره سم و شیوازیکی له باری بو دیاری نه کراوه هه رواش بو که سیک بیهه وی بیته فهقی؛ هیچ مهرجیک دیاری نه کراوه. ته نیا مهرجیک که بوو مه بهسته وه بهر چاو گیراوه نه وه یه که فهقی نه گهر له مالی خووی و له ژیر چاوه دیری که س و کاره کانی را، هاموشوی لای ماموستای بکات، ده بی بتوانی که لک له خویندنه که وهر بگری و ده رسی پی ره وان بکری، واته ته مه نی نه وه نده بی که هوشی ده رس خویندنی هه بیت. وه نه گهر له که س و کاریشی دوور بکه ویته وه و دایک و بابی یان که سیک تری نه توان چاوه دیری بکه ن؛ سه ره رای نه و مهرجه ی باس کرا، ده بی بتوانی لیره و له ویش بعه ویته وه و پاکی و خاوینی خووی پی بکری و توانای نه نجام دانی نه و نیشانه ی هه بی که له حوجره دا پی ده سپر درین.

به لام نه وه که بهر له هه موو شتیک چ ده رسیک و چون به فهقی ده گوتری نه وه پیوه ندی به خودی فهقی یه که وه هه یه؛ چونکو نه گهر له پیش فهقی یه تیه که ی دا چوبیته قوتابخانه ی ره سمی و یان به هه ر شیوه ییکی دیکه شتیک خویند بی و حه رف (پت) ه کانی ناسین نه وه هه ر سه ره کی و بی وردکر دنه وه نه لف و بی ی پی ده گوتری و پاشان ده ستی پی به حینجه ده کری.

و نه گهر نه چوبیته قوتابخانه و له بن را ده ست به خویندن بکات نه وه نیوی خوا ی پی دین و له پیش دا نه و سئ دوعایه ی فیبر ده که ن: (یا الله) ته و فیم بده ی! (یافتاح) فه تحم بده ی! (یارزاق) رزقم بده ی!

دوا یه شکل و ده نگی نه لف و بی ی زمانی عه ره بی که بیست و نو پیتن پی ده ناسیندریت و پی ی ده گوتری نه و پته نوخته ی هه یه یان نا؟ نه گهر هه یه تی چه ند دانه و له کوپی پته که هه لکه و تون.

بُو وینه پئی ده گوتری ئه وه [أ] ئه لفه^(۱) و هیچ نوخته ی نین. ئه وه (ب) بینه و نوخته یه کی هه یه له خوارئ. ئه وه (ت) تییه و دوو نوخته ی هه یه له سه ری. ئه وه (ج) جیمه و نوخته یه کی هه یه له نیو ماله که ی دا. وه هه ر وه ها چونیه تی شکلی پسته کانی پئی ده ناسیندریت بُو نمونه پئی ده گوترئ: ئه وه (س) سینه و سئ چوکلله ی هه یه. دوایه بزوین (حرکه) ه کان واته سه ر و ژیر و بۆر (ـَـ) و هه ر وه ها نیشانه کانی دیکه ی وه ک زه نه (ـَـ)، شه دده (ـَـ)، مه دده (ـَـ)، هه لکشاو (ـَـ)، داکشاو (ـَـ) و ئه وانه ی بُو ده بردریت سه ر ئه و پیتانه و ده نگه ی پسته که ی به هه ر کام له و نیشانه وه پئی ده ناسیندریت، وه ک ئه وه که دوا ی ناسینی شکل و ده نگه ی پسته کان هه ر کام له بزوین و نیشانه کانی بُو ده بردریت سه ر یه کیه کی پسته کان و ده نگه که ی تیده گه یه ندریت، که ته وای پسته کان به بی نیشانه و به نیشانه شه وه له سه ره تای جزمی (عم) چاپ کراون، بُو نمونه نوسراوه، «أ - ب - ت ...» که ده خویندریت وه (ئه لف سه ر، ئه، بی سه ر، به، تی سه ر، ته) واته (ا - ئه لف) که بزوینی (ـَـ)، سه ری هه بیته، ده نگ «صوت» ه که ی ده بیته «ئه» و (ب - بی) ئه گه ر بزوینی سه ری بیرته سه ر ده نگه که ی ده بیته «به» و هه ر وه ها (ت - تی) ئه گه ر بزوینی سه ری، له سه ر بیت ده نگه که ی ده بیته «ته». یان نوسراوه «اب ت» که ده خویندریت وه: «ئه لف ژیر، ئی، بی ژیر،

۱ - وه کی له کتبی لَوغه تنامه ی (المنجد) ده رده که وئ (ألف) به ژیری هه مزه که وزه نه ی لامه که به مانای دۆست و دوستایه تی به، به سه ری هه مزه که وزه نه ی لامه که به مانای ژماره ی هه زاره و به سه ری هه مزه که و ژیری لامه که ش به پیتی یه که م له ئه لف و بیتکه واته به هه مزه ده گوترئ. جاله زمانی عه ره بی دا ئه گه ر (ألف) به مانای سینه می به کار بیرت؛ ئه وه ده بی به ژیری لامه که بخویندریت وه. بُو نمونه وه کی خویندنه وه ی (الف) له رسته ی (قال: أصله قَوْلٌ قَلْبِ الْوَاوِ الْفَاءُ لِحَرْكِهَا وَانْفِتَاحِ مَا قَبْلُهَا).

به لام ئه گه ر له زمانی کوردی دا به و مانایه به کار بیرئ پتویست ناکا به ژیری لامه که بخویندریت وه. مه سه له ن ئه گه ر بمان هه وئ له رووی سپاره، ئه لف و بیتکه به قوتاییه ک بلین پتویست ناکا قیری بکه ی به پیتی [أ] بلیت ئه لیف. یان پتویست ناکا له کاتی حینچه کردنی ووشه ی (اعوذ) دا قیری بکه ی بلیت: (ئه لیف سه ر ئه) به لکو باهه ر بخوینتیه وه ئه لف سه ر ئه. هه ر چه نه له زمانی عه ره بیش دا بُو ئه م مانایه (ئه لیف) ده خویندریت وه. چونکی با به عه ره بیش (ئه لف) به مانای هه زار بی و به و پسته (ئه لیف) بگوترئ تازه له زمانی کوردی دا (ئه لف) به مانای ئه و پسته یه. ئه وه تا له فره نگه ی خال و هه بنانه بۆرینه ی ماموستا هه ژاریش دا ئه و مه به سه ده رده که وئ. هه بنانه ده لیت «ئه لف: ناوی یه که م پیتی ئه لف و بیتکه یه» خال ده لیت «ئه لف ناوه بۆیتی یه که م له بیست و حه وت بیته ی کوردی...» له گه ل ئه وه ش دا ئه گه ر وه کو عه ر ده بان (ئه لیف) یش بخویننه وه قه ی دی ناکات و هه ر دروسته.

بی، تی ژیر، تی» واته (ا- ئه لف) ئه گهر بزوینی (ـ) ژیری هه بیته، دهنگه که ی ده بیته «ئی» و (ب- بێ) ئه گهر بزوینی (ـ) هه بێ دهنگه که ی ده بیته «بی» و (ت- تی) ئه گهر بزوینی ژیری له سه ر بیته دهنگه که ی ده بیته «تی».

یان نوسراوه «أ - ب - ث» که ده خویندریته وه: «ئه لف بۆر، ئو، بێ بۆر، بو، تی بۆر، تو» واته (ا- ئه لف) ئه گهر بزوینی (ـ) بۆری له سه ر بیته دهنگه که ی ده بیته «ئو» و (ب- بێ) ئه گهر بزوینی بۆری له سه ر بیته دهنگه که ی ده بیته «بو» و (ت- تی) ئه گهر بزوینی بۆری له سه ر بیته دهنگه که ی ده بیته «تو».

ههروه ها نوسراوه «أبأ...» که ده خویندریته وه: «ئه لف دووسهر، ئه ن بێ دووسهر، به ن» واته (ا- ئه لف) ئه گهر دوو بزوینی سه ری له سه ر بیته دهنگه که ی ده بیته «ئهن» و به و شیوه دهنگی پسته کانی ده گه ل نیشانه کانی دیکه ی وه ک: (ـ) دوژیر، ئ - دوو بۆر، (ـ) زهنه، (ـ)، شه دده، (ـ) مه دده، (ـ) هه لکشاو، (ـ) داکشاو و ههروه ها ده گه ل سێ پستی (ا- و- ی) پنی ده ناسیندریت. بۆ نموونه پنی ده گوتری: «با- بێ ئه لف، با» واته: بێ ئه گهر ئه لفی به دوا دا هات دهنگه که ی ده بیته «با» یان پنی ده گوتری «تو- تی واو، تو» واته ئه گهر تی واوی به سه ره وه بوو به هه ردکیان بۆ ریکیان به ده می یه وه بو، دهنگه که ی ده بیته «تو».

یان پنی ده گوتری «لی لام، یی لی» واته ئه گهر لام، یی ی به دوا دا هات و به هه ردوکیان ژیریکیان بو؛ دهنگه که ی ده بیته «لی».

حینجه و ره وانه

وینده چی حینجه له (هه جاء) ی عه ره بێ یه وه هاتبێ که به مانای که رت که رت کردنی وشه و ژمیره کردنی پسته کانی یه تی به سه ر و ژیر و بۆره وه. که له کوردیش دا مه به ست له حینجه هه ر ئه و کاره یه. واته دوا ی ناسینی ئه و پیت و نیشانه و فیربوونی دهنگه کانیان ئه مجار پیت و نیشانه کانی له نیو وشه و رسته دا پیشان ده درێ و دهنگه که ی تیده گه یه ندری.

بۆ وینه نوسراوه «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» که ئاوا حینجه ده کری: ئه لف سه ره، لام زهنه ئه ل، حنی سه رحه، میم زهنه حه م، دال بۆردوونه لحه مدو، لام ژیرلی لام ئه لف، لا، هنی

ژیر، هی لیللاهی. ری سهر، ره، بی ژیر، بی، لام زه‌نه، بیل، ره‌بیل. عه‌ین‌ئه‌لف، عا-لام سهر، له، میم یی، می، نون، سهر، نه، عاله‌مینه. که به سهریه‌که‌وه ده‌یته «ئه‌لحه‌مدو لیللاهی ره‌بیل عاله‌مینه».

هه‌روه‌ها له سهر ووشه و رسته‌کان بوی دیاری ده‌کری که فلانه‌پته، چ نیشانه‌یه‌کی له سهره و ئایا ئه‌و پته ده‌خویندریته‌وه یان نا. بو وینه له لیک‌دراوی «غیرالمغضوب» ی دا پئی ده‌گوتری ئه‌وه غه‌ینه و ئه‌وه نوخته‌یه‌تی و ئه‌وه سهریه‌تی. ئه‌وه یی‌یه و ئه‌وه نوخته‌کانی و ئه‌وه زه‌نه‌یه‌تی. ئه‌وه ری‌یه و ئه‌وه ژیری‌یه‌تی. ئه‌و ئه‌لفه‌ناخویندریته‌وه. ئه‌وه لامه و ئه‌وه زه‌نه‌یه‌تی، ئه‌وه میمه و ئه‌وه سهریه‌تی. ئه‌وه غه‌ینه و ئه‌وه زه‌نه‌یه‌تی. ئه‌وه «ضاد» ه و ئه‌و واوه‌ی به ده‌مه‌وه‌یه. به و «ضاد» ه و به و واوه، ئه‌و بو‌ره‌یان هه‌یه هتد.^(۱)

حینجه له به‌روه‌به‌مه‌به‌ستی ره‌وان کردن یان فی‌ربوونی نو‌یز له سووره‌تی «الفاتحه» وه که له سهره‌تای جزمی «عم» چاپ کراوه، ده‌ست پی ده‌کری پاش ته‌واو بوونی فاتحه «ذکر» ه‌کانی نو‌یز و «التحیات» و ئه‌وانه‌ش ده‌خویندرین و دوایه ده‌چنه سو‌ره‌ته‌کوره‌کانی قور‌ئان که هاسان‌ترن بو‌خویندن.

پنویسته ئه‌وه بلّین که جزمی «عم» به پئی ته‌رتیبی قور‌ئان سهره‌تاکه‌ی به سووره‌تی «النبأ» ده‌ست پی ده‌کا و به سووره‌تی «الناس» یش دواپی پندیت. به‌لام بو‌ئاسانی کار، هیندیک جزمه‌کان پاش و پیش له چاپ دراوان، واته سهره‌تایان به سووره‌تی «الناس» ده‌س پنده‌کا و کو‌تایان به سووره‌تی «النبأ» دیت، که ئه‌وه‌ش بو‌ئاسانی فی‌رکردن، «التعلیم» له رووی شه‌رعه‌وه شتیکی ره‌وایه هه‌رچه‌ند به پی‌چه‌وانه‌ی ته‌رتیبی نووسینی قور‌ئانیش هه‌لده‌که‌وی.

حینجه خو‌ی له جیی ده‌نگ کی‌شان واته «صداکشیدن» ی فارسی‌یه. به‌لام له کاتی حینجه‌کردن دا‌فه‌قی ته‌نیا ده‌نگی پته‌که‌ی به بزویته‌وه پی ده‌گوتری و ئیر ووشه‌کانی بو‌که‌رت که‌رت نا‌کرین؛ وه‌ک له خویندنی ده‌رسی فارسی دا‌ئه‌و‌کاره بو‌قوتابی ده‌کریت و پی‌ی ده‌لّین (بخش کردن) واته به‌ش به‌ش کردن. بو‌نمونه ووشه‌ی «مدرسه» ی به و شیوه

۱ - «هتد» کور‌تکراوی «هه‌تادوایی» یه که بازیک له جیاتی «هتد» «تاد» ده‌لّین. وه‌کی له زمانی عه‌ره‌بی دا «الخ» کور‌تکراوه‌ی «الی‌آخر» ه.

بۆ کهرتکه رت ده کهن: (مه دره سه) که ده بیته سی که رت.

به و شیوهی باسما ن کرد حینجه دریژهی پنده دری تا کو و قوتابی خوی ده توانی بی
ماموستا و یژامه (عبارت) ی قورئان حینجه بکات که زوری و که می ماوهی خویندنی
حینجه ش پیوهندی به زیره کی و نازیره کی و ههروه ها هه ولدان و هه ولنه دانی قوتابی به وه
هه یه.

پاش ئه وهی حینجه به ئه ندازه ی پیویست خویندرا نۆره ی خویندنی به «ره وانه»
دیت. به ره وانه خویندن ئه وه یه که ماموستا و یژامه ی قورئانی به بی حینجه کردن
بۆده خوینیته وه و ئه ویش دووپاتی ده کاته وه، تاوای لی دیت، بی هه له یان به هه له یه کی
که مه وه قورئان بخوینیته وه، که به زوری خویندنی به حینجه به چوار پینج سوپهت و
خویندنی به ره وانه ش به چوار پینج «جزم» کوتایی پیدیت و ئیتر قوتابی خوی به ته نیا
ده که ویته سه ر قورئان خویندنه وه و ده وری لیده کاته وه تا به ته وای ره وانی ده کات و
هه موی خه تم ده کات.

هه له بت قورئان دوای ره وانبونیشی کۆلی هه ر لی نادری به لکو بۆ خیر و به ره کت
ده وری هه ر لی ده کریته وه.

فهقی پاش خویندنی قورئان یان ئه گه ر ده خورابیینی و یرای خویندنی فوړئان،
ده ست ده کا به خویندنی کتیی «ئه حمه دی» که لوغه تنامه یه کی چکوله یه و «الشیخ
معروف النوده ی» به هونراوه و له عه ره بی به وه بۆ کوردی نویسیوه تی.

له فه ره نگ دا به زوری ئه و کتیه ده خویندنی و له بهر ده کریت. هیندیک فه قیش له
جیاتی ئه حمه دی کتیی «دوړشته» نوسراوی «ماموستا مه لاه عبدالکریم» ی موده ریس
ده خوینن که له ئه حمه دی دریژتر و به که لکتره.

پاش خویندنی قورئان و لوغه تنامه، «ئاقیده ی شیخ سه میع» ده خویندنی و له بهر
ده کری که به هونراوه یه و له زانستی «کلام» یان باشتر بلیین «ئاقیده» دا نوسراوه.

له بهر ئه وه ی فهقی کوردستانی ئیران چ له سه رده می فهقی یه تی دا و چ له
سه رده می مه لایه تی دا بیگومان پیویستی به زانیی زمانی فارسی و نویسن و خویندنه وه
به و زمانه هه ر ده بی، ناچاره و یرای خویندنی ده رسی عه ره بی؛ ده رسی فارسیش

که مکهمه بخوینیت. بویه به ناچارى هیندیک له کتیبه کانی پؤل «کلاس» ی یه که م تا پینجه می سهره تایی به تایه تی کتیبی «فارسی» ده خوینى و که لکیان لى وهرده گری و بوئوهش که له زمانى فارسى دا ده ستى زور پروا کتیب گه لیکى دیش وه ک «گلستان و بوستان» ی شیخ سه عدی شیرازی و نه وانه ده خوینیت.

له ابر دوودا که کتیبه کانی فارسى دهرسى ره سمى له ولات دانه بوون سهره رای گولستان و بوستان بریک ورده کتیبی دیش وه ک «ای شده، نوسراوى شیخ مه عرووفى نودییى؛ جرم بخش و اسماعیل نامه» که نوسراوى شیخ سه عدین هر خویندراون.

زوربه ی فیه یه کان دواى ته و او کردنى خویندن له بهر نه و هی فارسى و عهره بی دوو زمانى لیک نریکن و هر دوو لاشیان ده خوینن؛ له نه ده بیاتى فارسى دا له «دیلمه» نامینه وه و به لکو ته نانه ت شان له شانى ليسانسى یه نه ده بی یه کان ده دن.

نه مجار که فقهى نه وانه ی ته و او کردن ده ست ده کا به خویندنى «تصریف الزنجانى» و دوايهش «عوامل الجرجانى» ده خوینیت. شایانى باسه که شیوه ی خویندنى «تصریف الزنجانى» له ئى هه موو کتیبه کانی دى جیايه؛ چونکه نه و کتیبه به زورى له بهر را ده خویندرى؛ به م شیوه که له کاتى خویندن دا ته نیا ماموستا کتیبی به ده سته وه یه و فقهى نه له کاتى دهرس خویندن دا و نه دوايهش له کتیب که لک وهر ناگرى و ده بی هر ده گهل دهرس خویندنه که ره وانی بکات که نه و شیوه هه رچه ند شیوه یه کى چه توون و وه ختگیره به لام زوریش به که لکه.

ريزى خويندنى کتیبه کان

به کورتى ريزى کتیبه عيلمى یه کان له خویندن دا به زورى به و شیوه ی خواره وه یه:

۱- تصریف الزنجانى.

۲- عوامل الجرجانى.

۳- شرح النموذج.

۴- الاظهاريان كتاب الصمدیه يان الهدايه.

۵- تصریف ملاعلى يان شرح التصريف للتفتازانى.

۶- الاستعارة.

۷- رسالة الوضع.

۸- شرح الجامی یان الکافیہ.

۹- البهجة المرضية المسماة بالسيوطي.

۱۰- شرح النظام یان سید عبدالله صرفی.

۱۱- له «مغنی الطلاب و ملتقطه یه کیکیان».

۱۲- الحاشیه لملا عبدالله الیزدی.

۱۳- شرح العقائد النسفی یان رسالة التوحید.

۱۴- گلنبوی آداب.

۱۵- المقولات.

۱۶- مختصر المعانی یان کتاب المطول.

۱۷- جمع الجوامع یان المستصفی للغزالی و لهم دواوی یانه دا «الوجیز» ی دکتر

عبدالکریم زیدان و «اصول الفقه الاسلامی» الدكتور وهبة الزحيلي.

۱۸- تهذيب الكلام.

۱۹- سبزواری.

۲۰- خلاصة الحساب و الهندسه و اشكال التأسيس.

۲۱- تشریح الافلاک و اسطرلاب و ربعین.

پنویست به درکانه که هیندیک له و کتیبانه ی ناوم بردن بگره بریک له عیلمه کانیش وه ک «ئاداب البحث» و «فلسفه» و «نجوم» و «علم الرياضيات» وه لانراوان و زور کهم ده خویندرین و وه ک له مه وه به ریش گوتم ئه و ته رتیبه ی باس کرا له کتیبه کان دا پنویست ناکا هر بپاریزری و واهه یه فهقی پاش و پیش به کتیبه کان ده کات و یان له جیاتنی هیندیک له و کتیبانه کتیبکی دی ده خوینیت. فهقی له ده ورو بهری کتیبی «جامی» را ده ست ده کا به خویندنی شهرع، واش هه یه له سه ده می خویندنی «النموذج» و ئه وانه دا کتیبی «غایة الاختصار» ده خویندریت.

له شهرع دا ئه و کتیبانه ی به زوری ده خویندرین ئه وانه ن:

۱- منهاج الطالبین یان فتح‌المعین یان هەردوکیان.

۲- هیندیک باس له «شرح‌المنهج» را یان هەموى له جیاتى ئەو دوو کتیبەى سەریش دەخویندریت.

۳- بریک مەبەستى پێویست له «تحفة‌المحتاج» را.

بۆ تەفسیریش لەو تەفسیرانەى ناوم بردن وەک: جلالین، البیضاوی، خازن و مدارک، المراغی، فى ظلال القرآن، فەقێ لە هەر کامیان پێى خوش بێ یان لە یەک دوانێکیان (۵-۶) جزمیان کە مەتریان لێ دەخوینیت.

هەر چەند گرینگترین ئامانج لە خویندنی فەقێ دا فێر بوونی «قرآن و حدیث» و مانا کە یانە و ئەو دووانە زۆر پێویستن و دەبێ بە زۆری بخویندرین و لەبەر بکڕین بەلام بە داخەو بە زۆری لەو دوو ئەنجامە گرینگە چاودەقوچیندری و فەقێ بێجگە لەوێ هەر لە قورئان و حەدیس کەم دەخوینى، ئەوەندەى دەشى خوینى لە بەرى ناكا و كۆلى پێوه هەلناگرى و وەكو پێویست ئاگای لى نیه و دواى ئەوێ لە خویندن بووه و هاتەدەبەرگی مەلایەتێ و خزمەت کردنەو تەنانهت سەت «حدیث» یان دوو جزمى لە قورئان بە مانا و تەفسیرەو لە بەر نیه، کە ئەو زۆر جێى داخە و هۆى زیانیکی زۆر گەورەیه کە دەبێ فەقیهەکان لەو بارەو وریا بێنەو و زیاتر گرینگى بدەنە قورئان و حەدیس.^(۱)

دەبێ بڵێن کە زانینى شەرعیش زۆر پێویستە و دەبێ زۆرى گۆی بدریت، بەلام نازانم بۆچی دەرسى شەرعى کراوه بە لادەرس و زۆرى کار لە سەر ناكریت؟! من رام وایە ئەگەر فەقێ بریک (نحو و صرف) فێر بوو ئیتر بۆ فێر بوونی شەرع زۆر هان بدری و لەو پێوەندیه‌ش دا دەرسى شەرع بکریته راستە دەرس و پێشنوێژان بخویندریت و سەرەرای لى وەرگرتنى تاقي کردنەوێ بە نووسین (امتحان کتبی) وەک هەموو عیلمەکانى دى،

۱ - خوشبەختانە لەم دوايى یانەدا لەبەر کردنى قورئان و حەدیس گرینگى پێى دەدرى و کەم کەم «حافظ القرآن» پەیدا بوون و هەبە تەواوى قورئانى لەبەرە.

شایانى باسە کە فێرگە ئایىنى کانی حەنەفى مەزەبەکان لە «سیستان و بلوچستان» و... گرنگى زۆر دەدریتە خویندن و لەبەر کردنى قورئان و حەدیس و بازیک لە فەقیهەکانى کورد، بۆ و مەبەستە، بۆ ماوه‌یه‌ک روو دەکەنە ئەو ناوەندانه.

تاقی کردنه وهی کرده وهی (امتحان عملی) شی بو دابندریت به تایهت له بهشی عیادات و بهشکردنی میرات و ماره برین و قهزاوهت و نهوانه دا.

تاقمیک فهقیی سهردهشتی و سندووسی ده گهل چند تازه مه لا، سالی (۱۳۶۵) ی ک. ه

راسته ده رس و لاده رس

فهقنی له رۆژنیک دا دوو ده رس ده خوینیت: یه کهم ده رس پیش نیوه رۆ ده خویندریت که پنی ده گوتری ده رسی «مستقیم» واته راسته ده رس و دووههم ده رس دواي نیوه رۆ که پنی ده گوتری «لاده رس».

به لام هوئی ناوانانی نهو دوو ده رسانه بهو دوو ناوانه چیه. دیاره ده رسی پیش نیوه رۆ بویه پنی ده گوتری راسته ده رس چونکو ده رسی ره سمی و «اصلی» یه و شتی گران و گرینگ له ودا ده خویندری و که متر ده فهوتی. به لام ده رسی دوانویژی له به رانه ردا غهیره ره سمی و «فرعی» یه؛ زور وا ههیه ده فهوتیت بویه پنی ده گوتری «لاده رس».

ووشه ی «لا» ش له لیکدراو «مرکب» ی لاده رس دا ویده چی هه ر پیتیکی کوردی و پیش گر بئ وه ک نهو «لا» یه ی که له ووشه ی: «لاری» دایه؛ ههروه کی لاری به شوینیک

ده‌لین که راسته‌ری نه‌بی لاده‌رسیش به دهرسینک ده‌گوتری که راسته دهرس نه‌بیت. دهرسی فارسی هه‌ر نه‌ندازه بخویندري و دهرسی شهرع له هه‌ر کویوه ده‌ست پی‌بکریټ و دهرسی حه‌دیس و زور وا هه‌یه دهرسی ته‌فسیریش هه‌ر به‌لاده‌رس ده‌خویندري و هه‌روه‌ها کتیبیک که فقهی باش لیی تی نه‌گه‌یشتی و بی هه‌وی بی خوینته‌وه به زوری هه‌ر به لاده‌رس ده‌یخوینته‌وه.

ئه‌گه‌ر ماموستا له شه‌ودا موتالای دهرسی فقهی بو بکریټ یان پیوستی به موتالا نه‌بیت به‌یانی پاش نان و چایی خواردن دهرس ده‌لیت و ئه‌گه‌ر به هه‌ر هویه‌کیشه‌وه موتالا‌کی بکه‌ویته روژی ئه‌وه هه‌رکات له موتالا بووه دهرس ده‌لیت. جا واهه‌یه دهرسه‌کان ئه‌وه‌نده زورن ماموستا هه‌ر له به‌یانی را تا بانگی نیوه‌پویه دهرس ده‌لیته‌وه. دهرسی پاش نویژانیش واهه‌یه له دواي نویژ و نان و چایی خواردن ده‌ست پی‌ده‌کری، واش هه‌یه له دواي نویژی ئیواری.

هیندیک ماموستا ئه‌گه‌ر روژیک سه‌فه‌ر، یان کاریکیان هه‌بی بو پیشگیری له چوونی دهرس دواي نویژی به‌یانی و به‌ر له نان و چایی خواردن ده‌ست ده‌که‌ن به دهرس‌گوتن و واده‌که‌ن لانی که‌م دهرسی پشنویژی بگوتری و یان ئه‌گه‌ر دهرسه‌کان که‌م‌بن دهرسی پاش نویژیش هه‌ر بلین جا پرون به دواي سه‌فه‌ریان کاره‌که‌یان دا.

گرانی دهرسه‌کان

فقهی سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که به ژبانی کوله‌مه‌رگی ده‌ژیت و چاوده‌بریته ژبانی چاوله‌ده‌ستی و ده‌ست بو ئه‌م و ئه‌و راده‌گری و له لایه‌که‌وه ته‌نگی حوجره‌رای ده‌کوشی و تاریکایی بی‌چرای هه‌ره‌شهی لی ده‌کا و له لایه‌کی تره‌وه ده‌که‌ویته به‌ر هیرشی سه‌رمای زستان و بی‌به‌شی له سپه‌ری به‌رگ و پوشاک و سوته‌مه‌نی به‌لام به‌هیزی بیر و باوه‌ر به ریزازه‌که‌ی خو‌واده‌گری و گری و گولی سه‌ر ریڭای ده‌په‌رینی. هه‌روه‌ها سه‌ره‌پای سه‌تان که‌ند و کلوی دیکه‌ی سه‌ر ریڭای، گرانی و حه‌سته‌می دهرسه‌که‌شی لی ده‌بیته سه‌رباری دهردان و نان و ئاوی پی تال ده‌کا و سه‌ری لی ده‌شیوینی به‌تایه‌ت له ده‌ورانی سوخته‌یه‌تی دا و له‌وکاته‌دا که ده‌ست ده‌کا به خویندنی «نحو و صرف» که له پریکا ده‌بی له

گۆ زمانیکی بیگانه رابجی و بجیته بنج و بناوانیه وه، لیکی بداته وه و شه ن و کهوی بکات و له بیژینگى بدات. (۱)

بۆ ئه وه بیسه لمینین که ده رسی قه فی به تاییه ت له و سه رده مه دا چه ند چه تون و شانگیره ده رسیکی هه وه لی «تصریف الزنجانی» که به زوری یه که م کتیه له عیلمه کان ده خویندری، لیره دا ده نوسین و پاشان ده رسی یه که می کتیی «عوامل الجرجانی» ش که دوا «تصریف الزنجانی» یه که م کتیه له عیلمی «نحو» دا ده خویندری به وشیه یه که به فه قی ده گوتری باس ده که ی ن.

دیاره وه ک له مه وه به رباسمان کرد ماموستا و سوخته ئه وشتانه که به پی ی یاسای ده رس خویندن و ده رس گوتن هه ر کام له وان ده بی و به ره چاوی بگرن وه کی ناوی خوا بردن و سو پاسی خوا کردن و ئه وانه جی به جی ده که ن پاشان به م شیوه ده رسه که ده ست پی ده که ن:

ده قی کتیه که پاش نویسی «بسم الله الرحمن الرحيم» ئاوا ده ست پی ده کات: «اعلم ان التصريف فى اللغة التغيير وفى الصناعة تحويل الاصل الواحد الى امثلة مختلفة لمعان مقصودة لا تحصل الا بها» که ئه م وێژامه یه به م شیوه به فه قی ده گوتری و ده بی به بی چا و له کتیب کردن ره وانی بکات: دانه ری کتیب ده لی: (اعلم) بزانه ئه ی ئه و که سه ی ده ته وه ی فیری عیلمی «صرف» بی (ان التصريف) که به راستی وشه ی «تصرف» که پیک هاتوه له: پسته کانی؛ (ت) و (ص) و (ر) و (ی) و (ف) (فى اللغة) له زمانی عه ره بی دا؛ (التغيير) به مانای گۆرینه. گۆرینیش واته (احداث شىء لم يكن قبله) په یدا کردنی شتیک که له پیش دا نه بووبی؛ (کنزول الثلج على الجبل و الكتابة على القرطاس) وه کوو بارینی به فر به سه ر کینودا و نوسین له سه ر قاقه ز که ئه وانه له پیش دا نه بوون و دوايه په یدا کراون. (و فى الصناعة) و «تصرف» له زارا وه ی زانا یانی عیلمی «صرف» دا (تحويل الاصل الواحد) به وه رگێرانی «اصل واحد» ده لین که «مصدر» (الى امثلة مختلفة) بۆ لای چه ند میسالیکی جو ی جو ی له بارى حه ره که و سکون و حروفی زائده وه نه ک له بارى حروفی اصلی وه (لمعان

مقصوده) له‌به‌ر چه‌ند مه‌عناییکی مه‌به‌ست و مه‌قسوود (لاتحصل الایها) که په‌یدانابن مه‌گه‌ر به‌و میسالانه.

جا لیره‌دا ماموستا بو‌وه‌ی ده‌ه‌فقی بگه‌یه‌نی که چون «اصل واحد» یان «مصدر» وه‌رده‌گیردری بو‌لای نه‌و میساله‌لنک جیایانه‌ش‌ه‌ش‌ه‌وت وینه‌ی به‌م‌شیوه‌بو‌دینه‌وه: وینه‌یه‌کت بو‌دینه‌وه‌له‌و میساله‌جیایایانه‌که «فعل ماضی»یه‌وه‌ک «ضرب» و «الضرب» «مصدر»یه‌تی تا «تحویل»ی «الضرب» نه‌ده‌ی به‌«ضرب» بو‌ت په‌یدانابی مه‌عنایه‌ک له‌«معانی مقصوده» که لیدانه‌له‌زه‌مانی رابردوودا.

وینه‌یه‌کی دیت بو‌دینه‌وه‌له‌«امثلة مختلفة» که «فعل مضارع»یه‌وه‌ک «يَضْرِبُ» و «الضرب» «مصدر»یه‌تی تا «تحویل»ی «الضرب» نه‌ده‌ی بو‌لای «يَضْرِبُ» بو‌تو‌په‌یدا نابیت مه‌عنایه‌ک له‌«معانی مقصوده» که لیدانه‌له‌زه‌مانی داهاتوودا.

وه‌ه‌روه‌ها تا‌چوار پینج نمونه‌ی دیشی بو‌باس‌ده‌کات، جا‌نه‌و‌جار مه‌عنای نه‌و دوو‌خه‌ته‌ته‌واوده‌بیت.

هه‌لبه‌ت ده‌بی له‌سه‌ر (تحویل الاصل الواحد) نه‌م شیعره‌ش له‌به‌ربکات:

اصل واحد مصدر است ای ذاالکمال المصدر ما یصدر منه الفاعل
وه‌کوو‌گوترا‌ه‌فقی له‌کاتی خویندنی ده‌رسه‌که‌هیچ‌کتیبیکی پی‌نییه‌وه‌ه‌ر ده‌بی به‌گوینگرتن له‌ماموستای فی‌ری‌بی و له‌سه‌ر ده‌رسی داهاتوو، بی‌که‌م و زیاد‌بو‌ی‌بلیته‌وه‌و نه‌گه‌ر‌کتیبیشی پی‌بی‌ته‌نیا «التصریف»ی پی‌یه‌و ریگای پی‌نادری بو‌ره‌وانکردن و ده‌ور کردنه‌وه‌ش له‌«شرح» و شتی‌وا‌که‌لک وه‌برگریت و ده‌بی نه‌و شته‌زیادیانه‌له‌به‌ررا ره‌وانبکات.

نه‌وه‌نده‌ه‌یه‌نه‌و شیوه‌له‌به‌ررا خویندنه‌ته‌نیا بو‌«تصریف الزنجانی» و یه‌ک دوو‌کتیبی دی وه‌کی «لغت‌نامه‌احمدی» و «تأقیده‌ی شیخ‌سمیع» و نه‌وانه‌یه، کتیه‌کانی دی نه‌گه‌رچی له‌به‌رکردنیشیان بو‌ی له‌کاتی خویندن‌دا له‌به‌رده‌ست‌دان و بو‌له‌به‌رکردنیش چاویان لی‌ده‌کریت.

یه‌که‌م ده‌رسی «عوامل»یش به‌م‌شیوه‌ده‌ست‌پی‌ده‌کات:

(بسم‌الله‌الرحمن‌الرحیم و به‌نستعین)

«بسم الله» واته ئیمه دهست ده کهین به خویندنی ئەم کتیبه به یارمه تی ناوی خوا (الرحمن) که سیفه تیکی ئەو خودایهش ئەوهیه رهحم و بهزهیی ههیه بو هه موو گیان له بهریکی دنیا به (الرحیم) واته سیفه تیکی دیکهشی ئەوهیه به خشنده و میهره بانه و رهحمی ههیه به تایبه تی بو مسولمانان له روژی قیامهت دا (وبه نستعین) یانی هه ره له خوا داوای یارمه تی ده کهین.

به لئی ماموستا به وشپوه مانای ئەو دورستانه ی بو لیک ده داته وه و ئەمجار نو به ده گاته «ترکیب» واته لیک دانه وه ی رسته کان له باری «صرف» ی به وه که داخوا له چ وشه گه لیک تیکه ل کراون و ههروه ها له باری «نحو» ی به وه که داخوا وشه کان چ حاله تیکیان ههیه و چ نیشانیکیان له سه ره و ئەو حاله ته و نیشانا نه چون پهیدا بوون که به زاوا وه ی عه ره بی به م لیکدانه وه ی دوا یی ده لئین «اعراب». که «ترکیب» ی ئەو دورستانهش به م شپوه به فهقی ده گو تری: (بسم الله) «ب» حه رفی جه ره ره «اسم» ی ده «لفظ» دا پی «مجرور» ه. «جار و مجرور» «تعلق» ده به ستن به «نبتدا» وی «مقدره» ی «مؤخره» و «محلا منصوب مفعول به غیر صریح» ه بو «نبتدا» وی «مقدره» ی «مؤخره»، «اسم مضاف» ه بو لای «الله، الله لفظا مجرور مضاف الیه» ی به تی «الرحمن» سیفه تی هه وه له بو «الله» و «الرحیم» سیفه تیکی دیه تی. «وبه نستعین» «و» واوی «ابتدائی» به «نستعین» «فعل» ی «مضارع» ه بو «متلکم» ی «مع الغیر» ه «فاعل» ه که ی «نحن» ویه و تییدا «مستتر» ه.

دوا ی ئەوه ی له «ترکیب» ه که ی بوونه وه نو به ی پر سیار و وه لآمان دیت و ئەوانیشی به م شپوه فیر ده کات:

که سینک پر سیار ده کات: بوچی ده لئی «جار و مجرور» «تعلق» ده به ستن به «نبتدا» ی «مقدره» ی «مؤخره» واته «فعل نبتدا» بوچی «مقدره» و نه نو سراوه و له به رجیش «مؤخر» ه و له پاش «جار و مجرور» ه کان «مقدر» ده کری؟

له وه لآم دا ده لئین ئەوه له به ره چند هویه که: به که م له به ره ئەوه ی که پیش خستنی «جار و مجرور» له سه ر «متعلق» ه که یان «حصر» ده گه یه نی واته ئەوه ده گه یه نی که داوای یارمه تی ته نیا له خوا ی ده کریت. دوو هه م له به ره ریز دانانه بو ناوی خوا.

سینه م له به ره ئەوه ره ددانه وه بی له قسه ی بت په رسته کان که ده یانگوت «نبتدا»

بسم‌اللات و العزی» یانی ده‌ست‌ده‌که‌ین به‌و ئیشه به یارمه‌تی ناوی «لات و عزی» که ناوی دوو بتی گه‌ورهن وه‌ک دیاره «فعل» ی «نبتدا» له قسه‌ی وان‌دانه «مقدر» ه و نه «موخر» یشه؛ به‌لکوو له پیش جار و مجروره‌کان‌دایه و «تلفظ» یشی پی‌کراوه و له کاتی نویسنیش دا نوسراوه.

هه‌روه‌ها نه‌و ده‌رسه‌چهند پرسیاری دیکه‌شی له‌سه‌ره وه‌ک:

۱- بو‌ه‌چی «ب» له «بسم‌الله» دا به‌دریزی نوسراوه؟

۲- بو‌چی نوسراوه «بسم‌الله» و نه‌نوسراوه «بالله»؟

۳- بو‌چی وشه‌ی «الله» له پیش «الرحمن» دایه؟

۴- بو‌چی «الرحمن» له پیش «الرحیم» دایه؟

۵- بو‌چی «به» له پیش «نستعین» دایه؟

وه‌چه‌ندی دیش له‌م‌جوره پرسیارانه به‌لام بو‌خو‌پاراستن له پیک‌هینانی سه‌رئیشی له هینانی وان و وه‌لامه‌کان خو‌ده‌پاریزین.

راستی یه کی حاشا هه لئه گر

پئ له و راستی یه ش بنین باشه که گرانی ده رسی «عوامل» به شیککی زوری تاوانی موسته عیده کانه چونکی به رله وهی فهقی باسی وشه و زاراوه گه لیککی وه ک: جار و مجرور، تعلق، مقدر و مؤخر، مضاف و مضاف الیه، صفت و موصوف، فاعل و ئەوانه تی بگا و هه رکامیان له جئ ی خوی دا بخوینی هه ق نییه باسی ئەوانه ی بو بکری و داوای لی بکری ره وانیان بکات.

که سیک تیکه لاوی ده گه ل ئەو عیلمانه بیی ده زانیت که باسی «جار و مجرور» ان له «نوع» هه وه لی «عوامل» دا ده خویندرئ، باسی «مضاف و مضاف الیه» له ئاخیری «عوامل» ده گه ل «عوامل قیاسی» دیته پیشی، باسی «صفت و موصوف» ان له «توابع النموذج» دا فیرده بین و ئەوانی تریش هه رکام له جیگای تاییه تی خوی دا باسیان لئوه ده کریت.

جا هه ق وایه له خویندنی «عوامل» دا فهقی «مقدمه» که ی هه ر بو مانا بکری و ئیتر «ترکیب» هه که ی پئ نه گوترئ و پاش «مقدمه» که ش چ «عامل» یکی خویند له میسال دا هه ر باسی ئەو عامیل و شۆینه واری وی پئ بگوترئ. بو نمونه له «ترکیب» ی یه که م میسالی «نوع اول» دا که «مررت بزید» هه ر ئەوه نده ی پئ بگوترئ که «ب» هه رفی جه رره و ئەوه تا «زید» ی مه جرور کردوه واته ژیری بو پهیدا کردوه و هه روه ها له ته رکیبی «دخلت علیه بثیاب السفر» دا که میسالی چواره می ئەو نه وعه یه نابی هه مو و رسته که ی بو ترکیب بکری چونکه با باسی «فعل» یشی له «صرف» دا خویند بی خو ئیستا باسی «علی» ی نه خویندوه که هه رفی جه رره، یان خو ئیستا باسی «مضاف و مضاف الیه» یانی به گوی نه گه یوه. که وابوو ده بی ته نیا «بثیاب» ی بو شی بکریته وه.

ده ی کواره وای هه ق سوخته ی به سته زمان به رله وهی باسی هیچ «عامل و معمول و عمل» یکی خویند بی پیشه کی عه وامیلی له «بسم الله» دا بو ته رکیب بکری و به و هه موو جر و جانه وهرانه بتوقنری.

ته رکیب پئ گوتنی به ر له پئ ناساندنی (عامیل و مه معمول و عه مه ل) له وه بیله یه که بیننی بو پئ ناساندنی پتی «م» به قوتابه ک که ته نیا (ب) و (د) و (ا) و (ر) ی ناسیوه

له جياتی وشه ی «مار و بارام» میسالی به وشه ی «میوان و که متیار و همبانه و ټاکام» بو
بینیوه که شش هوت پیتی نه ناسراوی بو وی، تیدان.

هه روه کی باسم کرد مه به ستم له نویسینی نه و دوو دهرسه و نه و پرسیارانه نه و ه بوو که
به خوینه ره به ریزه کان نشان بده م، چه توونی دهرسی فقی به تاییه تی دهرسی سوخته تاج
راده یه که و چندی کویره و هری ده وی.

به لام نه ی خوینه ری تازیز و خوشه ویست پیت وانه بی فقی له به رگیر و گرفتنی زور
و چه رمه سهری ژیان و دهرسی گران هلدیت و ده به زیت و سه نگره ری حوجره ویل ده کا
و ریگا بو دوشمن چول، نا، به لکه بگره دوی چند که رت گوتنه وه، دهرسه که ی ره وان
ده کات و پاش له به رکردنی دهرسه که، نه به زی و راوه ستاوی خو ی له به رانه بر
گیر و گرفته کان و هه روه ها پنخوش بوون و ثاره زووی له سهر خویندن به و هه لسته
ده رده بری و ده لی:

«عیلمی نه خو ده خوینم عه و امیلی جورجانی

له نه و عی یه ک بومه وه گه یستمه نه و عی ثانی

سی و دوو مه لام پی کرد هیچیان چاکیان نه زانی^(۱)

ده چمه کن حاجی حه ده ی له قسان چاکی ده زانی

یقعه نه سه ی پی ده که م وه ک روسته می داستانی»

ديسان دهردی دل و پشنيار

له لاپه ره کانی پشودا باسی نه بوونی تاقی کاری و که تره خه می ماموستا و فقی و
نه رکی سهرشانیان له پیناو چاره سه رکردنی نه و دهردانه دا، کرا و ده شلین دوو پات
کردنه وه ناحه زه؛ به لام له به رنه وه ی دهرده که گرانه و چاره شی نه گهر چاره ره شی نه بی

۱ - بازیک نه و هه لسته به م شپوه ده گیر نه وه:

نه و عی نه و هل ته و او بوو گه یستمه نه و عی سانی
ده چمه لا حاجی حه ده ی ده لین چاکی ده زانی
له خوی ده که م ته له بی بجه روسته می سانی

عیلمی نه خو ده خوینم عه و امیلی جورجانی
پرسی سی و دوو مه لام کرد «ردف» یان نه زانی
(اغنسس،) ی به ده که م وه ک ته سرفی زه نجانی

هاسانه و به قازانجی هه موانه؛ ئەو باسه دینمه وه گورپی و به واتایه کی تر ده لیم: به داخه وه دلسۆز نه بوونی ماموستاش و اهه یه ده بیته هویه کی دیکه له هویه کانی به ده ختی و رۆژه پره شی و دواکه و تووی فهقی و واده بی ماموستا چ موسته عید و چ ماموستای گه و ره دلسۆزی ده گه ل شاگرده که ی ناکا و ته نیا بو ناو و شۆره ت فهقی راده گری. و اهه یه بی ئەوه ی کاریکی گرینگی هه بی دهرس ده چوینی یان ئەگه ر دهرسیش بلیت وای نالیت که لکی لی وه ربگیریت. جاریک نییه پرسیار بکا و بلی: ئەری برای فهقی چت خویندوه، چ ده زانی؟ له کام عیلمه دا له پاشی؟ فلانه مه بهسته چون شی ده که یه وه!!!

ده گهل ته وهی دا که تهو لی پرسینه وه و هه لسه نگاندنه ی ماموستا زور پیو بست و گرینگه و که مته رخه می ماموستا له و باره دا ده بیته هو ی زیانیکی زور و له وانه یه ته گهر پرسیاری لی نه کری و به بی تاقی کردنه وه بجیته پیش، هیچیش فیرنه بی و نه ش زانی که هیچ فیرنه بووه و تا دره نگ له خهوی نه زانی وه خه بهر نیهت و دره نگه و دواش تازه له دهستی ده رده چی، جا یان ده بی ده ست له خویندن هه لبرگرت و یان ته گهر دریزه شی پی بدات هیچ هه ر فیرناییت و ئاکامی هه ردوک لا ته وه یه وه ک په یکه ریکی بی گیان ده بی وه سه ر دایک و باب و کهس و کاره کانی بکریته وه و هه موو هیوا و ئاواتیان لی به ئاودا بجیت و ئاو و نانیان پی تال بکریت. چونکی به داخه وه له بهر له ره سمیهت خرائی تهو خویندنه فه قیه کان بهر نامه ی ریک و پیکی خویندنیان نیه و هه رواش له تاقی کردنه وه «امتحان» ی ره سمی و گشتی بی به شن و ته گهر ماموستا دلسوزانه ئاوریک، نه داته وه سه ر فه قیه که ی و ئاوریکی لی نه کوژی نیته وه و جار جار نه ی بوژی نیته وه و پرسیاری لی نه کات و له ده رسه کانی دا به تاقی نه کاته وه؛ مه گهر فه قیه ک که زور لیها توو هه لکه و توو بیته دنا به تایهت سوخته هه ر گو ی به خویندن نادات و یان ته گهر گویش بداتی؛ بو خو ی له راده ی زانین و نه زانینی خو ی ناگات و پی ی وایه زوری ده زانیت. له حالیکش دا که هاره ی له بری ناکاته وه. (۱)

به‌لام نه‌گه‌ر ماموستا جار ده‌گه‌ل جار فقهیه‌که‌ی به‌تاقی بکاته‌وه و پرسپاری
 لی‌بکا؛ نه‌گه‌ر فقهی به‌که‌لکی خویندن بی‌ت با نه‌زانی‌ش بی‌مادام نه‌زانی‌ه‌که‌ی به‌هو‌ی
 ته‌مه‌لی و تینه‌کوشانی‌یه‌وه بی‌ت نه‌وه وریا ده‌بیته‌وه و پتر تی‌ده‌کوشی و هه‌ول‌ده‌دا و
 شتیکی لی‌په‌یدا هه‌ر ده‌بی‌ت. نه‌گه‌ریش تی‌گی‌ی و بوی‌ده‌رکه‌وت که‌له‌پاشیه‌که‌ی به‌هو‌ی
 ته‌مه‌لی‌یه‌وه نییه و هه‌ر له‌بن‌را نازیره‌ک و بی‌زه‌ینه و توانای خویندنی نییه نه‌وه باش وایه
 لی‌ی حالی بکات که‌به‌که‌لکی خویندن نایه‌ت و بچی‌خه‌ریکی ئیشیکی دیکه‌بی‌باشتره،
 له‌به‌رته‌وه‌ی نه‌وه فقهیه‌ی که‌لی‌وه‌شاوه‌یی خویندنی نییه له‌وانه‌یه‌له‌زور کار و پیشه‌ی
 دیکه‌دا پله و پایه‌یکی به‌رز به‌ده‌ست بی‌نی‌ت و هم‌خوی و دایک و بابی به‌خیو بکات و
 هم‌راژه‌یه‌ک به‌کوم‌هل بکات و ئیتر به‌خورایی و بی‌هو‌وده ته‌مه‌نی به‌فیرو‌نه‌دات و
 وه‌ختی ماموستا نه‌گری‌ت و له‌کار و ئیشیش نه‌بی‌ت و تووشی دواروژنکی تاریک و ره‌ش
 نییه‌ت. (وه‌ک پیشتریش ئاماژه‌مان به‌وه‌کرد)

گوی‌پی‌نه‌دانی هیندیک ماموستا له‌لایه‌ک و له‌لایه‌کی دیشه‌وه‌بریک ماموستا هه‌ن
 که‌به‌داخه‌وه ده‌گه‌ل نه‌وه‌ش‌دا شیای ماموستایه‌تی و توانای فقهی‌را‌گرتن و
 ده‌رس‌گوتنه‌وه‌یان نییه‌خویان ده‌که‌نه‌ماموستای ده‌رس‌بیژ و ده‌بنه‌هو‌ی دواخستن و
 به‌دبه‌خت کردنی فقهی.

یان واهیه‌یه‌توانای گوتنه‌وه‌ی کتیه‌کانی خواری‌ی هه‌یه و ده‌توانی به‌تیکوشانی
 زور و ورده‌ورده، پیش‌هه‌للا‌بروات به‌لام به‌بی‌وه‌به‌رچاو‌گرتنی هه‌ول و تیکوشان و
 پیه‌ه‌للا‌چوونی ورده‌ورده‌یه‌کسه‌ر له‌گژ کتییکی گران و ره‌ق راده‌چی و دووباره‌هو‌ی
 به‌دبه‌ختی و نه‌هاتی فقهی پیک‌دی‌نی.

فه‌قی‌ش به‌تایه‌ت که‌تازه‌ده‌ستی به‌خویندن کردی‌ت وانییه‌که‌به‌زوویی له‌نه‌زانی و
 لی‌نه‌هاتوویی ماموستا‌که‌ی حالی بی‌ت و خوی له‌به‌رده‌ستان نه‌جات‌بدات و پی‌ی وایه
 ماموستا هه‌رده‌بی‌ئاوایی‌ت و نه‌گه‌ر به‌وشیوه‌دریژه به‌خویندن بدات چی‌پی‌ناچی‌که
 ده‌بیته‌زانیه‌کی مووقه‌له‌شین!!!

چهند کۆسپی دیکهش

جگه له و گیر و گرفتانهی به بلاوی باسمان کردن وه ک بهسترانه وهی ژیاانی فهقی به خه لکه وه، چ له باری خوارده مه نی و چ له باری جینگا و ریگاوه، له ره سمی به ت خراانی ئه و خویندنه، ماله و مال گه پانی فهقی، چه توونی و گرانی ده رسه که ی و ئه وانه، چهند که ند و کۆسپ و ناحه زی و ناله باری دیش وه به رچاو ده که ون که بوونه ته هو ی دوا که و تووی و باش پینه گه یشتن و زوو تینه گه یشتنی فهقی:

۱- چۆنیه تی له چاپ درانی کتێبه کان و ناوه روکیان.

(أ) خراپی کتێبه کان له باری چاپه وه.

زۆربه ی هه ره زۆری ئه و کتێبانه ی که له به رده ستی براهانی فهقی دا هه ن و بو تیرا خویندن یان بو موتالا که لکیان لی وه رده گیریت، یان هه ر ده ستنوسن و هیشتا رووی چاپیان به خووه نه دیوه یان ئه گه ریش چاپ کرابن به شیوه ی کۆن و قه دیمی چاپ کراون و ئیتر له نیویان دا له و نیشانه ی که له سه بکی تازه ی نووسین و چاپ کردن دا وه به رچاو ده گیرین و خویان نیوه مامۆستایه ک و رینۆینیکی شاره زان بو خوینه ر، وه ک نیشانه ی پرسیار (؟) نقته بانگ^(۱) و سه رسوپمان (!) و کۆتایی رسته (.) و به کورتی له نیشانه کانی نوخته دانان، هه والیک نییه. له بهر ئه وه فهقی له کاتی ده رس خویندن دا سه ره پای وه رگرتن و راگرتنی مه به ست ده بی له پیناوی لیکدانه وه ی و یژامه ی کتێبه که دا، داخوا فلانه مه به ست سه ره تای له کۆنیه و کۆتایی له کوی دیت. یان داخوا ئه و رسته هه وال، پرسیاره، یان شتیکی تره و... ناچاره هه ولی زۆر بدا و به بار ته قای مه به ست سه ره کیه که به و کاره وه خو ماندوو بکا.

وینه یه ک له به شدارانی کۆری نیجازه له گوندی «زمزیران» ی سهردهشت

رینکه وتی: ۱۳۷۹/۱/۲۹ ک. ه

ته نیا نیشانه یه ک که له کتیبه کان دا وه بهرچاو ده که وی نیشانه ی دوو که وانه یان
خه تی درپژه که به سه ر مه تن دا ده کیشری که نه و دوو نیشانه ش بو لیک هه لاواردنی مه تن و
شه رحن.^(۱) جا بویه بابای فقهی یه کینک له کاره وه خت گیره کانی نه وه یه ده بی به بی که لک
وه رگرتن له و نیشانه رینوینی که رانه خوی له مه بهستی کتیبه که بگات و لیک بداته وه و
تیکی کاته وه.

۱ - هه لیه ت له و دوا یی یان دا هیندیک له کتیبه کان له چاپ دراونه وه و بریکش له وانه ی تا ئیستا
چاپ نه کرابوون چاپ کراون که له و له چاپ داندا له سه بکی نوی که لک وه رگراوه و بریک له گرفته کان
چاره سه ر کراون.

کتیب خوش کردن

جا لیره دایه مهسه لهی کتیب خوش کردن دیته گوری. ئه ویش ئه وه یه که فهقی کتیبه که ی چاپکراو بی یان دهست نووس، دوا ی ئه وه ی به هه ولی خو ی و فیرکردنی ماموستا له کتیبه که ی حالی بوو به پی ی به ره و پیش چوونی دهرسه کانی، خو ی ئه و نیشانانای بو داده نی تا ئه گهر ویستی جاریکی دی به مه بهستی لیوه فیربوون یان دهرس تیراگوته وه چاوی لی بکات ئه و سهختی و شانگیریه ی نه مینی و به ئاسانی بتوانی که لکی لی وهر بگریت.

هه لبهت کتیب خوش کردن ته نیا بریتی نییه له دانانی ئه و نیشانانای که له یاسای تازه ی له چاپ دان دا وه بهرچاو ده گیرین؛ به لکوو چهند نیشانه ی دیش هه ن وه ک:

۱- دیاری کردنی «مبتدا و خبر» له رسته یه کی درێژی وادا که «مبتدا و خبر» ه که ی به هاسانی دهرنه که ون. بو ئه و مه بهسته له سه ر «مبتدا» نیشانه ی «مب» و له سه ر «خبر» نیشانه ی «خب» داده نین.

۲- له سه ر واوینک که واوی «حالیه» بیت وشه ی «حال» به خه تیکی ورد ده نوسن.

۳- هه وه لی رسته به نیشانه ی «س» دیاری ده که ن.

۴- به یه کینک له و نیشانانای «ع، عط، عطف» وشه و رسته کان ده به نه وه سه ر یه کتری (عطف کردنه وه).

۵- کاتیک دوو وشه یان دو رسته له وهختی له چاپ دان یان نو سین دا پاش و پیش کرابن له سه ر دوا که وتوو ه که نیشانه ی «م» واته «مقدم» و له سه ر پیش که وتوو ه که ش نیشانه ی «خ» واته «مؤخر» داده نین.

۶- له سه ره تای مه بهستی که وه لآمی پر سیاریکی فه رزی بی یان رسته که داگری وه لآم و پر سیار بی، نیشانه ی «س ج» واته «سؤال و جواب» داده نین.

۷- دوو وشه ی «إِنْ و لَوْ» واهیه بو مهرجن و واش هه یه بو ئه و په ر (غایه) ن، جا هه ر کاتیک بو غایهت بن نیشانه ی دوو ویرگول «،» ی له بن ده نووسن.

۸- هه ره وه ها له بن هه ر ئاوه لئاو «ضمیر» یکی ئاشکرا یان شیر دراوه که جی ی بو

گه‌رانه‌وه‌که «مرجع» ی به‌هاسانی نه‌دو‌زریته‌وه نیشانه‌یه‌کی به‌دلخواز له‌بن‌خوی و «مرجع» ه‌که‌ی ده‌نوسن.

۹- یه‌کی دی له‌کاره‌کانی پیوه‌ندی دار به‌کتیب خوش‌کردنه‌وه نه‌وه‌یه‌که له‌وانه‌یه کتیبه‌که له‌کاتی نوسینه‌وه یان له‌چاپدانی دا، وشه‌یه‌ک، رسته‌یه‌ک، پیتیک یان نوخته‌یه‌ک یان شتیکی دیکه‌ی زیاد بی که‌لی که‌م ده‌کریته‌وه، که‌م کردنه‌وش یان به‌به‌سه‌ر داهینانی خه‌تیکه یان به‌کراندن و پاک کردنه‌وه‌یه‌تی به‌وه‌سیله‌ی ترنجویک^(۱) یان شیشو‌قه‌یه‌ک.

یان نه‌وه‌تا یه‌کینک له‌و‌شتانه‌ی که‌م ده‌بی، که‌پیوسته‌ بو‌ی بنوسی؛ جا نه‌گه‌ر له‌و جیبیه‌ی لی‌ی که‌و‌تووه جینگای بو‌وه نه‌وه چاکه‌ ده‌نا له‌جیبیه‌کی‌تری نه‌و لاپه‌ره‌دا ده‌ینوسیته‌وه و نیشانیکیشی بو‌ داده‌نیت و له‌ئاخیریش‌دا لی‌ی ده‌نوسن «صح» که‌کورت کراوه‌ی «تصحیح یان صُحَّح یان صحیح» ه‌و نیشانه‌ی نه‌وه‌یه نه‌و‌شته ده‌رچووه و دروست و راست‌کراوه‌ی نه‌و ویزامه‌ ئاوايه.

۱۰- ئیشیکی دی نه‌وه‌یه که‌ په‌راویزیک یان مه‌به‌ستیکی که‌ پیوه‌ندی به‌ناوه‌روکی کتیبه‌که‌وه بیت ده‌یه‌نیت و له‌سه‌ر کتیبه‌که‌ی خوی ده‌ی نویسته‌وه به‌مه‌به‌ستی هاسان کردنی شونینکی گران یان به‌مه‌به‌ستی که‌لکی زیاتر. نه‌و په‌راویزه‌ش به‌زوری له‌نوسراوه و کتیبی دیکه‌را به‌نیوی خاوه‌نه‌که‌یه‌وه ده‌هینری. واش هه‌یه هه‌رش‌ی کردنه‌وه و لیدوانی ماموستایه، که‌فه‌قی به‌شیوه‌ی حاشیه‌یه‌ک ده‌ری دینی و به‌نیوی «تقریرات استاد» فلان‌کەس له‌سه‌ر کتیبه‌که‌ی ده‌نوسن.

و نه‌گه‌ر فه‌قی بو‌خو‌شی توانای بی لی‌کدانه‌وه‌وشی کردنه‌وه‌ی خوی به‌زمانی عه‌ره‌بی یان زمانیکی دی به‌شیوه‌ی حاشیه‌ ده‌ردینی و له‌سه‌ر کتیبه‌که‌ی ده‌نوسن له‌ئاخیریش‌دا له‌بنی ده‌نوسن «لکاتبه» واته نه‌و حاشیه‌ هی‌نوسه‌ر، خو‌یه‌تی. نه‌و جار بو‌وه بزانی که‌ نه‌و حاشیه‌ پیوه‌ندی به‌کوئی کتیبه‌که‌وه هه‌یه نیشانیکی به‌دلخوازی بو‌داده‌نین که‌نیشان بدات نه‌و حاشیه‌ به‌کوئی کتیبه‌که‌وه پیوه‌ندی هه‌یه.

شایانی باسه که له کتیب خوشکردن دا بو دانانی نیشانه کان له قه له م یان مه ره که بیک که لک وه رده گیریت که له رهنگی چاپی کتیه که جیا بیت و به زوری رهنگی سوور به کار ده بریت.

جینگای لی نووسینی ئه و حاشیه و په راویزانه ش قه راع و قولاغ و چوار ده وری لاپه ره کانی کتیه که یه که «بیاض» ی پی ده لین. و هر به مه بهستی لی نووسینه وه ی حاشیه و شتی زیادی، له کاتی له چاپ دان یان نووسینه وه دا له چوارده ده وری لاپه ره کان جی ی زیادی دیلنه وه. (۱)

(مسطر) خه تکیش

له زوو دا چونکه قاقه زی خه ت دار که م بووه له کاتی نو سین دا به مه بهستی راست ده رهاتی خه ته کان و لیک جیا بوونه وه ی جینگای حاشیه کان و عیbare تی کتیه کا به «مسطر» په ره کان یان خه تکیشی کردووه و جالیان نو سیوه ته وه.

«مسطر» یان خه تکیش ئامراژیک بووه به پانایی و دریژی پی په ری کتیب که له له تکه مقه بیاییکی قایم و خوراگر سازیان کردووه، به م شیوه که به شریتیکی یان گشته که ده زویکی نه پسین له مقه بایه که یان وه ته نیوه به جوریکی واکه گشته که که یان به باری پانایی مقه با که دا ئه مسهر ئه و سهر کردووه و نیوانی هر دوو داوانیش به ئه ندازه ی نیوانی دوو خه تی ئه م قاقه زه خه ت دارانه بووه. هر ئاوا تا مقه بیا که ته واو بووه، ده زوه که یان لی به ستوو و لویه ک، یان چند لوشیان به چوار ده وری داهیناوه تا جینگای لی نووسینی عیbare تی کتیه که له جینگای لی نووسینی حاشیه کان جیا بکاته وه. هه لبت بو جی ی حاشیه کان به مه بهستی جوانی و بو ئه وه ش حاشیه کان ده گه ل ده قی کتیه که تی که ل نه بن، ده زوه که لاو نیو رایه ل کراوه و مابهینی ده زوه کانیش که متر بووه.

شیوه ی کار کردنیش به و خه تکیشه ئاوابوه که دوا ی ئاماده بوونی له بن په ره قاقه زه که یان داناوه و به توندی ده ستیان به سهر دا هیناوه و به و شیوه په ره که شوین شوین

بووه و جابه رڼوښی ته و شوښانه ده ستیان کردووه به نویسنه وه و نوسراوه که زور جوان دهر هاتووه.

کتیب نوسره وه کان به هوږ هونه رهندي خوږیان و ناماده کردنی خه تکیشی جوړاو جوړ حاشیه و په راویزه کانیان به شکل و شیوه ی جوړاو جوړ دهر هیناوه. واهه بووه به وینه ی گول و گولدان یان به شکلی دیزه و گوژه و یان به شیوه ی چادان و سه ماوهر و گه لادار و نه وانه حاشیه کانیان نویسوه ته وه.

(ب) توندی و گوشراوی عیباره تی کتیبه کان.

ته و کتیبانه ی له بهر ده ست دان و که لکیان لڼ وهرده گیریت چونکو به شی زوریان له چوار تا هشت سده له مه وه بهر نوسراون باوی ته ده بیاتی ته و سهرده مهش وادیاره بریتی بووه له وه که نوسر هه ول بدا وشه و ویزامه ی رهق به کار بینی و چه مک و مانای زور له ویزه و وته ی که م دا بگونجینی، له ساده نووسی و دریز کردنه وه و شی کردنه وه خو پپاریزی و نیر نوسراوه که ی زیاتر وه ک مه تل و ابی و هه مو و که س نه توانی خو ی له قهر بدات. بی گومان مه بهستی سهره کیان له و (ایجاز) و به کورتی نویسنه به زوری ته وه بووه که نوسراوه کانیان به حاسانی له بهر بکړین و له زه ین دا را بکړین. جا ته گهر مه بهستی دیکهش له و کاره له نارادا بوین وه کی هاندانی خوښه ران بو و رد بوونه وه و قول خوښندنه وه ی پتر، یا به هوږ که می و ده ست نه که وتنی قاقه ز و قه لم بووبی ته وه خواده یزانی و ههرچی بی نه وان خزمه تی خوږیان کردووه و گوږ خوږیان له مه یدانی پاراستن و په ره پیدانی عیلم و زانیاری دا بر دوه ته دهر و مهر جی پیاو ه تیان بر دوته سهر خواجه زایان بداته وه و لایان لڼ بکاته وه.

بو نمونه ماموستا مه لا علی قز لجی که له به ینی ساله کانی (۱۲۴۰) تا (۱۲۹۶) کوچی دا ژیاوه و خه لکی برا یماوای قز لجه ی سهر به قه زای پښجون بووه و له زانستی ته جوید و میرات به شکردن و زور شتی دیش دا نوسراوی هیه و هه روه ها له سهر «جمع الجوامع و تصریف ملا علی» و نه وانه په راویزی نویسون، ده بینین په راویزه کانی به نه ندازه یه ک توندو و گوشراون که هه ریه که یان مه ته لیکي سهر به خوښ.

ناشکرایه که شهرح و پهراویز نووسین له سهر کتیییک به و مه بهسته یه که کتیه که پین
 هاسان بی، که چی زور له پهراویزه کانی ماموستای خوا پایهی بهرتر کاته وه. له سهر
 «شرح التصریف» ی مه لا علی شنوی مه گهر پیاوی زور زیره ک و وشیار ده نا به خویندن
 نه بی که س نایانزانی.

ده لێن جاریکی لێان پرسیه: ماموستا گویچکه ی راسته ت کامه یه؟ له وه لام دا
 دهستی چه پی به سهر گویچکه ی چه پی و توقی سهری دابر دووه؛ جا له و دیو گویچکه ی
 راستی نشان داوه!!!

به رنر جه نابی ماموستا مه لا «عبدالرحمن طاهری» ده رسیژی گوندی «مه رخوز» ی سه قز ده گه ل
 دوو نه فهر له فه قیکانی که ماوه به ک دوا ی بوونیان به مه لا چوونه وه دیدنه ی و دوو که س له
 ماموستایانی نازه ری زمانی قوتا بخانه و ریش سپیه کی ناوه دانی سالی (۱۳۵۵ ک. ه) له گوندی
 مه رخوز

(۲) به نابه‌له‌دی له‌گز زمانی بیگانه‌را چوون.

یه‌کی دی له‌و شتانه که ده‌بیته هو‌ی پاشکه‌وتن و دره‌نگ سه‌ر که‌وتنی فه‌قی نه‌وه‌یه که به‌ر له‌وه‌ی هیچ سه‌واد و خوینده‌واریه‌ک په‌یدا بکات ده‌ست ده‌کا به‌ خویندنی فه‌قیه‌تی که نه‌وه‌ی زوریان له‌ فه‌قی ده‌داو له‌ خویندن وه‌دوایه‌ی ده‌خات. من پیم وایه‌ی زور پو‌یسته فه‌قی لانی‌که‌م تا پو‌لی پینجی سه‌ره‌تایی بخوینیت جاپاشان بیت بو فه‌قیه‌تی، که هم ده‌سه‌ه‌ره‌یه‌که‌ی بو‌هاسانتره‌ ده‌بیت و هم زووتریش له‌ خویندن ده‌بیته‌وه. ده‌نا بابای فه‌قی هر به‌ پیناساندنی ئه‌لف و بیتکه‌ به‌ گز نه‌وه‌یه سه‌خت و دژواره‌دا بکری سه‌ری لی ده‌شیوی و نه‌وه‌ی فی‌ری بی‌ تا ماوه‌یه‌کی زور هر توتی‌واریه و به‌ نه‌زمون ده‌رکه‌وتوه‌که‌ نه‌وانه‌ی سه‌واد‌ی نو‌سین و خویندنه‌وه‌ی فارسی‌یان هه‌یه؛ جا ده‌ست ده‌که‌ن به‌ خویندن به‌ دوو سی سال زووتر لی ده‌بنه‌وه‌ی ان باشر بلین دوو سی سال وه‌پیشتر ده‌که‌وه‌ن نه‌وجار نه‌گه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ش نه‌بی‌که‌سیک دانیش‌توی ئیران بی‌ که ئیستا زمانی فارسی ره‌سمی‌یه‌ به‌ تایه‌ت نه‌گه‌ر بیه‌وه‌ی پیشه‌ی مه‌لایه‌تی بگریته‌ به‌ر، زانینی زمانی فارسی تا راده‌ی قسه‌ پی‌ کردن و خویندنه‌وه‌ی نو‌سراوه‌ فارسی‌یه‌کان و نو‌سینی هیندیک شتی وه‌ک نامه و قه‌باله و نه‌وانه‌ هر زور پو‌یسته‌ی ان له‌وانه‌یه‌ بو‌ نو‌سین و وه‌رگیرانه‌وه‌ی کتیب‌که‌لکی لی وه‌ر بگریته.

وه‌ نه‌گه‌ر بلین فه‌قی ده‌توانی و پرای ده‌رسی عه‌ره‌بی کتیبی فارسیش بخوینی وه‌ک گولستان و بوستان و ئیسماعیل‌نامه و «ای شده» و نه‌وانه؛ نه‌وه‌له‌ سه‌ری‌که‌وه‌ وایه‌ به‌لام وه‌ک نه‌وه‌ فی‌ر هر نابی‌که‌ له‌ قوتابخانه‌ی ره‌سمی بخوینی و دیسان عه‌ره‌بی و فارسی ویکرا بخوینی ده‌سه‌کانی گرانتر و وه‌ختگیرتر ده‌بن. پاشان به‌ خویندنی نه‌وکتیانه‌ ته‌نیا فی‌ری خویندنه‌وه‌ و نو‌وسین ده‌بی، به‌لام له‌ قوتابخانه‌ سه‌ره‌رای نه‌وانه‌ فی‌ری زور شتی پو‌یست وه‌ک ژمیره «حساب» و زور له‌ زانسته‌کانی تر ده‌بی و نه‌گه‌ر بشلیت نه‌وه‌موو زانا‌گه‌وره‌گه‌وره، نه‌وگشته‌عالمه‌ مو‌قه‌له‌ شینه‌که‌ هه‌رکامیان له‌ زانسته‌کان‌دا ده‌ریاه‌کی عیلم و زانیاری بوون ده‌گه‌ل نه‌وه‌ش‌دا که‌ زوربه‌ی هه‌ره‌ زوریان بی‌ نه‌وه‌ی له‌ قوتابخانه‌ی ره‌سمی بخوینن یه‌کسه‌ره‌ رو‌یان کردو‌ته‌ حوجره‌ و که‌چی واش تیگه‌یشتوون و

پن گه یشتون! له وه لām داده لێن: نه وه شتیکی سه لماو به لگه نه ویسته و میژوو شاهیده که حوجره زور که له پایوی وای پن گه یاندوون که ههر له سه رده می کور په یی را له باوه شیئ گرتوون و ههر به ژه کی خوی فرچکی پن گرتوون به لām مه به ست نه وه یه نه گهر فهقی لانی که م تا پۆلی پینجی سه ره تایی بخوینی پاشی بچته حوجره چهند قازانجیکی هه یه:

(أ) یه که م نه وه یه که فهقی زووتر له خویندنی ده بیته وه یان باشر بلین زووتر سه ره که وهی چونکی له و ته مه نه ی دا که ده توانی بچته قوتابخانه ی ره سمی یه وه که سالی حه و ته می ته مه نیه تی ناتوانی بچته فهقی یه تی و له هه نده ران وه سوپی و ئیش و کاری نیو حوجره جی به جی بکات. به لām مندا ل له و ته مه نه دا ده توانی بچته قوتابخانه، چونکه له مالی خوی کلا نابیت و جگه له به ریوه بردنی کاره کانی پیوه ندی دار به خویندنه وه ئیشیکی دیکه ی له سه ر زیاد ناکریت و خویندنه که شی به زمانیکی له چاو عه ره بی هاسان و له کتیی تازه چاپ و وینه دارپایه، له کاتیک دا مندا ل تا ته مه نی سیزده چارده سالی بو حوجره ههر باش نییه و نه گهر بهر له و ته مه نه بنیردریته حوجره له وانه یه له زور بارانه وه تووشی زیان و تیشکان و چورتمه ببیت، به و پینه مندا ل تا کاتی چوونی حوجره ی دیت ده توانی پینج شش کلاس له فیرگه بخوینی و به و جوړه هه م به ده رس خویندن و وه رگرتنی ئه رکی ده رس و ده وررا دیت و هه م زور شتی پیوه ندی دار به ده رسی عه ره بیشه وه فیر ده ببیت. بویه ده توانین بلین به سی چوار سال زووتر ده رسی مه لایه تیه که ی پیش ده که ویت.

(ب) دوو هه م نه وه یه که قوتابی له و چهند ساله خویندنه ی دا چهند زانست و مه به ستیک ده خوینی و فیریان ده بی که زور به که لک و پیوستن و له نیو به رنامه ی ئیستای فهقیه تیش دایان نین یان نه گهر هه شبن وه ک پیوست که لکیان لی وه رنا گیریت. بو نمونه زانستی ژمیره «حساب» که له ده رسی فهقیه تی دا چهند کتییکی له باره دا نوسراوه وه ک کتیی «خلاصة الحساب» ی بهاء الدین عاملی ئه ویش به شیوه یه کی زور سه خت و کون. یان وه ک زانستی «نجوم - علم الفلک» که کتیی «تشریح الافلاک» ی تیدا نوسراوه و ئه میش ههر ئی نووسه ری ناو براوه و به شیوه یه کی زور نا له بار له چاپ دراوه. جگه له وه ش «بهاء الدین عاملی» له سالی (۹۵۳) تا (۱۰۳۵) ی کوچی مانگی دا ژیاوه و

ئه‌وکاته‌ش ئه‌و زانستانه به تاییه‌ت زانستی نجوم که پئو‌یستی به ئامرازی وه‌ک تلن‌سکوپ و دووربین و شتی‌وا‌ه‌یه؛ پشکه‌وتنیک‌کی وایان نه‌بووه و هیندیک له‌و شتانه‌ی که ئه‌وکات به‌شیک‌کی سه‌لمیندراوی عیلمی له‌ قه‌له‌م دراو‌ن ئیستا ره‌د کراونه‌وه.

جا پیاو به‌جی‌ی ئه‌وه‌ی که خو به‌و کتیبانه‌وه ماندوو بکات که هم به‌ شیوه‌یه‌کی ره‌ق‌نوسراو‌ن و هم خه‌ت و چاپیان ناحه‌زه و هم به‌شیک له‌ ناوه‌ رو که که‌شیان دوا‌ی به‌ره و پیش‌چوون و هه‌لدانی ئه‌و زانستانه، یان ره‌د کراوه‌ته‌وه یان ئال و گوری تیدا پینک هاتوو؛ بو چی له‌ کتیبه‌کانی فیرگه ره‌سمی‌یه‌کان که‌لک وه‌ر نه‌گریت؟

ئه‌من به‌ بیرو‌رای خو‌م وام پنی باشه که فه‌قی ئه‌گه‌ر به‌ شیوه‌ی ره‌سمیش ده‌رس‌نه‌خوینی بو‌وجوره زانستانه و زور زانستی پئو‌یستی دیش که له‌ به‌رنامه‌ی خویندن‌دا نین وه‌کی: جو‌غرافی، کومه‌لناسی، ده‌رون‌ناسی و ئه‌وانه هه‌ر له‌ کتیبه ره‌سمی‌یه‌کان، یان له‌و کتیب و گو‌وارانه که له‌ بازار ده‌ست‌ده‌که‌ون که‌لک وه‌ر بگریت.

(ج) سینه‌م ئه‌وه که مندا‌ل به‌و چه‌ند سالانه ئه‌گه‌ر به‌جیته فیرگه و ده‌گه‌ل کومه‌لی زور تیکه‌ل بی، میشکی باشر ده‌کرته‌وه و زه‌ینی رو‌نتر ده‌بیته‌وه. له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که فیرگه‌ی ره‌سمی ئازادی زیاتر تیدا‌یه و مندا‌ل له‌و‌ی زیاتری هه‌لبه‌زین و دابه‌زین بو‌ ده‌کری و وریاتر ده‌بیت و له‌ حو‌جره‌دا ئه‌و ئازادی‌یه‌ی نییه و بگره‌ قوتابی ریگه‌ی هیچ جو‌ره‌ زاق و زوق^(۱) و حیند‌رحو‌یه‌کی پی‌نادری و له‌ ئاکام‌دا به‌ ته‌وا‌وی میشکی ناپژی و رو‌وی نا‌کرته‌وه.

(د) قازانجی چواره‌م ئه‌وه‌یه که فه‌قی له‌ زمانی روژ تیده‌گا و بو‌ وه‌لام دانه‌وه‌ی خه‌لک ئاماده‌یی زیاتر ده‌بیت. چونکه فه‌قی که قه‌را‌ره بیته میراتگری پینغه‌مبه‌ر (د) و ئه‌رکی راگه‌یاندن و تیگه‌یاندن وه‌ ئه‌ستوی خوی بگری له‌ سه‌رده‌می فه‌قییه‌تی‌دا و به‌ تاییه‌ت دوا‌ی بوونی به‌ مه‌لا ده‌هه‌موو که‌سیک هه‌لدنه‌نگوینت و ده‌گه‌ل هه‌موو جو‌ره پرسیاریک رو‌و به‌ رو‌و ده‌بیت و له‌ لایه‌ن هه‌موو چین و تو‌یژیکه‌وه پرسیار‌ی لی ده‌کریت؛ جابو‌یه ده‌بی له‌ زمانی روژ تی بگات، به‌ تاییه‌ت زمانی چینی خوینده‌واری مه‌دره‌سه‌یی

حه تمهن ده بی بزانی، بووهی بتوانی دینیان تی بگه یه نیت و وه ک که سیک که له مهر مه سه له و بابته دینی یه کانه وه پسپوری هه یه گری و گو له کانیان بو هه ل بکات و بزانی و بتوانی ده گه لیان دابیشی و هه ره بو زمان و زانستانه ی که بو خویان پی ی ده خوینن و لی ی تیده گن بویان بدوی و نه و لیک دابرا و دووری و لیک نه بانی یه ی دوژمن له نیوان دوو چینی خوینده واری مه دره سه یی و فهقی دا پیک ی هیناوه له ناوی به ری و دهستی برایه تی و هاوکاری کاکی مه دره سه یی به توندی راگوشی و هه ردووکیان به یه که وه بکه ونه شه ره ده گه ل نه زانی و هه موو دیار ده یه کی دیکه ی دواکه وتوانه.

بویه من ته نانه ت رام وایه که فهقی نه گه ر بکری به ره له هاتنی بو نیو فه قییان مه دره کی (دیلمه یان سیکل) هه ره وهر بگری و نه گه ره شکر تا پۆلی پینجی سه ره تای ی هه ره بخوینی و جا دوی نه وه ی خویندنه که ی سه رکه وت واته گه ییشه راده ی «شرح العقاید» و «مختصر المعانی» و نه وانه به شیوه ی «متفرقه» ئیمتیحان بدات، تالانی که م دیلمومه وه ره ده گریت. به و مه رجه خویندنه عه ره بیه که ی پاش گو ی نه دات و که مه ره خه می تیدانه کات. خو نه گه ره له باری مالی و حالی و سالی یه وه توانی بجیته زانکو و قوناغه کانی تیپه ر بکا، نه وه نوری عه لا نوره و نازایه تی یه کی بی وینه و بی سنووره.

(ه) خه ت و سه وادی فارسیش یه کی دیکه یه له قازانجه کانی چون بو فیرگه ی ره سمی. چونکو فیر بوونی نه و زمانه نه گه ره له به ر قسه پی کردن و نوسین و خویندنه وه ی نامه و قه بزه و قه باله و کتیب و گو ی راگرتن له رادوی و ته له ویزیون و هه ره وه ها خویندنه وه ی گووار و روژنامه و نه وانه ش نه بی، هه ره ته نیا له به ره نه وه ی زور له و کتیب و نوسراوانه ی فهقی، یان مه لاکه لکیان لی وهر ده گری؛ جا هه ره له ته فسیر و شه رع و میژوو نوسراوی عیلمی یه وه بگه ره تا هه موو نه و نوسراوه سیاسی و ئابووری و کۆمه لایه تی و نه خلاقی و بیر و باوه ری یانه ی که له باره ی ئیسلام و پنیو سیته کانی دیکه ی خه لک دا به زمانی فارسی نوسراون یان وهر گیر دراونه وه که خویندنه واری ئایینی به هیچ کلونجیک ناتوانی لیان بی نیاز بیت؛ نه و خه ت و سه واده گه لیک پنیو سیست و به جی یه.

۳- وه‌خت به فیرودان

یه‌کی دیکه له هویه‌کانی زیان دیتنی فه‌قی و به‌خه‌سار چوونی ته‌مه‌نی پر بایه‌خی
 نه‌وه‌یه‌که کاتی خوی زیاتر له و زانست و کتیبانه‌دا به‌سه‌رده باکه نابی هینده‌یان گوی پی
 بدریت و له به‌رانبه‌ردا نه‌و زانست و زانیاری‌یانه‌ی که وه‌کو ئامانج‌وان و ده‌بی حه‌تمه‌ن
 بزانرین؛ یان هر نایان خوینیت یان نه‌گر بشیان خوینیت وه‌ک پیویست وه‌به‌ر چاویان
 ناگریت.

چونکو نه‌گر وه‌ک راسته‌قینه‌ ئامانج و ئاکامی فه‌قیه‌تی وه‌ به‌ر چاو بگرین ده‌بی
 بلین: فه‌قی که‌سیکه دواي سه‌رکه‌وتن به‌هه‌وراز و نشیوی فه‌قی‌یه‌تی‌دا سه‌ره‌نجام ده‌بی‌ت
 به‌مه‌لا. مه‌لاش میراتگری پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه‌(د) واته‌که‌سیکه ده‌بی له‌تایینی پیروزی
 ئیسلام به‌باشی تینگات و به‌شیوه‌یه‌کی راست و دروست به‌خه‌لکی رابگه‌یه‌نی.
 ده‌ش‌زانی که دینی ئیسلام بریتی‌یه‌له‌چهند ته‌سلکی عه‌قیده‌یی، به‌رنامه‌یه‌کی عیباده‌تی،
 ریبازیکی ته‌خلاق، په‌په‌وه‌یکی ئابووری و پروگرامیکی سیاسی و نیزامی که ته‌وانه‌له
 چوارچیوه‌ی قورئان و فرموده و کرده‌وه و بریاره‌کانی پیغه‌مبه‌ر (د)‌دا، گونجیندراون.

جا‌هر چهند ته‌وانه‌به‌شی زوریان به‌هوی رهنج و تیکوشانی پی‌شه‌وا
 موجته‌هیده‌کانه‌وه‌له‌سه‌رچاوه‌کان هه‌لنجراون و له‌کتیبه‌شه‌رعی‌یه‌کان‌دا کو‌کراونه‌وه،
 به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌رگای (اجتهاد) دانه‌خراوه و هه‌موو شتیکیش ئیستا نه‌زانراوه، زور
 پیویسته‌دواي په‌یداکردنی پسپو‌ری (تخصص) جا‌با‌له‌مه‌سه‌له‌یه‌کی نیو (مذهب)‌یک‌دا
 بی له‌قورئان و حه‌دیس بکولدریته‌وه و رهنجیان له‌پیناودا ببرد‌ری. که‌ته‌وه‌ش
 پیویستی‌نیجگه‌له‌زانسته‌کانی وه‌ک: نحو، صرف، بلاغت و اصول‌الفقه و... به‌(علوم
 القرآن و علوم‌الحديث و...) هه‌یه‌و که‌چی ده‌بینن نه‌و زانستنه‌له‌به‌رنامه‌ی خویندنی
 فه‌قیه‌تی‌دا هه‌ر پاش‌گوی خراون و ئی‌وا هه‌یه‌ ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌رده‌گری هه‌ر
 ناش‌زانی شتی واهه‌یه. ته‌نیا شتیک که‌له‌(علوم‌القرآن و علوم‌الحديث)‌دا وه‌به‌ر چاو
 ده‌گیری: ته‌جوید و خویندنی دووسی جزو قورئان له‌ته‌فسیرا و خویندنی نه‌ختیک
 حه‌دیس و هیچی دی. ئیتر نه‌گوی به‌له‌به‌ر کردنیان ده‌دری و نه‌ته‌و زانستنه‌ی له‌باره‌یان‌دا

نوسراون ده خویندرین ته گهر چی به زاراوه ته وانه وه بهر علوم الحدیث و علوم القرآن ناکه ون و زانستانیکی سهر به خون.^(۱)

به داخه وه بریک له مه لایه کان دواي خویندنی ته وه مو زانستانه ئیجازه به خویان نادهن مانای ئایه تیک لیک بده نه وه و پینان وایه ده بی له هه موو شتیک دا ههر وه دواي بیر و بو چون و لیکدانه وه ی (مفسر) ه کان بکه ون و ههر چی ته وان نویسیوانه با هیچ به لگه ی نه قلی یان عه قلی له سهر نه بی ههر راسته. ته وه له حالیک دایه که ئیمه ته نانه ت له سهرمان پیوسته به پیی توانا له به لگه و ریکاری موجهه هیده کانیش بکو لینه وه.

ته نانه ت بازیکیان له بهر کردنی قورئان بو فه قی به باش نازانن و بهرگری لی

ده که ن!!!

فه قی و ماموستای حو جره ی خانه قای پاوه

۱ - به خوشیه وه ده بی بلیم له و دوا یانه دا ته و دوو عیلما نه که ههر کامیان له چه ندین زانستی جوی، جوی پیک هاتوون له به شیککی زوری حو جره کان دا خراونه پال بهر نامه ی دهرسی.

زانسته پینوښته له‌دهست چووه‌کان

ریزی ته‌و زانست و زانیاری‌پانه‌ی که بو مه‌لایه‌تی به‌که‌لکن و له به‌رنامه‌ی بانگ هیشتنی خه‌لک بولای خوا (الدعوة الى الله) دا بونیان لازم و زه‌رووری به‌لام یان له بیر بردراونه وه یان وه‌ک پینوښت وه‌به‌ر چاو ناگیرین به‌م شیوه‌یه:

- ۱- (علوم القرآن) جگه له ته‌جوید و بریک ته‌فسیر.
- ۲- (علوم الحديث) بیجگه له خویندنی مانای بریک حه‌دیس.
- ۳- (میژوو) که‌لانی که‌م ده‌بوو له میژووی ئیسلام دا یه‌ک دوو کتیبی کورت بخویندری و میژووی گشتی ش به موتالا که‌لکی لی وه‌ر بگیری.
- ۴- (علم الاخلاق) یا (التصوف) که پینوښته کتیبی سه‌ر به خوی تیدا بخویندری که‌چی فقهی به شیوه‌ی په‌رته‌وازه و تاک و تووک نه‌بی ریی ده‌مه‌سه‌له ته‌خلاق‌یه‌کان ناکه‌وی.

۵- کومه‌لناسی (جامعه‌شناسی).

۶- ده‌رون ناسی (روان شناسی) که ته‌و وو زانستانه‌ش بو مه‌لا زور پینوښتن و نه‌گه‌ر کابرای ده‌عوه‌تگه‌ر له باری کومه‌لایه‌تی و خووخده‌و ده‌رونی خه‌لک، ناگاداری نه‌بی زور جاران بانگ هیشتنه‌که‌ی یان هه‌ر که‌لکی نابی یان زیانیشی لی په‌یدا ده‌بی.

۷- (فقه الدعوة)

پیم وایه هویه‌کی هه‌ره‌گه‌وره‌ی سه‌ر نه‌کوټنی ماموستا ئایینی په‌کان له بانگ هیشتنی خه‌لک بولای خوادا وه‌ک پینوښت، نه‌خویندنی (فقه الدعوة) و تی نه‌گه‌یشتن له شیوازی دروست و به‌که‌لکی ده‌عوه‌ت و راگه‌یاننده. چونکی وه‌ک ده‌زانین ده‌عوه‌تگه‌ر له ژبانی ده‌عوه‌ت دا ده‌گه‌ل هه‌موو که‌س و هه‌ر جوړه‌تاقمیک روو به روویه و هه‌ر که‌سه‌ش خووخده و بیر و بو چوون و سه‌لیقه‌یه‌کی تاییه‌ت به‌خویه‌وه‌ه‌یه و له دنیا به‌که‌دا ده‌ژی که‌سه‌ی له گه‌ل دانییه و وه‌ک هیچ که‌س ناژیی و بیر ناکاته‌وه. ئی واهه‌یه له پیش و لی هاتوو تی گه‌یشتویه؛ ئی واش هه‌یه نازانی ده‌وری چ پاشایه‌کی به.

بازه که‌سیک ده‌ست رویشتوو و ساغ و به‌که‌یف شاده؛ ئی واش هه‌یه بی ده‌ره‌تان و

نهخووش و خهفەت بارە.

هیندیک کەس هێمن و لە سەرەخۆ و لێ بووردۆن؛ هیندیکیش کەم چیکلدانە و زوو هەلچوو و تۆلەستین.

بەشینک لە خەلکی کەم سەل و مندال و کالن؛ بازیکیش پیر و بەبیر و ژیرن. هەمانە خوراگرو (ارادی) یە؛ هەشمانە خودۆرین و هەلە و (احساس) ی یە. بابای گوینگر هەلدە کەوێ ناسیاو و خوێمالی یە؛ دەشبێ نەناسراوو و نامۆ و لاوەکی یە.

کۆمەلێک هەن بە تەقوا و پارێزگار و لە خوا ترس؛ تاقمیکیش هەن بە پێچەوانە. جا کە سینک کە بانگەواز دەکا بۆلای خودا، نابێ تەنیا لە بانگ هێشتنی گشتی کەلک وەر بگرێ و بەبەکار هێنانی رستە (ایها الناس) هەموو کەس وەک یەک لە قەلەم دا و بە چاوێک تەماشایان بکا و تیکرا و بەشیوە و زمانیک و لە مەبەستیک بۆیان بدوێ. چونکە نە هەموو کەس هەموو شتیک هەلدە گرێ و نە هەر مەبەستیک بۆ لێ دوان دەبێ و نە هەر جێ و شوێن و کات و ساتیک هەر مەبەستیک تێدا دەگوێرێ. بەلکو دەبێ وێرای کەلک وەر گرتن لە دوانگە (منبر) و کۆبوونەوه کان و وتاری گشتی، لە راگەیانندن و بانگ هێشتنی تاکی و فەردیش کەلک وەر بگیری و دەگەڵ یە کە یە کە یە خەلک پێوەندی گەرم و گۆر بگیری و بە پێی توانا و بۆلوان دەگەڵ هەر کەس بە زمانی خوێ قسە بکری و بەره و دینداری و خواپەرستی رابکێشری.

بەلێ لە دەعوەت و بانگەواز بۆلای خوادابو ئەوێ ئەو دەعوەتە شوێن دانەرتر بێ و بەرهەمی زیاتری هەبێ چەند مەرجینگ وەبەر چاو گیراون کە ئەو مەرجانە لە قورئانی پیرۆز و ژێنامە (سیرە) ی حەزەرەتی رەسوول درودی خوا ی لە سەر بێ و فەرمودەکانی دا بە ناشکرا گوتراون جا یان دەقیان لە سەرە یان ئەو تەئامازە یان بۆ کراوە؛ کە برێک لەو مەرجانە دەبێ لە (داعی) خوی دا بێنە جێ و برێکیشیان پێوەندی یان بە (مدعو) وە هەیه و بە بێ وەبەر چاو گرتنی ئەو مەرجانە بانگ هێشتنی بۆلای خوا، یان هەر کەلکی نییه یان ئەگەر بشی بێت زۆر کەمە و لەوانە یە هیندیک جار زەرەر و زیانیشی لێ وە کەوێت.

تا ئەو چەند سالانە ی دوا یە زانستە (فقه الدعوة) لە ولاتە ئێمە بە شیوە یە کێ،

کو‌کراوه و ریک و پیک وه‌چه‌نگ نه‌ده‌که‌وت و ته‌نیا له ته‌فسیره‌کان و کتیبه‌حه‌دییسی و شه‌رعی‌یه‌کان‌دا له باسه‌کانی وه‌ک (الامر بالمعروف و النهی عن المنکر) و جی‌جی‌ی (ربع‌العبادات) و (کتاب‌السیر) و نه‌وانه، به‌پرژ و بلاوی ده‌بیرا. به‌لام به‌خوشی‌یه‌وه‌له‌و دوایی‌یانه‌دا کتیبانیکی زور له‌و زانسته به‌سووده‌دا که‌وتوونه‌ته بازاروه و وه‌دست‌خستیان هاسانه.

که‌واته برای‌فه‌قی ته‌گه‌ر بیهه‌وی سپه‌ی روژی له نه‌نجام‌دانی ته‌رکی سه‌ر شانی‌دا که‌بانگ‌هیشتنی خه‌لکه‌بولای ئیسلام و دینداری؛ سه‌رکه‌وتنی زیاد وه‌ده‌ست بینی؛ زور به‌جی و پیوسته‌چه‌ند کتیب له‌و زانسته‌دا بخوینی و موتالا‌بکات و ئیتر بی‌ئاگاداری له پیشه‌(فن)ی ده‌عوته و بانگه‌واز، له‌گژ نه‌و کاره‌راچون، سه‌فه‌ری به‌نابه‌له‌دی و به‌تاریکه‌شه‌وی ری‌کوتان و سه‌ر لیره و له‌وی‌دانه.

به‌لی نه‌و جو‌ره‌زانسته‌نه‌که‌بریکیان پله‌ی زانسته و زانیاری «داعی» ده‌به‌نه‌سه‌ر و بازیکیشیان «مدعو»ه‌کانی پی‌ده‌ناسینن و له‌هه‌ل و مه‌رجی ده‌عوته‌ی تیده‌گه‌یینن یان نه‌وه‌تا ناخویندرین و له‌به‌رنامه‌ی ده‌رسی حو‌ج‌ره‌کان‌دا نیویکیان نییه‌یان ته‌گه‌ر بش‌بن وه‌ک پیوست وه‌به‌ر چاو ناگیرین که‌چی له‌به‌رانبه‌ردا بو‌هیندیک له‌زانسته‌کان‌نرخ‌ی زیاد له‌پیوست داده‌نریت و کاتی زوریان بو‌ته‌رخان ده‌کریت.

مه‌به‌ست له‌خویندن زانینی عیلمه‌نه‌وه‌ک کتیب

به‌داخه‌وه‌بریک له‌ده‌رس بیژه‌کان واده‌زانن و فه‌قی‌یه‌کانیش و تیده‌گه‌یه‌نن که‌مه‌به‌ست له‌خویندنی عیلمی «نه‌حو» به‌وینه، فیر بوونی کتیبه‌نه‌حویه‌کانه، نه‌وه‌ک زانسته‌که‌خوی. بویه‌ده‌یان هه‌وی فه‌قی بیجگه‌له‌مه‌تن و شه‌رحی کتیبه‌که، ته‌واوی نه‌و حاشیه و قونه‌قید و پرسیار و وه‌لام و ره‌خانه‌ی که‌هه‌ن ده‌بی موو به‌موو بزانیان، ده‌نا نابی ده‌ست له‌و کتیبه‌هه‌ل‌بگیریت و ده‌ست به‌کتیبیکی دی بکریت.

یان پیان وایه‌ده‌بی هه‌ر کتیبیکی له‌و زانسته‌دا نوسراوه، به‌وردی بزانیان و ئیتر نه‌و جو‌ره‌ماموستایانه‌له‌به‌ر ناوه‌ستایی خو‌یان جیاوازی دانانین له‌نیوان (علم) خویندن و (کتیب) خویندن‌دا.

بیر له وهی ناکه نه وه که ته مه ن بردنه سه ری زیاد له پیویست له عیلمیک دا به تاوان و
 گوناه داده نری و زیانیکی قهره بوونه کراوه به له فهقی ده دری. له زۆربه ی کتیه
 (نحو) به کان دا نوسراوه: «الغرض من علم النحو معرفة الاء اعراب» واته مه به ست له
 خویندنی زانستی «نه حو» ناسینی (اعراب) واته سه ر و ژیر و بۆری ئاحری وشه کانه له
 رسته دا. که چی ئه و جوړه مامۆستایانه به کرده وه له و مه به ست لاده دهن و ده لێن: «الغرض
 من علم النحو معرفة جميع الكتب المؤلفة في هذا العلم بما عليها من الحواشي و بما فيها من
 القيود و الأسئلة مع أجوبتها و الاعتراضات الواردة و دفعها» واته مه به ست له زانستی نه حو
 فیر بوونی هه موو ئه و کتیبانه یه که له و عیلمه دا نوسراون؛ به هه ر چی حاشیه و په راویزه وه
 که به سه ریانه وه به و به هه موو ناتۆره و په سیارو وه لām و ره خنه و جوابیکه وه که تیان دا
 هه یه !!!

ئاخر به راستی ئه گه ر فهقی توانی و یژامه ی عه ره بی به پی ی یاسای نه حو
 بخوینته وه، چ پیویست ده کا هه موو کتیه کان به وردی بخوینی؟ یان ئه گه ر ئه و زانسته له
 هه ر کتیب و نوسراوه به کی نه حوی دا فیر بی چ کورت و چ درێژ، چ کۆن و چ تازه، چ زه رد و
 چ سپی چ فه ر قینکی هه یه ؟!

بۆ ده بی فهقی ی بینچاره چاری ناچار بی (جامی) هه ر بخوینی و (حاصل و
 محصول) ان هه ر بزانی و (دوور دائر) هه ر ده فع بکات ؟!!!

هه ر چی له خوی نه گوپی ده زانی که مه به ستی سه ره کی له خویندنی فهقی یه تی
 تینگه یشتن له قورئان و هه دیث و شه رعه و ئیتر عیلمه کانی دی وه کی «نحو، صرف، بلاغت
 و...» ئامرازین بۆ فیر بوونی وان و راسته وخۆ مه به ست نین و هه ر ئه وهنده بزانی که
 پیاو کاتی خوی بتوانی بیان لیه وه و هه ر وه ها بتوانی له قورئان و هه دیث و کتیه
 شه رعی یه کان و هه ر کتیبکی دی که به عه ره بی نوسرابی که لک وه ر بگری به سه و ئیتر
 نابی زیاتر وه ختیان تیدا به فیر و بدریت.

بابای مه لا ئه گه ر ده ستی کرد به مه لایه تی و ئه نجام دانی ئه رکه کانی که بریتین له
 وتارا دان (الخطابه) ئامۆژگاری (الموعظه)، رینمونی (الارشاد)، روون کردنه وه ی
 مه سه له شه رعی یه کان (الافتاء)، ده ستووردان به چاکه و گیرانه وه له خه راپه (الامر

بالمعروف و النهى عن المنكر)، بانگه واز بولای خوا (الدعوة الى الله)، ناتوانى به و عيلمانه وه لأمى خه لک بداته وه و نه رکى سه رشانى به ريوه به رى، به لکوو نه وکاره ته نيا و ته نيا به زانينى قورنات و حه ديث و شهرع و میژوو و ... ده کرى. (۱)

هه نديک له و عيلمانه ی، فه قى زياد له پيوست پيانه وه خه ریک ده بى و ته مه نيکى زوریان تیدا به سهر ده بات و له ناکاميش دا زهره ده کات بریتين له:

أ) عيلمى «نحو» له عيلمى «نحو» دا که زانستیکه به نامانجى ناسينى «اعراب» واته دروست خویندنه وه ی و پژه (کلام) ی عه ره بى و ليک هه لاواردن و ليک داننه وه ی وشه کانى، ده خویندریت پينج شش کتیبى به و ته رتبه له باره دا ده خوینن:

۱- «عوامل الجرجانى» يان عوامل البرکوى يان هه ردوکیان.

۲- النموذج به شهرحه وه.

۳- الاظهار للبرکوى يان الصمديه يان الهدايه يان دودانه، له وانه.

۴- الکافيه يان شهرحه که ی فوائد الضيائيه «شرح جامى».

۵- الفیه ابن مالک به شهرحه که ی وه «السيوطى».

۶- واهه یه «مغنى اللبيب» يش هه مووى يان باسى حه رفه که ی هه ده خویندرى.

ب) عيلمى «صرف» که زانستیکه به نامانجى ناسينى وشه له بارى ریشه و داتاشين و گوړانکارى ی وه ده خویندریت ته ویش چوار پينج کتیبى تیدا ده خویندرين به م شيوه:

۱- شرح الأمثله و صرف أمير.

۱- له بیرمه ته و سألہ ی که ئیجازه ی مه لایه تیم وه رگرت و به پى دابى ئیجازه وه رگرتن قولیکم مه لا و فه قى و خه لک ده گه ل هاته وه ئاواى خو مان، پاش ته و او بوونى رى و ره سمى به خیر هینان و پروژباى له مزگه وتى دى ده گه ل تا قمیک له میوانه کان و خه لک چوبه مالى، ئیستا به چاکى ده ست به قان نه کرابو و که حاجى به کى خه لکى ئاوه دانى هه لیدایه: ته رى فلانه که س پرسيارىکم هه یه! گوتم فه رموو. گوتمى ته رى حه زره تى «حسن» خواى لى رازى بى چون شه هید بوو؟ منیش که سهرم له پرسيارى میژوبى هه رده نه ده چوو میژووش به کیک له و زانسته به که لکانه بوو که ده بوو بخویندرى و به لام نه خویندرا بوو به ناچارى و به شهرمه وه هه لم دایه و گوتم ته وه ی راست بى مام حاجى ئیمه له ماوه ی فه قیه تى دا ده رسى میژوو ناخوینين و ده بى پاش ئیجازه وه رگرتن مونا لای له سهر بکه ين جابویه ناتوانم وه لأمى ته و پرسياره ت بده مه! مالم هه قه ته ویش نه له سهر ته و پرسياره روى ونه پرسيارى دیکه ی لى کردم.

۲- تصریف الزنجانی به شه رحه وه.

۳- التصریف لملاعلی الاشنوی که واههیه «قزلجی و قهره داغیشی له سه ده خویندرین.

۴- شرح النظام یان سید عبدالله نقره کار یان کمال الدین. که هه سیکیان شه رحی شافیهی «ابن الجاجب» ن.

ج (منطق) له مه نتیق دا زور کتیب خویندراون وه ک:

۱- ایساغوجی.

۲- مغنی الطلاب یان الملتقطه.

۳- حاشیهی ملا عبدالله یزدی.

۴- گلنبوی شه رح.

۵- شرح الشمسیه.

۶- گلنبوی برهان و چهند کتیبی دیش.

به لی له و سنی عیلمانه دا بیجگه له حاشیه و شتی وا، ئه و کتیبانه خویندراون و ته مه نیان تیدا به سه ر بردراوه له حالیکدا که ئه گه ر بو نموونه له «نحو» دا ته نیا عه وامیلی جورجانی یان بورکه وی و «النموذج» و «الصمدیه» و «السیوطی» و ئه گه ر بگونجی موفره داتی «مغنی اللیب» و له (صرف) دا «تصریف الزنجانی» و تصریف ملاعلی و «شرح النظام» و له «منطق» دا «مغنی الطلاب» و «حاشیه ملا عبدالله» بخویندرین و به چاکی به فهقی بگوترین و ئه ویش کوششی پنیوستان تیدا بکات؛ گومان له وه دا نییه که به سن و پیاو پیان بی نیاز ده بی و ئیتر پیویست به وه موو خوئا زاردان و کتیب سه ره و نیو کردنه ی ناکات که ته نیا کات به فیرو دانه و هیچی تر.

ده‌سته‌یه‌ک فه‌قنئ «بوغده‌که‌ندی» سه‌قز. له‌ساله‌کانئ ۴۷ و ۴۸ی کوچئ، هه‌تاوی‌دا.

جا ئیستی هه‌ر باشه‌که‌ برئیک له‌و کتیبانه‌وه‌لانیرون. یان هه‌ر راسته‌کتیبه‌که‌ ده‌خویندرئیت. ده‌نا‌وه‌کی باس ده‌که‌ن تا‌ماوه‌ی بیست‌سی سالی‌ک له‌مه‌وه‌به‌ر بیجگه‌له‌و شه‌رح و مه‌تنانه، زۆر حاشیه‌و شه‌رحی دیکه‌شیان له‌سه‌ر خویندراوه‌وه‌ک «حدائق» و «نعمه‌الله» له‌سه‌ر «النموذج»، «اطه‌لی» له‌سه‌ر «الاظهار»، «سید علی‌خان» له‌سه‌ر «الصمدیه»، عبدالغفور و عصام‌الدین و محرم‌افندی له‌سه‌ر «جامی» ابوطالب و عبدالحکیم له‌سه‌ر «السیوطی».

به‌کورتی ده‌توانم بلی‌م له‌رابر دوو‌دا زیاتر خه‌ریک و فیری کتیب خویندن بوون نه‌وه‌ک عیلم و زانست؛ نه‌گه‌ر بابای فه‌قنئ له‌نیو کتیبکی گه‌ره‌ی وه‌ک جامی‌دا روژیک، قونه‌قه‌یدی‌ک، حاشیه‌یه‌ک شتیکیان لی‌پرسیبێته‌وه‌و نه‌یزانیبی وه‌لامی دروست بداته‌وه‌، ئیتر نه‌پرسیار که‌ر ته‌وی به‌سه‌واددار و نه‌ئه‌و خوی به‌پیاو زانیوه‌؛ یه‌کجاری خوی له‌به‌ر چاوان که‌وتوو و به‌ر له‌هه‌موو شتی‌ک له‌بیری توله‌کردنه‌وه‌دا بووه‌و ویستویه‌تی

پرسیاریکی وای لی بکاتهوه که ئه ویش سه ره ده رنی لی ده رنه کاو نه یزانی، پاشان هه ولی ئه وهی داوه ئه و پرسیاره ی شکستی تیدا خواردوه روون بکاتهوه، تا جاریکی دیش بو ری پی نه خوات و ئه گه ر بو ی روون بو یته وه که چهند جی ی دیکه ش له و کتیه دا هه ن که ئه گه ر پرسیا ری لی بکری نایان زانی سه ر له نو ی بو جاری دوهم یان بو چهنده مین جار ئه و کتیه، یان هه ر ئه و جیانه ی به ده رس خویندوه ته وه و زو ریکی دی له ته مه نی پر بایه خی تیدا به سه ر بر دووه. به لام هه ر ئه و فه قیه ئه گه ر ده یان و سه تان پرسیا ری له قو رثان و هه دیث و شه رع لی کرا ییت و نه یزانی ییت باکی نه بووه و ته قی له سه ری نه ها تووه. ته نانه ت له و مه به سه - سه کی و به نه ره تی یانه باس و پرسیا ر هه رنه کراوه و لی دو ان له چه مک و مانای ئایه ته پی روزه کانی قو رثان هه ر به گونا ح و تاوان زانراوه و با زی ک مه لای بی ر ته سک بوون: ری نگایان به خو شیان نه داوه مانای قو رثان لیک بده نه وه و لانی که م بچه نیو ته نکاوی ده ریای بی بنی رسته پر مه به سه کانی قو رثان و له قه راغ و قولان راده ست راکی شن بو دو ر و گه وه ران.

دوایین پله ی خوینده واری

دوایین پله ی خوینده واری بریتی یه له پله ی (الاجتهاد). بو گه یشتن به و پله یه پیویسته خوینده وار بیجگه له زانینی زمانی عه ره بی به تی ری و ته سه لی و هه روه ها زانینی قو رثان و سوننه ته کانی پیغه مبه ر «د» له هه موو باریکه وه و زانینی (اصول الفقه) به ته واوی، ده بی مه سه له ئیجماع له سه ر کراوه کان بناسی، له مه به سه کانی شه ریعه ت تی بگا، دارای ئاماده یی سه روشتی (الاستعداد الفطری) بی و...

المجتهد

مو جته هید به خوینده واری ک ده لێن ئه و مه رجانه ی سه ری تی دا بن و به توانی ئیجتیهاد بکات، واته ئه و په ری هیز و توانای خو ی به کار به ری بو دو زینه وه و په ی بردن

به نه حکامی شهرعی و هه لینگانیان له سهر چاوه دیاری کراوه کان،^(۱) به که لک وه رگرتن له یاساکانی (اصول الفقه).

موجته هید سنی جوړی هه یه که به کورتی ده یان ناسنین:

۱- (المجتهد المطلق) نه وه بو که باسما ن کرد.

۲- (المجتهد فی المذهب) نه م جوړه موجته هیده ریباریکی تاییه تی نییه بو دهرهینانی نه حکام، به لکو به که لک وه رگرتن له ریبار وده قه کان (نصوص) ی ئیمامه که ی نه حکامی شهرعی هه لډینجی^(۲)

۳- (مجتهد الفتیا)، پله ی نه م موجته هیده ش له پله ی هه ردوک جوړه که ی پشه وه له خوار تره و به که سینک ده لښ که سهری له ریباری ئیمامه که ی زورباش دهرده چی و رایه کی به سهر رایه کی تری دا (ترجیح) ددهات و به باشتی داده نی.

شایانی باسه که به لای هه ندیک له زانایانه وه (اجتهاد) به شبهه ش «تجزیه» ده کری و ده گونجی زانایه که هر له مه سه له یه ک یان مه به ستیک دا موجته هید بی، واته توانایی هه بی له سهر ئیجتیهاد کردن له مه سه له یه ک یان له چهند مه سه له دا، جا با له مه سه له کانی تردا به پله ی موجته هیدی نه گه یشتی؛ وه ک نه وه که سینک هه بی ته نیا له میرات به شکردن (تقسیم المیراث) دا موجته هید بی به م چه شنه نه وه که سه ئاگاداری هه موو به لگه کانی میرات

۱- سهر چاوه کانی دیاری کراو بو لی هه لینگانی یاساکانی شهرعی به دریزی یازده دانه که بریتین له: (الکتاب و السنة) به رای ئیکرای پشه ووا مولمانه کان «الأئمة المسلمین» (الاجماع والقیاس) به هاو دهنگی «اتفاق» ی زور به «جمهور» یان. (الاستحسان، المصلحة المرسله، سد الذرائع، العرف، قول الصحابی، شرع من قبلنا و الاستصحاب به کیشه و نزاعی زانایانه وه ټیاند.

۲- هر کام له موجته هیده کان ریبار (مذهب) یکی تاییه ت به خو یان هه یه چونکه هه روه ک له په راویزی رابردو ودا گوترا بیجگه له قورټان و سونه ت هیچکام له به لگه شهرعی یه کان (الدلة الشرعیه) هاودهنگی هه موو موجته هیده کانیان له سهر نییه و هه روه ها جگه له ئیجماع و قیاس جمهور له سهر هیچیان هاوړا نین. بو وینه «النظام» ی موغه زیله و هه ندیک له خه واریجه کان ئیجماعیان قبول نییه، زانایانی جه عفری و «ظاهریه» قیاس به به لگه یه کی شهرعی نازانن، ئیمامی شافعی «خ» به لگه ی (الاستحسان) و هه ندیک باب ته تی (سد الذرائع) روت ده کاته وه.

یان نه وه تا موجته هیده کان له مهرجه کانی په سند کردنی (سنة الاحاد) دا جیاواری بیر و رایان هه یه و به م جوړه هر کام له وان بو دهرهینانی حوکه شهرعی یه کان ریباریکی تاییه تیان گرتو ته بهر.

به شکردن، وه کی قورئان، فهرموده کانی پیغه مبه «ص»، قسه و رای زانایان و... بی. جا ئه و که سه بوی هه یه له مه سه له میراتی یه کان دا به گویره ی یاسای پیوهندی دار، ئیجتهاد بکات و رای خویمان تیدا ده ربیری.

ئه و ئاکامانه ی موجهه هیده به هه ر سێ جوړه که یه وه پیان ده گات له سه رخوی به لگه (حجة) ن و پیویسته بو خوی ده کاریان کات و بو هه ر که سیک دیش که به پایه ی ئیجتهاد نه گه یشتی دروسته که په یه رویی «تقلید» ی لێ بکات به و مه رجه ی ریاز «مذهب» ه که ی کوکراوه «مدون» بیت.

چت له دهست دی ئه وه بکه

ناشکرایه، گه یشتن به پله و پایه ی موجهه هیدی به هه ر سێ جوړیه وه گه لیک به زه حمهت و چه تونه و بو هه موو که س نالوی و کاری هه زه رته ی فیه، ته نانهت گه یشتن به پایه ی مه لایه تی یه کی باشیش بو هه موو که س دهست نادات به تایهت به وه هل و مه رج و که ره سه و که ل و په له ی بو فه قی و لاتی ئیمه هه یه. بویه هه روه کی باس کرا، ئه و که سانه ی ناگه نه پله ی ئیجتهاد، ده بێ بوزانی یاسا شه رعی یه کان په یه روی له موجهه هیدیکی ماو یان نه ماو بکه ن و به پیی تواناش بر وانه به لگه و قسه کانیا ن و لیان ورد بینه وه.

هه روه ها پیویسته ئه و خوینده وارانیه ی نابنه باش مه لا، له به ره ی خویمان لاق تی نه په رینن و چیان له دهست دی هه ر ئه وه بکه ن و بلین و چ له فتوادان و ده رس گوته وه و ته می و ئاموژگاری خه لک دا و چ له راپه راندنی کار و باری ماره برین و ته لاق خستن و میرات به شکردن و شتی وادا. ئه وه ی نایزان و نایتوانن خوی له قه ره نه دهن و نه بنه هو ی گونا هباری خویمان و ری و ن کردن و سه رلی شیواندن و زیان گه یاندن به خه لک.

ئه گه ر که سیک هه ر پشنویژی له دهست دی بایشه ی و تاردان «الخطابه» یان فتوادان «الافتاء» یان شتیکی دی وه ستوی خوی نه گری.

ئه گه ر فه قیه ک با ئیجازه ی مه لایه تیشی پی درابی ده خوی رانه دی ده رس بلینه وه، با به لینی ته دریس به خه لک نه دات، یان به ره له وه ی توانایی ته دریس کردنی کتیبیک یان عیلمیکی بی با له و کتیب و عیلمه دا فه قی رانه گری.

نه گهر پر سیاریکی لی کرا، یان رینوینی په کیان لی ویست، با به نابه له دی و له رووی
ناشاره زایی یوه وه لām نه داته وه و بابای رینوینی خواز گومړا و خوشی گونا حبار نه کات،
جایان مولهت بخوازی و به هووی موتالا و پر سیار روونی کاته وه یان نه وه تا بی پیچ و په نا
بلنی نازانم. چونکی هر وه کی شار دنه وهی زانست «کتمان العلم» بو زانا، تاوانه، هره وه ها
جواب دانه وهی به نابه له دیش بو نه زان کاریکی ناره وایه به لکو به ولاتریشه وه یه.

نازانم ره حه تی گیانم

ته گهر نازانی وه لāmی پر سیار	مولهت بخوازه و بیه ده ست به کار
موتالا بکه باسی نه و دهرسه	واش که نه تزانی هره پوه پرسه
پرسین بی عه یه، نه زانین عاره	تسازه دوړاوی چارت ناچاره
یاخو نسیت هر نه وه ننده یه	وه کوو یه ک نییه هره رچی به ننده یه
چوون فرموویه تی خودایی قه دیم	که «فَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ»
دنه اوه خوینه له مه رده لیلایا	وَمَا أُولَئِكَ إِلَّا قَلِيلٌ
به نا به له دی وه لām مه ده وه	به «نازانم» یک له کول خووی که وه
ته گهر نایزانی بلنی «نازانم»	ده لین: «نازانم ره حه تی گیانم»
وه لām له خوړا زور بیته ووده یه	زمان لینگه ری سهر ئاسووده یه
له م پیسه نه که ی به رگری	باری عاله میش ده بی هه لگری
به خسووس، بو فتوا، ئاگات له خو بی	نه وه ک تاوانت له مل وه کو بی
که سی، بو هره رشت خاوه ن جوابه	لای «ابن مسعود» به شیت حیسابه
«ابن عیینه» و «سحنون» ده بیژن	پیایوی فتوا زور، که مزان و گیژن
هه ندیک پشوونه له رووی به رزی وه	له کاتی وه لām له شیان له رزیوه
فریشته، وتیان: «لَا عِلْمَ لَنَا»	توش که نه تزانی وا بلنی ده نا:
تووش ده بی به درو و تیشکان له هه مبه ر	یاسای قورئان و خودا و پیغه مبه ر (د)
ئیمام نه حمده بو شتی خیلافی	«لَا أَدْرِي» کردبوه، وه لāmی کافی
«مالک» چل و هه شت پرسی لی کراوه	بو شازده دانه وه لāmی داوه

تونی شه شه م: چه ند داب و ری و ره سمی گشتی

روشتن:

ته نیا شتیک که فهقی جار جاره دلخووشی خوئی پی ده داته وه و کولی دلی پی داده مرکینی و خه م په ژاره ی پی ده په وینی و یان هر کاتیک به هر هویه که وه له ماموستا که ی یان له یه کیک له ناوه له کانی دلی ره نجا، یان ته وه تا له و ناوه دانی یه که تیدا ده خوینی وهره ز بوو و ویستی دلی چابکاته وه و وهره زی خوئی بشکینی؛ نه وه یه که شوینی خویندن و ماموستا که ی به جی دلی و ده چیه شوینیکی دی و ماموستا یه کی دیکه په یدا ده کات و ناچار نیه هر له و جیگایه بمینیته وه.

پوخته ی قسان نه وه یه که فهقی له هه لباردنی جی خویندن و ماموستا دا سه ره سه ته و ده توانی هه رکاتیک بو خوئی پی خوش بوو یان به هر هویه که وه بی، جیگای خویندن یان ماموستا که ی بگوپی و بو ته م کاره ده توانی ته نانه ت راویژ^(۱) ده گه ل هاوه له کانیسی نه کات و نه و مافه بو سوخته و موسته عید وه ک یه که و هه ردووکیان تیدا به شدارن.

به جی یه نه و راسته قینه ش بدرکینن که هه رچه ند راویژکردن «الشوری» له ئایینی پیروزی ئیسلام دا بو هه رکاریکی ده ق «نص» ی له سه نه بی گرینگی یه کی زوری پندراوه و جیگای تایه تی خوئی بو دیاری کراوه، هه ندیک له فه قیکان بو مه سه له ی روشتن نه یان توانیه به که س مه شوهره ت بکه ن به تایه ت ماموستا مه گه ر وه ختی خواحافیزی ده نا به هیه جوریک له روشتنی فهقی ناگادار نه کراوه. ته نانه ت بازه فهقییه ک چ سوخته و چ موسته عید هه ر بی مال ئاوایش روشتوون و ده پون.

جا هوئی نه و دیارده نا له باره هه رچی بیت به رای من به شی زوری تاوان رووده کاته ماموستا یه کان چونکی تاقمیک له وان، له راگر تنی فهقی دا زورتر به رژه وهندی خویان

مه به سته و بو نیوبانگ و وه ده سته یانی پله ی دنیایی دهرس ده لینه وه و ئیتر شه وه ند ده خیرخو ازنین که دلسوزانه و به دلیکی ئاوه لا و سنگینکی فراوانه وه ده گهل فیه قی رووبه رووبین و قازانجی ئه ویش وه به رچاو بگرن، بویه هه تا شه و کاته ی فیه قی به لای خو یانه وه دهرس ده خوینی، ئه وه ریژی بو داده نین و هه لی ده نیته وه. به لام به ههر هو یه ک بیهه وی پروات ئیتر تازه له لایهن ماموستا وه به که سیک بی که لک و نازیره ک و تی نه گه یشتوو و بگره وه ک ناحه زیک چاوی لیده کری، جا بویه فیه قی ئه مجوره ماموستایانه ناتوانی مه سه له ی روینه که ی بدرکینی و ناچاره ته نانه ت به دزی ئاوه له کانیشی یه وه بجیت جینگایه کی دی بو خویندن بدو زیته وه و ئه گهر ویرای له ماموستا مالاوایی بکات و ده نا ههر به دزیه وه شتومه که کانی که سه رجهم پری بوخچه یه کن پیچینه وه و به شانیا ندادا و وه ک دهرکراوان به دلی غه مباره وه به ره و خویندنگه ی تازه ریگا بگریته بهر.

وه کی باس کرا ئه و جوره بیروبو چون و هه لو یسته تاییه تی هه ندیک له ماموستا کان بووه، ده نا به شی زوریان به تاییه ت ماموستایانی ئیستا ئه و خو و ئاکاره یان نیه و بگره ههر کاتیک هه ستیان به وه ره زی و نا کوک^(۱) ی فیه قی کرد پرسپاری لیده که ن و له هو ی ناره حه تی یه که ی ده کو لنه وه و به پیی توانا هه ول ده دن بو چاره سه رکردنی و ده نا ئه گهر پیوست بی به هو ی وه لام و نامه نار دنه وه جینگایه کی بو ده خو ازنه وه و زور به ریژ و ئیحترامه وه به ریی ده که ن و ئیتر پیوه ندی دو ستانه شی ده گهل ناچر ن و واهه یه دیده نیشی لیده که ن. که له ماموستایه کی دلسوز و ته واو مسولمانیش ههر شه وه ده وه شینه وه و چاوه پروانی ده کریت.

جی خواز تنه وه:

فیه قی به رله وه ی له جینگای خو ی هه لقه نی و کوچ و کوچبار تیک بنی، ته نانه ت به رله وه ش ماموستا و ئاوه له کانی پیزانن به بیانو نیکه وه ده چی بو سه فهر و هه ولی

ماموستا و جیگای تازهی خویندن دهدات و له ههر جیگایه ک و له لای ههر ماموستایه ک
پیی خوش بیټ و پیی واییت سوودی لی وهرده گریټ داوای جیی خویندن ده کات.

فهقن له لای چ ماموستایه ک جی ده خوازیته وه؟

فهقن به تایهت نه گهر فهقیه کی وشیار و چاک و چالاک بی به هه موو جوړه
ماموستایه ک رازی ناییت به لکوو نه گهر بوی بگونجی هه ولی نه وه دهدات له لای
ماموستایه کی باش و به نیوانگ و زانا و دلسوز و پاریزگار جی بخوازیته وه و تیده کوشی
ماموستا که ی هه لگری هه موویان هه ندیکی نه و مه رجانه ی خواره وه بیټ:

۱- زانست و زانیاری:

یه که م مه رج که فهقن وه به رچاوی ده گری و به پیویتی ده زانی له ماموستای دا بیټ
نه وه یه که ده بی ماموستا لی هاتوو، باسه وادو شاره زابی، بو نه وه ی هه رچی ده یخوینی زور
به باشی فیری بیټ و دلیابی که به هه لی پی ناگوتریت و کریره وه ری یه که ی به خوړایی
ناروات.

هه له بت فهقن زانست و شاره زایی ماموستا ته نها له و عیلمانه دا که به لایه وه
ده خوینی وه به رچا و ناگری، به لکوو به پیویتی و به جیی ده زانی که ماموستا له ناگاداری
گشتی «اطلاعات عمومی» یش دا، ده ستیکی بالای هه بی هه تا بتوانی جگه له دهرس، له
هه موو بواریکی زانست و زانیاری دا که لکی لی وه ربگریټ و ئاستی زانیی خوی
پیهه للابه ری.

فهقن واهه بووه مانگیک بگره زیاتریش به دوای ماموستایه کی شاره زا و زانادا
خولاوه ته وه، ته نانهت ولاتی خوشی به جی هیشتوو و به شوین دهرس بیژیکی زانادا زور
گه راوه و زور ناوچه ی پشکینیون و له و پیناوه دا گیانی خوی خستوته مه ترسی یه وه.

وه ک ده گیرنه له رابردوودا فهقن ی واهه بووه که به شوین ماموستا و خویندن دا
گه راوه، چوارپنج سالان هه ر ون بووه و چاوی به ناوچه ی خوی و نیو چاوانی که س و
کارانی نه که وتوته وه و زور واهه لکه وتوو پاش گه رانه وه ی، که س و وارسه کانی
نه یانناسیوه ته وه و ته نانهت هه والی فهقیه که ی خو یانیان لی پرسیه!

به لى فقهى هول ده دا ماموستايه كى وابدوزيته وه، نه ك هر باسه واد و شاره زابيت: به لكوو نه و كتيبه ي به لايه وه ده يخوينت جاري ديكه ش به دهرس گوتيتي يه وه و به ته و اوى لى سهر راست بوويت و وانه بى خوى له ويرا فيربكات.

شاره زايى ماموستا بينجگه له وه ي كه به ناو و ناوبانگي خوى و له ريگاي باس ليوه كراني را ده زانري وه ك ده لين عه تري چاك بووني ده روا: فقهى واهيه به وه نده ش به س ناكا و ناكه ويته وه، به لكوو به ه وه لين دهرس ماموستا كى به تاقي ده كاته وه و راده ي زانياري و راويژي زاري پريك وه ده رده خات؛ به م شيوه كه يه ك دوو دهرس له وه ي كه خويندويه تي، به بيانوي نه وه ي كه نه يخويندووه يان فيري نه بووه، له لاي ماموستاي تازه، به دهرس ده خوينته وه. يان نه وه تا چند جيگاي گراني له و كتيبانه ي خويندوني به بيانوي نه وه ي كه گراني و نايا نراني. لى ده پرسيته وه و به م شيوه هلى ده سه نگيني يان پيشه كى به ميواني ده چيته حوجره و سه ماعى دهرسي فقيكان ده كات و به م هويه وه راده ي زانياري ماموستا به تاقي ده كاته وه.

۲- شيوه ي دهرس گوتن و فيركاري:

دووه م مهرج بو باشي ماموستا نه وه يه كه شيوه ي دهرس گوتنه وه «روش تدريس» بزانيت و بشي هينته نيو مه يداني كرده وه وه.

ده بى بلين به داخه وه له بهر له ره سمييه ت خرائي خويندني فقهيه تي و تيوه نه راويني ده سه لانداره كاني روز له و خويندنه؛ شيوه يه كى ريك و پيك و تايبه تي بو دهرس بيژه كان دياري نه كراوه و هر ماموستايه ي به پي هله سه نگاندن «تجربه» و بولوان و سه ليقه ي خوى شيوه يكي تايبه تي گرتوته پيش و ئيشي پيوه كردووه.

به لام شيوه يه كى كه به زوري ماموستا كان بو دهرس گوتنه وه ده يگر نه پيش و به گشتي په سندر كراوه و له لايه ن فقيه كانيشه وه به مهرج وه به رچاوده گيريت نه وه يه كه له چند خالي دوايدا ده يخه مه به رچاو بو ئاگاداري و بوئه وه ش نه گهر ته و او و به كه لكه اتويه وه به رچاو بگيري و نه گهر ناته و او يشه ته و او بكري:

(أ) مواتالا «مطالعه»:

ماموستاي دهرس بيژه هر چه ند زاناش بيت و نه و كتيبه، به فقهى ده ليت

زۆرجاری دیکه ی گوتبته وه، بۆ ئه وهی له کاتی ده رسگوتنه وه دا تینه گیرئ و تووشی هه له نه بیته و مه به سه ته که باش و به روونی ده فهقی بگه یه نی و ههروه ها بۆ ئه وهی ته گه ر فهقی له پیوه ندی ده رسه که دا پر سیاری لیکرد تی نه مینی و زوو بتوانی وه لامی راستی بداته وه؛ پیش ئه وهی بیته بۆ ده رسگوتن مۆتالای ته واوی له سه ر ده کاو و اهه یه ئه و مه به سه ته له کتیبی دیش دا ته ماشا ده کات و لیکه ده داته وه و به سازی دیته سه ر ده رس و مامۆستایه ک ئه و خاله وه به رچاو نه گرئ جا به هه له ده رس بلیته یان له کاتی ده رسگوتن دا بکه ویته مۆتالا و حاشیه خویندنه وه، ئه وه فهقی لینی ده ره ونه وه و رووی ده لانا که ن.

جگه له وه ش ته گه ر بین بۆ لاشی، فهقی مادام برئ زیره ک و هوشیار بی ده گه لی ده که ویته کیشه و ده مه ده می و چی کتیب هه یه پی دینته خواری و تا قسه که ی خوی پی نه سه لمینی و یان به لگه ی سه لمیندراوی پی نه هیننه وه یه خه ی به رنادات و له کۆلی نابیته وه.

بریک مامۆستای دوور له ئینساف و به ده مار هه ن که وه ختیک ده گه ل فهقی ده که وه نه کیشه بۆ ئه وهی قسه ی خویان وه سه ر خه ن، به لگه ی به که لک نه ها توو و نه سه لمیندراو دیننه وه و ته گه ر قسه ی فهقیه که، وه ک رۆژی روونیش وابی لی ناسه لمینن و پیا ن شوره یی به وه ک مامۆستایه ک خۆ به ده ست شا گردوه بده ن و را که ی به به لگه وه لی وه ر بگرن.

ئه و جو ره مامۆستا له راست هه ق و ویزدان که رانه، هه می شه بۆ وه ی خویان نه شکینن فهقی روشکین ده که ن و قه ت قه ت نایه لن شتیکی به ده سه ته وه بیته و نه خشیکی هه بی و میشک و بیری گۆل بکات و ته نانه ت هه قیشی لی ناسه لمینن و هه می شه له که لنین هه له یه ک بکا و لینی له هه راده ن و پی پی بکه نن و که یفی پینکه ن.

وه کی گوترا، ئه و خوه پیس و جاهیلی یه له تا ق و لۆقی ده رسبیژه کان دا، وه به رچاو ده که وی، ده نا به شی هه ره زۆریان فره به ویزدان و دلاوا و بی فیز و خۆ به که مگر و هه قخواز و هه قپه رستن، قه ت ئیره یی به فیروونی فهقی وه نابهن و ته گه ر ده یان جاریش هه لکه وی که قسه ی فهقی له به رانه ر قسه ی واندا به راست ده ربچی و رای وان به ریته وه پاش به بی خۆ لیره و له ویدان و پینه و په رو لینی ده سه لمینن و ته نانه ت به پینگوتنی

ئەوان كە لە قوتابخانەى ئىنسانسازى ئىسلامى پىرۇزدا پەروەردە بوون و
 خووخەدى ئىسلامىيان ھەيە، ئاوات و ئامانجى ھەمىشەىيان ئەو ھەيە شاگردەكانيان
 ھەرچى زۆرتر و زووتر لە زانست و زانبارى و تەقوا و پارىزگارى دا ھەلدەن و پەلەى بالاتر
 و دەستخەن و قەت نايانئەھوى و پىشيان رەوائىيە فەقى رۆشكىن بکەن و بگرە ئەگر
 شتىكىشى نەزانىيان بە ھەلە وەلامى دايەو ھوى پىنەدەكەن و بەجورىك كە بە خویدا
 نەشكىتەو ھەلەكەى بو راست دەكەنەو و بە ھەموو شىو ھەك، بو تىگە يشتن و پىگە يشتنى
 ھەول دەدەن.

به‌ریز جه‌نابی ماموستا مه‌لا «علی ربانی» و فه‌قیکانی له‌ئاوایی «بوغده‌که‌ندی» سه‌قز.
 نهم وینه‌یه‌له‌ریکه‌وتی ۱۳۴۵/۷/۲۵، له‌نیو‌باغی په‌نا‌ئاوه‌دانی گیراوه.

(ب) تیکخستنه وهی دهرسی تازه ده گهل به شی خویندراو:

ماموستای دلسوز و زانا به مه بهستی باشر حالیبونی فهقن، بهرله وهی دهست بکا به دهرسی تازه به کورتی ئاماژه یه ک به دهرسی رابردوو ده کا و ئه گهر مه بهسته کان په یوه ندیان به یه که وه هه بیت بوی تیک ده خاته وه، که بهم هویه وه فهقن ههم دهرسی رابردووی باشر ره وان ده کا و ههم له دهرسی داهاتووشی چاکتر تیده گات.

(ج) ویدانی پوخته ی مه بهست.

یه کی دی له وه ده ستورانه ی که پیویسته ماموستا له شیوه ی ده رسگوتن دا بیپاریزی ئه وه یه که بو باشر لی حالیبونی شاگرد، بهرله وهی نوسراوه که ی بو بخوینیته وه و مانای بو لیکداته وه، به گوشراوی و به کورتی پوخته ی ده رسه که ی لی حالی بکات جا ده رسه که ی پی بلیت یان پاش ته واوبونی ده رسه که پوخته یه کی بو بلته وه.

(د) راوهستان له سه ره قن و گوئی بو گرتنی:

زور واهه یه به دوا ی ئه وه دا ماموستا ویزامه ی کتیه که ی خویندنه وه و مانای لیکدایه وه، فهقن به تایبه تی سوخته به مه بهستی ئه وه که فیری ده رسه که ی بی یان بو ئه وه ی بزانی که ئایا ده رسه که ی وه رگرتوو یان نا، ده یهه وی به شیوه ی ماموستا خویندنه وه ی عیبارت و لیکدانه وه ی ماناکه شی دووپاته و چه ندپاته بکاته وه. یان وا هه یه له مه بهستی حالی نابی و ده یهه وی ماموستا بوی دووپاته بکاته وه واش ده بی له پیوه ندی مه بهسته که دا پر سیاری بو پیش دیت و ده یهه وی ماموستا وه لامی بداته وه و ئه گهر گیر و گرفتیکی بو پیش هات بوی به رینی. جا له وجوره پیشهاتانه دا پیویسته ماموستا له سه ره قن را بههستی و مه جالی پیندا و گوئی بو بگریت و ئه گهر پیویستی به دووپات کردنه وه بو، بوی دووپات بکاته وه و ریگای پیدات پر سیاران بکات و وه لامی پیویستی بداته وه. وه ئه گهر له سه ر شتیک کی شه یان لی په یدا بو و قسه و رای شاگرده که راست یان له راستی نیزیکتر بوو لی ی به له مینی و پی شوره یی نه بیت. به کورتی ده بی

رینگای شاگرده‌که‌ی بدات که پرسیار بکات و ره‌خنه بگریت و ئیتر نه‌گه‌ر فقهی شتیکی پرسیه‌وه، نه‌لِیت. جا ئه‌وه چیه ده‌پرسیه‌وه؟ خو زور ساده‌یه!! چونکو ئه‌وه‌ی ده‌پرسیته‌وه با زوریش ساده و حاسان بی‌حه‌تمه‌ن نایزانی ده‌نا بو ده‌پرسیته‌وه؟ جا ده‌بی ماموستا له‌هه‌موو ئه‌وانه دامافی فقهی بیاریزی و ئیتر هر خوی نه‌کاته قسه‌که‌ری ته‌نیا (متکلم وحده).

(ه) زمانپاراوی:

مه‌رجیکی دیکه‌ی که پیویسته له‌ده‌رسیژدا بیته‌دی و فقهی وه‌به‌رچاوی ده‌گریت زمانپاراوی و ره‌وانبیژی به‌هم‌شیه‌که ماموستا له‌به‌یان‌کردن و مانا‌کردنه‌وه‌ی ده‌رسه‌که‌دا وشه و ویژه‌یه‌کی وا به‌کاربه‌ری که فقهی لئی تیگا و ئیتر له‌ده‌کاره‌ینانی وته‌ی نامو و رسته‌ی ناره‌وان خو بیاریزی، هه‌روایته‌وه به‌بی تیگیراوی ده‌رس بلنی و دووری بکا له‌گری و گول و سستی و منجه‌منج^(۱) و پنه‌نانی و شه‌ورسته‌ی زیاد و بی‌که‌لکی وه‌ک: به‌لنی به‌لنی زور، بیلامانی، مه‌سه‌له‌ن، خولاسه‌ی که‌لام، لی‌حالی‌بووی؟ ده‌ی کاکه و نه‌ری وه‌للا و ئه‌وانه!!

سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش ده‌بی درێزه‌پندان و دووپات‌کردنه‌وه‌ی ده‌گه‌ل زه‌ینی فقهی بگونجی و نه‌پیش‌حالی‌بوون لئی تیپه‌ری و نه‌پاش‌حالی‌بوون درێزه‌ی بداتی.

(و) ده‌نگ به‌رز نه‌کردنه‌وه‌ی له‌را‌ده‌به‌ده‌ر:

شتیکی که ده‌بیته‌هوی ماندوویی و سه‌رلِیشیان و زوو وه‌ره‌زبوونی فقهی له‌سه‌ر ده‌رس، ده‌نگ هه‌لپه‌ینی له‌را‌ده‌به‌ده‌ری ماموستایه‌ له‌کاتی ده‌رس‌گوتن‌دا. بپریک ده‌رسیژ هه‌ن هه‌رچهند فقهی له‌په‌نای خویانه و نه‌گه‌ر به‌ده‌نگی نزمیش ده‌رس‌بلنی؛ نه‌ک ته‌نانه‌ت شاگرد باشت‌ر حالی‌ده‌که‌ن، به‌لکوو گومان له‌وه‌دا نییه‌ که خوشیان و شاگرده‌کانیشیان ئاسوده‌تر و بی‌تازارتر ده‌بن؛ که‌چی واش هینده‌ ده‌نگ به‌رز

۱ - منجه: قه‌کردن به‌لوت و به‌خواه‌خوا. فره‌ه‌نگی (خال)

ده که نه وه که بو خوشیان زور ماندوو ده بن و دهرس خوینیش زوو شه که ت و وه ره ز ده که ن، جا بویه فهقن هه ولی ئه وه ده دات که ماموستایه ک بدوژیته وه ئه و خوهی نه بیت.

۳- پهروه ده کردن و راهیتان بو دینداری:

شک له مه دا نییه که خویندن و زانین بو ده عه مه ل هیتان و ئیش پێ کردنه و عیلمی بێ عه مه ل به که لکی هیچ که س نایه و بگره هوی به ده ختی و ژانه سه ری دواروژه، له کونه وه گوتویانه زانای بێ کرده وه، وه ک میشی بێ ههنگوینه. ههروه کی پزیشکیک با زوړیش پسپور بێ؛ ئه گه ر ئه و یاسا و ده ستورانه ی له باری پاکی و خاوینی و له شساغی و شتی واوه ده یان زانی به کاریان نه بات یان به خه لکی یان رانه گه یه نی، هیچ که لکیک له پیشه که ی خوی نابات و زه حمه تیکی به خوړایی کیشاوه. یان ههروه کی دارتاش یان به ننا، به ته نها زانینی ئه و ئیشانه ناتوانن سودیان لی به نه؛ به لکوو ده بێ ئامرازی پنیست وه ده ست بێنن و ئه و زانسته ی خویان ده کار که ن جا سودی بویان ده بێ؛ عیلم و زانستی دینیش ههروه تر؛ ئه گه ر بابای که نیوی خوی ناوه مسولمان، هه موو قوړتان و فه رموده کانی پیغه مبه ر «د» سه ره به ر بزانی به لام ده کاریان نه کات ئه وه له نه زانیکی که لیان تی ناگات چاره ره شتر و کو له وار تره.

زانین و کرده وه

ئهی به نده ی خوای خاوه ن به زه وی	جی گری خوا له سه ر گوی زه وی
به چکه ی ئاده م و حه وای، له ژووری	به پیی ره چه له ک له ئاژه ل دووری
به لام به مه رجی خوا به رستی	ده نا له ئاژه ل که متری، په ستی
تو فیرت ده گه ل ئاژه ل به دینه	به عیلم و چاک و خراپ زانینه
ده جا بخوینه، تی بگه، بفامه	وه کو له: داخوا به رپرست کامه؟
ده گه ل ئه وه هه موو عیلم و زانسته	بیزار له خویندن بێ زمان و ده سته
ئو چاو و گوییە خوا به تو ی داوه	ئو می شک و بیرە ی بو تی داناوه

ده‌رفته‌تی عومرو پیکرانی ده‌ستی
 نه‌و ده‌رس‌بیژ و ماموستایانه
 گشتیان وه‌سیله‌ی خوداناسین
 که‌وا بناغه‌ی ئیسلامی دانا
 بیژهی «اقرأ» بوو، یه‌که‌مجار باری
 له‌خوا ده‌ترسن له‌وه هانایان
 فهرمووی بخوینن بابش جن بو چین
 ماوه‌ی خویندنن بېشکه تا‌گوره
 دهرډ و به‌لایه و کاری بېهوده
 داری بې‌به‌ره و میشی بې‌عه‌سه‌ل
 به‌چی ده‌چوینی؟ به‌که‌ری بن بار^(۱)
 له‌باری کتیب ته‌میش هه‌روایه
 که‌هر ده‌هانکی ده‌نگی ده‌ی، یا، نا
 که‌زانای بې‌دین له‌سه و که‌ر ده‌چی
 له‌قسه‌ی بې‌عه‌مه‌ل له‌عیلمی بې‌کار
 هم به‌عیززت و توانای بې‌دوایت
 نیمان و ئیخلاص تا‌کاتی ته‌جه‌ل
 نانی‌ه‌لال و برایی هه‌رده‌م
 نه‌وه‌ی فهرمووته بمان کردایه
 گیانمان ته‌سپارده‌ی عیزرائیل ده‌کرد
 بې‌ترس و خه‌فت ده‌چوینه بن گل
 تا‌روژی مه‌حشر سه‌رمان ده‌ناوه
 ده‌بری سیبه‌ری خودا له‌سه‌رمان

په‌راوی عاسمان ده‌فته‌ری هه‌ستی
 نه‌و زانکو و کوړ و قوتا‌بخانانه
 هه‌موو نامرازی عیلم و زانین
 دیسان فهرمانی خواوه‌ندی زانا
 له‌سه‌ر خویندن و عیلم و زانیاری،
 یا خو فهرموویه، ته‌نهما زانایان
 نه‌مجار پیغه‌مبه‌ر «د» به‌واژه‌ی شیرین
 یا خو بخوینن بې‌پشوو نوره
 به‌لام زانینی ته‌نهما بې‌سوده
 له‌میژه ده‌لین زانای بې‌عه‌مه‌ل
 برپروانه قورټان زانای بې‌کردار
 یانی وه‌کوو که‌ر سوودی بو‌نایه
 یان وه‌ک سه‌گیکه بې‌دین له‌زانا
 ئیستا، که‌نه‌زان چاتر ده‌رده‌چی
 په‌ناوه به‌ر تو‌ته‌ی په‌روه‌ردگار
 خوایه بو‌خاتر پله‌ی خوداییت
 ببه‌خشی پیمان زانین و عه‌مه‌ل
 به‌نده‌نی ساغ و دلی دوور له‌خه‌م
 «بریا» به‌برای خودا بو‌وایه
 نه‌مجار بې‌نازار، زوو به‌ده‌ست و برد
 جا به‌ده‌ستی پر به‌هومیدی دل
 وه‌لامی قه‌برن ره‌وان ده‌داوه
 قوناغه‌کانی سارای مه‌حشرمان

۱ - هه‌له‌ت مه‌به‌ستی قورټان له‌و زانایانه‌ی به‌که‌ر و سه‌گیان ته‌شیه ده‌کا که‌سانیکن که‌باوه‌ریان هه‌ر نیه‌جا لټی وردبه‌وه.

رێمان ده پێوا به رهو به ههشتی
 ئیستاش هومیدم به خودای وایه
 بو ئه و مه بهسته وهرن وریابین
 با پروو بکهینه تهقوا و دینداری
 مهقامی تهقواش که راستیت دهوئ
 تهقوا ئه مهیه: بو ههرجی ئیشه
 رووناک بی یا خود ناریکه شه و بی
 له لای خه لک بی یا له جیگای چۆل
 رووت و هه ژار بی یا خو ساماندار
 سه روکی هۆز بی یا نه، بی نیو بی
 زار و په ژار بی یا که یف خوش بی
 له مزگهوت بی یا نه له بازار بی
 وه زبیر و جوتیر یا ئاژه لدار بی
 بچه کاروانی یا نه دوکانت بی
 چه رچی بی یا نه داشقه ی بگپری
 مه لای قوتابی فهقی نووسه ری
 گه سک به دهستی له شاره وانی
 هه لسووپنه ری چایخانه بی
 موچه خوریک بی کار به دهستیک بی
 به کورتی چبین چکاره و کئی بین
 جحیل و لاوبین، یا، کو نه سال بین
 له ره فتاری ناو کو مه ل و تاکا
 ده بی دیندار و خودا په رست بین
 ده بی به زمان و ده ر و ده رونمان
 له یادی خودا قهت غافل نه بین

ده ستمان ده کرده سه یران و گه شتی
 بی ئیمان نه روین له سه ر دنیا یه
 نه وه ک گیرۆده ی خوژگه و «بریا» بین
 دل و ده ست پاک، هه م ئه مینداری
 هه ر ته نیا به نوێژ وه ده ست ناکه وئ
 رازی کردنی خوا بکه یته پیشه
 پرست به ئه و بی ترست له ئه و بی
 به گه رمای به تین یا به سه ر ماوسول
 پله و پایه ت بی یا نه ویل و بیکار
 پیاوی مه جلیس بی یا شوانی کئو بی
 له ش ساغ و به هیز یا خود نه خوش بی
 خه ریکی ئیش بی یا خو بی کاری
 پیشه زانیک بی یا نه کرێکار بی
 یا نه نا نه زگ بی و جه م و نانت بی
 یا نه حمبالی یا خو ده سگپری
 شاعیری یا خو خوا وه نه وری
 شورشگپریکی یا نه بانه وانی
 یا نه ده رسیژی قوتابخانه بی
 ویل و عه ودالی هه ر مه به ستیک بی
 ئاواره و بی نازیان له سه رجی بین
 له ناو کو مه ل دا یا خو له مال بین
 له به ر خور دی گه ل خراب و چاکا
 بو بکه و مه که ی ئه و گوئ له مست بین
 به ئه ندامی له ش به ژین و بونمان
 تا بینازی ناو خانووی گل نه بین

بیر و باوهر و گوته و کردارن	هه موو هه لویت و گشتی ئاکارن
ده بی به ویست و ره زای خودا بی	بی نه ملا و نه ولا و پیچ و په نابی
هه موو ئیشیکمان به پی شه رع بی	هه ولن بو گه ینی پله ی وهرع بی
دنیا بکهینه و هسیله ی دینمان	پاشه روژ ئامانج بو نه وی ژینمان
دژی زوردار و دوستی هه ژاربین	کی سته مکاره بو نه و نه یار بین
ئه مجار مردنمان به له ززه ت ده بی	تیکه له به خوشی و به عیززه ت ده بی
ریز لنگیرای مه لایک ده بین	له بساتی مردن له دایک ده بین
ئه و کاتی جه سته ن ده بن بو قه بر	له خوشی به ههشت نامینی سه بر
له خه لکی گریان له مهش پیکه نین	به رابر دومان خوشحال و خه نین

زانین و فیر کردن

ببجگه له وه که زانا له سه ری پئویسته عه مه له به عیلمی خو ی بکا ده بی تیکو شی خه لکشی لی تیبگه یه نی. چونکی له روانگه ی دینه وه فیر کردن و بارهینانی خه لکی به شیکه له عه مه لکردن به عیلم و له کرده وه باشه کان «الصالحات» حیسابه که گو تیشمان عیلم و عه مه ل لیک جیانین و هیچ کامیان به بی یه کتری که لکیان نییه.

به کورتی ئه رکی سه رشانی هه ر ئینسانیک ئه وه یه له قوناغی یه که مدا به که لک وه رگرتن له چاو و گو ی و ئاوه ز بر وانیه «الایات المقروئه» نیشانه خویندراوه کان و «الایات المنظوره» نیشانه بینراوه کانی خوا ی میهره بان و زانا و راستی یه کان بدوزینه وه و باوه ریان پی بینی و ره واونا به وایک هه لاویری و چاک و خراپ بناسی و له قوناغی دووه مدا بو خو ی ده کاریان کاو له قوناغی سیه مه مدا خه لکیان لی تیبگه یه نی و پاریزگاریشیان لیکات.

مه به ست له و پیشه کی یه ئه وه بوو که بزانی ئه رکی سه رشانی ماموستای ده رسبژه، که ویرای پنه للابردنی پله ی زانستی شاگرد ده بی لایه نی ئه خلاق و دینداریشی وه به رچاو بگری و تیکو شی پهروه ده ی بکات به پهروه ده یه کی دینی، بهر له هه موو شتیک له وه ی حالی بکا که فه قی به کی ده لین و ئه رکی سه رشانی چیه و بوچی ده خوینی،

سپه‌ی رۆژی ده‌بێ چ بکات و چون ئه‌و دینه‌ی به‌ خه‌لک رابگه‌یه‌نی، رینگای هه‌ینانه‌وه مه‌یدانی دین و چه‌سپاندنه‌وه‌ی سه‌ر له‌ نوێی قورئان له‌ کۆمه‌لدا چۆنه؟! له‌ و پێناوه‌دا چ کارێک کراوه‌ و چ ماوه‌ بکری؟! دوژمنانی ئیسلام و مسوڵمانان کین و چ پیلانیکیان گێراوه‌ و ده‌گێرن؟! له‌ کوێرا ده‌بێ ده‌ست به‌ کار بکری و به‌ چ شیوه‌یه‌ک و...

جا بۆیه‌ ده‌لێن مه‌رجیکی دی له‌ و مه‌رجانه‌ی که‌ فه‌قی بو‌ باشی ماموستا وه‌ به‌رچاوی ده‌گری ئه‌وه‌یه‌ که‌ نابێ ماموستا ته‌نیا هه‌ر گوی بداته‌ لایه‌نی عیلم و زانستی فه‌قی، به‌لکوو ده‌بێ ته‌نانه‌ت پتر و پێشتر له‌ و لایه‌نه‌، په‌روه‌رده‌ کردنی ئه‌و له‌ باری خواناسی و خواپه‌رستی و ئه‌رک راگه‌یاندن و بانگه‌وازی یه‌وه‌ وه‌ به‌رچاو بگریت، بو‌ ئه‌وه‌ی وه‌ختیکی له‌ کۆتایی خوێندن دا ئیجازه‌نامه‌ی دایه‌، به‌س به‌لگه‌ نه‌بێ له‌ سه‌ر زانست و زانیاری و تیگه‌یشتنی، به‌لکوو شاهیدیکیش بێ له‌ سه‌ر ته‌قوا و دینداری و پینگه‌یشتنی.

٤- دلسۆزی و فیداکاری:

چواره‌م مه‌رج که‌ فه‌قی بو‌ باشی ماموستا وه‌ به‌رچاوی ده‌گری ئه‌مه‌یه‌ که‌ ماموستا دلسۆز بێت و ده‌رسی که‌متر بچوینیت و به‌ بێ ئه‌مه‌ی کارێکی گرینگی بێته‌ پێش و بێته‌ هو‌ی فه‌وتانی ده‌رسه‌که‌ی کارێکی وانه‌کات که‌ به‌ بێ به‌هانه‌ و یان به‌ به‌هانه‌ی کارێکی که‌ زۆر پێویست نییه‌ ده‌رسی فه‌قییه‌ که‌ بچوینی و به‌م شیوه‌ هو‌ی دواکه‌وتنی له‌ خوێندن و تێپه‌ربوونی ته‌مه‌نی به‌ خوێراوی پێکبێنیت.

ده‌بێ پێ له‌ و راستی یه‌ش بنین که‌ مه‌لای کوردستان له‌ به‌ر چه‌ند هو‌یه‌ک یان ناتوانن «تدریس» بکه‌ن یان ئه‌گه‌ر بشی که‌ن ناچارن بازه‌وه‌ختیکان ده‌رسی فه‌قی بچوین و به‌ قه‌ولی فه‌قییه‌کان بو‌ خوێان ده‌لێن ده‌رسه‌کانی به‌رنه‌ به‌ر بابی «فات یفوت» وی. ئه‌و هو‌یانه‌ش بریتین له‌:

١- خه‌ریک بوون به‌ نه‌جامدانی کاری مال:

ئه‌وه‌ی وه‌زعی مه‌لایه‌تی له‌ کوردستان بزانێ لێی روونه‌ که‌ زۆر له‌ مه‌لاکان ناچارن

بو گه ران به دوا پیشه ی مه لایه تی دا هه ردوای ژن هینان له دایک و باب و کهس و کاریان جیا بینه وه و هه تا کاتیک منداله کانی یان بو پیده گه نه به یه کته نی و پرکاری ژیان به رنه سه ر. بویه مه لا نه و کارانه ی پیوه ندیان به پیاوه وه هه یه چ هی نیومال و چی هی دهره وه ی مال ته نیا له نه ستوی خوئی. جا مه گه ر کاریکی که به تاقه که سینک نه کری و پیویستی به گه له کو مه گی بی و خه لکی ناوه دانی به هه ره وه ز بو ی بکه ن. یان جیرانیک به خیری خوئی حه واجیکی بو جینه جی بکات.

۲- نه نجامدانی نیش و کاری خه لکی:

له گشت لایه ک روونه که مه لا بینجگه له کاره کانی پیوه نیدار به مه لایه تی وه ک پیشنوژی و وتاردان و ته می و ناموژگاری خه لک و... ده بی له زور کاری خه لکیش دا وه کی شایی و شین و ژن و ژنخوازی و ریکه که وتنه وه و پرسه و سه رخووشی و سه ردان له نه خووش و ژن ماره برین و... به شداری بکات.

۳- هه ونی بژیودان:

وه ک ده زانین مه لای کوردستان موچه و به راتی له لایه ن خه لکه وه بو دابین ده کریت به لام له به رته وه ی زور له مه لایه کان به هو ی که می دی و به رات یان زوربوونی خیزان و شتی واوه به ته نیا به رات به ری ناچن، ناچارن بو په یدا کردنی بژیوی پیویست روو له ملاولا بکه ن و حوجره و ته دریس به جی یلن.

ئینجا نه و سی - چوار مه رجان به زوری بو ماموستای دهرس بیژ وه به رچاو ده گیرین. ده نا ماموستا هه ر ته نیا به و مه رجان به باش دانانری به لکو و مه رجی دیکه ی زورمان هه ن که پله ی دلسوزی و ماموستایه تی دهرس بیژ ده به نه سه ری و فه قی نه گه ر بو ی بگونجی ماموستایه ک په یداده کات که نه و مه رجان، یان بریک له وانیشی تیدا هه بن: وه کی نه وه به پیی توانا و هه لگرتنی فه قی دهرسه که، که م یان زور بکات، له سه عاتی دیاری کراو داییت بو سه ر دهرس، له هه موو باریکه وه نه سیحه ت و ناموژگاری فه قیکان بکات، به

یه کچاو له ورد و چوکیان بڕوانی، له گوتنی ده رسه که دا له رسته و وشه گه لیک که لک وه بگریت که بی ئیحتیرامی و بی ئه خلای نه گه یه نن.

له شل و توند روین دا راده ی زه وتکردنی فهقی وه به رچاوبگری، به باری که ل و پهل و بژیوی حوچره رابگات و....

ده مانگوت:

خوینهری خوشه ویست بڕیک له ئه سللی مه بهسته که مان دوور که وتینه وه و خهریکه له بیرمان بچینه وه که له جی ده دواين به لام ئه مانه پنه نديان به باسه که وه هیه و ده بوو بگوترین و لیره ش دا ده چینه وه سه ر مه بهست و ئه گهر له بیرمان بی باسی جی خواستنه وه مان ده کرد و گوتمان فهقی به هه ر هوپه که وه بیهه وی جیگا و ماموستا که ی به جی بیلێت به شیوه یه کی په نامه کی و به بی ئه وه ی ئه و رازه له کن که س بدرکینی مه گهر له لای ئاوالیک یان دوستیکی باوه ر پینکراوی خو ی ده چیت هه ولی ماموستایه ک و جیگایه کی تر ده دات و جا ئه گهر بوی بلوی ئه وه ماموستایه ک په ی داده کات که هه موو ئه و مه رجان یان لانی که م هه ندیک له وانی تیدا هه بیت.

له کاتی جی خواستنه وه دا مه گهر ماموستا فهقی تری له لا نه بیت ده نا ئه و که سه ی بو جی ده چیت قهت بو خو ی داوای جی ناکات و به رله هه موو شتیک ئه گهر سوخته بیت پرس به سوخته کان و ئه گهر موسته عیدیش بیت پرس به موسته عیده کان ده کات و وه ک ریز بو دانانیک ره زامه ندی وان وه رده گریت و پاشان سوخته بو سوخته له لای موسته عید و موسته عیدیش بو موسته عید له لای ماموستای گه و ره جی ده خوازیته وه.

جا ئه گهر جیگای پیدرا ئه مجار ده چینه وه شتومه که کانی له بوخچه ی گورینه وه ده پینچیت و به شانیا ن دا ده دات و ده یان هیئت بو جیی تازه و له وی داده مه رزی و ده ست ده کات به ده رس خویندن و ئاوال و دوسته کانیشی ئه وانه ی له وین پیرۆزبایی جیگای تازه ی پیده لێن و ئه وانه ش که دوورن له شه ویکی پشوودان «تعطیل» دا دینه دیده نی و پیرۆزبایی لیده که ن و ئه ویش له وانه یه له هه لیک دادیده نیان لیکاته وه.

به لام سه رلیدان بو پیرۆزبایی زووتر بو موسته عیده کانه و ئه وان بو پیرۆزبایی کوتن

به ئاوالى موسته عىدى خويان ده چنه ديدهنى، ده نا سوخته كان ئه و كاره سه باره ت به يه كتر ناكه ن.

جارى واهه يه فه قى به بازىك هووه به توندى برىارى روشتن ده دات و به رله پرس و راو جىگا خواسته وه شتومه كان ده پىنچيته وه و ده روا ت.

فه قيه ك، بو ئاوالى، له ماموستا داواى جى ده كا
حوجره ي مزگه وتى «محمدى» له بانه

له و جو ره روشتنه دا فه قى بچيته هه رچيه ك زور واهه يه بوخچه كه ي نيشانى ماموستا و فه قى ئه و جىگايه نادات به لكوو له شوينيكى نيزىك ئاوه دانى يان له مالىكى قه راغ ئاوه دانى دا يان ده ني ت و خوى ته نيا ده چى ت وه زعى حوجره هه لده سه نگىنى و جا ئه گه ر پى باش بوو به وشيوه كه باس مان كرد جىگا ده خوازى ته وه و ئه گه ر جىگاي پى درا ده چى ت ده ست ده داته بوخچه و ده ي با ته حوجره، يان يه كى ك له فه قى كان ده چن شتومه كه كانى بو دى ن.

له جو رى پى شو وش دا كه فه قى شتومه كه كانى له حوجره به جى دى لى و پاش

جئى خواستنه وه بوئيان ده چيته وه وا هه يه ته گهر مه به ستي خواحافيزى و شتى وان ه بئى
 يه كيگ له ئاواله تازه كانى به نامه يه كه وه يان ههر ئاواده نئيرى و شتومه كه كانى بو دينئى.
 بازىك له و فەقىيانه ي دەم و پەلى جئى خواستنه وه يان نيهه، يان ده خوئيان رانا بينن
 جيئان پئى بدرئى وه كوو بازىك له سوخته و موسته عيده تازه كاره كان به هوئى باب، برا، يان
 خزميكيانه وه داواى جيئى خوئندن ده كه ن و خو داده مه رزئين.

بوخچه

ئه وا بو چهند جار ناوى بوخچه م برد و ناوه روگيشم ده رنه خست كه چييه و چى
 تيدايه و رهنگه خوئنه ريكي كه بوخچه ي نه ديتبئى چاوه روانى ته مه بئى بوخچه ي بو ليك
 وه كه ين و باسيكى بو ليوه بكه ين.

جا بوئه ده ليئم بوخچه په رويه كى چوار قوليخچكه يه فەقئى له كاتى روئستن دا
 له باتى باوه ل و شتى واشتومه كانى تيوه ده پئنجيت و هه روه ها له نيو حوجره ش دا له جياتى
 يه غدان و سندووق و شتى وا كه لكى لئى وه رده گرئى و ههر كه ل و په ليكى هه يه تى، تيئى
 وه ده پئنجيت و له گوشه يه كى حوجره هه لئى داوه سيئت.

واش هه يه هه نديك فەقئى كه سه ريئيان پئى نيهه له جياتى سه رين له بوخچه
 كه لك وه رده گرئى؛ به وشينه كه فەقئى پوشاكيكى زيادى كه هه ييئت يان به رگى به رى كه له
 كاتى خه وتن دايدة نيئت، له بوخچه كه ي وه ده پئنجيت و سه رى غه ريئى له سه ر ده نيته وه.
 ئه وه ي راست بئى ته گهر ته ماشايه كى شتومه ك و ئامرازه كانى فەقئى بكه ين بو مان
 ده رده كه وئى كه ههر بوخچه يان لينده وه شيته وه و شتى ديكه يان وه كى باوه ل و يه غدان و
 ئه وانه لئى خه ساره. له به رئه وه ي بوخچه هه رچهند هه لماسياو و رازاوه ييئت سوئنديشى
 بده ي زياتر له ليقه شريك يان په تويه ك و چهند كتيب و ده سته به رگيكي زيادى ته گهر ييئت
 و چهند ورده شتى پئويستى ديكه هيجئى تيدا نابيينته وه!!^(۱)

۱ - ئيستا، بوخچه به ره و نه مان چوو و جئى خوئى داوه به شتى تازه ي وه ك: ساك، كارتون، ته ليس و شتى
 وا.

ماموستا، چ فه قییه ک راده گریت؟

ناشکرایه که چینی فه قی وه ک هه موو چینیکی تر هه موو جووریان تیدا هه یه؛ هه یانه زرینگ و وریا و هوشیاره، هه شیان بهی میشک و که ودهن و کوله واره. فه قییه واهه یه ماندویی نه ناس و تیکوشه ره، ئی واش هه یه ده رس نه خوین و له ری لاده ره. هه ندیکیان به دم و دوو و چه له ننگن بازیکیان به له ننگاز و بی ده ننگن^(۱) بریکیان له زووه وه به ته قوا و دیندارن، تیشیان داهه یه که له و باره وه بی مبالات و لاسارن.

به و پییه ماموستای ده رسیژ تووشی هه موو جووره فه قییه ک ده بیته و هونه ر و ئازایه تیش له وه دایه فه قییه ده رس نه خوین و خوبویر هان بدری و ئی که ودهن و نازییه ک فییه خوینده واری بکری و هه روه ها ئی بی مبالات و که مدین په روه رده بکری، به لام به پی سروشت و ویستی دل هه ر که سینک هه ولی ئیشی ئاسانتر ده دات و رییه راست و نزیکتر ده گریته بهر، هه ر بویه بابای ده رسیژیش چ ماموستای گه وره و چ موسته عید هه ولی ئه وه ده دهن فه قییه ک رابگرن و کاری له سه ر بکه ن که هه م له باری فییرکردن و هه م له باری په روه رده کردن و باره یانه وه زه حمه تیکی چهندانی نه ویت و به ماوه یه کی که م له هه ردوو بواری زانین و دین دا سه رکه ویت بیته سه ر گوپه پانی خزمه ت و راژه ی گهل.

ئه و مه رجانه ی که ده رسیژ له فه قی دا، وه بهر چاویان ده گری به زوری بریتین له: ته قوا و دینداری، زیره کی و وشیار، هه ولدان و فیداکاری، به نه زمی و له باری و گوئی رایه لی و بیداری.

به لی هه ر ماموستایه ک بوئی بگونجی هه ول ده دا فه قییه ک رابگری که ئه و مه رج و تاییه تمه ندی یانه، یان لانی که م بریک له وانه ی تیدابیت. به لام له بهر چهند هویه کان وه کی که می فه قی، یان تازه کاری و له سه ری نه بوونی پله ی دینداری و زانیاری و فییرکاری ماموستا، یان چه په کی و دوره دهستی شوینه که ی، یان ناخوشی جی و رییه حوچره که ی، ماموستا له و مه رجانه، چاوپوشی ده کا و ناچاره هه موو جووره فه قییه ک رابگری، ده نا بی فه قی و ته دریس ده بیته، چونکی هه روه کی ماموستا له فه قییه باش ده گه ری فه قیش

۱- به دم و دوو: وریا له راگه یاندنی مه به ست دا. چه له ننگ: چوست و ئازا. به له ننگاز به سه زمان. (هه نه بانه بویرنه)

عهودالی ماموستای باش و جی و ریی خوشه.

پرس و را

ئه گهر فهقییه ک له لای ماموستای گه و ره جی بخوازیته وه و اهه یه ماموستا به رله وه ی جی ی پیدات له بهر مه سه له ی ره فیکایه تی و بوون و نه بوون و جی و ریی حوجره پرس به موسته عیده کان ده کات، ههروه ها موسته عیدیش بو جینگا به سوخته دان، ده گهل ناوه له کانی و ته نانه ت جاری و اهه یه ده گهل ماموستای گه و ره ش راویژده کات.

جا فهقی که به مه بهستی جی خواسته وه به چیه حوجره جاری و اهه یه بو حالی بوون له بارودوخی حوجره و راده ی زانست و ماموستایه تی ماموستا له جی خواسته وه په له ناکا و رازی دلی نادرکینی به لام هه م ماموستا و هه م فهقیکان به شیوه ی دانیشن و قسه و ره فتاری لئی حالی ده بن و ده زانن له چ ده گهری و به رله وه ی به راشکاوی داوای جی بکات راویژده کهن و بریارده دن. جا ئه گهر داوای کرد جوابی پیوستی ده ده نه وه.

مالاواپی خواستنی فهقی

فهقی به هه ر هویه که وه بروات به مه رجی بی دلئیشی و به ئاشکرا بی له ماموستا و ئاواله کانی مالاوایی ده کا و گردنی خویشان پی ئازادده کات و ئه وانیش له به رانه بردا دوعای به خیری بو ده کهن و داوای لیده کهن گردنیان ئازاد بکات.

مالاواپی کردنیش چهند شیوه ی هه یه: یان ئه وه تا خو ی شتومه که کانی ده بات که له م شیوه دا رو یشتنه که ی ئاشکرا ده بی و راسته و خو مالاوایی و گردن ئازایی ده خوازیته. یان به بیانویکه وه ده بروات بو سه فهر و جینگا ده خوازیته وه و یه کیک له فهقیکان ده چیت شتومه که کانی بو دینی و تازه بو خو ی ناچینه وه حوجره ی پیشوی که له م شیوه دا به هوی نامه ییکه وه ریی و ره سمی خوا حافیزی و گردن ئازایی جی به جی ده کات.

چ موسته عید چ سوخته ئه گهر روینه که ی ئاشکرا بوو، له لایه ن ماموستا وه هوی

روښتنه‌که‌ی لڼده‌خوازن و لڼی‌ده‌پرسن له‌به‌رچی ده‌روات بو‌ئوه‌ی ته‌گه‌ر گله‌یه‌کی چاره‌هه‌لگری بیټ پښگیری له‌روینه‌که‌ی بکه‌ن و هه‌روه‌ها بو‌ئوه‌ش له‌که‌موکوری خوځیان و گیروگرفتی حوجره و ته‌وانه‌حالی بین و خوځیان ریک بخه‌ن. فه‌قیش ته‌وه‌ی که پی‌به‌جی و به‌که‌لکه‌اتووبی پی‌لڼده‌نی و ده‌یدرکینی.

هه‌لټ هوی روښتنی فه‌قی هه‌میشه‌بوونی گله‌یی و که‌موکوری نییه، به‌لکوو جاری واهه‌یه له‌به‌ر زور مانه‌وه‌یان هه‌ر شتیکی تر، وه‌ره‌زی و بیوازی روی تیده‌کا و ئیشتیای خوڼندن نامینی و به‌مه‌به‌ستی ساریژ بوونه‌وه‌ی توانای خوڼندن و تازه‌بوونه‌وه‌ی ئیشتیا، ته‌و شوینه به‌جی دلیت.

دواين قسه لیره‌دا ته‌مه‌یه که موسته‌عید له‌کاتی روښتن‌دا هه‌رچه‌ند سوخته‌ی به‌لاوه‌هه‌بی ته‌گه‌ر بو‌خوځیان وازیان لڼی، ده‌گه‌ل خوځیان ده‌بات. جا بو‌یه ده‌بی له‌کاتی جی خواسته‌وه‌دا باسی ته‌مانیش بکا، داخوا جیگایان ده‌بیته‌وه‌یان نا. جا ته‌گه‌ر ته‌وانیش له‌باری خواره‌مه‌نی و جی و ری‌وه‌هه‌وانه‌وه‌باشه، ده‌نا ده‌بی موسته‌عید هه‌ر له‌و حوجره‌ی که لڼی ده‌روات یان له‌هه‌ر حوجره‌یه‌کی تر ده‌رس و جیگای خوڼندنیان بو‌په‌یدا بکات بو‌ئوه‌ی سه‌رگه‌ردان و بی‌ده‌رس نه‌میښه‌وه.

ده‌رکران

ده‌بی دان به‌وه‌ش‌دا بنین که فه‌قی، مانه‌وه و روښتنی ته‌نیا هه‌ر به‌ده‌ست خو‌ی نییه. واته‌وا نییه که خووخده‌ی هه‌رچلونیک بیټ و له‌خوڼندن‌دا تییکوشیت یان نا، ته‌رکی سه‌رشانی ته‌نجام‌بدا، یان خو‌ی لی‌بیوری؛ که‌س له‌سه‌ری نه‌بولینی و ره‌خنه‌ی لی‌نه‌گری، نه‌ء. به‌لکه‌ته‌گه‌ر له‌ده‌رس خوڼندن‌دا که‌متر خه‌م بیټ یان ره‌وشت و ته‌خلاق‌ی ئیسلامی ره‌چاو نه‌کات، یان ته‌رکی سه‌رشانی به‌ته‌واوی به‌پویه‌نه‌بات. چ سوخته و چ موسته‌عید ماموستا مافی ته‌وه‌ی هه‌یه‌ده‌ری بکات و نه‌هیلی له‌حوجره‌دا بمینیته‌وه. به‌لام ته‌و ده‌رکرده‌پاش ناگادار کرده‌وه و سه‌رکونه و ناموزگاری کردنیه‌تی. ده‌رکردن وه‌ک سزادانیک بو‌فه‌قی دانراوه و بو‌ته‌وه‌یه ته‌می پی و که‌موکوری‌یه‌کانی له‌هه‌ر باریکه‌وه وه‌لابنی و ته‌مه‌ل و نه‌زان و بی‌ته‌خلاق بارنه‌یه‌ت.

چای شیرینی ئاکام تال

فهقی ی دوره کام واهیه بی پیچ و پهناو به راشکاوی ده رده کری واش ههیه به چایی یه کی شیرین له مه به ست حالی ده کری. به م شیوه؛ نه گهر بریاری ده رکرانی درا، بو ئه وهی شته که بریک رواله تی شوخی به خو یه وه بگریت و سهیریکی لی پهیدا بیت و له ئاکام دا سزادانیکی گیانی فهقیش بیت که دوای ئاگادار کردنه وه و ئاموژگاری کردن ته می نه بووه و ههروهک خوی ماوه ته وه، له لایه ن ماموستاوه به چایی تیکه ر ده ستوور ده دریت که به بی ئاگاداری نه و، چایی یه کی بو شیرین بکا و چایی گیریش له پیشی دا بنیت، فهقی ی بینچاره ش به لیدانی ههول قوم له خوی حالی ده بی و هه رچونیک بی تازه، چایی یه که ته واو ده کات. جا نه گهر زور خوراگر و به و ره نه بیت خه جاله ت ده بیته وه و که سه ر دایده گریت. چونکی ئه وان پنی پی ده که نن و گالته ی پی ده که ن، ده نا ده گهل وان ده ست ده کات به پیکه نین و زور وه سه رخوی نایه نیت و له و کاته را له هه ولی پهیدا کردنی جینگه ی خویندن دا ده بیت.

ئه ما ده رکردنی به چایی شیرین زورتر بو سوخته یه و ماموستای گه و ره ئه و کاره سه باره ت به موسته عید ناکات، مه گهر ره فیه کانی به مه به ستی شوخی و جه فه نگ شتیکی ئاوابکه ن.

له بهر ئه وه ی راگه یانندی مه به ستیک به شیوه ی بریتی «کنایه» ره ساتر و شوین دانه رتره له شیوه ی راشکاوی «صراحت»، بو ده رکرانی فهقی به تاییه ت بو ده رکردنی سوخته له بریتی زور که لک وه ر ده گریت.^(۱)

۱ - ده گیر نه وه جارێکیان له حوجره یه ک بریاری ده رکردنی سوخته یه ک ده دریت و ماموستا ده ستوور ده دات که به بی ئه وه ی هه ست پی بکا شومه که کانی بو بینچه نه و بیان به نه مالتیکی دوور له حوجره، هه تا بو خوی پی ده زانی و لی حالی ده بیت و ده روا ت.

به لی به ده ستووری ماموستا ئه و کاره ده کریت. به لآن وه ختیگ فه قیکه پی ده زانی له بهر ساده یی و ساویلکه یی خوی له مه به ستی ماموستا که ی حالی ناب و له کنایه و شتی و اتینا گات و ده لیت: جا ماموستا ئه وه ی بو چه؟ بو به

مه لایه تی له فه قیه تی دا

زۆربه ی فه قیه کان له مانگی ره مه زان دا که پشوو دانه و ده رس ناخویندری ده چن له جینگایه ک مه لایه تی ده که ن.

ئه و مه لایه تی به بو تیکرای سوخته و موسته عیدانه و هه رکام له وان برپیک شتی پیویست له قه ده ره ئه و مانگه بزنان وه کی ده ستوراتی پینشوژی، جومعه و جه ماعت، وتاری رۆژانی ههینی و رۆژی جهژن، ئادابی نوژی تهراوینج و ئاماده کردنی مردو و ناشتی و ئه وانه بزانی مه لایه تی ره مه زان ده کات.

بو مه لایه تی ره مه زان به تاییه ت وه ختیک دبی بی مه لا که م هه بن فه قی ده بی زوو وه خو که وئ و واهه یه دوو مانگ به ره له هاتنی ره مه زان هه ولی جینی مه لایه تی ده دات. هه ندیک له و دیانه ی بی مه لان هه ره به نزیک بوونه وه ی مانگی ره مه زان خو یان هه ولی مه لا ده ده ن و ده چنه لای مه لا ده رسیژه کان و به لینی ئه وه یان لی وه رده گرن که مه لا ره مه زانیکیان بو بنیرن.

جاری واش هه یه مه لا خو ی وه لام ده نیری بو خه لکه که سه باره ت به ناردنی فه قیه ک بو یان هه تا دلنیا بین و به لینی به که س نه ده ن.

دامه زرانی مه لا ره مه زان دوو جو ره: یه که م ئه وه یه فه قیه که ده لی ئه و مانگه ی دیمه لاتان و ئه رکی مه لایه تیتان به خیرا خۆم بو ئه نجام ده ده م و ئیتر داوای موچه و به رات ناکا و خه لکه که ش بی قه رار و بریار سه رفتره ی ده ده نی.

جو ری دوهم ئاوا یه که فه قی له به رانه ره زه حمه تی ئه و مانگه دا داوای نه خته دراوینک ده کا و ئه وانیش هه ره ماله ی ئه ندازه یه کی بو داده نین و وه ختی خو ی خپری ده که نه وه و ده یده نی بو سه رفتره ش ده توانن به بی بریار بیده ن به هه رکه سینک پیان خوش بیت به لام به زوری سه ریان هه ره به مه لا چاک ده که نه وه. (۱)

مه لایه تی ره مه زان بو خه لکیش و بو ئه و فه قیه ش سوودی زۆره. جاری بو خه لک

۱ - دبی واهه یه به هه ره هوی که وه بی ته نیا بو جی به جی کردنی ری و ره سمی جه ژنه کان به داوای فه قی دا ده چن که به و فه قیه ش ده لین مه لاجیزن.

قازانجی ئه وهیه که ئه وه دینه له وانهیه له بهر که می ماله کان قهت مه لای یه کجاری یان پێ رانه گیریت و له ئاکام دا له رینوینی ئایینی و فیربوونی ده ستوراتی دینی بێ بهش بن، به لان فهقن له و مانگه ی دا سه ره پای پشهوژی و وتاری ههینی و یاسین و تهلقین و بانگ و سه لا و نوژی ته راوینج و جهژن و ئه وانه. ئاماده یه «موعظه» شیان بو بکا و له باری ئایینه وه ئه وهنده ی له دهستی بێ رینوینیان بکا و دیسان بو هه موو کاریکی دیکه ی پوهندی دار به مه لاوه ئاماده یه.

بو فهقیش قازانجی ئه وهیه که له لایه که وه مه شق «تمرین» کردنیکه بو کاتی مه لایه تی یه کجاری و خو ی پوه رادینیت و له لایه کی دیشه وه بژیویک بو خو ی پهیدا ده کات و له پێوستی یه کانی وه ک کرینی بهرگ و کتیب و کرینی رینه و ئه وانه ی خه رج ده کات.

مه لای ره مه زان خواردن و جی و ریشی هه ره له سه ره خه لکی یه و هه ره شه وه ی مالیک به ربانگ و پارشیو، بانگه یشتنی ده کات. جی ی دایمیشی یان مزگه وتی ئاوه دانی یه یان ئه وه تا وه تاغیکی بو ته رخان ده که ن بو جیگای خه وتن و مو تالا کردن.

مه لا له بهر سه لا کردنی پارشیو ده بی شه وانه به خه بهر بی و پارشینیش سه لا ده کا و به کوتانی ته پل و خویندنه وه ی شیعر له سه ربانان خه لکی وه خه بهر دینی. مه لا له دانیشتی شه وانه دا وا هه په به ته نیا به و واش هه یه تا قمیک له لاوه کانی ئاوه دانی ده گه لی به خه بهر ده بن و له سه لا کردنیش دا یارمه تی ده دن و به تاییه ت له شه وه کانی قه در «لیالی القدر» دا زو ریک له خه لکی ده گه لی داده نیشن.

کار و بهرنامه ی شه و و روژی پشوودان

له روژه کانی هه وتودا دوو روژی سی شه ممه و ههینی بو پشوودان «تعطیل» دیاری کراون، که پشوودانی روژی ههینی لایه نیککی ئایینی ههیه و باش وایه هه موو مسولمانیک به مه بهستی دینداری و ته قوای زیاتر و به شداری کردنی ریک و پینک تری ری و ره سمی نوژی ههینی و ههروه ها به مه بهستی هه سانه وه و هیانه دی مافی گیان و لهش «حق

النفس و البدن» و نه جامداني سيله ي روحمن، هر ئيشيكي هه يه تي وه لاي بني.^(۱)
به لام پشودداني روژي سي شه ممو نه وهنده ي من بزائم لايه ني ديني نيه و تنها
فه قئ و مه لايه كان بو راگه يشتن به ئيش و كاري جيا له دهرس خونندن و دهرسگوتن و
ههروه ها بو حه سانه وه دايان ناوه.

هه رچي بي فه قئ له و دوو پشوددانه ي حه وتوودا كاتي خوئ به شيوه ي خواره وه
به رپوه ده بات و نه و ئيشانه نه نجام ده دات:

۱- راگه يشتن به پاك و خاويني له ش و جل و بهرگ «النظافة»:

گوتمان له هه نديك شوين مجيوري فه قئيان جگه له شوشتن هه ور و هول و
خاوين كردنه وه ي ژور و دهرك و باني حوجره، جل و بهرگي فه قئيه كانيش به تاييه ت هي
موسه عيده كان ده شوات. نه ممه له و شوينانه ي فه قئ مجيوري تاييه تي يان نيه، يان نه و
ئيشه ي بي نه سپر دراوه ده بي فه قئيه كان بو خويان جل و بهرگي خويان بشون. جاوه كي
گوترا تا بيست سي ساليك له مه و بهر سوخته ناچار بووه شيو و كول بو موسه عيده كانيش
بكات. به لان ئيستا، مه گهر له رووي ريز و پياوه تي وه ده نا ههركه س ده بي شيوي خوئ بو
خوئ بكات.^(۲) زه مانئ پينه و په رويان كه مه كينه ي بهرگدرووي هه نه بوو، فه قئ پينه و
پهرو و لياسدروونه وه ي له نه ستوي خوئ بوو، فه قئيه كان هه ميشه دهرزي و ده زويان

۱- دروست و به جئه، روژي هه يني دهرس گوتن و دهرس خونندن ته حليل بكري. چونكو نه و روژه
جه زنه و ده ستور دراوه به خو خاوين كردنه وه له چلك و بوني ناخوش و زوو چوونه مزگهوت و پارانه وه، تا
ئاوا بووني روژ، به هيواي توش بووني نه و ده مه ي پارانه وه ي تيداگيرا ده بي. هتد. فتواكاني «ابن حجر»
وه له كئيب «الاياعاب» دا هاتوه كه حه زره تي عومه ر (خ) ماوه يه كي زوري له سه فهر پينچوو و خه لك ي زوري
تامه زرو بوون و كاتيگ گه رايه وه بو مه دينه، به پشوازيه وه چوون و له پش هه موانيش دا منداله كاني كه لاسي
قورئان پي گه يشتن و نه و يش له پاداشي نه وه دا برياري دا: كه لاسي قورئان له نيوه روژي روژي پينجه ممورا هه تا
روژي شه ممو ته حليل بكري و دو عاي كرد له و كه سه ي نه و ياسايه تيگ بدات.

«بغية المسترشدين» ل ۸۳ باسي سونه ته كاني هه يني.

۲- له ده وراني سوخته يي من دا شيو كردن بو موسه عيد له زور شوينان وه ك نهركي پيويستي سه رشاني
سوخته چاوي لئده كرا.

ده گه‌ل خویان ده گئرا و ئیشی خویان بی نه‌نجام ده‌دا. جا مه‌گه‌ر پینه و په‌رویه‌کی واکه
سه‌ریان لیده‌رنه‌چوبا که نه‌مه‌یان - نه‌گه‌ر ده‌ستیان وه مالی خویان رانه‌گه‌یا - ده‌سپارده
مجیور یان ئافره‌تیکێ دیکه‌ی خیرخوازی ئاوه‌دانی.

فهقئیه‌کان شیو ده‌که‌ن «حه‌مامیانی بوکان»

٢- خویندنه‌وه‌ی «القصيدة البردية»:

به‌م‌شیوه‌ که دوا به‌ دواي ته‌واوبوونی جه‌می شیوان و نویژی جه‌ماعه‌تی خه‌وتنان،
فهقئیه‌کان خه‌رده‌بنه‌وه‌ سه‌ریه‌ک و که‌سیک یان دوو که‌س له‌وان که ده‌نگیان خوش بی
شیره‌کانی قه‌سیده ده‌خویننه‌وه‌ و ئه‌وانی دیش تیکراو یه‌که‌ده‌نگ به‌ سه‌ربه‌ندی «مولای
صل» له‌به‌ریان ده‌گێرنه‌وه‌ و به‌مشیه‌ یه‌ک - دوو به‌ند ده‌خویندرینه‌وه‌؛ پاشان به‌ خویندنی
دوعایه‌ک کو‌تایی پی‌دیت.^(١) له‌ خویندنه‌وه‌ی قه‌سیده‌دا ماموستای گه‌وره‌ش

١ - قه‌سیده‌ سنی پارچه‌ هوناره‌ی ئیمام «محمدالبوصری» یه‌یه‌کیان به‌ ناوی «بردة المديح» یان «القصيدة
البردية» یه‌که‌ ده‌به‌نده‌ و به‌ریز باس ده‌که‌ن له‌ ١- غه‌زهل و سکالای ئه‌وینداری ٢- پرینگاندنه‌وه‌ له‌ ئاره‌زووی
نه‌وس. ٣- په‌سنی پیغه‌مبه‌ر «د». ٤- له‌دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر «د». ٥- کشگیره‌کانی پیغه‌مبه‌ر «د» (معجزات النبی).
◀

جاري واهيه خوى تهنيا، يان ده گهل چهن د کس له نه هلي مزگهوت که له گه ليا دين بو حوجره، به شداري ده کهن و فقهيه کانش به چايي يان به شه وچه له په زيرايي يان لي ده کهن.

۳- به کتيب دا چوونه وه:

فقهيه ک که له روژه کاني دهرس خويندن دا، له کاري دهرس و ده ور، پاش که وتبي، يان هر زور به هو ل و ته قالا بي و بيهو ي زياتر خهريک بي له کاته کاني پشودانيس که لک وهرده گري و به کتيب اندا ده چيته وه و تاوده داته کتيب و دهرس و ده ورکړنه وه.

۴- جزوبه ند و شيرازه کړني کتيب «صحافي»:

وه ک باسمان کړد زه ماني پشو، کتيب و چاپه ماني له وپه پري که مي دا بووه، هر بويه فقهيه کان ناچار بوون پاريزگاري به کي زور له کتيب کانين بکه و کونه کتيبان به پښه و په پړو، قه يار بکه نه وه. جا به کيک له ريگه کاني پاريزگاري برتي بووه له جزوبه ند و شيرازه کړد. که جزوبه ند برتي به له به به که وه درووني پاژ «جزء» ه کاني کتيب به هو ي گشته ک و سيرمه و شتي واوه. هه روه ها شيرازه ش نه وه به که پاش نه وه ي کتيب که جزوبه ند کړا نه م سهر و نه و سهر ي بڼه که ي به داويکي جواني وه ک ناوړيشم يان مهرگه بچندرئ که نه و کاره سهره پای قايم بووني کتيب که و پيشگيري کړد له، له به ريک

۶- گه وره يي و په سني قورثاني پيروز. ۷- شه وره وي پښه مبر (الاسراء). ۸- شه ري چه کداري پښه مبر «د» (الجهاد). ۹- ده سته ودامين بوون به پښه مبر «د» (التوسل بالنبي ص). ۱۰- پارانه وه. له م پارچه يان خوي له ناخره مين شيعر دا فرموويه تي سه د و شيت شيعره به لام ثم چاپانه ي که ثيستا به ده سته ون به بزار ته ده که نه سه د و شيت و هوت شيعر. دووه ميان «القصيدة المضريه» به و جل و به ک شيعره و ناوهر و که که شي سلاوت دانه له سه ر پښه مبر و پارانه وه به.

سپهه ميشيان «القصيدة المحمدية» به که شانزه شيعره و له مه حتي پښه مبر دايه «د».

ثم سني قه سيده به له زوري به بونه و شاهه نگه کانداه کي مه ولودي و نيولني مندال و جه زني کوري ثي اجازه وهرگرتن و... دا پاش قورثاني پيروز به شيوه ي سهره وه ده خو ندر يته وه.

هه‌لوه‌شانی ده‌بێته هۆی جوانی و په‌سندیشی.

ریڭایه‌کی دیکه‌ی پارێزگاری‌کردن له‌کتیبه‌ی ئه‌وه‌بووه‌که‌کتیبه‌ی دراو و په‌رپووت و له‌به‌ریه‌که‌هه‌لوه‌شاویان به‌هۆی نوسه‌که‌«چه‌سپ» و سریش و ئه‌وانه‌چاک‌کردوته‌وه‌.
کارێکی تری که‌له‌سه‌رکتیبه‌کان کراوه‌بێجگه‌له‌نووسینه‌وه‌و خوش‌کردنیان که‌له‌پیشه‌وه‌باس‌کرا‌بریتی‌یه‌له‌ره‌نگ‌کردنی کتیبه‌ی په‌رسپی به‌ره‌نگی زه‌رد و قاوه‌یی، به‌که‌لک و هه‌رگرتن له‌زه‌رده‌چیوه‌و شتی‌وا.

هۆی ئه‌و‌کاره‌ش ئه‌وه‌یه‌که‌به‌بروا و ئه‌زموونی فه‌قیه‌کان روانین به‌سه‌رکتیبه‌ی په‌رسپی‌دا زیانی هه‌یه‌بو‌چاوان و ماندویان ده‌کات، به‌پێچه‌وانه‌ی ره‌نگی قاوه‌یی یان زه‌رد. که‌ره‌نگه‌ئو‌مه‌سه‌له‌بگه‌رێته‌وه‌سه‌رکه‌می و زۆری نووری په‌ره‌کان به‌هۆی بوون و نه‌بوونی ئه‌و‌ره‌نگانه‌وه‌.

نامرازی مه‌نگه‌نه

دوا‌قسه‌ی پێویست له‌و‌باسه‌دا ئه‌وه‌یه‌که‌بو‌به‌شی زۆری شیوه‌کانی کتیبه‌چاک‌کردن له‌نامرازی مه‌نگه‌نه‌که‌لک‌وه‌رده‌گیرئ، که‌مه‌نگه‌نه‌گیره‌یه‌که‌پێک‌هاتوه‌له‌دوو ته‌خته‌داری قایم و دوو‌پێچ و مۆره‌، که‌له‌کاتی کارپێکردن‌دا‌کتیبه‌که‌ده‌خه‌ریته‌ناو‌هه‌ردوو ته‌خته‌که‌و به‌هۆی پێچ و مۆره‌که‌وه‌ته‌خته‌کان به‌یه‌که‌وه‌ده‌گوشرین و به‌مشێوه‌کتیبه‌که‌تون‌د و راست راده‌گیرئ بو‌کار له‌سه‌رکردن و ئیشک‌بوونه‌وه‌و ئه‌وانه‌.

نامرازه کانی کتیب چا کردن

۵- سه فهر کردن و دیده نی:

بو پیشگیری کردن له فهورانی دهرس، ههر سه فهر و دیده نی و وه ده رکه و تنیک هه بی
بو کاته کانی پشودان هه لده گیری.

۶- شه ره پرسیار:

شه ره پرسیار نه وه یه که دوو کهس یان دوو تا قم له فه قییه کان بو پرسیار کردن ده
به ریه ک راده چن و له هه موو بابه تنیکی خویندراو پرسیاران لیک ده کهن تالایه کیان لایه کی
ده به زینی یان وه ره ز ده بن.
نه و کاره که زیاتر له شه و روژی پشودان دا نه نجام ده دری قازانجی زوره و
ده توانین بلین جینی تا قی کردنه وه «امتحان» ی ره سمی ده گریته وه و فه قییه کان هان ده دات
بو هه ول و تیکوشانی زیاتر و پترملدانه خویندن.

وهکی باس ده کهن شه په پرسیار له رابردوو دا زۆرتر بووه و تنها هه فهقن ی حوجره یه ک خوبه خو ئه نجامیان نه داوه، به لکوه له شهوانی پشوودان دا به میوانی چوون بۆ لای یه کتر و ویرای سهردان و دیدهنی کردن بارنامه ی شه په پرسیاریشیان هیناوه ته گوڤرئ و له راست یه کرا هاتوون.

دهسته فهقیه ک، ویسبیتیان بچن بۆ شه په پرسیار ده گهل فهقن ی حوجره یینکی تر هه ئاوا به ساده و ساکاری و بی خو ته یارکردن ملیان پیوه نه ناوه، به لکوه وه ک دهسته یینکی نیزامی که ده چن بۆ شه په ده گهل دوژمن خویمان ساز و ئاماده کردووه. به مشیوه که له ناو کتیبه کان گه، اون و چ مه سه له و به ست و مه به ستیک سهخت و چه توونه دوزیویانه ته وه پرسیار و وه لامه کانیان له سه ر ئاماده کردووه و ئه مجار به سازی به ره و شه رگه که و توونه ری.

کاتیك قۆله فهقیه ک میوان بووبن له پینشا پرسیارکردن مافی وان بووه و فهقیه کانی خانه خوی وه ک ریزلیگر تنیک هه تا ئه وان پرسیاریان نه کردوه بشیان زانیبیت بۆ شه ری پرسیاران هاتوون هیچیان نه پرسپوه ته وه. جا ئه گه ر میوانه کانیش هه ر بیده نگ بووبن ئه وه دنه یان داون و پیشنیاری به رنامه ی پرسیار و وه لامانیان پی کردوون و ئه مجار به ره و پرووی یه ک ویستاون و شه ریان گه رم دا هیناوه و هه ردوک دهسته که لکینکی زوریان له و شه ره ئاخیر خیره وه ده ست هیناوه.

هه رچه ند له راستی دا شه په پرسیار و باس و کیشه و ده مه ده منی له سه ر شتیک ده بی به نیازی روون بوونه وه ی ئه و شته بی و بۆ ئه وه بی ئه و که سانه ی له شته که ده دوین یان ته ماشاکه ری دوانه که ن که لک وه ربگرن و ئه وه ی ده یزانن به یه کتری بلین. به لام به داخه وه وه کی باس ده که ن زۆر وا هه بووه شه په پرسیار به مه به ستی شکاندنی لایه نی رووبه روو و بۆ خو هه لکیشان و نیشاندانی راده ی زانیاری خو بووه.

وه ک ده گیر نه وه شه په پرسپاری زهمانی زوو زۆر جاران سه ری کیشاوه ته سه ر شه په کوته ک و دوژمنایه تی یه کی زل، له ناودا پهیدا بووه و مه ترسی یه کی زۆر که و توته ئاراوه و هیمنایه تی و ئاسایشی حوجره جیی خوی داوه به ترس و نائه مینی. چونکی له وه ها کاتیك فهقیکان خویمان به چه کی سارد و گه رم ته یارکردووه و هه ر نه بی بیور و

ته وراس و که چه خه نه جهریان له لای خو یان دا ناوه!!!

فه قنیه کان خه ریکی شه ره پرسیارن

جاری وا هه بووه دوو قۆله فه قنیه که له جومعانه ی دهره وه گه راون، تیکه هله نگوتون و ده ستیان کردوه به شه ره پرسیار و له ناو خوشیاندا مهرجیان به ستوه که هه ر لایه کیان به زین ئه و که ل و په له ی له جومعانه خریان کردۆته وه خری بدهن به لایه که ی تر و به شکاوی و تالانکراوی به ره و حوجره ی چاوه پروانی روڻ و قهند و چایی ره وان ببنه وه و ده فروتوره که کانی جومعانه به به تالی به سینگه کانی دیواری خینچ و خواری حوجره دا هه لواسنه وه.

شه ره پرسیار ئیستاش هه ر باوه و که لکی لی وه رده گیریت به لام وه ک سه رده می زوو، زورنییه و خوشبه ختانه به زوریش به مه به سستی فیربوون و فیرکردن ئه انجام ده گری نه وه ک به ئامانجیکی تر.

هه لبه ت ئیستاش تاق و لۆقه فه قنیه ی وا هه یه به مه به ستیکی ناره وا و نامروڤانه پرسیاران ده کات. به لام وانیه سه ر بکیشینه جهنگ و لیکدان. هه رچه ند دل ئیشاوی و لیکدا برانی لیپه یدا ده بیت و قه تیش بو دوران و بردنه وه، مال و شتی وا به مهرج ناگیردریت

وهک زه مانى پيشوو ئه و کاره کراوه.

۷- شه ره شيعر:

شه ره شيعر يش يه کيکه له وکى به رکييانه ي له کاتى پشوو دان له به ينى دوو نه فه ر، يان دوو دهسته فه قى دا به پيوه چووه و ئيستاش که مکهم وه به رچاوه ده که ویت.

شه ره شيعر به مشيوه بووه که دوو کهس يان دوو تاقمه فه قى له به رانبه ر يه کدا دانيشتون و لایه کيان گوتويه تى «قل هو الرقيق» نه ویتريشيان کوتويه تى: «وبه التوفيق» نه مجار پيوست بوز: لایه نه که ی تر شيعر يک بينيته وه؛ پیتی هه وه لى وه ک پیتی ئاخیری رسته ی «وبه التوفيق» قاف بیت؛ بو نمونه وه ک نه و شيعره فارسی یه:

«قلم گفتا که من شاه جهانم قلمزن را به دولت می رسانم»

نه مجار نه وى دى شيعر يکى هينا وه ته وه که وه ک نه م شيعره پیتی ئاخیری ميمه پیتی هه وه لى ميم بووه و هه ر به م شيوه دريژه دراوه هه تا لایه کيان لایه که ی دى بو ر داوه، واته به زاندوو یه تى.

جو ر يکى دیکه ی شه ره شيعر نه وه یه که لایه ن يکى جهنگ شيعر يک له لایه نه که ی تر داواده کات که تايه تمه نديه کى بیت و ئیتر له م شيوه دا پیتی ئاخیری شيعر، جو رى شيعری داواکرا و تاعین ناکات. بو نمونه لایه ن يک ده لیت:

«قل النون قل النون قل النون برايم بگو شعرهای دوازده نون»

به و پيه ده بى ته ره ف شيعر يکى بو بينيته وه، دوازده نونى تیدا هه بیت وه کى نه م تاکه شيعره ی شيخ سه عدى شیرازی:

«آن نه من باشم که روز جنگ بينی پشت من»

آن منم کاندرمىان خاک و خون بينی سرى»

يان نه وه تا به شيعر داواى هينا نه وه ی شيعر يکى ليک کرده که له کاتى کوتنى دا ليوان ليک نه دات بو نمونه کوتويه تى:

«منم منم ملا محمد گزنى شعری برايم بگو که لب به لب نزنى»

نه ویش بو وه ی نه دو رى ده بوو شيعر يکى وای بو بينيته وه که پيتيکى وای تیدا

نه‌بیٔ بو گوتنی پٚویستی به لیکدانی لیوان بیٔت وه‌ک:

«چون این دو شوند ز تو خرسند خرسند شود ز تو خداوند»

یان وه‌ک نه‌و شیعره‌ی که ده‌لی:

«هر طفلی قدر وقت خود دانست دانستن قدر وقت خود توانست»

یان له شه‌ره‌شیعردا داوای شیعریک کراوه که له‌و سهر له‌و سهران رابخویندریته‌وه

جا یان هه‌ردوک له‌تکی شیعره که وان وه‌ک:

شو همره بلبل بلب هر مهوش شکر بترازوی وزارت برکش

یان به هه‌رتک له‌ته‌کانی سه‌راوبن ده‌کری وه‌ک:

مودته‌تدوم لکل هول و هل کل مودته‌تدوم

یان نه‌وه‌ته داوای شیعریکی بی‌نوخته کراوه و زور جو‌ری دیش.

هه‌لبه‌ت دوو لایه‌نی شه‌ره‌شیعر جاری‌واه‌یه مه‌رج داده‌نین که هه‌ر به زمانیک

شیعر بلین واش‌ه‌یه نه‌و مه‌رجه‌وه به‌رچاوناگرن و نازادن به هه‌ر زمانیک چ کوردی، چ

فارسی، چ عه‌ره‌بی و چ تازه‌ری شیعر بیننه‌وه نه‌وه‌نده هه‌یه، مه‌رجه هه‌ر شیعره، که‌ره‌تیک

بگوتری و ئیتر له‌یه‌ک شه‌ره‌شیعردا هه‌ق‌نییه شیعریک دوپات بکریته‌وه.

فه‌ق‌نییه‌کان خه‌ریکی شه‌ره‌شیعرن

٨- گهڤه لاوژه:

گهڤه لاوژه- که بریتی به له گوتنی گۆرانی له لایه ن دانشتووانی کوریکه وه به نۆبه -
 زه مانێ زوو له کاته کانی پشوو دان دا نه انجام دراوه. به مشیوه که فهقیه کانی حوجره به
 سوخته و موسته عیده وه به ریز دانشتوون و پشکیان هاویشتووه و هه رکامیان تی که وتبی
 گهڤه لاوژه، له ورا دامه زراوه و هه رکهس به ناچاری له نۆبه ی خوی دا شتیکی گوتوه. جاله
 گۆرانی رابگره تا خویندنه وه ی شیعریک به دهنگ یان گیرانه وه ی قسه به کی خوش. ده نا
 که سینک به یه کیک له م شتانه نۆبه ی خوی به سه رنه بردبی زۆری یان لی کردووه که ده گهل
 گهسکی زۆره وانی بگری یان قمیک ئاو بجوی یان کاریکی دیکه ی سه یر نه انجام بدات و
 به مشیوه زۆری پی پیکه نیون و پیانه وه گوزه رانده.

ئه گه ر له کاتی گهڤه لاوژه دا که سینک میوانی فهقیان بویت یان مامۆستای گه و ره
 ئاماده ی ئه و کاته بویت ئه وانیش هه ر وه به رهاتون و هه لئاویراون، به لام ئه گه ر
 تیش که وتبی سزانه دراون.

هه لبه ت به خوشی یه وه ئیستا که گهڤه لاوژه نه ماوه و جی ی خوی داوه به شتی
 دیکه ی به که لک.

٩- یاری و گه مه:

له کاته کانی پشوو دان دا بیجگه له و شته باسکراوانه بریک یاری هه ن که فهقیه کان
 ده یانکه ن و وا هه یه مامۆستای گه و ره ش به شداری یان تیدا ده کات وه ک توپینه، جو غزین،
 گورزی کویری، یان ره مه زان و شه عبان، کیله شکینه، هه مزه ل، مس فروشی، قه سابی،
 سو فی و حاجی، لۆتی و مه یمون، گه نم گه نمین و قه لفرو ئه م جو ره یاری یانه.

پیویسته بلین که ئه م کایه و گه مانه ته نها تایبه تی کاته کانی پشوو دان نین به لکوو له
 ئاههنگی ئیجازه وه رگرتن و زه ماوه ندی فهقئ و ئه وانه ش دا که لکیان لی وه رگیراوه.

به خوشی یه وه ده توانم بلیم که یاری و کایه کردن له بۆنه و مه راسیمه کانداهه ر هه تا
 به ر له هاتنی شو رشی ئیران باو بوون و ئیتر له و کاته را ورده ورده وه لانران و ئیستا که،

فەقىيە كان كاتى ئاھەنگە كانى خويان بەوانەوہ ناگرن ولە جياتى يارى كردن كات بە باس و ليكۆلینەوہى زانستى بەسەردەبرى و وتارى جوراوجور پيشكەش دەكرى.

داوہتى فەقيان:

لە نيو فەقىيە كاندا بە زورى دوو جورە ھەلپەركى و گوہەند وەبەرچا و دەكەويت كە لە ئاھەنگ و رى و رەسمى ئىجازەوہەرگرتن يان زەماوہەندى فەقياندا بەريوہ دەچيت جورى يەكەميان بە روينە^(۱) بە ناوبانگە و سەربەندى گورانى يەكەشى ئەو تاكە شيعرەى «ھەى ئاغا لەر ديوانە لەرشەمع يا نر پەروانە لەر» كە بە زمانى ئازەرى يە و ليكدانەوہى ماناكەشى دەخەمە ئەستوى ئەو خوينەرانەى زمانى ئازەرى دەزانن چونكى سەردەرىي لى دەرناكەم.

ئەم جورە ديلانە^(۲) بەم شيوەيە كە فەقىيە كان بە ريز قامكە تيتەيان دەبەريەك ھەلدین و لاقى راستەيان لە دوايە و پاژنە پىنى چەپەشيان لە پيشەوہ لە سەرزەوى دەچەقینن و ئەمجار لاقى راستە دیننە پيشەوہ و خوى دەدەنە سەرى و پاشان لاقى چەپە، ئەما بەرلەوہى بە تەواوى خوى بدەنە سەرى بەو ئەندازەى ھاتوونە پيشى دەچنەوہ دواوہ ھەتا دەكەونەوہ سەر حال و چۆنيەتى ھەوہلى، ئەمجار دووبارە ئەو كارە دەكەنەوہ و وىراى ئەم چوونە پيش و ھاتنەوہ دوايەش دەگەل ھەرچولانيك ھەلبەزىك دەكەن و وردەوردەش بەلاى دەستى راست دا دەسورپين و دوو كەسى دەنگ خوشيش لە سەركيش «وزن» ي سەربەندى «ھەى ئاغا لەر ديوانە لەر...» گورانى دەلين و بۆ يەكترى دەستينەوہ.

۱ - ئەم جورە ھەلپەركى تاييەتى فەقيان نيە بەلكە داوہتى كى كوردى يە.

۲ - ديلان: ھەلپەركى داوہت. (ھەنبانە)

دیلائی «پیدا، پیدا» ی فهقیان له یه کیک له دینه کانی سوئسینیانی سهردهشت

جوری دووه میشیان «پیدا پیدا» ی پنده گوتی که نهو نیوه ده رهاتووه له سه ره بندی گۆرانی نهو دیلانه که ده لی:

«هه ی پیدا پیدا ته مووره پیدا یا خوا نه باری یارم له ری دا»^(١)

شیوه ی داگیر ساندن و گیرانی شای پدا پنداش ئاوايه که فهقیه کان به بی ده ست و په نجه تیک گرتن له حالیک دا که هه رتک ده ستیان ده بهر که له که یان ده نین به ماوه ی یه ک هه تا دوو هه نگاوان له یه کتر دوور ریز ده بن و ده ست ده که ن به روشتن به لای راست دا؛ به م شیوه که له به ره وه بی راستیان ده به نه پیش و پاشان لاقی چه پ و جارینکی دیش لاقی راست و نه مجار لاقی چه پ هه لدینه وه و ده گه ل نه وه ی دا که توژیک به لای چه پ و ژووری شای یه که دا ده سووړین، بریک به توندی لاق له زهوی ده ده ن و ویرای نه وکاره ش

١ پیدا پیدا: به شوین یه کدا: (هه نه به نه بۆرینه).

چه پله يه ک ليده دهن و دوايه ده ست ده خه نه وه بهر که له که يان و پاش نه وه ي که بر يکى ديش هر به و لايه دا سوران لاقى چه بيان ده به نه وه دوايه و نه مجار لاقى راستيان له زه وي ده دهن و ده گهل نه و لاق له زه وي دانه ش چه پله يه ک ليده ده نه وه.

وينه يه کى ترى «پيدا، پيدا» ي فه قتيان له ناههنگى ئيجازه دا

له و جوړه گو به نده ش دا دوو که سى ده نگ خوش له سهر کيش و هه وای سهر به ندى «هه ي پيدا پيدا...» گورانى ده لين و له بهر يه کترى ده گير نه وه.

دوباره ده لين به خوشى يه وه داوه تى فه قتيان به هه مو و جوړه کانى يه وه وه کوو گه به لاوړه باوى نه ماوه و يه کجارى وه لانراوه و فه قتيه کان له و جوړه کوړ و کو بوونه وانه دا وه ختى خويان به هه لپه رکى و شتى بى که لکه وه نابه نه سهرى و به زورى خه ريکى وت و ويژ و باس له سهر ياسا کانى ئيسلامن و قسه له دهرس و ده ور و مه سه له کو مه لايه تى يه کان ده که ن و به نوره له باره ي مه به سته گلى جوړا و جوړه وه و تارده دهن، يان نه وه تا شانو گه لى خوش و سهرنج راکيش پيشکه شى دانىشتوان و به شداران ده که ن و به هوى ئاراسته کردنى نه و شانويانه وه هه نديک لايه ن و بابته تى دىنى روون ده که نه وه و ديارده ناحه زه

کۆمه لایه تی به کان ده کوتن و ترویان ده کهن.

وینه به کی «پیدا، پیدا» به به شداری ماموستا کان

جل و بهرگی فهقیان

به رگ و پوشاکینک که تایه تی مه لا و فهقیانه و خه لکی تر که لکی لی وه رنا گریت بریتی به له: میزه ری سپی، که وای شوره، سه لته، جبه و عه با.

ناشکرایه که شکل و شیوه ی ئه و سپالانه تایه تی عاره بانه و هاوری ده گه ل خویندن و خوینده واری فهقیه تی به میرات گیراوه و ورده ورده ره سمیه تی په یدا کردوه و بوته لیباسی تایه تی مه لا و فهقیی کورده واری و غه یری ئه ویش. ئه وه نده هه به ئه و به رگه له شیوه ی برین و درون داگورانی به سهر داهاتوو و هه موو تایه تمه ندی «ویژگی» به کی پیشوی پئوه نه ماوه. به تایه ت میزه ر که هه ر هنگی له ده ست نه داوه ده نا به برین و هه لبه ستن و هه لپنجان و له سهر نان به ته وای چوته سهر بیچم «شکل» ی پینچی کوردی.

ئینستا فهقیه کان هه تا ئیجازه ی مه لایه تی وه رده گرن که م واهه به بیجگه له میزه ر له و

پوشاکه تاييه تى به که لک وهر بگرن. له سهر نانی میزه ری سپیش زوره و به لام به مه لهند و ناوچه جياوازی هه یه. بۆ نموونه له ناوچه کانی لاجان و شنۆدا زوره و له ههریمه کانی بانه و سه قز و سنه دا به که می ده بیندریت و له مه لهندی سهردهشت و سابلاغدا میزه ری سپی و ناغابانوش هه یه به لام له و دوایی یانه دا ناغابانو زورتر بووه.

دهسته فه قینه کی سهردهشتی (سالی ۱۳۵۵) «حوجره ی خانه قای سهردهشت»

قۆلیک فه قینی سهردهشت و دهوور و بهری (سالی ۱۳۷۹) چهوشه ی مزگه وتی نیزه رو

تییڤنک فهقنی سابلاغی، نهغه دهیی، شنوویی و پیرانشاری

بۆلینک فهقنی پیرانشاری له حوچرهی پهسوی

دەستە فەقینە کی بانەیی

پولیک فەقینی ئۆستانی کوردستان

حوجره و رهوشتی بهرز:

حوجره کانی کوردستان ههروه کوومه کووی زانیاری و خزمهت به خه لک و رینمایی گه لی کوردی مسولمان بوون، هه ر ئاواش کانگای خووخدهی باش و نوینگهی رهوشتی بهرزبوون. ئه مهش ده گه پێته وه سه ر دوو هووی سه ره کی که یه که میان بریتی یه له مادده دهرسی یه کان و ناوه پوکی کتیبه کان: شیکراوهی ئه م مه بهسته ئه وه یه که وه ک ده زانین له حوجره کان دا ده رسی خواناسی و دینداری و خووخدهی ئیسلامی ده بی بخویندریت و هه ر فه قیه ک تی بگه یه ندریت که ده بی سپه یروژی نوینه ریکی ئاین و نموونه یه کی بهرچاوی مروئی ریزان و ریین بیت هه تا ویرای زمان و وتار به کرده وه و ره فتاریش بیته دیلمانجیکی راست و ره وان. جا بویه فه قی، تیده کووشی هه ر له سه ره تاوه بئجگه له باوه ر و بیروبوچوونی ئیسلامی، کرده وه و ئاکار و خووخده و ره فتاری ئیسلامی یانهش له خووی دا جی بکات. که ئاشکرایه مه بهست له خویندنه که شی هه ر ئه وه یه و هه ر بو ئه وهش کاری له سه ر ده کریت. هووی دووه مهش ئه وه یه چونکی له زوربهی حوجره کاندایه رادهی دانیشته وانه له ده - ده وازده که سان زیاتر نابی و زور جار له بهر هه ندیک هه ل و مه رج راده یان له دوو - سی نه فه ر ناچیته سه ر، زه وت کردن و پهروه رینیان هاسانتره و خراپ و خراپه یان زوو به چاو ده نگیوتری و چاری ده کری.

جا بویه له ناوه ندی حوجره دا هه ل و مه رجیک پێک دیت که هه رکه س ماوه ی مانگیک - دوو مانگان تییدا بمینیته وه، له باری که سایه تی ئه خلاقی و ریزگرتن و هه ستان و دانیشتن و بزوتنه وه و دوان ده گه ل ماموستا و هه وال و خزم و بیگانه و ههروه ها له سه روروو و چوئیه تی جل و بهرگ و ته نانهت له شیوه ی بهر یگادا رویشتنیش دا، گوپرانکاری به کی وای به سه ردا دیت که ئه گه ر له دنیای فه قیه تیش بچیته ده ری به که میک مانه وه و دوان ده گه لی بو ت روون ده بیته وه که ماوه یه ک فه قیه تی هه ر کرده و له کهش و هه وای حوجره دا ماوه ته وه.

هه ل بهت ره وشته ئه خلاقی یه کان گه لیکن بو نموونه: لی بوردن، ریزگرتن، دلوفانی، دلاوایی، هیمنی، خوراگری، زمانپاکی، داوین پاکی، وه فاداری، راستبیزی، به خودانه

شکاندنه‌وه، شهرم‌کردن، چاو‌پو‌شی، رق‌خواردنه‌وه، توره‌نه‌بوون، خو به‌که‌م‌گرتن، سپاس‌ده‌ربرین، داد‌په‌روه‌ری، ئیره‌یی‌نه‌بردن، ئە‌م‌ینداری و پی‌زانی و ئە‌مه‌گناسی و... و ده‌بی‌هه‌ر مسولمانیک به‌پی‌توانا‌هه‌ول‌بدا ئە‌مانه‌ده‌خوی‌دا بی‌نیته‌جی. به‌لام‌بابای فه‌قی به‌تیروانین له‌ئە‌رک و ئیشه‌که‌ی چاو‌ه‌روانی زیاتری لی‌ده‌کریته؛ که‌خو‌شبه‌ختانه‌فه‌قییه‌کان له‌و مه‌یدانه‌دا به‌سوارچاک‌ده‌رچون و ئە‌گه‌ر هه‌ندی‌ک ده‌غە‌ل و سه‌رکو‌ته‌لیان لی‌وه‌لانیین هه‌میشه‌جی متمانه‌ی خە‌لک بوون و ته‌نانه‌ت به‌مه‌لاییکه‌ی سه‌ر ئە‌رز نیویان براوه‌.

زۆر که‌بانوو که‌زانیویانه‌له‌کاتی راته‌کردن‌دا له‌مال‌نابن‌کیله‌ی ده‌رگایان له‌لای فه‌قیان داناه‌و تاکو بو‌خویان له‌کاتی پی‌وست‌دا بچن ده‌رگا‌هه‌لگرن و نان و پی‌خور بینن بو‌حو‌جره‌!!

ئە‌وه‌له‌کاتیک‌دا که‌وه‌ک له‌توئی پی‌نجه‌م‌دا باس‌کرایه‌کی‌ک له‌و مه‌به‌سته‌پی‌ویست و گرینگانه‌ی که‌ده‌بی‌ده‌رس و کتییی سه‌ره‌خوی تیدا بخویندری و به‌لام‌له‌مشیه‌خویندنی ئیستای ولاتی ئیمه‌دا وه‌به‌رچاو ناگیری ده‌رسی ئە‌خلاق یان «علم‌التصوف»ه. ئە‌و ده‌رسه‌نه‌ک هه‌ر ده‌بی له‌به‌رنامه‌ده‌رسی‌یه‌کاندا جی‌ی بو‌وه‌کری و به‌ته‌سه‌لی بخویندری؛ به‌لکو‌و ده‌بی هه‌ر له‌سه‌ره‌تای خویندنه‌وه‌ئیشی پی‌بکری و هه‌ول‌بدری هه‌ر فه‌قییه‌ک له‌خوی‌دا جی‌کا و له‌ژیانی‌دا بی‌چه‌سپینی.

ره‌واندنه‌وه‌ی ته‌میک

له‌وانه‌یه‌هه‌رکه‌سیک ئە‌م کتیه‌ی له‌سه‌ره‌تاوه‌تا ئیره‌خویندبته‌وه، پرسیار بکا و وه‌ک ره‌خه‌گریک بلیت: جانه‌گه‌ر حو‌جره‌که‌ش و هه‌وایه‌کی‌ئاوای هه‌یه‌و فه‌قییه‌کان ئاوا ره‌وشت به‌رز باردین ئە‌دی ئە‌و زیف و سه‌مه‌چی‌یه‌که‌له‌سوخته‌کان کراوه‌و ته‌نانه‌ت زۆر مافی ره‌وایان لی‌زه‌وت کراوه‌؟

له‌وه‌لام‌دا ده‌لین: ئە‌و ره‌خه‌له‌جیی خوی‌دا هینراوه‌ته‌گۆری و ئیشه‌که‌مه‌حکوم کراوه، لی‌ره‌ش‌دا پی‌وه‌ده‌نیین و ده‌لین: ئە‌و سه‌رده‌مه‌ی ئە‌و ئاکاره‌ناله‌باره‌هه‌بووه‌هه‌ندی‌ک موسته‌عید نه‌بی که‌س به‌ره‌وای نه‌زانیوه‌و نه‌یکردوه؛ ئە‌وانه‌ش که‌هه‌لگری ئە‌و ره‌فتاره

دوور له دادپهروهه بیه بوون یان که سانیک بوون که نه یانتوانیوه خووخدهی نیو حوجره ههلبگرن و لئی به هره مهه نند بین و ئیتر کومه لیککی ئاوا زوړیش وه ک هه موو کومه لیککی دیکه ی ئینسانی نابار و کویره ی هه رده بی؛ یان ئه وه تا که سانیک بوون که له راستی دا به هه له دا چوون و به رای خوشیان دلسوزانه جولآونه وه و پیاوانبووه ئه گهر زوړ روو بده نه سوخته و بیلن به ئازادی یه کی ته واوه وه بژیت و هه رچونیک پی ی خوش بی دانیشی و بنوی و پروا و بخوا و... ئیتر ترسیکی له ماموستاکانی نه بی، چا وورووی ده بیته وه به باشی ده رس ناخوینی و ته مه ل و نه زان و بیکاره باردیت.

یه کسانى له سهر سفره

به ره له وه ی باسی یه کسانى سهر سفره بکه ی با جارى بزانی سهره ی فهقیان چی له سهر ده بی؟

فهقئ ئه گهر راته ی بکه ن له هه موو جوړه چیشتیکیان بو دی؛ جا له ماست و په نیر و هیلکاو مزرۆکه و له پاو و په تاته و ته ماته و تیسوی ئاو و ترخینه و ماشینه وه بگه هه تا گوشتاو و پلاو و قاورمه.

جی ی خو به تی بلین راته کردن ته نیا دوو تایه تمه ندى باشی هه یه:

یه کیان ئه وه: که فهقئ به چیشت لینانه وه ماندوو نابن و وه ختیان ناگیرى، یه کیشیان ئه مه که پینخوره کانیا ن هه مه ره نگ «متنوع». هه لبه ت جارى واش هه یه یه کدو گه په کان راوده کهن واش تیره خوړی خو یا ن بو نایه و ناچارن به نانی ویشک و چای شیرین یان به نان و دو، ئه گهر هه بی قیاتى بکه ن.^(۱)

۱- له به هاری سالی ۵۴ ی کۆچی هه تاوی دا له دینه ک به ناوی قولنجی ده رسم ده خویند. ئه و دینه یه کیك له شاره دینه کانی سهر به ورمی یه که له سهر جاده ی ورمی بو سه لماس هه لکه وتوو، ئه و کاتی ۵۰۰ مال ده بوو، دوو مزگه وتی تیدابوو، خه لکه که شی تاق و لوقیک نه بی، ئازهری و هه نه فی مه زه ب بوون و ده گه ل فهقیانیش زوړ باش بوون.

کاتیک ده چوین بو راته هه وه ل مال که ده چوین لیان ده پرسین که چه ند که سین و ئیتر هه رچه ند که س باین نان و پینخوری ته واوی ئه و جه مه یان ده دانی و مالی دی نه ده چوین.

فەقیە کان و سفرە ی سادە

فەقی ئەگەر مانگانە یان ھەبێ یان شتیکیان دەستکەوی و بوخویان لێی بنێن بە نۆبە شیوکەری «ناشپەزی» دەکەن و چێ خوا، دای سفرە ی پێ دەپەنگێن.

لەو شوێنانە ی کە نیو پڕویان راتبە ناکری یان راتبە بەشی تیربوون ناکات فەقی بو پەیدا کردنی بژیو دەچنە سەر مووچە و لای ئازەلدارە کان و داوای سەوزی و تەپە کار و سپیایی دەکەن و بوخویان کەلکی لێ وەر دەگرن.

بازە مایێک ھەرکە شینا ورد و شتیان پێ گەیی فەقیە کان ئیزن دەدەن کە بە بێ پرسی خاوەنە کان بچنە ناو مەزرا و بە پێی پێویست شت پێننەو.

فەقی ی ھەر شوێنیک بە بێ بونە «مناسبت» و بە بۆنە گەلی جۆراو جۆرەو ھەوێکی ژن مارە کردن، زە ماو ھەند، مەو لوودی خوێندنەو، خانوو سازکردن، نیولینانی مندال و ئەوانە و ھەلە دی بە زۆری لە فەسلە کانی پاییز و زستان دا و لە شاریش لە چوار فەسلێ سالد دا دەگەل ماموستای دەرس بیژ، یان ھەر خویان بانگھێشتن دەکری و بەم شێوہ ریزیان

ئەگەر ھەرکە سینکیش تەنیا لە مأل باکە دەچوو بو راتبە بانگیان دەکرده ژوری و دەگەل وان نان و چایی دەخوارد و دەگەراو ھەو جەرە.

لی ده گرت.

خه لکی هه ندیک شوین، له و کاتانه دا بو بانگهیشتنی فهقیان پیشبرکی له یه کتری ده کهن و بووهی له و کاره خیره بی بهش نه بن نو به داده مه رزین و یان پیشتر نو به وهرده گرن.

بازیک له ئازهلدار و وهرزیره دینه روه ره کان له چاخی کار و کویره وهری دا فهقیان بانگهیشتن ده کهن بو سهر مووچه و ئه گهر هه بی شتیکیان بو سهرده برن، ده نا به که لانه و شتی وا په زیراییان لی ده کهن.

ئه مجار با بیینه و سهر باسی یه کسانی سهر سفره: به لی یه کیک له ره وشته بهرز و پر له داد په روه ریه کانی نیو حوجره یه کسانی یه له سهر سفره که زور به وردی و به بهرچاو ده گیریت؛ به م شیوه که ههر خوارده مه نی یه کی و ده ده ستیان بکه وی جا له نان و پیخوره و به گره هه تا میوه و هه موو جو ره خوراکیکی دیکه، ئه و نه ده ی خوا به نسیبی بکات، ویکرا ده یخون و ئیتر نه هیچیان بی بهش ده کرین و نه فه رقیان پی ده کریت. ته نانه ت له نیوان موسته عید و سوخته ش داهه رچه ند سوخته ی که مه مه ن پیویتی که متری به خوراک هه یه جیاوازی دانانری و له حوجره دا راده ی دانیشتون چه ند که س بیت به و پینه که مترین شت به ش بهش ده کری و هه رکه س به شی خوی هه لده گری، ته نانه ت به مه بهستی ئه وه ی له هه لگرتنی به شه کانیس دا ناهه قی له که س نه کری فه قیه کان بو ویدانی به شه کان له جو ریک پشک (قورعه) که «ده و» ی پی ده لین که لک وهرده گرن.

دهو

دهو، یان ده، جو ریک ژماره یه که له نیو چه ند که سان دا ده کریت به م شیوه که دوو که سیان، هه ریه که، به مه یلی خوی چه ند قامک دینه پیش و له گه ل ئه وه ش دا یه کیان ده لی: «ده وله تو» یان «ده وله من» ئه مجار قامکه کان لیک ده ده نه وه و ده ژماره ی دیشی ده خه نه سه ری و کردیه هه رچه ندیک له و که سه وه که ده وی لی کراوه فه قیه کان که به ریز و به شیوه ی ئالقه یی دانیشتون به لای راست دا ده بژیرن و له ههر که سیک ته واوبوو ئه وه ده وه که به نیوی ئه وی ده رده که وی و ده بیته مه لا (یه که م). ئه ویش به مه یلی خوی به شیک

له به‌شه‌کان هه‌لده‌بژیریت و پاشان که‌سی دوا‌ی وی به تهرتییی بژارتنه که به‌شیک هه‌لده‌گریت و ههر به‌و شیوه هه‌تا ده‌گاته سه‌ر قره و ئاخره‌مین به‌ش.

هه‌ندی‌ک ریسای دیکه‌ی سه‌ر سفره بریتی به له‌وه که فه‌قییه‌کان به ریز و به زوری له سه‌ر لاقی چه‌پ داده‌نیشن و چوکی راستیان هه‌لده‌نین. هه‌ر که‌س که وچکی خوی پییه و دوا‌ی هه‌موو پارونیکیش له پینش خوی و له سه‌ر په‌لکه نانیک دایده‌نیته‌وه و ئیتر نایخاته‌وه ناو ده‌فره‌که؛ به‌که‌م له به‌ر وه‌به‌ر چا‌و‌گر‌تنی چه‌مکی پاکی و خا‌و‌ینی و له‌ش‌سا‌غی، دوو‌ه‌م له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جاری واهه‌یه هه‌شت‌نۆده که وچک دادینه ده‌فریک‌ی، جا ئه‌گه‌ر هه‌مویان له‌و ده‌فره با‌و‌یز‌رینه‌وه چما، چ رو‌وده‌دات. (۱)

ئه‌گه‌ر پینخوری‌ک که‌م بی و هه‌مووشیان چه‌زی لی‌بکه‌ن به نۆبه پارووی لی‌ده‌ده‌ن و ئیتر هه‌ر که‌س نۆبه پارووی لی‌دا، دل‌یشی بتوقی تا نۆبه‌ی نه‌گاته‌وه سه‌ری ناتوانی ده‌ستی بو‌بینی.

ئه‌گه‌ر ژمیره‌ی فه‌قی‌یه‌کان زور بیت واهه‌یه هه‌ر له ده‌وری به‌که‌م دا پینش تی‌وه‌ر سو‌رانی ده‌ور، پینخوره‌که ده‌بری و هه‌ندی‌کیان بی‌به‌ش ده‌بن و ناچارن وه‌سه‌ر خو‌نه‌هین و رو‌بینه‌ قاپیکی دی. (۲)

داب‌ی نان‌خواردنی فه‌قییان وایه هه‌تا‌گشتیان کۆنه‌بنه‌وه که‌س هه‌قی ده‌ست‌پێ‌کردنی نییه، بو‌ده‌ست‌پێ‌کردنیش تیکرا «بسم‌الله» ی (۳) ده‌که‌ن و به تهرزیک که نه‌بیته‌ هو‌ی ناشکوری و ناهه‌قی نان ده‌خو‌ن جا ئه‌گه‌ر پینخوره‌کان زور و جورا‌و‌جو‌ربن ئه‌وا هه‌ر که‌س چی بی‌خوش‌بی لی‌ده‌خوات، بو‌تاقی‌کردنه‌وه‌شیان له پینشدا هه‌ریه‌که‌ی پارونیکیان لی‌ده‌ده‌ن، ئه‌گه‌ر پینخوری‌ش که‌م هه‌بو‌و یان هی خوشی که‌م تیدا‌بو‌و ئه‌وا، به نۆبه

۱ - مه‌ته‌له‌یه ده‌لێن: ئه‌وه‌چیه: فه‌قی نۆ، بو‌ون که‌چک ده‌یه‌کیان به پاروو خنکا!

۲ - بازه فه‌قییه‌کی قوشمه ئه‌گه‌ر پینخوری‌کی به‌که‌یفی بیت بو‌ئه‌وه‌ی به ته‌نی بی‌خوات تفی تی‌ده‌کا و ئه‌وانی تریش قیران لی‌ده‌بیته‌وه و بو‌یان ناخوری جا ئه‌گه‌ر لی‌ی بو‌ردن باشه ده‌نا ئه‌وانیش به تف تیکردن یان به هه‌ر شیوه‌یه‌کی دی لی‌ی پس ده‌که‌ن و نایه‌لن بی‌خوات و ئیتر به‌مشیه ئه‌مشیه بی‌شیوه له‌کیس هه‌موانیان ده‌چیت.

۳ - دوعای ته‌واوتر بو‌ده‌ست‌پێ‌کردنی خواردن ئه‌وه‌یه له پینش بسم‌الله‌کردن دا بگوتری «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي مَارْزَقَتَا وَقِيَا عَذَابَ النَّارِ».

لَبّی ده خۆن. (۱)

دهو، له «ساقط»

جاری واهیه شتیکی زۆر که میان ده بی که به سهر هه موان دا، دابهش ناکری و ته نیا هه ندیکیان ده توان که لکی لی وه ربگرن، وه ک قاچه مریشکیک له فڕ و جاودا یان کفته یه ک له شۆر باو کفته دا که له حاله ته دا «دهوله ساقیت» ی لی ده که ن، واته ده ویک که هه ندیکیان تییدا «ساقط» و بی بهش ده بن، به مشیوه که شته که به به شیک یان ئه گهر بریک هیند بی به چهند بهش دای ده نین و ده ی لی ده که ن و ده و به نیوی ههر که سیکه وه ده رکه وت ئه وه له ورا ده ست پی ده کری و به ریز هه ر کام به شیک هه لده گرن تا به شه کان ته و او ده بن و ئیتر به مشیوه بازیکیان ساقیت و بی بهش دینه ده ری و له باتی به شه گوشت ده بی ههر ئاوی زاریان قوت ده نه وه!!

بۆ دابهش کردنی ئیش و کاری نیو حوجرهش به سهر سوخته کاندای و ههروه ها بۆ ئه نجامدانی کاریک که پیوستی به هه موانیان نه بیت و بیانیه وی که سیک یان چهند که سی بۆ ده ستنیشان بکه ن ههر له م جوړه ده وه که لک وه رده گرن. (وه ک پیشتیش باسمان کرد)

۱ - له رابردودا ئه گهر فهقیه ک پخوری رشتی ته می کراوه، ته میانه که شی ئه وه بووه که له سهر سفره هه لیان ستاندوه و حوکمیان لی کردوه ده وریکی حوجره بدات و جا بینه وه سهر نان خواردن، له کاتیک دا که ئه وان درێژه یان به نان خواردن هه رداوه، جا ئه گه حوجره یه ک له گهره که خانوودا بووی واهه بووه فهقی تا ده وری ئه وه هه موو گهره که هه لاتوه به شی براوه یان ههر که میکی بهرما و بۆ ماوه ته وه!!

تونی هه وته م: ماوهی خویندنی فەقی

له بهر ئه وهی که له خویندنی فەقی دا به رنامه ییکی ریک و پیک نییه و نه زم و ده ستوار تیک که بو خویندنگه ره سمی به کان هه یه وه ک پۆل پۆل کردنی خویندنه که به پۆل «کلاس» ی ۱ و ۲ و... یان، دابه شکردنی به سه ر قوناغه کانی سه ره تایی، ئاماده یی و... دا، بو ئه و خویندنه دیاری نه کراوه و له ئاکامدا ویکرا و وه ک یه ک و پیکه وه ده رس خویندن و تیکرا پشوودان و ههروه ها به یه که وه ده ست کردن به کتیب و ده ست لی به سکردنی لانی که م فەقی ی حوجره به ک ناگونجیت وه هه رکه س له جییه ک و له لای ماموستایه ک و له کتیبیک که بو خوی پی خوش بیئت و له باره ی هه ر زانستیکه وه ئاره زوی لی بیئت ده خوینیئت و هه ر روژیک وازی لی بیئت به سه فەر ده چیت و یان ماموستای ده گو ریت، مرو و ئ ناتوانی بیئت که فەقی به ئه وه نده وه خته دیاری کراوه له خویندن ده بیته وه و ئیجازه وه رده گری به لکوو زوری و که می ماوه ی خویندن پیوه ندی به زیره کی و نازیره کی، ته مه لی و ئازایه تی، زور خویندن و که م خویندنی ده رسی روژانه و زور ماتل بوون و که م ماتل بوونی فەقی وه هه یه.

خوشبه ختانه له و دوا یانه دا بریک له ده رس بیژه کان نه زم و یاسایه کی ریک و پیکیان له هه موو باریکه وه بو حوجره کانیان دیاری کردوه و ته نانه ت ده رسه کانشیان کردوه ته ئالقه یی و به و شیوه به ره می کاریان بوش تر و باش تر بووه.

ده توانم بلیم که فەقییه کان به شیوه یه کی مام ناوه ندی به هه ژ نو ده سالان کو تایی به خویندن دینن به تایه ت ئیستا، که بریک له و کتیبانه ی له رابردودا ده خویندران وه ک: سبز واری، گلنبوی برهان، خلاصه الحساب و الهندسه، مطول، شرح الشمسیه، تهذیب الکلام، تشریح الافلاک، شرح المقاصد و نه وانه وه لاناوون و زور به که می ده خویندرین، خویندن زووتر کو تایی دیت.^(۱)

۱- وه کی له میژووی ژبانی زانیانی کورد ده رده که وی، فەقییه کانی کوردستان تا نزیکه ی نیو سه ده له مه وه بهر

ههلبهت ئه و ماوه یه ش که فهقنى له خویندن دا ده مینته وه وانیه که بهرده وام و
راوهستان هه ر بخوینیت به لکو و له راستی دا نه گه ر له سه ریه ک و بى پسانه وه بخوینیت
مه گه ریه کنى زور نازیره ک و ته وه زه ل بى ده نا هیچ فهقیه ک به و مه رجه ی هه ر ته وه نده عیلم
و کتیا نه بخویندرین حه وت سالى پى ناچى له خویندن ده بته وه.

ماموستا ده رسی ئالقه یی ده لیت

حوجره ی به رده ره شی بانه

وه ئه و هه ژن ده سالانه ی له خویندن دا به سه رده بریت به تاییه ت له ولاتی ئیمه به شی
زوری پشوودان و بى ده رسی یه چونکی له هه ر حه وتووینک دا دوو روژ واته روژه کانی
سنى شه ممو و هه ینى «جمعه» پشوودانى ره سمین و نه گه ر لیکى بده ینه وه له سالدا سه د
روژ زیاتر ده گرته وه. هه روه ها مانگی ره مه زان و لانی که م پینج روژ له پیش و پینج روژ له
پاش ئه و مانگه ش هه ر پشوودانه، ئه مه نیزی که ی پینج مانگ، ئه مجار ده گه ل

پشوو دانه کانی دیش وه کی پشوو دانی جه ژنی قوربان و جه ژنی مه ولوود و سه فه رکردنی فه قی و ماموستا و هه ندیک گیر وگرفت دیکه ی وه ک میوان هاتن و نه خوشی و سه رئیشی و نه وانه نه گهر هیچ نه گری حهوت مانگ هه ده گری و نه نجامی نه و لیکدانه وه نه وه یه که فه قی نیوه ی سال پتر بی ده رسه و له پشوو دان و ماتل بوون دایه و نه گهر نیوهش بی هه زوره و واش ماوه ی خویندن هه دوو به رابه ده کات و نه گهر فه قی بیجگه له ره مه زان و روژانی هه ینی و دوو جه ژنه کان پشوو دانی نه بیت و له سه ریه ک ده رس بخوینیت نه وه نده شتانه ی ئیستا ده خویندرین به چوار سال نه و په په که ی به پینج سال کوتایان پی دینی و ئیجازه و هه ده گری و مه گهر له باری نه زموون و ناگاداری گشتی یه وه ده نا هه ره نه و مه لایهش ده بی که ده سال له خویندن دا ده مینته وه و پی ده لین مه لای دوازه عیلم.

مه لای دوازه عیلم

نه و زاراوه یه واده گه یه نی که عیلم هه ده دوازه لکی هه بیت و ئیتر مه لای هه ره باش نه وه یه نه و دوازه عیلمانه بزانی و له وه زیاتر شتیک نیه بخویندریت به لام واقع و راسته قینه شتیک تره و عیلم نه وه نده زورن کهس له دنیا دا هه لئا که وی له هه موانیان به له ده بی.

نه دی زاراوه ی (دوازه عیلم) چون پیدا بووه؛ نه وه نده ی من بزائم زاراوه یه کی ته قریبی و بریار له سه ره دراوی ناوچه یی یه و له هه ل و مه رجیکی کاتی و ولاتی وادا سازبووه که ده دوازه عیلمی تیدا خویندراوه یان دوازه عیلم به ته وه ره ی کار ناسراون و گرینگی پتریان پی دراوه. چونکی ده - دوازه وشه دان (فرهنگ) و زانستنامه (دائرة المعارف) م له سه ره ته ماشا کردن هیچیان به لایه وه نه چوون.

لیره دا جی ی خویه تی بزاین له دنیا ی ئیسلام و له نیو شارستانیه تی ئیسلامی دا چه ند عیلم پیدا بوون و خویندراون و دوایه چ گورانکاریه کی چه ندیه تی و چلونه تی (کمی و کیفی) یان به سه رداها تووه و ئیستا که، له زانستگه کانی نیونراو به (حوجره) دا چه ندیان ماون.

له دایک بوونی عیلم

به لام جاری با میژووی له دایک بوونی عیلم و هه لدان و په ره سه ندنی به گشتی له نیو کۆمه لی مروڤ دا باس بکه یین و پاشان ده چینه وه سه ره مه به ست.

شتیکی حاشا هه لنه گر و ناشکرایه که ده گه ل سه ره هه لدانی یه که م مروڤ له سه ره ئه م زهویه زانست و زانیاریش پئی ناوه ته مهیدانه وه. ته نانه ت وا ده رده که وئی که به ره له دروست بوونی مروڤیش بوونه وه ریک بووبی که هه لگری جوړه زانیاری یه ک بووه.

به لی خوا ی گه و ره، به به رد ا کردنی به رگی عیلم و زانین، گه و ره یی باباده م و تیکرای نه وه کانی به فریشته کان سه لماند و ناچار بوون ریزی لی بنین و ئاماده بین هه ره له و کاته را که ده سپیر دریته مندالده وه تا ده خریته ناو دلی خاک به شیوه گه لی جوړا و جوړ خزمه تی پئی بکه ن و بی خه نه ژیر چاوه دیری و پاریزگاری.

مروڤیش به ره به ره زیادی کردوه و هه تا زوړتر و پیرتریش بووه زانست و زانیاری پتری و ده ده ست هیناوه، که سه ره چاوه ی زانسته که شی له روانگهی دینه وه دوو شت بووه: یه که م خوا ی گه و ره و کار به جی له هه ره ده و ره یه ک دا و بو هه ره به ره یه ک له مروڤ له لایه ن خو یه وه به هو ی سروش (فریشته ی وه جی) وه به پئی پنیو یست رینوینی و زانستی بو که سیک یان چه ند که سیان که پله ی پیغه مبه ره رایه تی پندا ون، ناردووه و ته وانیش ته و کۆمه له زانست و رینوینی یه یان به ته و او ی راگه یاندوه، که ته و به شه له عیلم، زانسته گیراوه کان «العلوم الثقلیه» ده گریته وه و مروڤ خو ی یان هه ره نایانزانی و ریان ناباته سه ره. یان بشیان دوزیته وه جوړیکن که م و کوږ و به زیانی تاک و کۆمه ل و پیچه وانه ی راسته قینه.

دوو هه م سه ره چاوه ی عیلم و زانین بو مروڤ، عه قل و ئاوه ز و ئه زموون و تاقیکاریه کانی خو یه تی؛ که له و ریه شه وه مروڤ ده سته که وتیکی زوړی بووه و توانیویه تی جی و ریی خو ی خو ش بکا و که ل و په لی زیاتر وه ده ست بیینی و به زوړیک له راز و نهینی یه کان په ی به ری و ده ریایه ک له گری کویره کانی ژیا نی به ژانی بکاته وه و ئه م جیهانه پان و به رین و فراوانه له پنه وندی به یه که وه بوون دا بکاته دینه کی گه و ره؛ که ته و ده سته ش

له عیلم و زانستی مروّف ، به زانسته ئاوه زی به کان «العلوم العقلیه» نیوده برین .
 دیاره هه ر دوو به شه کهش پیوهندی به کی نه پچراو و ته نگاوته نگی یان به به کتره وه
 هه یه و هه ر دوو کیان بۆ به کتر پشتیوان و رینوین و دان پیانه رن . بۆ به هه رکاتیک مروّفه کان له
 هه ر دوو سه رچاوه که لیان وه رگرتبی ، واتا و یرای که لک وه رگرتن له و زانست و
 زانیاری یانه ی به ئاوه ز پنیان گه یون ، گوینان بۆ زانسته ئاسمانیه کان و رینمایی
 پیغه مبه ران - د - راداشتبی و بناغه ی ژیا نی تاک ی و کومه لایه تی خو یان له سه ر هه ر دو کیان
 دامه رزاندبی و به ته واوی و به بی بادان و لی قرتاندن و هه لپاچین که لکیان لی وه رگرتن
 ژیا نیکی خو ش و پیرو ز و پر له به خته وه ری یان بووه و پیوهندی نیوانیان له سه ر بناغه ی
 سوودگه یانندن به به کتر و پاریزگاری له به ک و ریزدانانی دوو لایه نه و لیک بووردن ،
 دامه رزاوه . هه ر کاتیکیش هه ر له لایه ک به هه ری یان وه رگرتبی و لایه که ی تریان وه پاش
 گو ی دا بی یان وه ک پیویست وه به رچاویان نه گرتبی ئه و اتووشی دواکه و تووی زو ربوون
 و چ بۆ دنیا ، چ بۆ دوارو ژ زیانی قه ره بوو نه کراوه یان لی که و تووه .

هه ره وه کی له دنیا ی ئه مرۆدا ده بینین به شی هه ره زو ری حکومه ت و کوپ و کومه له
 مروّفی به کان له بهر هوگه لی جو راو جو ر ، وه کی هه ول نه دان بۆ تیگه یشتن له ئایینی پیروزی
 ئیسلام ، دنیا و نه وس و هه وه س په رستی ، رازی نه بوون به ژینی به کسان ی و کومه لی بی
 چین و تو یژ ، خو فروشتن و نو که رسفه تی و خو به زل زانین و گو ی به هه ق نه دان ؛ ئه و دوو
 به شه زانسته یان لیک دا برپوه و زانسته گیراوه کانیان له ره سمیه ت و بره و خستوه و
 وه ک تاک یان کومه له و میری پشتیان به زانسته ئاوه زی به کان به ستوه و له ئه نجام دا
 کومه لی مروّف گیرۆده ی ئه و هه موو گیرو گرفته رامیاری و کومه لایه تی و ئابوری و ... بووه
 و ده ر و ده روونی تووشی نه خو شی ها تووه و پیوهندی مروّفه کان له سه ر بنچینه ی
 زیان دان له به کتر و چه وساندنه وه و پهروه رده کردنی ههستی توله سهندن و شکاندن ،
 بنیات نراوه ، مروّف له پله ی مروّفایه تی دا به زیوه و ده گه ل خو ی و هاوچه شنه کانی وه ک
 ئاژه ل ره فتارده کات . ئه وه تاد نیا شاهیدی ئه و هه موو کوشت و بر و ماف پشیل کردن و
 خوین پشته یه . به شیک ی زو ری خه لک نه ک هه ر مافی ره وایان لی زه وت کراوه ؛ به لکو و له
 سه ره تایی ترین پیوا یستی به کانی ژین بی به شن .

ئهو هه موو هیزه سه ربازی یه و زلهیزه خو به زور زان و له خوبایی و خو به مرو قدوست نوینه هه؛ که چی که سیش نییه له سه زور لیکراو و ماف خوراو و له برسان مرو دوان هه لقری. ته نانهت بو چاوبهستن و له بهر، بهرزه وهندی خو یان نه بی هه له دهزگا راگه یه نه ره گشتیه کانیشیاندا نیویان نابهن و باسیکیان لیوه ناکهن!!

یه کینک له گوڤاره روشنبیره گشتی یه کان له نازاری (۱۹۹۶) له ژیر ناویشانی «جیهانی سی» دا، نووسی: «...ولآتانی جیهانی پیشکه وتوو که ژماره یان ۲۴ ولات ده بیت و ریژه ی دانیشتوانیان ۱۸٪ی سه رجهم دانیشتوانی سه رزه مینه، به لام ۶۵٪ی به ره می جیهانی ده خون و ناوهندی داها تی تاک تیا یاندا خو ی له (۵۰۰۰) دولار ده دات له سالی کدا، که چی ولآتانی جیهانی سی (۱۲۱) ولات ده بن و به ره و زیاتریش ده رو، ریژه ی دانیشتوانیان نزیکه ی ۷۰٪ی سه رزه مینه و که متر له ۲۰٪ی بهر و بوومی جیهانی ده خون. ناوهندی داها تی تاک تیا یاندا ناگاته (۳۰۰) دولار.

ریژه ی زیادبوون له جیهانی سینه مدا بهرچاوه و زورجار به پی ی نه خشه و پلانی درا یژراونی یه. له سالی (۱۹۸۲) دا (۴/۸) ملیار کهس بوون، و پیشبینی ده کریت تا سالی «۲۰۵۰» بین به «۱۰» ملیار و (۸/۴) ملیاریان له جیهانی سینه مدا نیشته چی ده بن.

ریژه ی منالان، نه وانه ی له (۱۴) سال که مترن له جیهانی سی دا (۵۰٪)ی دانیشتوان ده بن، به لام له ولاته پیشکه وتوو کاند له (۲۵٪) تیپه رنا کهن.

ریژه ی زیادبوونی دانیشتوان له م ولاتانه دوو هینده ی ریژه ی زیادبوونی دانیشتوانی ولاته پیشکه وتوو کان ده بیت و لیکولینه وه دیموگرافی یه کان وای ده خه ملینن له کوتایی ئەم سه ده یه دا ۸۰٪ی جیهان پینک بهینن.

له جیهانی سی دا ئە گه رچی ریژه ی زیادبوونی به ره هم زیاتره له ریژه ی زیادبوونی دانیشتوان، بو نمونه له سالی (۱۹۶۸) تا (۱۹۸۰) به ره هم (۲/۶٪) زیادی کردوو به لام دانیشتوان (۲/۴٪) زیادیان کردوو، واتا داها تی هه تاکینک (۰/۰۲٪) زیادی کردوو، به لام ئاستی شت هینان له ولاتانی تره وه هه له زیادبووندا بووه.

ژماره ی برسیه کان تیا یاندا زیاتر له (۵۰۰) ملیون کهس ده بن. له زور ولاتانی وه ک گامبیا و غانا و موزیتانیا و سه نغال و موزه نبیق دا که متر له (۲۰٪)ی پیویستی یه

سه ره کیه کانی خه لک دابین ده کریت. ته نیا له به نغال دا و له سالی (۱۹۴۴) دا (۱۵) ملیون کهس له برسان مردوون، سالی (۱۹۷۹) که به سالی منال پاریزی ناوبرا زیاتر له (۱۷) ملیون منال له جیهانی سییه مدا مردوون!!»^(۱)

بینگومان ته وه هه مووی به ره هه می تالی لیک هه لاواردنی دووبه شی زانستی (معقول و منقول) و ره سمیه ت دان به یه که میان و له بره و خستن و ده ست تیوه ردانی ته ویتریانه که ته مهش خوی یه کیک له تاکامه کانی پیلانی هه لاواردنی دینه له سیاست، که به داخه وه له سه رمسولمانان ته انجام دراوه و کاری خوشی کردووه و ئیستاش زور مسولمان هه ن که داوای رابه ری و چاوساگی خه لک ده که ن که چی دریزه ده ری ته م پیلانه ن و به ته نقه ست یان له رووی نه زانی یه وه بانگه وازی بو ده که ن.

با بچینه وه سه ر باسه که مان و بلین: مروث هه میشه ده گه ل جه هل و نه زانین شه ری بووه و ته وه نده ی بو ی کراوه په ره ی به زانست داوه و دژی نه زانین جه نگاوه، هه رچه ند زور وا رووی داوه که له نیو شه ر و هه رای مروثه کانداه لیک کتیب و زانست که به ره هه می ره نج و تیکوشانی ده یان و سه دان سالی زانا و زانستگه کان بوون؛ به لام چونکی نیشانی پیشکه وتنی دوژمن بوون به تالان براون و به دیل گیراون، جایان هه ر شوینه ون کراون، یان ته وه تا له پیش چاوان به ناخی ئاو و توونی ئاگردا دراون و به و پیه زیانی زور له به ره ی مروث دراوه و به چه ند سه ده به ره و پاش گیر دراوه ته وه.

بیجگه له مه زور شتی دیکهش بوونه ته هو ی ته وه که ریگا له هه لدان و فراژوو بوونی عیلم و زانایان بگیری ت یان ته وانی هه شن له ناو بیرین و به مشیوه خه لکان بو ده و رانی سه ره تای نه زانی و بیخه به ری ته س بدرینه وه؛ له وانه زالبوونی فه لسه فه ی ته ره ستوو و ده سه لاتی بیر و باوه به دینی یه ده ست لیدراوه کان له ئوروپا له سه ده کانی ناو پر است دا، و اتا له (۴۰۰) تا (۱۵۰۰) ی زاینی.

گومان له وه دا نییه که مروث تیکرا چ په پره وانی ئایینه ئاسمانی یه کان و چ بی خه به ران له ئایین و چ بی باوه ران، وه ک تاک یان کو مه له یان میری به تاییه ت میری یه

گه وره کان راژه و خزمهت و داهینانیکی زور و بهرچاویان بو عیلم و زانین بووه، بهلام په پرهوانی ئاینه ئاسمانی به کان تا ئه و کاته ی ئاینه که یان دهستی خو ویست و ههله رستانی نه گه یوه تی و نه گوراره؛ له بهرته وهی ئاینه که یان سه ره پای به شی «منقول» به شی «معقول» یش به ره سمی ده ناسی و داکوکی زوری له سه ر ده کات و ته نانهت وه کی باسمان کرد ئه و دوو به شه له زانست به پالپشت و سه لمینه ری به کتر و بگر وه ک دوو رووی سکه یه ک ده زانی؛ خزمه تیان بو عیلم زیاتر بووه، به تایهت مسولمانان وه ک تاک و تاqm و میری به کان له و بواره دا به پی لپانی خویی و نامویان ئاسه واریکی زوریان هه یه و گه لیک عیلمیان بنیات ناوان یان پپیان گه یاندوون. گه وره ترین هوی ئه م دیارده ش ئه مه یه که موعجیزه ی هه ر پڼغه مبه ریک له و شتانه بووه که له ناو خه لکه که دا ره و اجیان بووه و ده گه لی ژیاون زوری لیدواون و به ده و ره ی دا هاتوون و چوون؛ وه کی موسیقا له ده وری حه زره تی داود، سیحر و جادوو له چاخ ی حه زره تی موسا، پزیشکی له سه رده می حه زره تی عیسا داسه لامی خوا یان له سه ر بیته که له شتانیکی که لیان بی خه بهر و نابه له دب ن که هینانیان له لایه ن پڼغه مبه ره وه نرخ ی موعجیزه ی ناب ی.

خه لکی چاخ و سات و شوین و ولاتی به خه لات هاتنی قورثانی پیروزی و ویزه و ئه ده ب دا ده ستیکی والا و هه ستیکی بالایان بوو، باو باوی ره وانبیزی و راستبیزی و شیعر هونینه وه و ویزامه ی که س نه ویزتوو دوزینه وه و وتاردان و وشه ی جوان له قه تاردان بوو. ئه و شاعیر و ویزه وانانه ی بیوونه پڼشه نگ و که س توژی نه ده شکاندن، به ره مه کانیا ن ده ست به ده ست ده گه ران و له شار و بازاران هه لده واسران و به یه که م ده ناسران و به و پڼیه هوی شانازی و سه ربلیندی هوز و عاشیره ته کانیا ن پڼک ده هینا، که «السبعة المعلقة» و اتا حه و ت شیعره هه لواسراوه کان نموونه ی ئه و به ره مه په سندکراوانه بوون و له بازاری «عكاظ» هه لواسرا بوون.

له سه ریکی دیشه وه قورثان موعجیزه یه کی کاتی و ته نیا هه ر بو خه لکی ئه و سه رده م نه بوو به لکوو ده بوو بو هه تا دنیا دنیا یه و کیشه ی هه ق و به تال له ئارادایه که مروف به و په ری پله کانی گونجاو له عیلم و زانین ده گات موعجیزه بی و وه لامی ته وای پر سیار و ره خنه کانی هه موو زانا و زانستگه کان بداته وه، هه ر بویه که بناغه ی دینی ئیسلام له سه ر

عیلم و زانین دامەزراوە و یەكەم ئایەتى كە بۆ پێغه مەهر - د - نیر درا دەستوور بە خویندنه وه دەدات و پاشان باسی قەلەم و فێرکردن دەكات. لە زمانى پێغه مەهره وه - د - گێر دراوه ته وه كە خواى گەوره یەكەم شت قەلەمى ئافەریده کردوه. هەروەها پێغه مەهرى مەزن - د - داواى کردوه كە مەروڤ ته واوى ژيانى خۆى بۆ فێربوون، تەرخان بكات و هەر لە سەر پشنى لانكە وه هەتا دەخريته نینو گۆرپچه، هەر بخوینى و بە داوى زانین دا بڕوا. تەنانەت پاش مردنیش سوننه ته یەكینك لە مسولمانان رووبه پرووى گۆپى مردوه كە دابنیشى و كەمىك دە گەل گيان «روح» ی دا بدوێ و هەندىكى لەو شتانهى فێریان بووه و لەوانه یە لە گیره و كیشەى گيان كیشان دا فەراموشى كردبن وه بیری بێنیه وه و بړینك شتى تازه شى فێر بكا، جا بە جیى بێلن و بیده نه دەست فریشتە كان بۆ پرسىار لیکردنى.

بەلێ لە دەق «نص» دینى یە كاندا چ ئایەت و چ حەدىس سەبارەت بە عیلم و زانین و زانایانه وه دەستوردان و پێهەلگوتن و داكو كى یەكی زۆر هاتوه، هەروەكى لۆمه و هەره شه یەكی زۆر لە مەهر «جهل» و جاهیلا نه وه هەیه. ^(١) بۆیه لەو سەرده مانەدا كە ئایینى

١ - زۆرجاران كە لە ئاھەنگ و كۆبونە وه كاندا لەبارەى گەوره یى (علم و علما) دا قسە ده كرى و هیرش دەبریتە سەر (جهل و جهال) و بۆ ئەم مەبەستانەش لە ئایەت و حەدىس و وتەى زانا پایە بەرزە كان بەلگە دەهێزیتە وه؛ هەندىك لە خوشك و برا نه خوینده واره كان وا تیده گەن كە (عالم) و اتا خوینده وار و (جاهل) و اتا نه خویندوو، جا بۆیه بە پێوستى دەزانم بۆ دەر خستى مانای راستە قینه ی ئەم وشانە و رهواندە وه ی تەمى خەمى ئەم خوشك و برايانە كەمىك ئەو وشانە لىك بدەم وه: ئە لەو شەدان «فرهنگ» ی عەره یى دا و ئە لە زاراوه ی قورئان و حەدىس دا (علم و علما) بە مانای خوینده وارى و خوینده واران و (جهل و جهال) بە واتای بێ سەوادى و بێ سەوادان نیه، بەلكوو (علم) بە مانای زانین و (علما) ش كۆ (جمع) ی (عالم) ه و (عالم) یش یانى زانا، جا زانسته كە ی لە رووى دەر س خویندن و چوونى قوتابخانە پەیدا كەردبێ یان نه خوینده وار بێ و بەلام لەم و لەوى یستبێ ئەوه هەر زانایە و ریز و نرخى خۆى هەیه. وه هەروەها (جهل) بە مانای بێ سەوادى نیه بەلكوو بە مانای نەزانیە بەتایەت نەزانیى حەقیقەت و راستە قینه كە هەر لە دین دا خۆى دەنوێنى و (جاهل) كە لە سەر كیشى (جهال، جهله، جهلاء و جُهَل) كۆدە كریته وه واتای كەسێكە دینى ئىسلامى وەر نه گرتبێ و باوهرى پێى نەهێنابێ، جا با خوینده وارىش هەبێ و زانستگە شى تەواو كەردبێ. هەر ئەوه شه كە هەندىك لە نووسەرە مسولمانە هاوچاخە كان بۆ تەرزى بیروبۆچوون و فەرھەنگ و هەلوێستى چینی خوینده وارى ئە مەروڤ سەبارەت بە دینى ئىسلام؛ زاراوه ی (جاهلیة القرن العشرين) و اتا نەزانى سەده ی یستەم بە كاردە بن، ئە گەر چى خوینده وارى و سنەعت لەم سەده یەدا بەرە و پیش چوون و سەر كەوتنىكى زۆرىش یان بە دەست هێناوه و تەنانەت

پیرۆزی ئیسلام له سهرکار بوو و دین و سیاست هیشتا لیک جیا نه کرابوونهوه عیلم و سنعهت پشیره فیتیکی زۆری کرد و به پێچهوانه ی ئیستا ولاتیانی غهیره مسولمان بو فیربوونی زانست و پشسه سازی دهستی نیازیان بۆ لای مسولمانان درێژده کرد.

ئهههجار جیی خویه تی لیره دا ناوینک لهو عیلمانه بهرین که له چاخیی دهسه لاتداریه تی مسولمانان و گهشه کردنی شارستانییه تی ئیسلامی دا خویندراون و ههولیان بۆ دراوه و ئیشیان پیکراوه.

بهلام بهر له نیوبردنی ئهو عیلمانه با رایبگه یه نین که بۆ پیشگرتن له درێژبوونهوه ی باسه که له وه رگیرانی ناوی یه که یه که ی عیلمه کان بۆ سهر زمانی کوردی و ههروه ها له ناساندن «تعریف» یان خو ده پارێزن. به تایبته که له تویی چواره می ئه م کتیه دا نۆزده عیلمیان ناسیندراون.

عیلمه ئیسلامی یه کان

- ۱- علم الادب. ۲- علم اللغة. ۳- علم التصريف. ۴- علم المعانی. ۵- علم البيان. ۶- علم البديع. ۷- علم العروض. ۸- علم القوافی. ۹- علم النحو. ۱۰- علم قوانین الکتابه. ۱۱- علم قوانین القرائه. ۱۲- علم المنطق^(۱). ۱۳- العلم الالهی. ۱۴- علم النوامیس. ۱۵- علم القرائه. ۱۶- علم الحديث. ۱۷- علم التفسیر. ۱۸- علم رواية الحديث. ۱۹- علم اصول الدین. ۲۰- علم اصول الفقه. ۲۱- علم الجدل. ۲۲- علم الفقه. ۲۳- العلم الطبيعى. ۲۴- علم الطب. ۲۵- علم البيطرة و البیزرة. ۲۶- علم الفراسه. ۲۷- علم التعبير. ۲۸- علم احکام النجوم. ۲۹- علم السحر.

﴿ رێژدی نه خوینده واران ی هه ندیک له ولاتیانی جیهان له ۲% یش که متر بوته وه و له وانه شه ولاتی واهه بی نه خوینده ورا ی هه ر تیدا نه مایی. که وابوو (جاهل و عالم) به مانای نه خوینده ووار و خوینده وارانین به لکو له زمانی عه ره بی دا بۆ خوینده ووار وشه ی (قاری) و بۆ نه خوینده ووار یش وشه ی (الامی) به کار ده بریت. ته نانه ت له قورثانی پیرۆزدا پێغه مبه ری ئازیز ده (امی) واته نه خوینده ووار نیوبراوه و له عهینی حالیش دا ئهو به رێژه خوی به (مدینه العلم) واتا شاری زانیاری نیو ده بات.

۱- مه نتیق له به ره ت دا عیلمیکی یۆنانی یه که هاتو ته نیو مسولمانان و کاری له سهر کراوه و کاریشی پیکراوه.

- ۳۰- علم الطلسمات. ۳۱- علم السیمیا. ۳۲- علم الکیما. ۳۳- علم الفلاحه. ۳۴- علم الهندسه. ۳۵- علم عقود الابنیه. ۳۶- علم المناظر. ۳۷- علم المرايا المحرقه. ۳۸- علم مرکز الانتقال. ۳۹- علم المساحة. ۴۰- علم انباط المیا. ۴۱- علم البنکامات. ۴۲- علم الآلات الحربیه. ۴۳- علم الآلات الروحانیه. ۴۴- علم الهیئه. ۴۵- علم الزیجات. ۴۶- علم المواقیت. ۴۷- علم الارصاد. ۴۸- علم تسطیح الكرة. ۴۹- علم الآلات الظلیه. ۵۰- علم العدد. ۵۱- علم الحساب المفتوح. ۵۲- علم حساب التخت و المیل. ۵۳- علم الجبر و المقابله. ۵۴- علم حساب الخطأین. ۵۵- علم الدور و الوصایا. ۵۶- علم حساب الدرهم و الدینار. ۵۷- علم الموسیقی. ۵۸- علم السیاسة. ۵۹- علم الاخلاق. ۶۰- علم تدبیر المنزل.^(۱)

توئی هه شته م: ئیجازه وه رگرتن

پاش ئه وهی فهقی به هیزی بیر و باوه و رهنج و کویره وهری و تیکوشانی بی و چان، هه وراز و نشیوی پر له کهند و کۆسی فهقییه تی بری و به یه که یه که ی پله کانی زانسته کاندای سهرکه وت و له خویندن بۆوه له لای ههر مامۆستایه ک پئی خوش بی «اجازه» وهرده گریت واتا ودمی مه لایه تی و ئه نجامدانی هه موو، یان هه ندیک له ئه رکه کانی پیده درئ و به و بۆنه شه وه کۆریکی گه و ره پیک دیت؛ به م شیوه ی که باسی ده که یین:

ئه و مامۆستایه ی که فهقی داوای ئیجازه ی لی ده کا پیویست ناکا ده رسی زۆر به و فهقیه گو تبیت، ته نیا ئه وهنده هه یه ده بی مامۆستا له راده ی زانست و زانیاری فهقی تی بگات و بزانیته که ئایا شیای مه لایه تی هه یه یان نا؟ هه روه ها ده بی بۆی روون بیته وه داخوا توانای به رپوه بر دنی کامه ئه رکه ی هه یه له ئه رکه کانی مه لایه تی، وه ک پیشنوژی، و تاری هه یی، داوه ری «قضاوت»، فتوا و دره س دان و ئه وانه؛ جا بۆ ئه وه ی مامۆستا له وانه تی بگات پیویسته فهقی ماوه ییک له لای بمینیته وه و هه ندیک شتی له لابخوینی. فهقی ئه گه ر بۆی ریکه وی له لای مامۆستایه ک ئیجازه وه رده گرئ که سهره پای ته دریس و زانیاری تا راده ی ئیجازه دان، مامۆستایه کی نیو به ده روه وه و زۆر له خواترس و پاریزگار «متقی» بیت و ئیجازه ی زۆریشی له لا وه رگیرا بیت.

ئیجازه نییه ئیجازه بده ی

به داخه وه ئه مڕۆ که م شت له جی خوی دا ماوه، زۆر که س له ئه نجامدانی ئه رکه و به رپر سایه تی دا کز و بی وزه و داماره؛ زۆر شت به نیو شته نه ک به نیوه روک، گه لیکن ئه وانه ی وه ک هه ن خۆ نابین و ئی دیکه ش به هیچ ده زانن. نازانم چ بلیم و چ بنوسم! ده لین تف هه لاوینی رووی خۆت ده گرته وه، به لام ده رده کان هیند زۆر و گرانن ناکری لیان پیده نگ بین، به تاییه ت ئه م ده رده ی که ده مه وه ی له سه ری بنووسم ئه گه رچی ده ردی

تاقمیکه به لām ژان و زیانی بو هه موانه؛ دهردی زوو ئیجازه دان و زوو ئیجازه وه رگرتن که پهره ی ستاندوو و زهبری زوری وه شانددوو، ههروالی ی گهرین ته شه نه زیاتر ده کات و تهوکات وهک نه خوشی قرژاله^(۱) چاره کردنی دژوار ده بی، پینشم وانیه ئه م نوسین و زپاندنه که لکیکی وابه رچاوی هه بی؛ به لām لانی که م یه که م هه نگاهه و نه خوشیش، ته گهر خه لک به نه خوشیه که ی بزانی و باوه ری پی بکه ن نازاری که م تره و بی خه م تره.

بویه ناچارم بیدرکینم با بو هاوته مه ن و هاوه لām په ند و بو ماموستا و سهروه رانیشم راده ربرین و سکالابی، قهیدی ناکا خو شکور، هه موویان وانین، ئه وهی ده نگویش جی خه به تی، پیاو خو و خو بی نه شکینی، چ ده گهل نامو و لاوه کی بکا؟ ئه دی بوچی ئه و به مه بهستی گه وره کردنه وهی دروینی که سایه تی ئاسایی خو ی له قازانجی دینی و دنیایی گهل چاو ده قونجینی؟ خو له و نووسینه دا ته گهر هه ندیکیش توپه و دلگیر بین بریک هه ر هه ن بیسه لمینن و ته نانه ت ته گهر خوشیان له سوچداران بن، دین و ویزدانیان سه رکونه یان بکه ن و پی له هه له ی خو یان بنین و لئی ژوان بینه وه و بلین: کوره دهستی خوش بی، وه لاهی راست ده کا، هیچ ره سم و یاسایه ک نه ماوه! هه رچی راست بووه «ئیجازه» ده دات! که س له که س ناپرسیته وه، ئه وهی پی ی بلینی و انابی پی ی ناخوشه، واده زانی ئیره یی^(۲) پی ده به ی!

نازانی به رپر سایه تی ئیجازه ده ر له مهر کاره که یه وه چه ند گه وره و گرانه و ئیجازه پیدراوی ناشی و نه گورا و چ تینیکه^(۳) بودین و چ زیانیکه بو ژیان.

بویه به راشکاوی ده لیم: بازیگ له و ماموستا به ریزانه شایانی ئه و پله و ئیشه نین و ده بی به سه ر نه وسی خو یاندا زال بن و تا پی نه گهن ئیجازه ی ئیجازه دان به خو یان نه دن. چونکی ئیجازه دان واتای: من به پی ی ئاگاداری و تاقیکاریه کی له سه ر ئه م فهقیه هه مه له سه ردهستی ئیوه ئاماده بووان شاهیدی ده دم که شیایو مه لایه تی کردنه و سه ره پای زانینی زانسته کان تا راده ی ده رس گوتنه وه و وه لامدانه وهی پرسیاره

۱ - سه ره تان، شیر په نجه.

۲ - ئیره یی: چه ساده ت.

۳ - تین: تون، ئاگردان.

جوړاو جوړه دینی یه کان و داوهری «قضاوت» و هه موو ئه رکه کانی دیکه ی مه لایه تی؛ پیاوینکی دیندار و پاریزگار و دلسوز و بهرپرسیاره بو دین و ده کری بنیردریته سەنگەر «محراب» ی مه لایه تی و خزمەت کردن به دین و دنیای خەلک.

پنم وایه ئیوهش ده گەلمن له وهیدا که «موجیز و موجاز» ده بی چەند مه رجیکیان تیدا بی جا به پایه ی پئوه نیدار ده گەن: یه که م، ئیجازە دەر له و عیلم و زانستانه دا که ده خویندرین ده ستیکی بالای هه بی و ئه گەر داگر (جامع) ی هه موو عیلمه کانیش نه بی، لانی که م ئه وانی ده خویندرین و ته دریس ده کرین به چاکی و بی گری و گول بزانی و ئه گەر تیشیاندا خاوه نی رای تاییه تی نه بی، هیچ نه بی چەند جارەن به دەر س گوتبیه وه و بتوانی، بی موتالای دوباره و بی هه له و په له، به فەقی یان بلیته وه یان له ئه زموون و تا قی کردنه وه یان دەر بچی، ده نا زانی کتیبی خویندراو، به موتالا و پندا چوونه وه چ هونه ریک نییه. ئیمه زور ماموستامان بوون که بئجگه له چه مک و مانا و مه به ست، و ئزامه ی به شی زوری کتیه دهرسی یه کانیان ئاگالی بووه و بی کتیب و هه ر له بهر راده رسیان گوتوه، هه روه ها بوومانه ئه گەر هه موو زانست و کتیه کان له ناوچووبان سه ر له نوی ده یاننوسینه وه. که چی ئه مجوره موجیزانه نه ک هه ر کتیه کانیان له بهر نین بگره پاش موتالالی کردنیش به ته وای بویان ساغ نابنه وه و به هه له ده یانلین، جا بابای فەقیش یان شه رمیونه و ده نگ ناکا، یان له ماموستا کوله وار تره و راست و هه له لیک ناکاته وه.

له ئاهه نگه کانی ئیجازه وەرگرتن دا زورمان بینوه: ماموستای ئیجازه دەر ئیجازه نامه ی خویندو ته گەلێک هه له ی ریزمان (صرف و نحو) ی تیدا بوون که ماموستا ههستی پی نه کردوون!! زور حه یفه ماموستایه ک نه توانی پیشه کیه کی دروست و بی هه له به زمانی عه ره بی بو ئیجازه نامه بنوسی و داوای پله ی ئیجازه دانیش بکات! ده بی ئه ماموستایه چون بزانی فەقیه که ی سه وادی هه یه یان نا؟!!!!

دوو هه م: ئیجازه وەرگر «موجاز» ده بی هه موو زانسته پئویسته کان بخوینی و بتوانی له تا قی کردنه وه «امتحان» یان دەر بچی که ئه و کات ده توانی بشیان لیته وه. هه روه ها ده ستوره کانی سه ره تاییه مه لایه تی، وه کو پیشه وایه «امامه» تی هه موجوره نویژه کان به دوعا و وردیاته وه، و تار ی هه یینی و جه ژنه کان، ری و ره سمی مردووناشتن و پرسه و

سه ره خوشی، ماره برینی ئافرهت، ئادابی کۆمه لایه تی و ههستان و دانیشن ده گهل خه لک بزانیته. ئاگاداری له هه ندیک ره و ناره و «الحلال و الحرام» و یاسا شه رعیه کان، لانی که م باسی په رستن «عباده» هه بی. له بابهت پارێزکاری و دینداری یه وه ده رچووبی، پیاوینکی ده ست و دلپاک و به خته مام بی، دلسۆز دینه ره ره بی و خه می دینی له بهر بی، دوست و دژمن ناس و وریا بی، له خو بو ردو و ئارام و مه ندبی وه کوو ده ریابی. تی بگات که مه به ست له مه لایه تی خو ژیا ندن نییه، به لکوو ئامانج خزمهت به دین و مسولمانانه. جا ته گهر ته وانیش له به رانه ردا یارمه تی ده ده ن ته و یارمه تی دینه و ته رکی سه رشانه. به کورتی و به کوردی مه لا ده بی سوارچاکی مه یدانی زانی و کرده وه بی جا خه لک وه دوای ده که وی.

له وانه یه بگوتری: ته دی ته گهر بابای فهقی به گونی نه کردین و په له ی کرد، یان تی نه کو شا و خو ی ماندوو نه کرد، یان هه ر لیهاتوویی نه بوو و بی ی نه ده خویندرا، ته مجار چی لی بکه یین؟

وه لām ته مه یه که ته و که سه ته گهر لی ها توویی نه بی ته و اهه ر کاتیک روون بو وه ده بی ماموستا که ی ده گهل که س و کاری راویژ بکا و دهستی پی لی هه لبگرن و رووی پی بکه نه ئیشیکی تروه کوو له پشه وهش باسما ن کرده گهر لیهاتویشی بی ئیتر بیانوو و عوزری بی یان نا، ئیجازه پیدانی دروست نییه. باشتر ته وه یه که بلین خویندن وه لاده نی. ده نا مه گهر له قوتا بخانه و خویندنگه ره سمی یه کان دا که سیک توانای خویندنی نه بی، یان تی نه کو شی و هه ولی خویندن نه دا، یان هه ر ده ست هه لبگری، کارنامه «شهاده» ی ده ده نی؟!

که مایه تی و بی مبالاتی یه کی دیکه ی ماموستا کان ته وه یه که هه ندیک له ئیجازه ده ره کان ته گهر چی بو خوشیان زور زانا و هه لکه و تون، ته نانه ت له دینداری و خوا په رستن دا به په له ی پارێز «ورع» گه یون، به لām بو ئیجازه وه رگه رکانیان ته نیا لایه نی سه واد و زانست وه به رچاو ده گرن و ئاوړیک له باری کرده وه و راده ی دینداری و دلسۆزی یان ناده نه وه، هه ره کی له ده ورانی ده رس پیگوتن دا مبالا ت به و لایه نه ناکه ن ته گهر چی پیشوونه چاکه «سه له فه صالحه» کانی ئیمه هه ر دوو لایه نی عیلم و

ەمەلىيان ھەر لە سەرەتاي خويندەنەو تەكۆتايى وە بەر چاۋگرتوۋە ئىتر بى مبالاتى و خاتر و خواھىش نەبوۋە و فەقىيەك ئەگەر لە ھەردوۋ لايەنەو لە ئەزموون و تاقىكارى دەرەنەچووبى، ودىمى مەلایەتى و ئىجازەتى رىنوينى «ارشاد»ى خەلىكان پىنەداۋە. چونكى يەكەم: خۋاي گەورە كاتىك لە قورئانى پىرۆزدا باسى مەبەست لە ناردنى پىنەمبەر دەكا و ەك چاكە و نىعمەتتىكى خۋى بەسەرچاۋماندا دەداتەو؛ دەفەرمۆي: «يُرْكِهُمْ وَيُعَلِّمُهُم الْكِتَابَ ...» واتا پىنەمبەر خەلىكى لە باۋەر و خو و كەردەوۋى خراپ پاك دەكاتەو و قورئان و... شيان فېردەكات. كەوايە بارھىنان و فېرگەردن دوو ئىشى سەرەكىن بو، پىنەمبەران و مىراتگراڭىشان ھەروا.

دوۋەھەم: ئەوئەندەى كەردەو و خوۋ خەدە و ھەستان و دانىشتنى مەسۇلمانانەى مەلاۋەك راگەينەرى دىن و بانگەوازىي كەرى رىڭگاي ئىسلامەتى لە سەر خەلك و بانگەكراۋەكان شوين دادەنى، ھەرگىز قسە و وتار ئەوئەندە كارىگەر نىيە. بەپراي مەلايەك لە شوينى خۋى دا ھىچ قسە و بانگەوازىيەك نەكا، بەلان بو خۋى دىندار و ئەھلى كەردەو بى زۆر پىرسوودترە لە مەلايەك كە بەردەوام دەلى و دەنووسى، ئەما بو خۋى تېدانىيە و قسە و كەردارى تىك ناكەنەو!

ئەگەر بەراۋرد و پىكگرتن «مقايسە»ىك، لە نىۋان ئىجازەنامەى مەلایەتى و ئەو ئىجازەنامەى لە تەرىقەتەكاندا، بو رىنوينى «ارشاد» دەدرىت؛ بگەين دەبينىن ھەتا چەند پىشتان وىكرا دىنە خۋارى و لىك جىيانىن، ئەما پاش چەند ئالقان لىك ھەلدەپرىن و بە مەرەدى دىن و سىياسەت و دوۋبەشى «منقول و معقول» لە زانستەكان دەچن^(۱) و پىرانى تەرىقەت زىاتر بە دۋاي «تەزكىيە»دا دەچن و داکۆكى پىر لەسەر كەردەو و خاۋىن كەردەوۋى

۱ - بەو پىنە دەتوانىن بلىن مېۋو نىشانى داۋە و بە ئەزموون و ئاۋەز سەلمىندراۋە كە جيا كەردەوۋى سى شت لە سى شت زەبرى گەورەى لە مەسۇلمانان داۋە و بەم رۆزە رەشەى گەياندوون: يەك: پىلانى جودا كەردەوۋى دىن لە سىياسەت. دوو: دابرىنى «العلوم النقليه» لە «العلوم العقليه» و لە رەسمىيەت خستى بەشى يەكەم. سى: ھەلاۋاردنى فېرگەردن و پەرۋەردە لە يەكەر.

جا ئەوۋەى زۆر سەير و جىي داخە ئەمەيە كە ئەگەر پىلانى يەكەم لە لايەن دوژمنانەو بوۋە و پىلانى دوۋەمىش ئاكامى ھەتمى و تەواۋكەريەتى؛ پىلانى سېھم راستەوخو بە دەستى مەسۇلمانان دارىزراۋە و پەرەى پىدراۋە!!

دهروون ده کهن و لایه نی «تعلیم» و خوینده واری وه ک پنیوست وه بهرچاو ناگرن. مه لایه کانیش به پیچه وانه، چاوده برنه باری زانین و خوینده واری فهقییه کان و ئاوڕیک له چۆنیه تی دهر و دهروونیان ناده نه وه و له ئاکامدا هیچ کام له و دوو دهستانه نه یانتوانیوه شوین دابنن و داها تی زوریان بی. چونکه یان بالی عیلم، یان بالی تهقوایان بی هیز بووه، خه لکیش لیان نامو و دووره په ریز بووه و به ته نیا بالی ماونه وه و ته نانه ت که وتوونه سه ر کونه و دژایه تی به کتریش.

به بۆنه ی ئیجازه وه رگرتنی به کیك له فهقییه کانی جه نابی مامۆستا «سید حسام الدین قریشی» له ریکه وتی ۱۳۴۸/۵/۲۷ ی کوچی، هه تاوی له مرگه وتی «دوو مناره» ی سه قزگیراوه و موجاز له لای چاپی موجیز ده بیندری.

هه لبه ت ئه مه ی گوترا بو هه ندیک کات و هه ندیک ولات و بازه که سیکی که مته رخه م و بی مبالات بووه؛ ده ناسپاس بو خوائه گهر به گشتی باس بکه ین به شی زووری زانا کانمان هه م ئه هلی عیلم و فیرکردن بوون، هه م ئه هلی عه مه ل و بارهینان و میژوو و

دەیان و سەدان زانای کوردمان پێ دەناسین کە پالە^(۱) ی عیلم و پالەوانی کردە وەشن.

کۆری ئیجازە

بۆ بەشداری کردن لە ئاهەنگی ئیجازەدان سەرەرای خزم و کەس و کاری فەقی ی ئیجازە وەرگر لە تەواوی فەقی و مەلای دەورووبەر دەگیردرێتەو، تەنانەت ئەو مەلای فەقیانەی پێوەندی و دوستانەتیکی تایبەتیان دەگەڵ ئیجازەدەریان ئیجازە وەرگر هەبێت لە دوریش پرا بانگهێشتن دەکرێن. غەیری مەلای فەقیانیش، جگە لە خەڵکی ئەو دیەیان ئەو گەرەکی ئیجازە ی تێدا وەر دەگیرێ، لە هەندیک خەڵکی دەورووبەریش دەگیردرێتەو. میوانەکان لە لایەن خەڵکەو میواندارییان لێ دەکری و هەموو بەرێچوونیکیان تا دوایی هاتنی رێ و رەسمی ئیجازە - کە واهەبە دوو شەو و رۆژ دەخایینی لە سەر خەڵکی دی یان ئەو گەرەکی شارەبە کە بەسەر مزگەوتی مامۆستای ئیجازە دەرەوێت.

۱ - پالە: شاری گەورە. (هەنێانە بۆرینە).

ماموستای لیجازه ده‌ر به پیر میوانه گانیه وه چووه / به‌رده‌ره‌شی بانه

ماموستای موجیز و خه‌لکی ئاواپی به پینشوازی میوانانی کۆری لیجازه وه چوون

وێنە یەك له هاوکاری گیانبازانە ی خەلكی ئاوا یی بەردەرەشی بانه

بۆ پێك هێنانی كۆری ئیجازە

ئەگەر مامۆستا دەست روێشتوو بیت، بەرگی مەلایەتی وەك كەوا ی شورە و عەبا و میزەری سپی، بە دراوی خۆی بۆ فەقی دەكۆری و بۆشی بە دروون دەدات، دەنا ئەو كارەش هیندێك كەس یان كەسێكی دەست روێشتوو ی ئاوەدانی وەستۆی خۆی دەگریت.

ئاھەنگی ئیجازە

پاش هاتنی بانگهێشتن كراوەكان رێ و رەسمی ئیجازە بەم شێوە دەست پێ دەكات و بەرپۆه دەچیت: لە سەرەتادا چەند كەسێك وەك ئەنجومەن یان هەیتەتی بەرپۆه بردن بە بەشداری موجیز و موجاز دیاری دەكۆرین، ئەو هەیتەتەش كەسێكی لێهاتوو وەك بەرپۆه بەر «مجری» دادەنیت.

ئاھەنگە كە ئەگەر لە شەو یان روژێك زیاتر بخایەنی لە دوو یان چەند بەش دارێك

ده خری و ههر به شەش به پێوه بهری خۆی ههیه، یان هه موو به شە کان ههر که سینگ به پێیانه وه ده بات. زۆر بهی جارانی ش ئه نجومه ن پێک نایه، به لکوو ههر ماموستا و موجاز، که سینگ یان چهند کهس وه ک به پێوه بهری به رنامه دیاری ده کهن.

به شدارانی کۆری ئیجازه

مژگه وتی بیلالی حه بهشی نه غه ده سالی (۱۳۷۶)

به پێوه بهری به رنامه به پراویژ ده گه ل ئه نجومه ن یان موجیز و موجاز و ههر که سینگ دیکه ی لیژان، به رنامه، ریک ده خات؛ به م شپوه ناوی ئه و که سانه ی ده یانه وی قسه بکه ن و وتار به دن یان هه لبه ست و مه به ستیان هه بی، ده نووسی، ئه گه ر که سانیگ هیشتا ئاماده نه بووبن و له وانه بی وتاریان هه بی جیان بو هه لده گرئ، وتارده ران وا هه یه بو خویان داوای وهخت ده که ن و راده گه یه نن که وتاریان هه یه، هه ندیک جاریش به پێوه بهر راید هه گه یه نی؛ ههر کهس وتار، یان ههر مه به ستیکی هه یه رایگه یه نی تا ناوی بنوسریت، هه ندیک به شداران که له دوان و وتاردان دا به هیزن و تاره کانیا ن به پیزه و که لکی زۆری لی وهرده گیریت وتارده ر زۆر بن یا که م داوای وتاردانیا ن ههر لی ده کریت.

وینه یه کی تر له به شدارانی ئاههنگی ئیجازه دان

گوندی مووسالانی سهرده شت

به رپوه بهر پاش نووسینی ریزی بهرنامه، به خویندنی چهند ئایهت له قورئانی پیرۆز ئاههنگه که ده کاته وه. هه لبهت ده گهل ریک خستنی بهرنامه قورئان خوینیکی دهنگ خوش دیاری ده کری. دواي قورئان له لایه که سیک یان دوو که سی دهنگ خوشه وه. که له پیشه وه دیاری ده کرین. به ندیک «قصیده بردیه» ده خویندریته وه. ئه مجار ئه گهر که سیک به نوینه رایه تی خهلکی دی یان گهره ک به خیر هاتنی میوانان بکا ده نا یه که م که س وتاری خوی پیشکesh ده کات.^(۱)

له نینو بهرنامه که دا نیه و نیه و به تایهت دواي ههر وتاریک، سرودیک یان به سته هه لبه ستیکی خوش پیشکesh ده کری، جار جاریش به شیرینی و شهربهت یان به چایی، یان ئه گهر هه بی به میوه په زیرایی له به شداران ده کری.

۱ - به رپوه بهری بهرنامه به پتی توانا تیده کوشی وتاره کان جورا و جور بن و دوو پات نه کرینه وه و بو خوشی نیه و نیه شتیکی خوش باس ده کا و بهرنامه که ی پتی ده ره نگی نی.

دهسته ی سروود، سروود پێشکەش ده کەن

کۆڕێکی تری سروود (مژگەوتی حەمامیان - بۆکان)

وینه‌یه‌کی تری ده‌سته‌ی سروود خوین
مزگه‌وتی جامیع، نه‌لاس، سه‌رده‌شت

هه‌ندیک جار دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌پێوه‌به‌ر پێشه‌کی خۆی پێشکه‌ش کرد و ریزی به‌رنامه‌ی راگه‌یاند و قورئان خویندرا به‌که‌م که‌س که‌ وتار ده‌دات «م‌جاز»، ئه‌م‌جار به‌شداران و ئاخ‌ره‌مین وتار ه‌ی مام‌وستای «م‌وجیز»؛ جاری واش ه‌یه‌ وتاری م‌وجیز و م‌وجاز ده‌که‌ونه‌ دوا‌یی به‌رنامه‌ و په‌نای یه‌ک، ئه‌ما وتاری م‌وجاز وه‌پێش ده‌که‌وی.

ئو به‌رگه‌ تاییه‌تیه‌ی بو‌ م‌وجاز ده‌که‌ردیت، به‌ جوانی قه‌د ده‌که‌ری و پاشان له‌ سه‌ر سینی‌یه‌ک، به‌ گول و ریحانه‌ و شتی جوان سه‌وqاتی^(۱) ده‌که‌ن و له‌ مالی مام‌وستای داده‌نن و پێش ئه‌وه‌ش نۆبه‌ی وتاری مام‌وستا بیت، ده‌سته‌یه‌ک فه‌قی، هاو‌پری ده‌گه‌ل م‌وجاز به‌ نه‌زم و یاسایه‌کی ته‌واوه‌وه، به‌ «قصیده» خویندنه‌وه‌وه‌ ده‌چن بو‌ هینانی به‌رگه‌ که‌ و به‌ بی ده‌ست‌لێدان قورئانیکی له‌ سه‌ر داده‌نن و دیه‌ده‌نه‌ ده‌ست فه‌قیلیکی زیت و ژیکه‌له‌

۱ - سه‌وqاتی: کادۆ. (هه‌نبانه).

و که مته مهن و ئه ویش له سه سه ری خوی دایه نی و به هه ردوک دهستی ده یگری و له پیش دهستی ناوبرا ودا ورده ورده دهست ده کا به رویشان به دوا ی ویش دا موزا و دوو موسته عید یان دوو مه لای لاو یه کیان له لای راست و یه کیان له لای چه پیه وه یان زیاتر شان به شانی یه ک ده رو ن، ئه مجار ئه وانی تر ریز ریز ده بن و به «قصیده» خویندنه وه وه، له سه رخو و به هیمنی به ره و کو پری ئاههنگ ده گه رینه وه. له گه رانه وه دا له و کاته دا نه بی که فهقنی یه کان سه ره بن دی قه سیده ده ستینه وه هه نگاو هه لدینه وه و ده رو ن ده نا له کاتی خویندنه وه ی قه سیده که دا ده گه ل هه موو تاکه شیعریک تا کو تایی، راده وه ستن. هه ر که گه یشته ژووری مزگه وت یان ئه و جیه ی کو پره که ی لی گیراوه، خه لکه که له به ریان هه لده ستی و تائه وانیش له قه سیده ده ست به س ده که ن و له جیه ک داده نیشن هه ر که سیک له و تار دابیت بو ماوه یه ک و تاره که ی راده گریت و پاش ئارام بو و نه وه دهستی پی ده کاته وه. دهستی لیباس هین تا سه ره وه ی مه جلیس ده چن و سینی یه که له فه قیله وه رده گرن و له به رده می مامو ستای موزیز و دانیش توانی ریزی یه که م دایه نین، موزایش له سه فی دوو مه دا داده نیشی و چه ند که سیک له دو ست و ئاوه لانی له ملاولایانی داده نیشن.

ری و ره سمی هینانی به رگی مه لایه تی

وینه یه کی دی له هینانی بهرگی ئیجازە وەرگره کان

ناو ئاخنی وتاری مویاز به زوری بریتی یه له به خیر هینانی میوانان، ده برینی
 ئەمه گناسی و پیزانین بو ئەو خەلکە ی خزمەت به فەقی دە کەن به تایبەت خەلکی ئەو دنیە
 یان ئەو گەرە که شارە ی ئیجازە ی تیدا وەر دەر گری، سوپاس کردن له دایک و بابی و ئەو
 خزم و کەسانە ی له ماوہ ی خویندن دا یارمەتی یان داوہ و هەروەها ریزدانان بو زانایانی
 ئایینی به تیکرا و به تایبەت بو ئەو ماموستایانە ی دەرسیان پی گوتوہ و رەنجیان دە گەل
 کیشاوہ و سپاس و دوعا بو کردنیان و له نیو وانیش دا به خسووسی بو ماموستای
 ئیجازە دەری. ئەمجار هەندیک سەرگوزەشتە ی خو ی له باری خویندەوہ دە گیریتەوہ و
 خو ی به خەلکە که دە ناسینی.

وینه به کی تری هینانی بهرگی موجاز

بئجگه له ماموستای ئیجازه ده ر ئه وانی تر وا هه به تیکرا باس و سپاسیان ده کات
 واش هه به به که به که ناویان ده بات و ریزیان لی ده گری و دوای خیریان بو ده کات.
 به شدارانی دیکه ی ئاههنگ هه رکهس به ئاره زووی خو ی مه به ستیک هه لده بژی ری
 و لیه وه ده دویت، هه یانه باسی گه وره یی زانست و زانایان ده کات. هه ندیکیان له باره ی
 فهقئ و فهقیه تی و بایه خی فهقئ و پیوستی خزمهت کردن و به دیاره وه و بوونیان ده دوین
 و خه لک هان ده ده ن کوپه کانیا ن بنیره نه به رخویندنی فهقیه تی. بازیکیان باسی وه زع و
 حالی ئیستا و رابردووی مسولمانان و بهرپر سایه تی خه لک له و باره وه، ده که ن. بریک
 له وان له گیر و گرفته جوړا و جوړه کانی کو مه ل و ریگا چاره یان قسه ده که ن. تا قمیکیان
 باسیکی روو حی و ئه خلاقی دینه گۆری و...

پاش کوتایی هاتنی وتاری موجاز و به شدارانی دی نو به ی وتاری ماموستای
 ئیجازه ده ردیت و له لایه ن بهر نو به ری بهرنامه وه بانگ ده کریت. ده گه ل هاتنی بو پستی

دوانگە^(۱) هەموو بەشداران، یان لانی کەم ئەگەر کۆرە کە گەورە بێ ئەوانی دەورە ی دوانگە لە بەری هەڵدەستن و بۆ دانێشتنە وەشی هەروا.^(۲)

ئەرکی سەرەکی موجیز لە نۆبە دوانیدا خویندە وە «ئیجازە نامە» یە کە بە زمانی عەرەبی نوسراوە و لە دوو بەش پێک هاتوو: بە شیکێ پێشەکی یە و باس لە وە دە کات کە موجاز ماوە یە ک لە لای من دەرسی خویندوو و لە ژێر تاقی کاری و چاوە دیری من دابوو و ئیستاش داوای لێ کردووم ئیجازە ی مە لایەتی پێ بدەم، منیش لە بەر ئەو ی بە فەقیهە کی لێ هاتوو تیگە یشتوو پێ گە یشتوو ی دە زانم و پێم وایە شیاوی مە لایەتی یە، ئەوا ئیجازە م پێدا کە بچیتە بەرگی مە لایەتی یە و بە و پێیە، دەرس بلیتە وە، داوەر ی «قضاوت» بکا، وە لای پرسیارە شەرعی یە کان بداتە وە، ئەو ی لە منی بیستوو، بە وە بەرچا و گرتنی پلە ی بە هیزی و بێ هیزی بیگێریتە وە یان فتوای پێ بدا. ئە گەر موجیز پێ ی وابێ توانای ئە نجامدانی هەمووی ئە و ئەرکانە ی نییە؛ بۆ بەر یۆ بەر دنی چە ندیان تێ ی رابینی ئیجازە ی پێ دە دات و واهە یە هە ندیک مە رجیشی بۆ دیاری دە کات. ئە و بە شە ی ئیجازە نامە کە دە بێ موجیز بە عەرەبی بینووسی و بیخوینتە وە. هە ندیک یان بۆ حالی بوونی دانێشتوان بە کوردیش تە رجە مە ی دە کە نە وە، بە م شێوێ کە بەر لە خویندە وە ی ئیجازە نامە کە وێر ی بە خێر هێنانی میوانان و سپاسی خە لک، یان راگە یاندنی هەر مە بە ستیکی هە یی، ئە و بە شە لە ئیجازە نامە کە ش باس دە کات.

۱- دوانگە: جێهە کی تاییه تی به که خوتبه ی له سەر ئەدری. (خال) و وشە ی دوانگە م لێرە دا له جێ ی تریبون به کار هێناوه.

۲- ئە و ریزە بۆ ماموستا پایه به رزە کانی دیش هە یه.

مامۆستای ئیجازه ده‌ر وتاری پێش ئیجازه نامه پێشکەش ده‌کا

له به‌شی دووه‌می ئیجازه نامه که‌دا، هاتوه که بو‌خوی له لای کێ ئیجازه‌ی
 وه‌رگرتوه و ئه‌م‌جاز موجیزه‌که‌ی و موجیزی موجیزه‌که‌ی و به‌مشپوه زنجیره‌ی
 هه‌ل‌گرانی ئه‌و عیلم و زانیاری‌یه تا ده‌گاته خزمه‌ت هه‌زره‌تی پێغه‌مبه‌ر-د- و
 جو‌برائیل-س- و هه‌روه‌ها باره‌گای پی‌روزی خودای بی‌وینه ﷺ و به‌دی‌هینه‌ری هه‌موو
 بوونه‌وه‌ر و زانیاری و زانایان، نو‌سراوه.

مامۆستای ئیجازه ده ر له کۆتایی خویندنه وهی ئیجازه نامه دایه

ده به رکردنی به رگ

بۆ ده به رکردنی به رگی مه لایه تی، له لایه ن ئه نجومه ن یان به ریوه به ره وه، دوو که سی ریزدار دیاری ده کرین؛ جا له هه ندیک جییان به ره وهی موجاز و تار بدات به رگه که ی ده به ر ده کریت، له هه ندیک شوینیش ده گه ل و تاری مامۆستای ئیجازه ده ر، له و جیه دا که ناوی ئیجازه وه رگ، دینی و ده لیت: «أجزته» واته: ئیجازه م پێدا، موجاز و دوو که سه دیاری کراوه که هه لده سته پێ و به رگه که ی ده به ر ده کری و میزه ری له سه ر ده نین و له جیی خۆی داده نیشیته وه هه تا موجیز له وتاره که ی و خویندنه وهی ئیجازه نامه ده بیته وه. هه ر که لیش بۆوه موجاز به ره و پیری^(۱) ده چییت و ئیجازه نامه که ی به دوو ده ست لی وه رده گری و ده ستی ماچ ده کات ئه مجار تیکرای به شداران نۆبه به نۆبه دینه لای و

پیرۆزبایی پێ ده لێن و دهستی ماچ ده کهن. هه ندیک له به شداران دهستی موجیزیش
ماچ ده کهن و سپاس و ریزی خویانی پشکهش ده کهن.

چهند مامۆستا بهرگی مه لایه تی ده که نه بهر موجاز

له و دوا یانه دا بۆ ته داب که مامۆستا کانی به شدار له شاهه نگ دا نه گهر ناگاداری یان
به سه ر موجاز دا هه بی و له سه ر داوای خوی بنی ئیجازه نامه که ی بۆ ئیمزا و مۆرده کهن.^(۱)

۱- جاری واهه یه له بهر نه بوونی ئیمکانات و هه ل و مه رجی پتویست بۆ ئیجازه دان شاهه نگێ تایه به تی
پیک نایه و به لکو و به پیک هینانی دانیشتیکی چکو له ئیجازه نامه که ی به سه ر دا ده خویندریته وه یان هه لده که وێ
به بی هیچ کو بو نه وه یه ک ئیجازه نامه ی ده دریته ده ست و ده گه ل چهند که سیکیان ره وانه ی مأل ده کریته وه.

وینه به کی تر له ده ره به رکردنی به رگی مه لایه تی و کۆری ئیجازه

به رده ره شی بانه

به ده ست ماچ کردن و پیروزیایی پی گوونی مोजاز ری و ره سم و شاههنگی
ئیجازه دانیش کوتایی پی دیت و هه رکه س به ره و جینگا و شوینی خوی ده گه پیته وه.
مोजازیش نه گه ر فریاکه وی هه ر پاش شاههنگه که ده نا روژی دواتر به ره و مال ده بیته وه و
به م شیوه ئاواتی له میژینه ی دایک و باب و کهس و کارانی وه دی دینی، دلی یاران خوش و
هی نه یاران به په روش ده کات.

جینگای باسه که مोजاز به ته نی یان هه ر ده گه ل کهسانی خوی به ره و مال ناچیته وه
به لکوو کومه لیکێ زور له فه قی و مه لا و خه لکی ده گه لی ده چنه وه و شه ویک له لای
ده مینه وه.

ده گه ل نیزی که بوونه وه ی مोजاز و هاوڕینه کانی له ئاوه دانی خه لک به ره و پیریان
دی و ده ستی مोजاز ماچ ده کهن و به خیره اتنی ته وانی دی ده کهن و تیکرا ده چنه مالی و
پیروزیایی به خوی و کهس و کاره کانی ده لین.

وینه یه کی موجیز جه نابى حاجى ماموستا (مه لا محهمهدى) بهرده ره شی
ده گهل موجازه کانی و باوکی یه کینک له وان که بو بیروه ری گیراوه

ئه گهر وهخت هه لڭری و جه ماعت زوربى له دىى موجازیش به
به شداری هاتوه کان و خهلکی ئاوه دانی ئاههنگیک پیک دى و خهرجى میوانداریش له
سهر مالی موجازییه و ئه گهر دهست تهنگیش بن خهلکی ئاوه دانی یارمه تی یان ده دات.
تا ئه و دوایانه باو بو له کوتایى ئاههنگى ئیجازه وه رگرتن دا یارمه تی یه کی مالی له
لایه ن به شدارانه وه بو موجاز کۆده کرایه وه و خهرجى ژنه یان و مال دانانى ده کرد، به لان
ماوه یه که ئه و دابه نه ماوه و زور به که می وه به رچاو ده که وى، به لکوو ئیستا که سینک
پى خوش بى یارمه تی موجاز بدات به دزیه وه یارمه تی خوى بو ده نیریت.

قولێك فه قی كه ده گه ل موزار چوونه وه / ئاواپی سیپێكان - سه رده شت

وێنه یك له په زیرایی كهس و كاری موزار له میوانه كانیان دواي گه راونه وه بو ئاواپی خوێان (باینگانی پاوه)

هه لده که وى فهقى ماوه یه ک بهر له ئیجازه وه رگرتن به مه لایه تی له دنیه ک داده مه زرى و به لینی یان پى ده دات که پاش ئیجازه وه رگرتن بیست به مه لایان، نه وجوره فهقیانه به تاییه ت نه وه ی ژنى هینابى یه کسهره ده چیه نه و دیه و ده ست ده کا به گه لا کوى مال پیکه وه نان.

به شیک له رى و ره سمى ئیجازه وه رگرتن، له گوندی «ناساوى» ی شنو

بریک فهقى بهر له وه ی ته نانه ت به پى ره سمى ولاتیش خویندن ته واو بکه ن له رووی عوزریکی به جى یان، به بى عوزر، زه ماوند ده کهن و خویندنه که یان به ناته واوی دیلنه وه. یان نه گهر ئیجازه ش وه رگرن ههروه ک پتویست نابنه مه لا. مه گهر که سانیک زور زیره ک و تیکوشه ربین دهنه به پى «العلم مفقود بین فخذی المرأة» و اتا زانین و خویندن به ژن هینان له ناوده چى زیانبار ده بن و له ناخیردا په شیمان ده بنه وه.

نه گهر فهقى له پش ئیجازه وه رگرتن دا، ژنى هینابى دهنه پاش ئیجازه - چونکی ژن و مالیان گوتوه به تاییه ت بو مه لا که خه ل زورى رو ده مالی ده کا - به زووی مشووری

ژن هینان دەخوات و ئافره تیکی کابان و کارامه دەدۆزیتەوه؛ جا ئەگەر مالی باوکی له دەستیان بێ دەنا خەلکی ئەو ئاوه دانیهی لێی دامەزراوه خەرجی و ئەرکی زەماوەندی دا وینە ئەستۆی خویان و ژنه کهی بو دەگوینەوه.

گه‌رانه‌وه به‌ره و فه‌قییه‌تی

فه‌قی‌ی وای بووه پاش ئیجازه‌وه‌رگرتن ئیشتیای چۆته‌وه سه‌ر خویندن و پیش‌ئوه‌ی مال و مندالی به‌ مله‌وه بیت هه‌لی بۆ ره‌خساوه و ملی له‌ فه‌قییه‌تی ناوه‌ته‌وه و ماوه‌یه‌کی دیکه‌ی له‌ ته‌مه‌نی ته‌رخان‌کردوه و چه‌ند زانست و په‌راوی دیکه‌ی که نه‌یخویندون یان باشیان فێرنه‌بووه له‌ لای باش مه‌ لایان خویندون و ئەمجار له‌ لای باشت‌رینان ئیجازه‌یه‌کی تری وەرگرتوه و به‌وپییه‌ بووه‌ته‌ خاوه‌نی دوو ئیجازه‌نامه.^(۱)

ئىجازەنامە

ئەو بە‌لگه‌یه‌ له‌ جێی بر‌وانامه‌ی خویندن و شه‌هاده‌ی خوینده‌واری «مدرک تحصیلی»یه. ئەما بر‌وانامه‌یه‌کی که هه‌ر له‌ نێو خەلک‌دا جێی بر‌وایه و ئیتر له‌ لای خویندنگه‌ ره‌سمی و میره‌کانه‌وه به‌ ره‌سمی ناناسرێ و بایه‌خی پێ‌نادرێت.

لێره‌دا له‌ سه‌ر ئیزنی خویننه‌ران بۆ پیرۆزی باسه‌که و بۆ ئەوه‌ش به‌ چاوی خویان ئیجازه‌نامه‌ ببین و باشت‌ر پێی ئاشنا بین ده‌قی ئیجازه‌نامه‌ی خۆم که له‌ دێی نه‌لاس یه‌کیک له‌ شاره‌دێیه‌کانی سه‌ر به‌ شاری سه‌رده‌شت له‌ سه‌رده‌ستی زانای پایه‌به‌رز و هه‌لکه‌وتوو جه‌نابی مامۆستا مه‌لا مه‌حموودی وای ده‌رسبیژ و پێشنوێژ و خۆبه‌خوینی ئەو شاره‌

۱ - بوون به‌ خاوه‌نی دوو یا چه‌ند ئیجازه‌نامه‌ به‌م شێوه‌ش ده‌بێ که مو‌جاز به‌ بێ‌ئوه‌ ده‌رسی تر بخوینی، له‌ هه‌ر مامۆستایه‌ک پێ‌خۆش‌بێ به‌و مه‌رجه‌ که ئەو مامۆستایه ئاگاداری به‌ سه‌ری‌دا هه‌بێ، داوای ئیجازه‌نامه‌ ده‌کا و ئەویش بۆی ده‌نووسێ و بۆشی مۆر ده‌کا.

دیه، پى سهر بهرز بووم ده نووسمه وه:

«بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين. الحمد لله الذى جعل العلماء ورثة الانبياء و المرسلين و نور قلوبهم بأشعة اسرار اليقين و أزاح عن قلوبهم صده الشكوك و الشبهات و رفع بعضهم فوق بعض درجات و جعل لهم من لدنه سلطانا نصيرا و آتاهم الحكمة و من يؤت الحكمة فقد أوتى خيرا كثيرا و فتح عليهم ابواب كنوز المعانى و خزائن البيان و خصهم ببدايع الأيادى و روائع الاحسان. فصرفوا جهدهم كشف القناع عن كلامه بتفاسير حسناء و ألهمهم اصول الشريعة الغراء و ايد بهم فروع الحنيفية البيضاء. فيا من سجدت لعز جلالك جباه الاجرام العلوية و نظقت بشكر نوالك شفاه العوالم القدسية صلّ افضل صلاتك على أشرف مخلوقاتك الذى ارسلته بالهدى و دين الحق بشيرا و نذيرا، سيدنا محمد المنور للافاق، بمقدمه الشريف تنويرا و على آله بروج فلک الهداية و اساس اصول الدين و اصحابه الناطقين ببيان معانى الاحاديث البديعة و المشيدين لاركان العقائد الدينيه بأنحاء البراهين. بعد يقول العبد الفقير الى الله الغنى القدير محمود الواوى ابن المغفور الملا محمد الواوى عفى عنهما الملك الهادى: ان لواء قدر العلم مرفوع لا يوضع و أساس عزه موضوع لا ينزع. من اعتصم و تمسك به فلا يضل و لا يشقى و من اعرض عنه ففى خزى الدنيا و الآخرة يبقى و قد تظاهرت الايات و الاحاديث فيه اكثر من ان تحصى و لشهرتها فى البحث عنها غنى.

و انّ ممن اهتدى بهداية العلم الى الصعود فى مدارج هذه المرتبة و طلعت عليه نجوم السعادة من أفق الدراية و اصلا الى هذه المنقبة حامل هذه الوثيقة و ناقل هذه النميقة الفاضل الجامع من فوائد موائد المعقول و المنقول ذو النسب الطاهر و الحسب الفاخر الملا سيد مصطفى ابن السيد عبدالكريم الزميرانى اوصله الله الى ما يتمناه و وفقه لما يحبه ويرضاه. و هو قد بذل شطراً من أيام دهره و صرف معظم ريعان عمره نحو اقتناء شوارد العلوم و اجتناء فوائد

الرسوم و شمّر عن ساق الجد لاحراز الفنون و جاب مفاوز الشدائد للوصول الى السر المكنون و لازم مجلس اءفادتنا برهة من الزمان و اشتغل فيها بقراءة المعقول و المنقول من الفروع و الاصول و عرج معارج التحقيق و التدقيق. ثم استجازنى فى تدريس العلوم و نشر الرسوم. علما منه بان هذه الامة قد خصت ببقاء الاسناد و انه طريقة الامجاد و به يصعد الى اوج الكمال و يرتقى الى مقام العلماء الابطال. فسارعت الى سؤاله و بادرت الى تحقيق آماله؛ و ان لم أكن أهلا لذلك رجاء الانتظام فى سلك العلماء و الاءلحاق بالسلف من الفضلاء فأجزته بتدريس فوائد الفروع و الاصول و بسط موائد المنقول و المعقول. كما اجازنى بذلك؛ الذى فاق على اهل زمانه و سما على أقرانه و انتشر صيته فى الافاق و وقع على سعة علمه و صحة استنباطه الاتفاق و قصده الافاضل من كل فج عميق و سعدوا بملازمته فى مدة يسيرة سماء التحقيق؛ الفاضل العالم العامل خير الحاج حاجى ماموستا ملا محمد المدرس المحترم فى قرية «گلالة» العراق. عفى عنه الملك السامى و هو عن شيخه صاحب التحريات الرائقة و المؤلفات الفاضلة الفائقة العالم العامل و البحر الكامل جامع علمى الظاهر و الباطن استادنا و مولانا الشيخ عمر المعروف بابن القره داغى. أفاض الله عيله غفرانه و اسكنه بحبوحة جنانه و هو عن شيخه و والده العالم الكامل جامع علمى الظاهر و الباطن العارف بالله الشيخ محمد امين القره داغى قدس الله سره و هو عن كاشف حقايق العلوم برأيه الصائب و دقائق الرسوم بفكره الثاقب، شيخه العلامة المحقق الشيخ نجيب القره داغى أفاض الله عليهما شآبيب الغفران و امطر عليهما هواطل الآلاء و الاحسان. عن سيد المحققين و سند المدققين الشيخ حسن القره داغى عن امام الأفاق بالاتفاق مفتى العراق مولانا محمد الزهاوى. عن غطريف المتأخرين و اكمل المتبحرين ذى التأليفات المفيدة مولانا محمد الشهير بابن الرسول الساوجبلاغى.

عن الامام العالم العامل و البحر الكامل ملا محمد صالح التلنبارى. عن مولانا

محمد صالح الحيدرى. عن والده المحقق الجليل مولانا اسماعيل.

عن العلامة المحقق صبغة الله افندى الحيدرى. عن والده مولانا ابراهيم. عن والده مولانا حيدر. عن والده ذى التصنيفات الفاتحة و التأليفات الرائقة احمد بن حيدر. عن والده حيدر الاول. عن والده مولانا زين الدين الكردى البلاتى. عن نصرالله الخلقى. عن خواجه جمال الدين محمود الكشكنارى الشيرازى. عن المحقق المدقق مولانا جلال الدين الدوانى. عن والده سعد الدين محمد صديق الدوانى. عن محى الدين الكشكنارى و هما عن استاذ البشر العقل الحادى عشر السيد الشريف الجرجانى. عن المولى مبارك شاه البخارى. عن المولى المحقق قطب الدين الرازى. عن المولى العلامة الشيرازى. عن المولى عمر الكاتبى القزوينى. عن الامام الهمام حجة الاسلام و مقتدى الانام فخر الدين الرازى. عن الامام حجة الاسلام محمد بن محمد الغزالى. عن ابى المعالى امام الحرمين عبد الملك بن عبد الله بن يوسف الجوينى. عن الشيخ ابى طالب المكى و هو أخذ الانابة و الاءراة و لبس الخرقة عن أبى عثمان المغربى. عن ابى عمرو الزجاج. عن سلطان الحقيقة و اليقين سيد الطائفتين ابى القاسم جنيد البغدادى. عن الشيخ ابى الحسن السرى السقطى. عن تاج الاولياء الشيخ معروف الكرخى. عن الشيخ أبى سليم داود الطائى. عن الشيخ حبيب العجمى. عن الشيخ، حسن البصرى قدس الله ارواحهم الزكية و نفعا ببركاتهم البهية عن حضرة الامام الهمام و الليث المقدام يعسوب الموحدين بدر العارفين الشارب من كأس اليقين باب مدينة العلوم على بن ابى طالب القرشى الهاشمى كرم الله وجهه و هو عن حضرة درة صدفة الوجود صاحب المقام المحمود و اللواء المعقود سيد سادات العرب و العجم امام طيبة و الحرم خليفة الله الاعظم و سرسجود الاملاك لآدم واسطة عقد المرسلين سيد الخلائق اجمعين سيدنا و شفيعنا و ملاذنا حضرة محمد المصطفى صلى الله عليه و سلم و شرف و كرم و هو عن معبود أهل السموات و الارضين عز وجل

بواسطۃ الامین الممتاز بین الملائکۃ المقربین جبریل علیہ السلام.

أوصیک ایہا الاخ الحبيب بتقوی الله و طاعته و لزوم أوامره و اجتناب نواہیہ و کثرۃ مخافته فی السر و الاءعلان والجهد فی تدريس العلوم بکمال الاتقان و فی افادۃ الطالبین و تعلیم احکام الدین للمسلمین و کثرۃ المطالعة بالتحقیقات و التدقیقات و عدم الاكتفاء بظواهر العبارات لثلاثکون من الذین یکتفون بالخضاب عن الشباب و یستغنون بترائی السراب عن التروی بالشراب و فقنا الله و ایاک لما یحبہ و یرضاه و اوصلک الی ماتمناه بجاه سید المرسلین و آلہ و صحبه الطاهرین و سائر المقربین صلی الله علیہ و سلم و علیہم اجمعین الی یوم الدین و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین.

انا الحقیر المجیز خادم العلماء الاعلام محمود ابن ملا محمد الواوی عفی الله

عنہما الساکن و المدرس فی قریۃ نلاس سنۃ ۱۴۰۴ المطابق ۱۳۶۲/۸/۵

امضاء محمود واوی

امضاء سید محمد ابوبکر ریط.

امضاء عبدالرحمن رحمانی کاڑہ.

امضاء محمد علی محمودی خانقاہ سردشت.

امضاء محمد العزیزی البردہ رشی.

امضاء احمد شریعتی دارالسلام سردشت.

امضاء محمد مروتی بیوران علیا.

امضاء محمد عظیمی جامع سردشت.

امضاء نجم الدین حکمتی مراغان.

امضاء احمد حسین پور مسجد خلیفہ سردشت.

قولیک فهقنی سهردهشتی و بانهیی له کاتی سهیاچه تدا

ئاوایی واوان - سهردهشت

حوجره کهم

ئه ی گلینه ی هه ر دوو چاوم حوجره کهم

هیزی ئه ژنۆم و هه ناوم حوجره کهم

ئه ی هه وینی سهروه ریم و غیره تم

هه ر له تو یه رینز و ناوم حوجره کهم

تۆ مه کۆی زانست و دین و فیرگه می

تۆم نه بی، بی ده ست و چاوم حوجره کهم

تۆ له جیی زانستگه می میژوو ده لی:

تۆ نه جاتت دام له داوم حوجره کهم

تو دژی هه ناحه زیکی ئهم گهلهی
 بوو یته سهنگهر، جینگه راوم حوجره کهم
 هه ره له تو رایه که میژوو دهس پره
 لهو حه ماسانهی رووداوم حوجره کهم
 رینه بهران و پی شه وایانی گهلم
 کاری تو بوون، وهک بزایم حوجره کهم
 زور ده میکه هاوبه شین و بی به شین
 وه رگری مافی خوراوم حوجره کهم
 ههروه کوو دایک له کوشت گهرم و گور
 پهروه راندت میشکی خام حوجره کهم
 نه یه زان دین تال و تفتی روژگار
 من به رهنجی تو یه ماوم حوجره کهم
 تائه به ده مهنوونی تووم و چاوه دیر
 گهر به ئامیزت گیراوم حوجره کهم
 هه ره دوو لایمان بی بژیو راما نیو وارد
 وهک هه تیوی بهر هه تاوم حوجره کهم
 تو له فه رش و مافووران بی بهش کرای
 من له تیشوو و نان و ئاوم حوجره کهم
 تو، که نیته خشتی سوور و بانی قیل
 من به بی بهرگ و پیلایم حوجره کهم
 تو، که نیته په نه جهره و ده رکی له بار
 من وه بهر ده رکان خراوم حوجره کهم
 نیته نه ندازیار برپژی نه خشه کهت
 من له «تاقی» دابراوم حوجره کهم

تۆ بی ده رک و بهر بی لایی و حهوشی چاک
 من بيمالی هه ور و ساوم حوجره کهم
 هیندی نهو سینگهی له دیوارت دران
 وابه تیری خهه پینکاوم حوجره کهم
 بارتەقای ریزنه ی دلۆپهی میچه کهت
 ئاوی ئه سرین دی له چاوم حوجره کهم
 ههروه کوو قه لشی دیوار و بانى تو
 لهت له ته، جه رگ و هه ناوم حوجره کهم
 خو، له سایه ی هه ول و تیکۆشانى تو
 وا گزینگی دا هه تاوم حوجره کهم
 وا دیاره، ورده ورده لیک ده بین
 بویه خه مگین داگراوم حوجره کهم
 من به لیت پینده دهه نه ی ماکی بیر
 هه ره له بیرمی، تا کوو ماوم حوجره کهم
 گه ره شیاوی مامۆستایشم نه بی
 پیت ده به خشم نان و ئاوم حوجره کهم
 تا، نه فه وتی باره دان و کوشت
 بووت ده نیرم تازه لاوم حوجره کهم
 وابه هیوام، هه ره ده گه ل تو تا کوو سه ره
 تیپه رینم عومری ماوم حوجره کهم

ماموستا و فه‌قینی «قارنی» ی نه‌غه‌ده

ده‌سته‌یه‌ک مه‌لا و فه‌قینی شکاک له حوجره‌ی مزگه‌وتی سووری سابلآغ

وینهی ماموستا و موسته عید و سوخته کانی ناوایی مهحموود ناوای بوکان

دواوته

برا و خوشکه نازیزه کانم ئه وه بوو هیندیک سه بارهت به ژیان و به سه رهاتی فهقنی خوشه ویسته کان ده گهل ئیوهی هیژا و هوگری راستی دوام و ری و ره سمی فهقیه تیم تا رادهیه ک بوشی کردنه وه و به یه که وه له سه ره تای ده ست پئی کردنی خویندنه وه به هه وراز و نشیوه کانی سوختایه تی و موسته عیدایه تی دا تیپه ر بووین تا گه یشتینه کوتایی خویندن و وه رگرتنی شه هاده و باوه رنامه ی خویندن «ئيجازه نامه» و برپیک له کهند و کوسپه کانی ئه و ریگایه مان خسته روو و چاو ییکمان به په راوی فهقیه تی دا خشانده و که میکمان هه وای تیکه لاو به بوون و به رامه ی گولی گولستانی حوجره، ئه و خویندنگه به پیز و بی نازه هه لمزی.

به لام ده بی ئه وه ش بگوتری: ئه وه ی له و کورته باسه دا خسته روو ری و شوینی فهقیه تی هه موو هه ریمه کانی کوردستانی روژه لاته وه کوو ناوچه کانی شنو، لاجان

سەردهشت، ورمی، سابلآغ، بانه، سه قز و بوکان و دیواندهره و سنه، که بو خۆم له هه ندیکیان وه کی سەردهشت، سابلآغ، بانه، ورمی، دیواندهره و سنه، فه قیه تیم کردووه و بو هه ندیکیشیان وه ک ماکو، خویه، سه لماس نه غه ده، لاجان، شنۆ، سه قز، میانداوا، بوکان، کرماشان، ره وانسه ر، جوانرۆ و پاوه به سه فه رچووم و چاوم به فه قی و حوجره کان که وتوو که له هه مووی ئه و مه له ندانه دا ری و ره سمی فه قیه تی به ک شیوه یه و جیاوازی به کی به رچاو، نابیندریت.

ده مینه ته وه بریک له شار و ناوچه کانی وه ک: تیکاب، شاهین دژ، مه ریوان، کامیاران، نه وسوود و قه سری شیرین و هه ندیک شوینی دی که ریگام تیان نه که وتوه؛ به لان پیم وانییه ری و ره سمی فه قیه تی ئه و جییانه ش ده گه ل ئه وانی تر تو فی ریکی چه ندانی هه بی ت.

ئه وه له باره ی به شه کوردستانی سه ر به ئیرانه وه، ئه ما له به شه کانی تری سه ر به تورکیا و سوریا و روسیا و عراق وه ک پنیست ئاگاداریمان نییه و به که باری خۆم هه لی چونیانم بو نه ره خساوه. هه رچه ند به پنی پرسیار و گوته ی ئه وانه ی هاموشویان بووه واده رده که وی که فه قی و فه قیه تی ئه و به شانیه هه روه ک کوردستانی رۆژه لات و ابیت، به تاییه ت کوردستانی عراق که هه تا بیست سی سال له مه و به ر به ئازادی ها تو چوی بو کراوه و فه قی ی ئیره له وی خویندویانه و هی ئه وی ها تونه ته ئیره و هه ردووک لایان وا هه بووه به سه ردانی ش نه گه راونه وه و هه تا ئیجازه وه رگرتن هه ر ماونه ته وه، ته نانه ت فه قی ی وا هه بووه هی نه ده ماوه ته وه که پاش گه را نه وه ی له لایه ن که س و کاریه وه نه ناسرا وه ته وه.

فه قی و فه قیه تی له کوردستانی عیراق

به خو شی یه وه بو ئاگاداری زیاتر له داب و نه ریتی فه قیه تی له کوردستانی عراق کتییکم ده ست که وت به ناوی «ژیانی دینه تی» نوسراوی «محهمه د روشدی دزه یی

عهوینهیی»^(١) که برێک داب و نه ریت و مه سه له کو مه لایه تی به کانی کورده واری کوردستانی عهراق با سه ده کات و با سیکیشی له ژیر سه ردیر «قوتابیانی ئایینی و زانستی له دیهاته کان» دا نووسیوه و منیش بو خوینهری به ریزی هه لده گو یزم و بی که م و زیاده ده یگیر مه وه:

قوتابیانی ئایین و زانستی له دیهاته کان

«له ده وری رابردوو که ئیسلامی یه ت په یدا بوو تا سالی (١٩٥٨) له دیهاته کان خویندنی ئایین و زانستی به م جو ره بووه که له ژیره وه نو سراوه:

له زور دیهاته کان قوتابخانه و ماموستا و قوتابی ئایین و زانستی تیدا هه بووه، به لام ماموستایه کانیش دوو چین بوون:

- ١- ئه وهی که له شوین ئایین و زانستی و روشه نبیری شار به شار، گوند به گوند که زور گه را بوو، وه به بر سیتی و رووتی، شه و و روژ هه ر تیکوشی کرد بوو، وه خو ی زور ماندی کرد بوو، تا ماوه ی (٢٥-٣٠-٤٠) سالانه تا (١٢) عیلمی ته واوده کرد، ئینجا ئه بوو به زانایه کی زور چاک و زورزان، ئه وسا پینی ئه گو ترا مه لای (١٢) عیلم.
- ٢- ئه وه که سانه ی که میان خویند بوو، وه خو یان ماندوو نه کرد بوو له شوین ئایین و زانستی و روشه نبیری ئه وجو ره که سانه پیا ن ئه گو ترا (کولکه مه لا) که مزان.»

چو ن فیره خویندن ئه بوون؟

که سینک بیو سته بایه، کو بری خو ی فیره خویندن بکرا دایه، کوره که ی که ته مه نی گه یشت بایه (٧-٨) سالان، ئه بیر ده لای ماموستای گوندی (ئاوایی)، وه یا خود ئه بیرد بو لای به کی که له قوتابیانی ماموستای گه و ره. ئه ویش سپاره و ئه لف و با و نو یژ و قور ئان خویندنی فیره ئه کرد. له پاشان چه ند کتییکی بچکوله ی ئه خویند؛ وه کو: (جرم بخش، باغبان، ناگهان، اسماعیل نامه، ای شده و ئه حمه دی).»

له پاش ئەمانەش چەند سالان کتیبی (صرف و نحو) ی ئەخویند، وەکو: (عوامل، النموذج، سعدالله- ی گەورە و گچکە، مراح، اظهار، شرح المغنی، فتح القریب، فتح المعین، جامی، فناری).»

ئینجا له پاش ئەمانەش ئەو عیلمانەیان ئەخویند وەکو: (ثابین منطق، فلکیات، هیأت، کلام، بیان، بدیع) کتیبەکانیش ئەمانەن: (انوار- ی مەزن البخاری استعاره، السیوطی، گلنبوی آداب، اسطرلاب، شرح چقمینی، قاضی و لاری و چەند کتیبیکەشی ئەخویند، ئینجا ئەبوو بە مامۆستای (١٢) عیلم و تەمەنیشی ئەگەشت بە (٣٠-٤٠) سالان، ئەوسا له گوندیک ئەبوو بە مامۆستا و له پاشا ژنەکی ئەهینا کوپیان ئەبوو ناویان لی ئەنا (عبدالله). ئەگەر کچ بایە ناویان لی ئەنا (ئامینە) چونکی پێغەمبەر (محمد) -د- ناوی باوکی عبدالله بوو و ناوی داکی ئامینە بوو.»

قوتابیه کان له لای کێ دەرسیان ئەخویند؟

ئەو قوتابیانی هێ که له کتیبی جامی هەورازتریان بخویند بایە پێیان ئەگوترا (موسە عید)؛ ئەمانە مامۆستای گەورە دەرسی پێ دەگوتن. بەلام ئەمانە هێ له کتیبی جامی بەرەو خوارتر بایە پێیان ئەگوترا (سوخته). ئەمانە موسە عیدە کان دەرسیان پێ دەگوتن و له هەفتهی (٥) دەرسیان دەخویند، ئەویش ئەگەر دەرسیان نەچوایە. چونکه له هەفتهی (٢) رۆژان هەسانەو بوو: (هەینی و سێ شەمان).»

گوزەران کردنیان له سەر کێ بوو

گوزەرانی مامۆستای گەورە له گەل قوتابیه کان گشتی له سەر دانیشتوانی دیها ته کان بوون. وەکوو خواردن و شەکر و چاوە نهفت و بەرگ و کتیبەکانیان. ئەو کاتی میری یارمەتی نە ئەدان. لەبەر ئەمە له هەندە جیگایان گوزەرانیان زۆرباش بوو. له هەندە جیگایانیش گوزەرانیان باش نەبوو. له گەل ئەمەش شەو و رۆژ خەریکی خویندن بوون بۆ ئەمە ی بۆ

پاشه روژ بین به زانایه کی زورزان و گه و ره که بتوان خزمه تی میلله ته که ی خویان بکه ن و سودیان لی وه ربگیریت و روشه نبیری بلا و بکه نه وه.

ئینجا نه و کاتی ماموستای زورگه و ره یان لی هه لئه که وت و ئیستا که ش هه ر نه و انن روژی هه یان له مزگه و ته کان له سه ر میمه ره کان و تار ی ئاین و ریگای چاک نیشان نه دن و به سه ر دانیشته نو یژ که ره کاند ا نه خویننه وه و هه ر نه مانه ن که گشت روژی له ئیستگه گویتان له و تار ی ئاینی و زانستی و ئاخافتنی به سودیان نه بی که بلاوی نه که نه وه به سه ر ئاده میزاد و زوریشیان له قوتابخانه ی میری دامه زراون و کراون به ماموستای ئاین و زوبانی عه ره بی.

به لام به داخه وه نه و جو ره قوتابیانه له سالی (۱۹۵۸) به دوا وه له دیهاته کان و شاره کان نه مان و هه ر که س روویان له قوتابخانه ی میری کرد، ته نیا ماموستای گه و ره له دیهاته کان مانه وه به بی قوتابی و به بی یارمه تی دانی میری تا سالی (۱۹۷۸) له و کاتی میری چاکیه کی زورگه و ره ی کرد که موچه ی بو ماموستایه کانی شار و دیهاته کان بریه وه. ئینجا له گشت دیهات و شاره کان ماموستای دامه زراندن به لام به بی قوتابی و به بی ده رس گوته وه.

به داخه وه نه مانه وه کوو دیمه نی داریکی زور بلند و سه وز و بی به ربی وانه. و ابزانم نه و چینه ماموستایه گه و رانه خوانه کرده نه مینن چینه کی تر نییه له دوا وه که جیگای نه مانه بگر نه وه، نه و سا هیدی هیدی ئاین و زانست و روشه نبیریش نامینی، ئاده میزادیش روو له بی ئاینی نه کات، هه ره کوو ئیستا رو یان تیکر دو وه.^(۱)

۱- نه وه ی له قه له می نه و نوسه ره خویندانه وه سیاست و پیلانی گلاوی رژیمه دژ به دینه کانی نه م دوایی یانه ی عه راق بوو که وایان کرد حو جره و خویندنی فهقیه تی نه مینی تا پاش له ناوچوونی نه و چینه مه لایه، که س له گو ری نه بی به ته وای له دین شاره زا بی و بانگه وازی بو بکا نه و سا به ما وه یه کی که م و زور سه هل خه لک له دین وه رگبیرن و به ئاره زوی خویان به ملا ولادا هه لی سورین و بیان چه وسیننه وه. ته نانه ت مزگه و ته کانیان هه موو رو خاندن و قور ئانه کانیان ئا گر تی به ردان. به لام به خو شی یه وه دوا ی رابه رینه مه زنه که ی (۱۹۹۱) و رزگار بوونی خه لک له چنگی رژیمی به عس ریگا بو تیکوشانی موسلمانان ئا وه لا بو وه و ئیستی له سایه ی ره حمی خوا وه دین له گه شه کردن دایه و هه ر به و پشه ش فهقی په یدابو نه وه و له زور دی و

که ره‌سه‌ی نووسین

فان اعارة المعشوق عار
و هل ابصرت معشوقا يعار

ههروهها بو نوسینه وهش کهل و پهل زورکهه بووه، قاقهز هه زور به کهمی دهست که وتوو، قهلهه و مهره که بیش به زوری دهستکردی خودی مهلا و فهقییه کان بووه؛ قهله میان له قامیشیکی تایه تی داتاشیوه و مهره که بیشیان له تیکه ل کردنی چهند شت دروست کردوه.

ئه وه کهل و پهل و که ره سه ی مهره که بی لی سازکراوه له نیو تاکه شیعریکی فارسی دا نیویان براوه. شیعره که ده لیت:

همسنگ دوده زاج است همسنگ هر دو مازو

همسنگ هر سه صمغ است وانگه به زور بازو

واتا بو سازکردنی مهره که و راده یه ک «دوده» یانی دوکه لی چرای نه وتی ئاماده ده کریت و به کیشه ی ئه و دوکه لهش زاخی تیکه ل ده کریت و به کیشه ی دوکه ل و زاخه کهش مازوی سوتاو و به خه لووز بووی ده گه ل ده کریت و به کیشه ی هه ر سیک له مانهش جهویی داری ده گه ل لیک ده دریت و ئه مجار به هیزی پیل و شانان له ده سک و ئاونگان راده کو تریت و راده شله قینری تاکوو زور به چاکی ورد ده بی و لیک ده دریت. ئینجا دوا ی ئه و پیک هه لکیشان و تیکه لا و کردن و کوتان و ورد کردن و راشله قاندنه به ئاو گیراوه ته وه و له جیاتی مهره که ب که لکی لی وه رگیراوه.

ئه ما ئیستاکه، زوریک له کتیه کان له چاپ دراو و پی نوس و لیسوس زورن و مهره که بیش به لیساوه و هه ر پیای ده وی بنوسی و بنوسیته وه و ئیتر له سه ر ئه مانه په ک ناکه ویت.

داخ و که سه ر یان چاره سه ر!!

ده بی بلیم، ته نیا شتیک که زور جینی داخ و که سه ره و له کوئه وه وه هه ر ماوه ته وه و سه د مه خابن که من ئه وانه ی له بیری چاره کردنی دابن و ری و شوینی فهقییه تی ناحه ز و

﴿ کتب وه رگریش له وه لام دا ده لی:﴾

فان البخل للانسان عار
جزاء البخل عبدالله نار؟

فلا تمنع کتابا يستعار
الم تسمع حديثا من رواة

چه توون کردووه و بو مسولمانانی راسته قینه، دلته زین و شووره یی هینه و هیچ گورانیکی به سهرده نه هاتووه؛ شیوه ی ژین و به ریچونی فه قیکانه و ده رکا و ده رکی نیومالانه.

هر به راستی نه گهر بو وه ختی خوشی ره سمیکی جوان بویی یان له رووی ناچاریه وه پینداروین بو ئیستی که شیوه ی ژیانی خه لک زور گوپراوه و کومه ل پهره ی ستاندووه و نه یار و ناحه زان له رینی دینه وه ی هه له و په له یه کن و ته نانه ت گه لیک دوستانی ناحالیش هاریکاریان ده که ن و ئاماده ی تیگرتنی توانج و پلار و ته شهرن؛ نه مشیوه به ریچوونه کوینی به که لک دی؟ کوا ره وای هه قه فه قی ی به سته زمان بو په یدا کردنی بژیو، هه موو شه و و روژنیک دووسی جار نیو ئاوه داننی وه ته قینی و سهرده هه موو مالیک هه لکا و به شهرمه وه ده ست بو ئهم و ئهو رادی ری؛ هه بی و نه بی، بی دریتی و نه یدریتی، سپی بی و بوربی سارد بی و گهرم بی، ره ق بی و نه رم بی نه ویری ده نگ بکا و به هه موان هر بلی: به زیاد بی و خوا جه زات بداته وه.

ئایا ئهو شیوه ژیا نه به ده رد و ژانه زور که س له فه قیه تی ناتو رینی و ده سستی پی له خویندن هه لئاگری؟ به تابه ت به سوخته ی بیچاره که تازه له کوشی به په روشی پر له ناز و نیازی دایکی هاتو ته ده ری و لینی هه لپراوه؟

راسته خوینه ری ئازیز له وه ی دا له گه لئام و ده زانم زور فه قی ی به وه ج و له خو بوردوو هه ن که چاو له و جو ره شووره یی و ئازارانه ده قووچینن و قولی پیاوه تی هه لده مالن و به ئامانجی فیربوونی دین و خزمه ت کردن به گه ل و ئاین؛ ئاماده ن له هه موو خوشی یه ک ده ست هه لگرن و ده گه ل هه موو که ند و کلویه کی سهر ریگایان به ربهره کانی بکه ن و تا ئاخهره مین، پیت و وشه دریژه به خویندن بده ن. به لام ئایا نه و جو ره ژیا نه کارنا کاته سهر رووح و ده رو نیان و شوینی خراپیان له سهر دانانیت و له زات و وره یان که م نا کاته وه؟ بیگومان، با. چونکی مرو فله که ش و هه وایه کی ئاوادا گه و ره بیت و به چاوی چاو له ده ست لئی پر واند ری شک له وه دا نییه ده ژاکی و هه لدانیکی سروشتی ناییت و نه وه ی ده بوو له ده سستی بی له ده سستی ده چی.

به لئی چو نیه تی ژین و به ریچونی فه قی هه ره له سهره تاوه تا کو تایی، کار له سهر ده ر و ده روونی ده کات و به ره و بی ده سستی و زه بونی ده بات.

حاشا له وه ناکرئ که برین و شوینه واری سهر جهسته ی مروڤ ده رمان کردن و ساریژ بوونه وهی هاسان و چابوونه وهی بنگومانه؛ به لان برین و که له بهریک که له دل و گیان و دهروونی دا به دی دیت تهویش برینیک که بو ماوهیه کی زور هه موو روژی یه کدو جار بکولته وه و چ ده رمانیکیشی بو نه دوزریته وه، هیوای چابوونه وهی لی ناکرئ و کاری خو ی ده کا.

جا بو یه ده لیم ئه رکیکی ئیسلامی و ئینسانی هه موو پیاو و ژنیکی مسولمانه مادام به خه م دینه وه یه و ده بهه وی ئایینی پیروزی ئیسلام گه شه بکات له هه ر شوینیک و هه رچونیک ده ژیت، به پی ی توانا و ده سترویشتن بو گورینی باری ناله باری ژبانی به ژانی فه قییان، هه ول بدا و شتیک وه خو ی گرئ. با ئه گه ر له زانستگه و تاقیکردنه وه و بر وانا مه ی ره سمی و کتیبی به شیوه ی تازه نو سراو و له چاپدراو و زور پیویستی دیکه ی خویندن بی به شن لانی که م شیوه ی به ریچونیان له ئاخو و ئوخو ره کانی سه ده ی بیسته م دا بریک روو سوورانه و ئابرو مه ندانه بیت و چی دیکه ده رکا و ده رک نه که ن و ده ست بو ئه م و ئه و رانه گرن.

ئه گه ر بو هه ر مالیکی ئاوه دانیه به پی ی دارایی و نه داری مانگانه (۵۰) تا (۱۰۰) تمه ن دیاری بکرئ و یان هه ر ئه و زه کاته ی که له خو یان حه رامه و ده بی هه ر ده ربکرئ بدریته ده ستی چه ند ریشسپی، یان پیاوماقولیک و خه رجی حو جره بکریت باشت ر نییه له وه ی فه قئ هه موو روژیک لانی که م دوجار به چیه راته و ده رکان بکو تی؟ بنگومان هه م خه لک که متری ده چی و هه م ئابرو مه ندانه تر و بی عه بیتره هه م فه قیش تووشی شکستی گیانی و زه بوونی و بی وره یی نایه ت.^(۱)

۱- به پی ئاگاداری ده سکه وتوو له باشوور و باکوور و روژه لاتی ئیران برا مسولمانه کانی به لووچ، تورکمان و... ئه و کاره یان سه باره ت به مه لا و فه قیی خو یان وه ک به ریوه بردنی ئه رکی سه رشان له به رابه ر دین دا ئه نه جام ده دن و زور له میژه زه کات و سه ده قات و خیراتی خو یان، یان هه ندیک له داها ت و ده سکه وتی سالانه یان ده خه نه ئیختیاری مه لا کانه وه و ئه وانیش مه دره سه ی دینی گه و ره گه و ره یان پی سازداون و ده رس بیژان به مووچه و به راتی ته واه وه بو گرتوون و هه ریه که ی سالانه ده یان و سه تان فه قئ یان لی راده گرن و هه موو ئیمکانات و که ل و په لیک ی پیویستی ژین و خویندن یان بو دا بین ده که ن که هیوادارم خه لکی ئیمه ش به یارمه تی

پەيام بۇ ھەقىيە كان

براياڭى خۇشەۋىستىم! ھەقى ئازىزدەكان!

ئىۋە بۇ خۇتان دەزانن كىن و چىن و چكارەن؟

ۋەرن تا وىك بە يەكەۋە دانىشىن و بدوئىن تا باشتر خۇمان و ئەرک و سپاردەمان

بناسىن!

ئىۋە مىراتگر و جى نشىن و كار بە دەستى دواروۋى ھەنتەشى پىغەمبەرن -د- مەلەۋانى
دەرياي پر لە دوپ و گەۋرەھەرن، سەرقاقلەي كارۋانى بژيوھىنەرى برسى و لىقەوماۋانن.
رېشاندەر و رېنوئى ھەلپراۋ و بەجى ماۋانن. پەنا و پەسىۋى بى پەنا و بىكەسانن، چاوساغ و
دەسگرى كوئىر و بىلاق و دەسانن.

ئىۋەن كە دۋاي پىگەيشتن، دەتۋانن خەلكان لە چالى رەشى نەزانى و بىپرۋايى
بىننەدەرنى و دلى تاريك و تەلەمى رى لىۋن بۋان بە نوور و مەشخەلى ئايەتە پر پىت و
پىروژەكانى قورئان و رېنوئى ھەرمۇودە بەنرخەكانى پەيام ھىنى خوا بۇ سەرزەۋى، روون
بەكەنەۋە و گرى و گۈلى ژىن و ژىنگەي مروۋقەكان ۋەكەن و بەكەنە سەركۈنەي ھەلە و لارى و
بەدخو و بەدرەفتاران. دەستدەنە سەركۈت كەردن و تەس دانەۋەي سەربزىو و سەمكاران و
بە زنجىرى زانست و ژىرى، چەپى و لە رى لادەران بىننەۋە سەر پانەرىنى ئىسلام و سەرلى
شىۋاۋانى تارىكىستانى بىروچكە دەستكردەكان ۋەخەبەرىنن و سىمكىشى لىكترازۋى
مىشكىيان رىك و پىك بەكەنەۋە و گەۋرەتەرن راسىتى ون بوويان پى بناسىننەۋە و لە دىنيا و قىيامەت
بىان ھەسىننەۋە. جا كە ئەۋ ئىشە پر بايەخ و گرېنكەتان لەپىشە، دەست لە نىۋ دەستى يەك
خەرىكەن بى ئەندىشە، غىرەت ۋەبەرخۇتا بنىن و بچرىكىنن ۋەك شىرى مىشە، مەترسن لە
توانچ و پلار و پىلان و كىشە. رىز بۇ زىرى ۋەخت دابىنن و كاتى شىرن تر لە نوقل و نەباتى
خۇتان بە فېرۋمەدەن. ھەۋل بەدن دەستان كەمتر بچىت. ئەگەر مامۇستاتان لەۋبارەۋە
كەم تەرخەمە ئاگادارى بەكەنەۋە و داۋاي ھەۋلى زىاترى لىكەن. ئەگەر ھەر چاك نەبوۋ يان

﴿ خاۋ روژىك لە روژان بۇ مەبەستە ھەنگاۋ ھەلپىن و لانى كەم دووسى مەدرەسەي گەۋرەي دىنى بە
يارمەتى ھەمەلايەتە بنىات بنىن. ان شاء اللہ.﴾

عوزریکی بوو، بچنه لای ماموستایه کی تر. سه فه ریک زور پیویست نه بی مه یکن، دهووری کتیبه خویندراوه کان زور بکه نه وه، ئه وه ی دهیخوینن چاکی فیربین و رهوانی بکه ن و زوری بلینه وه. ئه وه ی نیازان بیپرسنه وه. ئه وه ی ده بی له بهر بکری له بهری بکه ن، پرسیار له یه کتری بکه ن و شت به یه کتری بلین، له کاتی لیکولینه وه و باس و شه په پرسیار مه به سستان شکاندنی یه کتر و خو ه لکیشان نه بی و هر به ئامانجی که لک وهر گرتن و سوود گه یاندن ئه و ئیشه بکه ن. له کاتی پشوودان و بی کاری دا له باره ی یاساکانی ئیسلامه وه بکولنه وه و به دهق و به لگه وه فیریان بین. بزنان چون وه لامی پرسیاری خو یی و ره خنه ی نامو و ناحالی یان ده ده نه وه.

بیجگه له کتیبی ده رسی، موتالای کتیبی دیکه ش بکه ن تاله هه موو بوو و بابه تیک به له دو ئاگادار بن. چونکی سپه یروژی ده گه ل هه موجوره ئینسانیک به ره وروو ده بن، هه رکه س پرسیار یکتان لی ده کا و به مه به ستیک ده تان دوینی. دوینی روژیک بوو ئه مروف روژیکی تره، کاری ئیستای ئیوه شه په ده گه ل نه زانی، ئه ویش نه زانی سه ده ی بیسته م که پشتیوانی ئینسانی و غهیره ئینسانی زوری هه یه.

ده بی به دوو چه کی باوه و زانین چه کدار بن. چونکی زانینی ده گه ل باوه و کرده و هشی به دوو دادیت و که سیکیش زانا و به ئیمان بی له مه یدان دا که س خو ی بو ناگری و تا زورتر بزنان سه رکه و تووتر ده بن.

تیکو شان و خه ریک بونتان هه ر له و کتیبانه دا کورت هه ل مه یه ننه وه. په راوی میژویی، ئابوری، سیاسی، زانستی، لی کولینه وه یی، فه لسه فی و ئه ده بی بخویننه وه. قور ئان و هه دیس زور بخوینن و له بهریان بکه ن. ئاگاداری یاسایه کانی شه ریه ته ی ئیسلام بن و «فهقه» زور بخوینن. هه رکه هه لتان بو ره خسا له سه ر و تاردان «سخنرانی» به زمانه کانی کوردی و عه ره بی و فارسی و هه ر زمانیکی تری که دهیزانن، مه شق و ته مرین بکه ن. بو قسه کردن و راهاتن به هه ر زمانیکی بیگانه هه ول بدهن و هه ل له ده ست مه ده ن و ده ست له یه کتر به ره ه ل مه ده ن.

هه ر وایته وه له سه رتان لازم و پیویسته ئاگاداری وه زعی روژ و روداوه کانی دوور و نیزیک بن، دو ست و دوژمن بناسن له سه ر باری سیاسی، کومه لایه تی، ئابوری، میژویی و جوغرافیایی ولاتانی ئیسلامی موتالا و لیکولینه و ده تان هه بی و بزنان له دنیا ی مسولمانان و غهیری وان دا، چ ده گوزه ری. بو ئه م بابه تانه کتیبی زور هه یه و ده توانن له گو فار و روژنامه و

حه وتونامه و راگهیه نه ره گشتییه کان که لک وه ربگرن.

لاکردنه وه له کردهوه

ئه وهی باس کرا له مه پزانین و وریایی و تیگه یشتن بوو که ده بی بیی به لام له وان گرینگتر کردهوهیه. عیلم و تیگه ینیک کردهوه و هه لویستی ددگهل نه بی هیچه. زانیی بی کردن نرخ و بایه خی نییه، خه لک زیاتر له رهفتار و کردار ده روانی نه که له قسه و گوفتار. که واته پیاوی مهیدانی کردهوه بن له رهفتار و هه لویسته ناردوا و قه دهغه کراوه کان خوتان بپاریزن. ئه وی پنیوسته، چ ددگهل خوتان و چ ددگهل خه لک و چ ددگهل خوا ئه نجامی بدن، خوتان به خو و خدهی ئیسلامی برا زینه وه.

بو خوتان وهختناس و ریک و پیک و وریا و گورج و گول و زیت و کولنه دهر بن. نیسبهت به ئه نجام دانی ئه رکی سه رشانتان بی موبالات و که مترده خه م به بن بو هه ر کاریک بریار تان دا به جیددی راپه رن و لئی راکه ون. شه وانه له ودختی خوی دابنن به یانانیش زوو له خه وههستن. بهرگ و نوین و بان و سه ر و لهش و هه وپ و هوول و جی و ری و هه موو که ل و په لیکتان پاک و خاویسن بی. ددانه کانتان له شه و و روژدا لانی که م جاریک ئه ویش، پیش خه وتن به فلچه و هه ویری تاییه تی بشون و میسواک فه راموش مه کن. به پیسی توانا وهرزش بکه ن و خوتان رابینن، پیاده ره وی بکه ن و ته مه ل بار مه یه ن. سه ر و سه کوت و جوری لیباستان نا ئاسایی نه بی. بهرگ و پو شاکی فه قییه تی توپ مه دهن چونکی شکان له بواری فه ره نگی دا شکستی دیکه شی به دوا دیت و دپدونگی خه لکیش له وی راوهستی.

سیفار مه کیشن چونکی زیانی زوری پیوهیه و به تاییهت که له و دوا ییانه دا زیانه کانی گیانی له لایه ن پزیشکه کانه وه روون کراونه وه، گه لیک له زانایانی پایه به رزی دینی هه رامیان کردووه و به نا په وای ده زانن.

ریش مه تاشن چونکی به لای زور بهی زانایانی شهرع زانه وه تاشینی هه راهه، و هه رچه ند بازیک فه رمویانه هیشتنه وهی سوننه تیکی گه ورهیه و تاشینی مه کروه.

خه و و خوار دنتان به جی و ری و ئه ندازه بی، زیاده ره وی و ویل خه رچی مه کن، به قنیات و شوکرانه بژی رین.

ددهگه له خه لکی به وه فا و بی جه فابن، پیسه وندی یان ددهگه له مه چرن، په یمان شکین و بی به لین مه بن، له شایی و شینیان دا به شداری بکه ن. سه ری نه خوشه کانیان بدن. له دهر د و گرفتاری یان بپرسن و به پیی توانا هه ولی چاره سه ری یان ددهگه بدن. ریز له گه وره بگرن، به زه بیتان به چکوله دا بیته وه. ئیره دی «هه سوودی» به که س مه بن و به پله و پایه و بوونی خه لکی شاد و خوشحال بن. رازی مه بن به وه مال و ناموس و که سایه تی یان زه بری لی بدری و له و پیناوه دا به رگری بکه ن و بو خوشتان پیشقه دهمی پارازتنی ئه و شتانه بن. خوتان به کوری خه لک بزائن و ئه وان به که س و کاری خوتان. له بابته خزمه ت و چاکه ی وانه وه سپله مه بن و شوکر و سوپاسیان بکه ن. هه رکه س چاکه ی ده گه لتان کرد پاداشی بده نه وه، لانی که م به دوعای خیر. گالته به که س مه که ن و به چاوی سوکی مه روانتی. رووخوش و به خولق و ماریفه ت و خو به که م گر و روح و ره زاسووک بن. خه م له دلتان دابی، نه ک له نیوچاوان و روتان. مۆن و مرچ و دوره په ریز مه بن، شوخی بی جی مه که ن. مه ند و له سه ره خو و له خو بوردوو و به گوزه شت بن. پیشه بیی خه لکی هی خوتان ببینن. دوان و بی ده نگیتان له جی خوی دابی. «صله رحم» واتا پیسه وندی خزمایه تی و ده برچاو بگرن مافی ته وای دایک و بابان به جی بگه یه نن به و یقار و ریزدار بن، ریز له پیر و پیشه وایان بگرن. ناوی رابردوان به چاک بیئن و دوعای خیریان بو بکه ن. ریزی تاییه تی بو ماموستایه کان دابنن. سلاو و ئه حوالپرسیتان بو هه موو که س زوری. هاوری و هاوددمی چاک و ریزدار و پاریزکاران بن. له خراپان نیژیکی مه که ن مه گه ر بو رینوینی و په روه رده کردنیان. ئاگاداری برا سوخته کان بن و په روه رده ی دینی یان بکه ن، له گوئی دهرسی قورئان و دین و ئه خلاق به مندالانی خه لک دریغی مه که ن، به ئاگاداری که سه کانیان به ره وه فهقییه تی یان بکیشن. گه وره و چوکیه تی نیو حوجره وه به رچاو بگرن، بی نه زم و یاسا و سه رلی شیواو مه بن، ره قاتارتان به یه که وه برایانه بی. له سه ر روداو و پیشهات و مه سه له کان به یه که وه راویژر بکه ن. دلسوزی یه کتری بن و له لای که س یه کتر مه شکینن و بو که س یه کتر هه لمه نین و دژی یه ک مه دوین. توشی هه ره له یه ک هاتن ده سه جی په شیمان ببه وه و توبه بکه ن.

بو خوا یه کلا ببه وه و ئیشه کانتان بووی پالافته بکه ن، یادی ویتان هه میشه له دل دابی و به چاوددیر و ئاماده ی هه موو کاریکی بزائن. پشتی پی ببه ستن، له ره حمی وی و پیروزیبون له

ئیشە کانتان دا ناھومید مەبن، ھەموو رووداو و پێشھاتیکی دیار و نەدیار و گەورە و بچووک لە کارتیکردن و شوین دانانی وی بزانی، بوون و نەبوون، مان و نەمان، دان و نەدان ھەر ھی ئێوە و ئیتر لە دەسلەلات و ویستی ھیچ کەس و ھیچ شتیک دا نییە.

بە تێروانین و بیرکردنەوە لە ریک و پیک و نەزم و یاسا و شوینەواری دەستی ژیری و توانین و لێ زانین و کار بە جیایی و سۆز و بەزەدی پەرودرگار لە گەردیلە تا کاکیشانی و لە گیان لە بەر تا بێ گیانی ئەم بوونە وەرد زۆر و زەبەندە، ھەر وەھا بە لیکدانەو و وردبوونە وە لە کشگیر «معجزه» ی ھە تاهە تایی پیغەمبەری مەزنامان د- که قورئانە بیر و باوەرتان قایم و قول و پتەو بکەن.

ھەروا بە پارازتنی مافی تەواوی نوێژ، یادی بەردەوامی خوا بە دل و زمان، قورئان خویندن و پێداچوونەو دی فەرموودەکانی پیغەمبەر د- خویندەو دی ژینامە «سیرە» ی یارانی و پیاوچاکانی رابردوو و ھاوچاخ، ھاموشوی خواناسانی پایە بەرز و ئەھلی کردەو، بیرکردنەو لە مردن و ئەو قوناغانە ی بە دوای دا دین، چوونی سەر قەبران و پارانەو و دوعا کردن بو خوتان و گیانی رابردوانی نیشتەجێ ی بەرزەخ، گیان و دەرونتان بەرز و فراوان رابگرن و رێ ی نەوس و شەیتان ببەستن.

نوێژە کانتان ئەوھلی وەخت و بە جەماعەت بکەن، ھاوڕێ دەگەڵ بەجێ ھینانی مەرج و پیویستی بەکان؛ لە ماناکەشیان وردبێنەو و بزانی لە حوزوری کئی دا و بۆچی راوستان و کەرنوش دەبەن و دەلێن چی؟ دوعا و «ذکر» ەکانی گەڵ نوێژ و پاش نوێژ لەبیر مەکەن. لە شەو و روژدا لانی کەم جارێک قورئان بخوین، دوعایەکانی پێوەندی دار بە ھەر کار و کاتی کەو لە بەر بکەن و لە جێ ی خۆی دا بیانخوین. سلاوەت دان لە پیغەمبەری خوشەو یست د فەرماوش مەکەن و بە پێی توانین و گونجان سوننەتەکانی ئەو بەرپێزە ئەنجام بدەن. زۆر لە بەر خوا بپارێنەو بە تاییەت لە دوای نوێژەکان و ئەو کاتانە ی دوعایان تێدا گیرادەبێ. پێوەندی کردن و لیک پچرانتان ھەروەھا رق ھەستان و خوشەو یستی تان لە بەر خوا و لە رێی وی دا بێ. بە دل و زمان و کردەو ھەمد و سوپاسی خوا بکەن و شوکرانە بژیری چاکەکانی بن. بێر لەو ە بکەن وە کە دنیا ھیچ نییە و روژیک ھەر بەجێ دیلن و دەچنە بن گل و پرسیاری نیعمەتە کانتان لێ دەکریتەو و ورد و درشتی چاکە و خراپەمان دیتە ئەژمار. لە سزادانی خوا بترسن و بەھیوای

رهحمهت و بهههشتی بهرینی خواش بن.

برایانی هیژا!

ئیسوه بنگه‌ی خه‌لکیتان هه‌یه و راژه و خزمه‌تتان به‌ئایین و گهل له‌که‌س شاراوه‌نییه. خه‌لکی مسولمان چاوی برپوه‌ته زانایی و وریایی و لیها‌تویی ئیوه و ده‌زانن که‌سه‌ربه‌رزی و پیشکه‌وتویی هه‌ر گهلێک پپوه‌ندی هه‌یه به‌باشی وره‌سه‌نی و پیشکه‌وتویی ئه‌و بیروباوه‌پ و یاسا و ریسایه‌که‌ ده‌نیوی‌دا هه‌یه و هه‌لدان و به‌ره‌و پیش‌چوونی ئه‌و بیروباوه‌پ و یاسایه‌ش به‌ستراوه‌ به‌هه‌ول و تیکۆشان و خو‌زهمه‌ت‌دان و لیها‌تویی ئه‌و ده‌سته و تاقمه‌ له‌خه‌لک که‌ به‌رپرس و راسپارده‌ و راژه‌دارنی. که‌واته‌ به‌و ئه‌نجامه‌ ده‌گه‌ین: خه‌لکی مسولمان سه‌رکه‌وتن و پپش‌ه‌فتی هه‌مه‌لایه‌نه‌ی خو‌یان له‌ ئیوه‌ی خزمه‌تکار و به‌ پرسپاری په‌ره‌پێدانی ئایینی پیروزی ئیسلام ده‌زانن.

لیمان سوور و عه‌یانه‌ که‌ نه‌یار و ناحه‌زانمان، بئ‌وچان و پشوودان، به‌هه‌ر وه‌سیله‌ و ئامرازیکێ ره‌وا و نا‌ره‌وا، خه‌ریکی کار و تیکۆشانی خو‌یانن و له‌ بواری فه‌ره‌نگی و سیاسی و سه‌ربازی و راگه‌یانده‌نوه‌ به‌ گه‌رمی، له‌ هه‌ول‌دان و له‌ دژایه‌تی مسولمانان و بیروباوه‌پ و یاساکانی ئیسلام ساتیک ناسره‌ون و هه‌دادانیان نییه. هه‌موو جو‌لانه‌وه‌ و ره‌نج‌دان و هه‌لسو‌پ‌رانیشیان به‌ رواله‌ت به‌ ناوی خزمه‌ت به‌ گهل و بو‌ نه‌جاندانی هه‌ژار و داماو و ماف خوراوانه‌ و به‌ مه‌به‌ستی دابین‌کردنی دادپه‌روه‌ری کۆمه‌لایه‌تی‌یه.

ئهما له‌ راستی‌دا ئه‌وانه‌ به‌ دوور و نیزیکه‌وه، به‌ روژه‌ه‌لاتی و روژئاوایی‌یه‌وه‌ دژایه‌تی ئیسلام ده‌که‌ن و ئامانجی دوا‌روژیان لادانی گه‌لانه‌ له‌ بیروباوه‌پ و ئیسلامی و به‌ بر‌وای ئیمه‌ش هه‌رکه‌س دژی بیروباوه‌پ‌ی خه‌لک بئ‌ دژ و ناحه‌ز و نه‌یاری ئه‌و خه‌لکه‌شه‌.

دژایه‌تی کردنیشیان به‌ دوو هۆیانه: تاقمیکیان له‌ ئایینی ئیسلام حا‌لی نین و پپیان‌وایه‌ پپچه‌وانه‌ی هه‌لدان و پیشکه‌وتنه‌ و شیاوی حکومه‌ت‌کردن و رابه‌رایه‌تی خه‌لک نییه‌ و ئه‌گه‌ر له‌ رابردوش‌دا که‌لکی بووبی ده‌گهل باری ژبانی خه‌لکی ئیستا‌نایه‌ته‌وه‌ و ته‌نانه‌ت تۆمه‌تی به‌ره‌و پاش‌گیرانه‌وه‌شی بو‌ هه‌لده‌به‌ستن.

به‌شیکیشیان ئه‌گه‌رچی له‌ ئایینی پیروزی ئیسلام تپده‌گه‌ن و ده‌زانن ئایینیکێ ته‌واوه‌ و له‌ هه‌موو بواره‌کانی ژبان دواوه‌، به‌رنامه‌ی تاک و کومه‌له‌ و ویرای باسکردنی مه‌سه‌له‌ تاک‌یه‌کان

و دوان لە چۆنیەتی خواپەرستی و ئاقیدە و باوەڕی دینی، بەرنامەی تایبەتی کۆمەڵایەتی، ئابوری و میرایەتی و سیاسى و فەرھەنگى خۆی ھەبە و راڤە و لیکدانە و ھەیکى راست و گرینگە بۆ گشتى بونە وەر و ھەروەھا بۆ ئیستا و داھاتووی جیھان و لە بیروپروا و کردە و ھەدا مروۆف لە گومان و دلەراوکی نەجات دەدا و دەرخاتە سەر شەقامەرییەکی بێ مەترسی و پەتەر^(۱) ھەروەھا دەبێھەوێ مروۆف سەرەرای خۆ ئامادە کردن بۆ ژيانى نەبراوێ پەسلان، لەم ژینگە کاتی یەشدا لە و پەری خوشی و ئاسوودەیی و بەردو پیش چوون دابی و ھەتا گیانی لە بەردایە ھەر بخوینی و بە ھوێ کەلکی زیاتر لە بەش و بارەکانی خوا وەر بگرێ. ئینجا لە وەش بێ ئاگا نین کە قورپان دەفەرموی: یەکیک لە مەبەستە ھەرە گرینگەکانی ناردنی پێغەمبەرەن-د-دایین کردنی دادپەر و ھەری کۆمەڵایەتی یە و تەنیا پێو ھەری گەورایەتی و چوکیەتی تەقوا و اتا پەپرەوی زیاتر کردن لە یاسایە و پێو ھەری تری وەک: رەنگ و نژاد، بوون و نەبوونی سامان، زید و نیشتمان و ھەر محەکیکی تر، کە مترین بایەخیان نییە و خەتی بەتال کردنە و ھیان بە سەردا کیشراو. بەلێ ئێوانە ھەموو دەزانن و زۆریان بە نوسین و گوتن دانیان پێدانان، بەلان لە بەرئەو کە و تونە دواى نەوس و شەیتان و بۆ خوشی ئەم دنیا یە چاویان لە ژيانى پەسلان قوچاندو و دەیانھەوێ لە نیسو یاسا و رژییمیکی وادابژین کە لە سەر بناغەى جیاوازی کۆمەڵایەتی دامەزرابی و بتوانن تیا یا خەلک بچەوسین و ھە ئیتر ئامادەنین بێنە ژیر سیبەری پر لە دادگەری ئیسلام و بە زنجیری عەدالەت و پاراستنی مافی تاک و کۆمەل خویان بپەستە و دە و پێناو ھەشدا بە توندی دژایەتی دەکەن و ھەموو نیو و ناتۆرەییکی ناحەزی لێ ھەلە دەن.

ھەروەھا بە مەبەستی کزکردنی دین و لە برە و خستنی و پیشگیری لە گەشە کردن و ھەلەدانی، دژایەتی ئالەھلگران و راگە یەنە رانی دەکەن و لە و رییەشدا دەست دەدەنە پر و پاگەندەى دژ و منکارانە و بە کۆنە پەرست، تەماکار گەللەت^(۲) یان ھاوکاری بیانی و چی و چی تۆمە تیاری^(۳) دەکەن و ھەولسی ئەو ھەش دەدەن ھەندێ خەلکی ساویلکە بکەنە ھاوکاری خویان و کاری خویانی پێ بکەن.

۱ - پەتەر: بە لا، پەتا. (ھەنبا نەبۆرینە).

۲ - گەللەت: مفتحە خۆر. (ھەنبا نەبۆرینە).

۳ - تۆمە تیار: مەھم.

به لام ئیـــــــــمه وهك راگهیه نه رانی دین نابیی بهو بایانه بله رزین و بیه زین؛ چونکی سروشتییه که یه کهم کاردانه وهی به رهی ناههق به دژی ئالاهه لگرانی ههق تۆمه تیارکردن و ره شه کوژی (ترور)ی که سایه تی قه له م و چهک به ده ستانی و توانج و پلار پیدادانیانه تا بتوانن هه ر به شه پری سارد، ساردیان بکه نه وه و وره یان بیننه خواری و له ئه نجامدا سه نگه ریان پی چۆل بکه ن و ولات بکه نه مه یدانی رمبازی نی یاران و دژمنانی ئایین و گهل.

ئه مجار، ئه وه هه ر ئیـمه نین ده که وینه بهر هیـرش و لافاوی قسه و ته شه ر و تۆمه تی ناحه زان و دۆستانی ساویلکه، به لکوو ئه وه میراتی پیشونیا نه بۆمان به جی ماوه، جا هه ر له نوسه ران و راگهیه نه ران، ه بانگه وازی که رانه وه بگره تا یارانی وه فاداری پیـغه مبه ر و خودی خوئی دـ.

هه ر کهس وه دوا هه ر ریـبازیـک بکه وئ چاره نووسی هه ر ئاوايه و دژایه تی ده کری به تاییه ت که سیـک وه دوا ی ریـبازی راسته قینه ی ئیسلام بکه وئ که ئالاهه لگری شو پشی رزگار کردنی هه موو چه و ساوه و ماف خوراوانی جیهانه و ده بیه وئ هه موو گه لانی دنیا نازاد و سه ربه خو بن و کهس ئاغا و سه روهری کهس نه بی و چاره ی بۆ نه نوی؛ هه ر بۆیه شه که هه موو مله و پ و زۆردارانی دنیا دژایه تی ده که ن و له و ریـشه دا سه ربازان و به رگری که رانی ده دهنه بهر هیـرش پیروپاگهنده و ره شه کوژیان ده که ن.

دیسـان کئ هه یه هه موو کهس لیـی رازی بی؟ و ئایا رازی بوونی هه موو کهس نیشانه ی چاکی و پاکییه؟ ئه وه ی هه موو کهسی لی قایله، وهك هه موو کهس وایه. ده ی خو هه موو که سیش چاک نییه. مروئی چاک هه ر چاکان لی قایلن و ئه وه ی چاک و خه راپ به دل لی رازی بی ده بی گومانی له چاکی خوئی دابی.

ئازیزم! هه رکاتیک ره خنه ت لی گیرا و که و تیه بهر لافاوی جوئیـن و تانوت، بیر که وه؛ ئه گه ر ره خنه و ته شه ره کان به جی بوون ئه وه تاوانبار خوئی و ده بی سوپاسی خوا بکه ی که به هوئی دژمنه وه ئاگاداری کردیه وه و هه لی گه رانه وه و چابوونه و ته به ده سه تود هه ر ماوه. ئه گه ر بی جی و نا په واشن ئه وه هه ر سوپاسی خوا بکه که په ی ره و ی و به رگری کردنت له دین، شوینی خوئی داناوه و ئه وه تا نه یاران لیـت توپه ن و دژ کرده وه (عکس العمل) نیشان ده دهن.

کاکه گیان! شتیکی سروشتییه که هه لوئیستی نه یار له به رانبه ر هه ول و تی کو شانی تودا

دېرك خستنه سەر رى و كۆسپ دروست كردنه. نهك گۆل پىدادان و هەلنان و بارەقەللا. تەنيا ديار دەيهكى كه مرووف، په ژار و داخ له دل دەكا لاسايى كردنه وهى دژمنان و ناحەزانه كه هەندىك خويى ساويلكه دهيكەن و دەبنەدار دەست و دەست له نيو دەستى نه ياران دەنيىن. ئەويش به قەولى زانا و بليمه تان كه دەلین: «دوستى نهزان به لای خوايه» و دەبى خويان بوړاگرين و به پيى توانا تيبان بگهيه نين: كه خويان و دوست و دژمنان بناسن و زياتر فريوى دژمنانى خو به دوست نوينيان نه خون و بينه وه سەرەخو و لانی كه م ئەگەر گۆل نين دېركيش نه بن.

كه واتە دەبى زور وريا و هوشيار بين و بزانيں بوچى و له بهرچى دەخوينين، چون دەتوانين به مەبهستى پيرو زمان؛ كه راگه ياندنى دینه به تىــــرى و تەسەلى به خەلك و گىــــرانه ويانه له هەر باوهر و ئاكار و خو و خدە و ردفتاريكى نارەوا و هەرودها بهر په رچ دانە وهى هەموو دوژمنكاري به كى دوژمنانه سەبارەت به ئايين و دينداران؛ بگهين.

به قسە و باس و توانج و پلارى نه ياران و دوستانى ناحالى نابى شل بين و مەته ريز به جى بيلين و تاوانىكى گەوره بو خومان تۆمار كهين. چونكى هەلاتن له ريز «صف»ى «جيهاد» به كيكه له تاوانە زله كان «الكبائر» و «جهاد» يش هەر به شەرى چهكدارى «القتال» ناگوتري به لكوو قوناغى جوراوجورى هەيه كه يەكيكيان يان باشتر بليين به كه مين قوناغى تىكووشان برىتى به له راگه ياندنى دين و بانگەوازى كردنى خەلك بو لای ئىسلام «الدعوة» به قەلەم و زمان.

هەروەها ئيوەش دەزانن نه ياراني ئيمە و ئەو لايەتانهى كه دەبى دژيان بجهنگين تەنيا برىتى نين له مرووفە ملهوپ و زوردار و سەرەرۆيه كان؛ بەلكه بهر له هەموو كەس و هەموو شتيك دەبى به دژى نهوس و شەيتان بجهنگين و نيشتمانى دەرونيان لى بسرينه وه و ئەوسا دەست بگهين به تىكووشان «الجهاد» له نيو كۆمەل و له قوناغەكانى سەرەتايى به وه دەست پى بگهين و ئەگەر پيوست بوو تا دوايين قوناغ كه گيان بهخت كردنه بروين و خومان فیدای ئىسلام و مسولمانان بگهين تا به و پييه خەلك له بىدادى رزگار بى و خوشمان پلهى شەهيدى و ژينى خوشى ناو به ههشتى خواى دادگەر دەسته بهر بگهين.

دەبى زور هەول بەدين و خو ماندوو بگهين تا زوو تى بگهين پى بگهين و يەكجارى بگهوينه سەر ريبازى بانگەوازى و راگه ياندنى دين و به قسە و كردهوه خەلك راكيشين به رەو دين؛ جا ئەگەر كرا له بەرگ و سەنگەرى مەلايه تى دا دەنا له هەركوئى و هەرچى بووين. له بهر

ئەوێ مەرجی راگەیانندن ئەوێ نییه هەر بە ئیشی مەلایەتی و لە میحرابی مزگەوتای بی؛ بەلکوو دەکری له هەر لیباس و نیو هەر توێژ و تاقمیکێ کۆمەڵدا دین رابگەیهنن و شی ی بکەینهوه و ئالا هەلگر و دوستان و تیکۆشەرانی زیاتربکەین. دەبی له هەر شوینیک هەلمان بو رهخسا به میحراب و مزگەوتی بزانی و هەر بەرگیکمان له بهرابوو، هەر ئیشیکمان به ملهوه بوو له خزمەتکردنی دین دریغی نهکەین و شل نه بین با مه لا نه بین؛ نوسه ریکی به توانا، بازرگانیکێ دهستپاک، پیشه سازیکێ دلسۆز، وهرزیریکێ خیره و مه ند، ئاژه لداریکێ دلاوا، یان کریکاریکێ کارامه و به خته مام بین و له هه موو هه ستان و دانیشتن و هه لوێستیکمان داراست و دروست و بی فیـل و گری بیـ هه بیینه سه ره مه شقی جوان «القدوة الحسنه» ی دین بو خه لک و نه گه ر قازانجیشمان بو دین نه بی لانی که م زیانی پی نه گه یه نین! ان شاء الله و علیه التکلان.

بەرەو مالاوایی

وا ورده ورده بەرەو مالاوایی دەچین و بو ماوه یه کیش بێ دهبی دهست لیک به ردهین؛ به لام بهر له خاترخوازی^(۱) ده مههوی مه به سستیکی درکاو، بریک به دریزی بو فه قینه کان دوپات بکه مه وه، جا ئازار که م که مه وه.

خۆشه ویستانم!

ریگای ئیوه تایبه تمه ندی زوری هه یه، هه روه کی گه لیک پیروژه و نه نجامدانی ئه رکی دینه، راژه ی خزم و گه ل و هۆزه و بو، ئازادبوون و بوژینه، دیسان وه کی پر له چال و چوول و دپکه و هه وراز و نشیوی هه یه، دوور و دریز و که م ریواره و ریگر و بشیوی هه یه، ئه رکی ئیمه تاق و ته نیا مه لایه تی ئاسایی نییه. به لکوو دۆز^(۲) و مه رامیکی گه لیک پیروژمان له پیشه، که تا گیانمان له به ردایه و میشک و بیرمان له سه ردایه، ده بی هه ولسی له بو بددهین، به یه کدلسی به یه کگرتن، به نووسین و راگه یاندن، به لیدوان و روون کردنه وه، به به خشیانی سامان و مال، به تیکدانی ژیاور و حال، به سه ربازی به گیانبازی، بو ی تی بکوشین و خه باتی له پیــــناودا گه رم که یین؛ خه باتیکی وا به تین بێ که لله ی ره قی هه قنه ویستانی فیلبازی له ناو گهردا نه رم که یین. ئه م ئامانجه ش: وه ک ده زانین ئایینی پیروزی ئیسلام، ده یان ساله ده سه لاتی رامیاریی خۆی له ده ست داوه، ریی گه شه کردن و هه لدانی لی گیراوه. مافی ده ست وه ردانی له مه سه له کو مه لایه تی و ئابووری و زانستی و سیاسیی کهانی لی زه وت کراوه.

ئوه بوو له ۳ی ئاداری سالــــی ۱۹۲۴ی زایینی دا ئاخیرین ئیمپراتۆری ئیسلامی له سه رده ستی «مصطفی کمال» که راسپارده و ده ست په ره رده ی جوله که و ئینگلیزه کان بوو له پیلانیک دا روخینرا و کوتایی به ژیا نی هینرا، هه ر له دریزه ی ئه و پیلانه دین و سیاسه ت که یه ک بوون و له سه ره تای ئیسلامه وه ئاوا ها تبوون له یه کتر جیا کرانه وه. خویندنه دینی یه کان به

۱ - خاترخوازی: خواحافیزی. مالاوایی. (هه نانه بوژینه).

۲ - دۆز: مه به ست له ژیا نده، مه رام. سه رچاوه ی یشوو.

ناچاري جی خویان دا به خویستندنگه غهیره دینی به کانی میری. خهلیفه ی کات وه دهرنرا، مسولمانان بوونه په زی بی خودان و هه رکهس دهستی بو چهک دهرد کیی و یستبایه چونی پی خوشبایه دهیکوشت.

به لی سده حیف و مخابن ئه و کوشکه ی واله ئهسته نبول پینچ سده بوو مسولمان له په نای دا ده ژیان تیک روخینرا، ئه و ئالایه ی به دریزایی چوارده سده کومه لانی مسولمان و نامسولمانی له ژیر خوی حهساند بووه؛ هینرایه خوار له تله تکر و وهک نیشانه ی بوون و سهروه ی و سهربلیندی گهلانی مسولمان له ناوبرا. له دوا ئه وهش ولاتی گه وره ی ئیسلامی بهش بهش کرا، چاره ی هه موو دانیش توانی رهش کرا. بهشیان به خویندن وه نه ما. له هه لدان و گه شه که وتن. چما چما به سهریان بی؟ ئه و رووداوه کاریگه رهش زه بریکی ناوچه یی نه بوو، پیلانیکی جیهانی بوو، داریژه پانی فیلبازی چهند سده بوو به دوا ی وه بوون دژمنی له میژینه بوون، قین له دلی ئه م دینه بوون. میر و میرایه تی زوره ملیان به سه ر شاناندا سه پاندين. میر نه بوون گزیری وان بوون. به نه خشه و ته گیری وان بوون. سامان و بوونی ولاتیان به تالان برد. هیچیان بو نه هیشتینه وه. به هه رزانی یان به به لاش بو خویان برد، کردیان به شت به گرانی یان پی فروشتینه وه، فابریقه کان^(۱) هه ر بو خویان ده چه رخنن. کالاکانیش به ئاره زو دهر خینن. ریگانه درا لاهه کانمان وا بخوینن داهات و داهینانیکیان بی و له ژینی خو سه رده ریخنن. ئه و دی رسکا یا خود راسابی به شتی که و ته نیو داو، خنکا به ئاو، یان توقیرا یان به گولله دابیژدابیژ بوو، تاوانی درا بی تاوان و زور به جوانیش کفن کرا جا نیژرا. گلکوکهشیان بو چاوبه ستن رازنده وه. یان بیانوو یان بو دیته وه و بی لی پرسین، سهریان په راند به قیته وه. ئه و دی توانیشی دهر باز بی و له دهستی هات، هه ل و ده رفهت بقوزیته وه، بوی ریگهوت شتی دروستکا و کهس نه دیوی بدوزیته وه، شانازی که ی بو دین نه بوو به لکوو موری لاهه کی یانی پیوه نرا و به ناوی وان تاپوکرا.^(۲) ته نانهت هه و لسی زوریان دا خه لک له دین بی خه بهر بی. برسی یان کردین ترساندیانین، تا خه می ژینمان له به ربی، ئاوړ و ددین نه دهینه وه. ئاوری شوړش نه کهینه وه له هه موو شتیکی ده ترسین. به زگی تیر و به ده برسین. شه و روژی هه ر له کارین واش نه دار و

۱ - فابریقه: کارخانه.

۲ - تاپوکرا: واتا «قبت» کرا.

خاکه سارین. به زور بهی خه لکی یان سه لماندوه: که دین واتای عیباده ته کاری به دنیا نه داوه، له دژی پیشه و سه نعه ته بو بیکاران رونراوه. دینداری له ناو مزگه وته، چوونی ئه ویش به هه لکه وته.

زورپناژه نانی بیگانه ئه وانیهی دپکی ریگانه، ههروه ها ته شی ریسانیان ئه وده دیان بو گوتین و رستینه وه، له دینیان دوورخستینه وه. هه تاکوو بازیک مسولمان لانی که م له ولاتی دووره ئاواتی ئیمه ئه وه ند، له دین بی هوالن، تا ئه و راده کرچ و کالن، ئه گهر پیناسه ی دین بکه ن، واده زانن که دین واتای: له ئاوایی یا له گهر دک مزگه وتت بی و به بونه گه لی جوراوجور، لیسی کووده بی. له وهرزی بی کاریشت دا نویژ و رۆژوو ئه نجام بده ی. کاتی سه رما بچه مزگه وت. سوبه داخه ی به ته پاله و به دار و بار یا به نه وت. لیسی دانیشی له ناو بوونی خلته ی سیغار، هه ناسه سوار، چاو پر له ئاو، هه ر دوو دوو و سنی، سنی پیکه وه، بدوین هه ر کام له شتی که وه. یه کئی له نان یه کئی له ئاو. تا قمیک بکه ن باسی راو، هه ندیک بکه ن باسی ئاژال، کو میک بدوین له کشت و کال، له بازار گانی و مامه له، مزگه وت بیته زایه له^(۱) له نه خوشی له دهر د و ژان له راو و رووت له پیاوکوژان. له قاتی و قری له گرانی. له بی تفاق ی له بی نانی. تیگرا بکه ن چره و گوهره. جاری هیمن جاری تووپره. بکه ونه باسی ئه م و ئه و، به پاشه مله^(۲) و دروکردن. دهر و جیران تروکردن.

ئه مجا ده بی مه لایه کی سه رزه لامی ناقولات بی، بی زه بر و بی ده سولات بی، نابیی وشیار بی یا لاو بی ده بی پیریکی خه رفاو بی، رووت و ره جال و برسی بی، له هه موو که سنی ترسی بی. قهت باخه لی نه بی تژی^(۳) چاو له دهستی خه لک بژی. دایم و دهره م له مالی بی وهک به ردی بن جه والی بی. چوونه نویژگه^(۴) بچته لایان گوئی رابدیری بو هه لایان، جار جار ئه گهر خه لک له دوان، زاری شل بوو، یان له بهر شه که تی^(۵) رۆژی خه وی هات و لاره مل بوو، هه سستیته پی په راوینکی کوونی زه ردکراو، سه دجار وهر د دراو، له سه ر تاقه بیستیته خوار بو خه و رهوین و

۱ - زایه له: ده نگ دانه وه. (هه نبانه)

۲ - پاشه مله: غه یهت

۳ - تژی: زور، شتی پرر. خال

۴ - نویژگه: مه چیت، مزگه وت. (هه نبانه).

۵ - شه که تی: ماندوه تی زور. (هه نبانه).

رابواردن، دوو سێ نهزیلان وهگێری.

مزگهوتیش هه‌ر بۆ پیرانه. له‌وانیش هه‌ر بوزویرانه، لاو، به‌سالیش تخوونی نه‌بن قه‌یدی ناکا. بۆخزمه‌تی مه‌جلس نه‌بی با هه‌ر نییه‌ن. ئه‌گه‌ر له‌ ئیش گه‌رانه‌وه، برۆن به‌ره‌و سوپانه. به‌ نارده‌نار و فیه‌تیه‌ت، بچنه‌ پیاسه‌ و قیه‌تیه‌ت. (۱)

خۆ مندالیش به‌ هیچ کلۆجی (۲) نابێ پێ ده‌ مزگه‌وت نیین، له‌ به‌رئه‌وه‌ی پیسی ده‌که‌ن، قه‌ه‌یان دی. به‌له‌باری دانانیشتن. هه‌ر کامیکیان به‌ بی‌ پرس سنووری یاسا بشکێنی و بیته‌ ژووری به‌رله‌وه‌ی بگاته‌ بن کورێ ئه‌گه‌ر موپه‌هی مام مجبۆر نه‌یتوقینی؛ ده‌نگدانی دوو سێ مسولمان بۆ هه‌یامیک ده‌یتۆرینی. ئه‌ویش ئاوا مزگه‌وتی لی‌ پوان ده‌بی. له‌ ئاکامدا گه‌روه‌ی زۆر داوان ده‌بی. دیسانه‌وه‌ دین به‌ واتای زه‌کات‌دانه؛ یانی له‌و خه‌له‌ و خه‌رمانه‌ی له‌ لای خه‌لک ئاشکرا بووه؛ هه‌ندیک ده‌غلی نیوه‌ بنزێل یان له‌ غه‌ریکی له‌ مالات، بده‌ی به‌ خزمیکی نی‌زیک، یان دوستیکی خاوه‌نی خێر و چاکه‌ی به‌ده‌سه‌لات، یان به‌ که‌سه‌ی هه‌ژار و لات، که‌ یارمه‌تیه‌ت ده‌کا چه‌ند قات. یان به‌ ئاغات و دکوو داها‌ت. یان به‌ مه‌لات له‌ بری به‌رات!!!

حه‌جیش پایه‌یه‌که‌ بۆ دین، واتای چوونی مالی‌ خودا، تا له‌ خه‌لک بی‌ی جودا، ئیسمی ئاساییت لی‌وه‌ بی‌، ناوی حاجیاغات پی‌وده‌بی. دیسان ده‌لێن دین به‌ واتای ریش و ریشوو، میسواک، سمیل، شال و که‌شیده‌ له‌ بۆ فی‌ل، می‌زه‌ر و شاقه‌ل و عه‌با، پرچ و ته‌سییحی کاره‌با.

له‌مه‌ر پاکی و خاوی‌خیه‌وه‌ خۆ له‌ سه‌گ و به‌راز مه‌ده‌. له‌شت پی‌س بوو مه‌له‌ی بکه‌. بۆنی سابوون ژانه‌سه‌ره‌، هه‌مامت هه‌بی خه‌ته‌ره‌، خاوی‌نی له‌ش واتای ئه‌وه‌ پی‌ساییت پی‌وه‌ دیار نه‌بی، لی‌یاست په‌له‌دار نه‌بی، له‌مه‌ولا هیچ عه‌یبی نییه‌ ئاره‌ق و بۆن قه‌یدی نییه‌، مو‌ریان و کی‌چ به‌ هه‌زاره‌، جی‌ده‌میان له‌ له‌ش دیاره‌، جی‌گه‌ و بانن، مال و ژوژن پر له‌ بۆنی پی‌سی ژاره‌.

ئاو هه‌رچۆنی بی‌ خاوی‌نه‌، بی‌ژه‌ پی‌سه‌، ده‌لێن وانیه‌ قوله‌تی‌نه‌ بۆ شوشتن ده‌ کاری بی‌نه‌. تینووت بۆ هه‌لی‌قورینه‌.

قورئانی‌ش بۆ مانای نییه‌، هیچ پسپۆری زانای نییه‌. بۆ ده‌ور و خه‌تم‌کردن و له‌ به‌رگ و په‌ر‌وگرتنه‌. ده‌لێن بو‌وه‌ی ها‌تۆته‌ خوار ری‌زی بگری به‌ده‌ست و زار، سالی‌ جاریکی نو‌ی وه‌که‌ی

۱ - قه‌تیه‌ت: برتی له‌ جی‌لایه‌تی، ها‌ت و چوو بۆ هه‌زلی‌کردووی. (هه‌نبانه‌).

۲ - کلۆج: ته‌رز. (هه‌نبانه‌).

هه‌ندئ دهورانی لی‌وه‌که‌ی. بچینه بن سهری ژنه زاوان. پنی سویند بدهی شوان و گاوآن. له‌سهر مردوانی بخوینی. نوشته و دوعای لی‌ده‌رینی. بو لی‌خویندنی یاسینه، مه‌تالی بی‌زراوان^(۱) و داوه‌لیکی سامداری به‌ره‌ی جند و شه‌یاتینه^(۲).

له‌میژوودا ئه‌وه‌ند به‌سه پیغه‌مبه‌ر -د- و پشته‌کانی، هه‌روه‌ها خاو و خیزانی، پیناسه‌ی جی‌نوشینانی خ- باش بزانی؛ کارت سازه پی بنازه، ئه‌گه‌ر زیاتر پی‌ه‌لینی، غه‌زاوه‌ت‌نامه‌ش وه‌ خوینی، له‌گه‌لیا ده‌ست‌راوه‌شیننی، مه‌جلیسی پی گه‌رم‌بکه‌ی دلانی ره‌ق نه‌رم بکه‌ی ئه‌وه کولیکیش زیاتر ددها. به‌لام میژووی نه‌یارانت ده‌بی ته‌واو لیک‌ده‌یه‌وه سه‌روبه‌ری تیک‌که‌یه‌وه. له‌ جغزی جوغرافیا پيشا هه‌ر هه‌قی مالی خۆت هه‌یه. کیلگه‌کشت بارمه‌یه، ولاتی گه‌وره‌ی ئیسلامی، هی خۆت نییه. له‌ بۆت نییه به‌ ریبواریش پی‌دا بچی، نه‌خاوه‌لا لی‌ دابه‌زی و تییدا بژی.

له‌ بواری عیلم و زانسته‌دا، ئاوا حالین که زانستی ره‌وا و به‌سوود هه‌ر ئه‌و کۆمه‌له‌ زانسته‌ن که ریبازی خواپه‌رستی و دین به‌ خه‌لک ده‌ناسین، بی‌جگه‌ له‌وان هیچ زانستیک له‌ گو‌شه نیگای دینه‌وه، به‌ ره‌سمی و ره‌سه‌ن و به‌ سوود نه‌ناسراوه. ته‌نانه‌ت له‌و مه‌ودایه‌دا به‌دبه‌ختی به‌و جیه‌گه‌یه‌وه: که ئه‌و هه‌موو زانسته‌ پر سوود و گه‌یو و مه‌یوه به‌ ده‌رسی شه‌یتان ناوبراون و له‌به‌رچاو و دلان خراون.

ئه‌و دیندار و ئه‌وینداره‌ بی‌هه‌وال و کرچ و کاله، له‌مه‌ر عیلم و زانسته‌وه له‌هه‌لو‌یستی دین ئاگانین. له‌ ژیر ده‌ستووری وی‌دا نین، نازانن که هه‌ر زانستیک سوودی بو کۆمه‌ل تیدابی، بو په‌سلان یا بو دنیا بی‌فه‌رمانی دینی له‌ سه‌ره و هه‌لگری زۆر موخته‌به‌ره.

ده‌یان ساله‌ خزم و قه‌وم لیک‌کراون به‌ سنووره ده‌ست‌کرده‌کان هه‌لبراون، بۆیان نییه

۱ - بیزراو: ترسه‌نۆک. (هه‌نبانه)

۲ - مه‌به‌ستم ئه‌وه نییه که هیچکام له‌و شتانه‌ی باس‌کران یان باس‌ده‌کرین پتوه‌ندیان به‌ دین و دینداری‌یه‌وه نه‌یت، نه‌ه، بگره‌ بازیکیان نه‌بی ئه‌وانی تر له‌ دین‌دا به‌ره‌تیان هه‌یه و حوکمی تایه‌تی‌یان بو دیاری‌کراوه. به‌لکوو مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که بریک له‌و شتانه و زۆر شتی دیکه‌ش له‌ دین‌دا له‌ شوین و پله‌ی خۆیان ترازاون جابان پینچه‌وانه و ئاوه‌ژ و کراونه‌ویان به‌ لیدا تاشین و هه‌لگوشین که‌چ و کرووچ و باریک بوونه‌وه و له‌ بیجم و واتای خۆیان چونه‌ده‌ری. هه‌روه‌ها هه‌ندیکیشیان گرینگی له‌ راده‌به‌ده‌ریان پیدراوه و له‌ پله‌ی خۆیان بانتر براون.

سەردان بکەن، لە یەک دیدار ئاخەرە و بوون.

مەلا، دەبی چۆن بی؟

ئەمجار سەیرتر لە هەمووان مەلا نابێ چت^(۱) بزانی، بزانی، نابێ، بێتە دوانی، نابێ شتی تازە باس بکا، دانا لادانە لە دین و خەلک تووشی هەراس دەکا. بدوی لە میژوو و لە پیشوو، لە پاش کەوتن لە سەر کەوتن، لە راپەرین و لە شوپش، لە کوچان و زید جی هیشتن^(۲) لە راسان بە چەک و مەچەک، لە شەهیدی لە تیکۆشان، لە ئابووری لە نیشتمان، لە زانست و پیشە و خویندن، لە شارستانیەت و هەڵدان، لە میرایەتی لە سیاسەت، لە گیروگرەتی کۆمەل؛ کە من ئەوانە ی گوێی دەنی و تەنانەت دەنگیشی دەدەن، ناو و تاتۆرە ی لی دەنن، باوە دەلین؛ تۆ وەهابیی تا وەها بی بو مە، نابێ!!

ئاخر بابم ئەو قسانە چن بە چی دەچن؟ ئەو دندە دینە مان هە یە خەریکە لیمان دەگوێن، مەلا دەبی باس لە دین کا، لە قیامەت و مردن بدوی، نوێژ و روژ و روون کاتە وە. ئەم باسانە ی وەلابنی، پەڕیکی تر هەلداتە وە. دەبی بێژی بە هەشت چۆنە و چی تێدایە؟ چەند حوریمان بو دانرایە؟ دیلن لەوئ سیغار بخوین بو مالی یە کتر برۆیین؟ کۆشکە کانمان چەند بلندن؟ دەست و پیوەندمان چەندن؟ هیئەندە لە خویان قایلن لە ئازاری گوێ ناپرسن، لە ئاوری دوزەخ ناترسن!!! ئەو دی خەرجیشی تێدەچێ لە حاندی دا لال و خرسن!!!

مەلا دەبی بدوی لە ریش، لە سمیل و تەسبیح و سیواک، لە شال و کەشیدە و میژەر، لە جلکی پاک، کفنی زمزم کراو چوونە؟ پاداشی خەتم چەن تۆنە، مەولوودی و خیر و سەدەقە پاداشتی چەن قاتی دەبی؟ پیاو دەستی سوالکەران وەرگری لەوئ زوو نەجاتی دەبی؟ لە قەبرا چیمان دەدەنی؟ جا چۆن ناترسین بە تەنی؟ چەن چرامان بو هەلدەکەن؟ بە هەشتمان زوو نیشان دەدەن؟ لە مەحشەر زوو دەروینە دەر؟ تامی خوشە ئاوی کەوسەر؟

مەلا دەبی لە شەرع و قورعانی بدوی. چی بە سەر ئەو شتانه داو؟ گەلیک سەیرە! دین و

۱ - چت: شت، تشت... (هەبانه)

۲ - کوچان: بارکردن لە ئاواپی. زید: نیشتمان، وەتەن. (هەبانه)

سیاسه‌ت؟ چه‌ک و مه‌لا؟ ورچ و عه‌با؟ چۆن ده‌بی له‌سه‌ر به‌رمالئی، له‌میحرابی باس له‌فه‌ره‌ه‌نگ و رووس بکا، له‌ئه‌وروپا له‌ئه‌مریکا؟ ئه‌و چی‌داوه له‌خوار و له‌ژوور؟ به‌وی چی‌باکور و باشور؟

به‌لئی واما به‌سه‌ره‌ه‌اتووه! له‌لای هه‌ندی خه‌لکی ئیمه مه‌لا هه‌رچی بئی هه‌ر باشه، هه‌ر ده‌گه‌ل خه‌لکی بیته‌وه. وه‌کو و وان بیزوینه‌وه. کاری به‌کاریان نه‌دابی. ئه‌گه‌ر گشتی نا‌په‌وا بئی، نه‌لئی و ابن و وامه‌بن. بۆ هه‌موو که‌سی دا مه‌بن. ئه‌وه خاسه، خوداناسه، چوونی به‌هه‌شتی بئی‌باسه.

پێیان وایه مه‌لا هه‌ر قه‌لافه‌تی بئی ئه‌گه‌ر هه‌زار ئافه‌تی بئی به‌مه‌رجی قورئان بزانی، یاسین و ته‌لقین بخوینی. له‌مه‌لودنامه‌خوینه‌وه شه‌رم نه‌کا و ده‌نگه‌لینی. پیش نویژی بکا. لیک توراوان ئاشت‌کاته‌وه، پیشگیری له‌خوینه‌ریژی بکا. بزانی ئادابی ماره‌برین، به‌له‌دی له‌نووشته‌نوسین!! سه‌ری ده‌رچی له‌قاه‌زان، ده‌می گورگ و ده‌ستی دزان بیه‌ستی بۆ خاوه‌ن‌په‌زان. جا ئه‌گه‌ر ده‌گه‌ل ئه‌وه‌ش دا ده‌نگی هه‌ست بزوین و خوش بئی له‌بانگ و سه‌لا له‌جوش بئی، ئه‌وه‌کاری زۆر ته‌واوه و کولیکیشی زیاتر داوه.

مه‌لا، یان ده‌بی نه‌زان بئی له‌بیری رووناک نه‌بان بئی، یان ئه‌وه‌تا ده‌بی گه‌لیک وریای زار و زمانی بئی، ئیشی نه‌کا چتی نه‌لئی هوی دزان و ده‌رکران و نه‌مانی بئی. له‌به‌ر سو‌دخوران ری نییه‌ باسی هه‌رامیی سو‌د بکا، له‌ئاره‌ق و قوما نه‌دوی دنا دژی ئازادی‌یه و کرداریکی بئی سو‌د ده‌کا. نه‌لئی ره‌شه‌به‌له‌ک هه‌رامه له‌زووه هه‌ر ئاوا بووه. هه‌روا بارمه‌ت و سه‌رق‌لی دا‌ییم هه‌ر له‌ناوا بووه. باسی دادپه‌روه‌ری نه‌کا. ناویک له‌سه‌روه‌ری نه‌با. چی‌داوه له‌مافی خوراو، له‌چه‌وساوه و زۆر لئ‌کراو؟ بی‌ت و زۆردار ببیه‌ته‌وه، نا‌هیلی هه‌ینی بیته‌وه په‌ندیکی وای به‌سه‌ر دینی: زه‌بریکی تی‌ده‌سه‌ره‌وینی؛ هه‌نگوینی لاژاری مار بئی، هه‌تا مردن لی ديار بئی.

ته‌نانه‌ت و تاري هه‌ینیش به‌ئازادی پیشک‌ه‌ش نا‌کا. له‌هه‌رچی دل ده‌ره‌نجینی ده‌بی را‌کا. وه‌ی له‌هه‌ق و راسته‌قینه وه‌ی له‌زۆرداری به‌قینه. وه‌ی له‌پێسپران^(۱) وه‌ی له‌میری وه‌ی له‌شو‌فار^(۲) و گزیری! مه‌لای بی‌چاره ری نییه له‌هه‌موو بواری دین بدوی، نابئی بۆ لای

۱- پیر: تا‌قم، حزب.

۲- شو‌فار: جاسوس، زوانگر. (هه‌نبانه)

مهسه له کانی ئابووری، کۆمه لایه تی و سیاسی، په ره له لاوی. مافی دهستووردان به چاکه و ریگرتن له خراپه ی نییه. زۆربه ی زۆری وتاره کان له رووی ئه وان خوتبه که ونه عهره به یانه ن که دهیان ساله نوسراون. سالی جاریکیش گوتراون. ته نانه ت زۆرجاری وایه هه ر ئاوا ده خویندرینه وه به کوردی لیک نادرینه وه.

هه ندیک مه لای بی ده ره تان له ناو گیزی کهش و هه وای پر له بیدادی و ناره وای زۆردارانی خو سه پین دا، ناچار ده کرین؛ په سنی تاغوت و شا بکه ن. چۆنیان پی خوش بی وابکه ن. به تاج و ته ختی هه لیلین، «حفظه الله» ی بو بلین. ده نا شو فار هه وال ده دا سه تی دیشی ره پال ده دا. ئیشی به ره و خه تر ده چی «أمر بالقبض» ی ده رده چی^(۱) یان له جیی خوی و ده رده نیین. مالی پی وه سه رکه ر ده نیین، له مه ولا نابی مه لا بی یان ده بی دوعاگوی شا بی.

هه زار سالی بیژه: بابم! دین و سیاست هه ریه کیکن چونکی سیاست بریتی به له ری به ری و مه ردومداری. راپه راندنی کاروباری نیو خوی ولات. یاسا دانان به ری وه بردن و پیچاران، پارێزگاری له نیشتمان. چاوه دیری ئیش و کاری ده ر و ژووری. داپشتنی که لا له گه لی پیشکه وتوو بو هه لدان و گه شه کردن له هه ربوار و به هه رجووری.

دینیش هه ر ئانه وه ی ده وی: قورئانی پر دوپ و گه وه ر، فه رموده کانی پیغه مبه ر دروودی خوای برژسته سه ر به زۆری له و شتانه ده دیین، باسی حوکم و ده سه لات. دنه ی تیکۆشی و خه باته. باسی میر و پیشه وایه. یاسای جیداری خودایه. قسه ی داد و داوه ری به. ری ئازادی و سه ره ری به. ری سایی ئابووری و بژیوه. دژی بی کار و به زیوه. له راویژ و به یعه ت ده دیی له داب و نه ری تی جوانی کۆمه لایه تی جمه ی دی.

یاسای به رگری و هه ر شه. دوانی له چه ک و شو پر شه. کۆمه لیکی خه ولیکه وتوو ی بی بزاو^(۲) ی لامردووه. پله ی هه ره به رز و بالای بو پیشمه رگه و بو گیانبه خشان ده رکردووه. هانه ی زانین و خویندنه، یاری پیشه و سه رکه وتنه. راگه یشتن به له شساغی و ته ندروستی به نیوه ی زانین حسیوه. پاکی و خاوینی له لای دین هه وی نی ئیمانی پیوه. زیاد له مانه ش سیاسه تی دین بیری له پاشه روژیشه. یاسا کانی وادارژاون له عهینی

۱ - امر بالقبض. واتا فه رمانی گرتن.

۲ - بزاو: جۆلان، حرکت.

تیکوشی له بوژیانی ئیـره، رزگاری روژی په‌سلانیش به‌رده‌ست و ده‌سته‌به‌ر ده‌بی. مرو تویشووی خوئی له پیشوو بو دواي مردن به‌پړی‌ده‌کا و کاری ویش جی‌به‌جی ده‌کا. به‌و پیـیه پیاوې مسولمان له دوو جیهان سه‌ربه‌رز و به‌خته‌وهر ده‌بی. قه‌تیش نامری، هر زه‌ق و به‌خه‌به‌ر ده‌بی.

یا خو بیژه: برای دینیم! خو پیغه‌مبه‌ر و یاوهران دبو دنیای زید و نیشتمان، خوایان پیشه‌وا و رابه‌ربوون. بو رزگاری و نازادی گهل، کوچیان کرد و دهره‌به‌دربوون. له مزگه‌وت پیشه‌وابوون. له دهره‌وه‌ش فرماندەر و نه‌خشه‌کیش و قسه‌په‌وا بوون. میحراب به‌واتای سه‌نگه‌ره تاشینی له وشه‌ی (حرب)ه‌یانی له دژی هر چه‌وتی و سووچ و لاساریک له شه‌په‌به‌ر. نه‌وکاتی مزگه‌وتی ئیسلام فرمانگه‌ی دین و دنیا بو. نه‌وه‌ک هر بو نوپژکردن و یادای خودای به‌ته‌نیا بو.

پیان بلی: نه‌وان بو خوایان سه‌روه‌ربوون. ملیان بو که‌س رانه‌کیشا. بو هر ئیشیکی جه‌ماوهر، فرمانده‌ربوون. له مه‌یدانی عه‌سکه‌ریشا که‌له‌ پیاو و خو‌نه‌بویر بوون. له ناقار هر دژمنیکا له‌شکان نه‌هاتوو و بویربوون. شه‌پړی چه‌کداری‌یان له ری بو. له کاتی وتاری هه‌ینی. له نوپژیشا جاری‌وابوو چه‌کیان پی‌بو.

ديسان بيژه خواجه‌رموويه‌تی: ... إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ. ذَلِكَ الَّذِي الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ»^(۱) واتا... فرمانده‌وايي هر بو خوايه، ياسای نه‌و ده‌بی به‌پړوه‌بجی و په‌پړه‌وی لی‌بکری، فرمانی داوه‌بیجه‌له‌و که‌س نه‌پرستری په‌پړه‌وی له ياسای هر که‌سیک به‌واتای په‌رستن و به‌ندایه‌تی بوکردنیه‌تی نه‌مه‌دینیکی راست و دروست و هه‌قه و به‌لگه‌ی ته‌واوی له‌سه‌ره‌به‌لام‌نه‌وه‌ که‌ زور که‌س پی‌ی نه‌قایلن له‌به‌ر نه‌وه‌ نییه‌ که‌ بتوانن به‌ به‌لگه‌په‌تی که‌نه‌وه، به‌لکو له‌به‌ر نه‌وه‌یه‌ که‌: زوربه‌ی خه‌لکی نازانن نه‌و دینه‌ چی‌یه و لی‌ی ناکولنه‌وه و هه‌روه‌ها تی‌ناگه‌ن که‌ ری‌بازه‌کانی‌تر پوچ و به‌تالـن.

هه‌روها ده‌یان ثایه‌تی دیش پشتگیری نه‌م ثایه‌ته‌نه و هر له‌قورئانیشا هه‌یه: نه‌وه‌ی ياسای دین نه‌کاته‌پړه‌وی ژین سه‌تمکار و فاسق و له‌دین به‌دهره.^(۲)

۱- ثایه‌تی ۴۰ی سووره‌تی یوسف.

۲- ثایه‌ته‌کانی ۴۴ و ۴۵ و ۴۷ی سووره‌تی المائده.

سه دهینه دی ش بینه و بیژه. هه رچی پینه هه لی پیزه. دهیان به لگه ی تر بیر هه. ئه وه ی وتت مه یلیر هه: که من، ئه وان ه ی گو یی ده نی. ده گه ل تو هه ستن هه لده نی. جار ی ئه وه ی بی با وه پ و دوور له دینه، مه به ستن له دنیا ژینه، ده به ستن قیامه تی نینه، به لگه ی له لا پوشه و بایه. هه ر به خه یالی دا نایه، هه ق بیسی، هه ق بو یژی، بو دیتنه وه ی راسته قینه بیته سه ر باس و راویژی. ته نانه ت بو پینه کردنی هه لو یستی نابه جییان و دژایه تی یان ده گه ل دین و داپوشینی هه له و سووچ و کار و ئاکاری بی رییان؛ باسی خراپی دین ده کهن. هه له و په له ی بو ده تاشن. به دهیان ناتوره و له قه می درو یین تاوانبار ی ده کهن، یان به کرداری ناحه زی بابایه ک و پاشایه ک و مه لایه ک و ده عبا یه ک و به لایه ک. خیرا تو مه تیاری ده کهن، پیشیان وایه ویرای ئه مه، بی یا وه ر و یاری ده کهن!!!

دوژمن، دوژمنه خو یی به کان چی؟

جا ئه وان به جیگای خو ی. ده لێن دوژمن خه ونی ناخو ش به دوژمنیه وه ده بی نی. به لام ئه دی خو یی به کان چی؟ ئه وان بو چ و ناشاره زان و خو خورن؟ ئه وانیش ئاوا دینه جاو: هه یهو! هه یهو! به غذا دووره بو فه قیری، راگردن نا کر ی به پیری.

بابم! تازه له کو ی ده لو ی؛ دین بکریسته وه به رابه ر؟ بکا هو کم ی نیو جه ماوهر؟ خه لک به ره و دنیا چوه خووی به بی — دینی گرتوه. خزمایه تی و برایه تی و یه کگرتنیان ته واو له بیر بر دونه وه: ئاگری دوژمنایه تی و کی شه یان بو کردوونه وه.

ئه مجار ده لێن: دیسانه وه دنیا پر پر له نه یاره. تا کوو ده دانی چه کداره. تانک و توپ و ته یاره و بو مباشی هه یه. له شکریکی بی سنوور و به ده ستوور و له ئاماده باشی هه یه. له روژ هه لات و روژ ئاوا، له باکوور و باشوور ئاوا. به ده ستن خالی چ ده کر ی، ئه وه ندوکه ی هه شه ده بر ی و ده بر ی!!!

خو شکم! برام! ئه ی خنکاوی نیو بی دادی! برست لی براوی بی ئازادی! ئه ی ماف خوراو! سامان براو! له ژین کراو! به ته لدروو په ر ژین کراو! هه سته راپه ره بخو یسته. مافی خورا و ته وه ستنه. خو ت به دنیا بناسینه. دینت به گه ل راگه یینه. ده ئه رکی خو یان گه یینه. ئه وه تا خو ت

بیست و دیت چین به سهرهات. چۆن داری به دکاری نه یاری دین وه به رهات؟
 ههسته؛ رابه! به قسه ی نه یار رامه مینه. دۆستانت وه خه بهر بیینه. هه تاکوو بیینه وه
 سه رخۆ. ئه وکاتی هه رکهس له به رخۆ. بۆ رزگار بوون له م ژیاوه ناله باره، له م واقیعه تال و تفت
 و به ئازاره، بۆ هینانه وه ی سه روه ری له دهست چوو، بۆ له ناو بردنی هه رچی زیف و زور و زه بر و
 زهنگه، برینی دهستی سته مکاران، دهرمانی برینی هه ژاران، چاره سه ری خا که ساران، بۆ ئازادی
 به جوان و پیر، دهست دهینه خه باتی شیلگیر.

وریا به!

ده بی زوریش وریای خو بین پتر له وه لی کمان نه که ن. به گژ به کترمان دا نه دهن. زور
 واهه به پیمان ده لین:

فلان کهس پیره بیرى کۆنه بی ته گیره، فیسار لاوه هیشتا کاله نه گۆراوه، فلان کهس
 «متجدده» ریبازی تازه و جدیده، یارۆ ده رویش یان سوفی به، ده گهل تیکۆشانى نییه. ئه مه یان
 بوته وه هابى. بو وه ی نابى له گه لیابى. ئه مه بی ریش و میزه ره یا جبه و عه باى دده به ره. هو وه
 سه ر به فلان جى به و دمى فیسار شیخی پنییه. ئه مه ره شه ئه ویان بۆره، ریشی درێژه سمیلی
 زۆره. تا هه چمان پیکه وه نه بین به کدل و به ک شیوه نه بین. ئه وان ه ی ئاوا ده بیژن، ئه سرى (۱)
 تیمساحی ده پێژن. دلسۆز نین به گو ییان مه که. له لای خۆت قهت جی یان مه که. ئه و شتانه ت به
 گو ی دا نه چی. کو به له سه ر رى لانه چی. هه ندی تۆمهت و بوختانن. هه لبه سراوی دوژمنانن.
 هه ندی هیل و خه تیان هه به. له دین دا بنه رهت (۲) یان هه به، تۆمهز (۳) لارییان تی که وتووه، بری
 باریان لی که وتووه وه سه (۴) مه لاتى به که ی (۵) خو مان که بوته به ردی بن گو مان، له سه ر
 رچه ی خو ی نه ماوه. له دوخی خو ی ترازاوه.

۱- ئه سر: ئه سرین، فرمیسک. هه نبانه

۲- بنه رهت: بناخه، ره گه ز، بنه چه. (هه نبانه)

۳- تۆمهز: به بروام، وا گو مان ده کرى. (هه نبانه)

۴- وه سه: چون، شبی، له گوین. (هه نبانه).

۵- مه لاتى: کارى مه لا، مه لایه تی. (هه نبانه)

دهبی بزانی: ئه و جیاوازی یانه سروشتین. نابئی بینه هوئی جودایی. ئه م رچانه هه ره که یان ریبازیکی خوا به رستین لانی که م له گوشه نیگا و بوچوونی پهیره وانیانادوژی هه موان به خوا گهینه. له گه ل وی دا که یین و بهینه.

دهبی هه موومان یه کدل بین وهک شیلان نه بین، یه ک چل بین. پیویسته ویکرا تیکوشین. چاو له رواله تمان بیوشین. دهست له نیو دهستی یه ک نیین. به ره و مه بهستی یه ک بیین. پیکه وه بین گروچراین، لیکه وه بین، بیژه مراین.^(۱)

ئه وهی به سه رمان هاتووه، زووری له خو مان رابوو. ته مبه لی و دنیا په رستی، کزی و سلی و بی پرستی، تی نه کو شان، ژین تیک نه وان، ئی — ره بیمان، یه کتر دزان، دهست ویک نه دان، به دگومانی، دوو زمانی، ترسی نانی، خه لک به هیچ و پوچ دانان، خو به ته و او و زل رانان، لیمان بوونه به گیاکه له. که وتینه نیو داو و ته له.

ده جا با بیینه وه سه رخو: قه ول دهین هه ول دهین، یه کدل و یه ک زمان و رهنگ بین. له ورده شه پان بی دهنگ بین. له پیشا خو مان چاکه یین. ئه وسا له خه لک هه راکه یین. زانای له ئیش دوره په ریز بو خوشی خیر ناداته وه. خه وتووی ئاگا له خو نه ما و نوستووی خه بهر ناکاته وه. پاشان دهست دهینه تیکوشان به بی وچان به دهست و زمان به مال و گیان به یه کریزی، برۆینه پیش، برۆینه پیش، تا ئه و کاته ی به یارمه تی خودای مه زن، قورٹان و یاسای شه ریعت سه ر له نوئی ده چه سپیته وه. حوکم و ده سه لاتی ره وای زه وت کراوی مسولمانان ده سپیته وه.

برام! خوشکم! له گوشه نیگای^(۲) دینه وه و به رای ته وای پسپوران! جه ماوه ری زووری لیکراوی بی باک خه وتوو له تیکوشان که وتوو حیسابی مردووی بو ده کری!

جا گوئی را گره بو ته لقینم:

ئه ی ئه و که سه ی بی جولان و تیکوشانی! له کو^(۳) دانیی! گوئی رادی ره بو ته لقینم! خودای گه وره بیته فریات، شاره زات کا و زیندوو بیه وه. بتوانی وه لام دهیه وه!

۱ - مراین: کوژراین، گیانمان لی سه ندرا. (هه نانه).

۲ - گوشه نیگا: دیدگا.

۳ - کو: زوور شت پیکه وه، چات، لیک کو بوونه وه.

هسته وهژی تیکۆشه، بهرگی راپه‌رین بیۆشه. بهره مه‌به‌ست بکه‌وه ری. جا له ری‌دا
خه‌وتوو‌ه‌کان و مردوو‌ه‌کان و بیخه‌به‌ران؛ نابله‌دان؛ لیټ ده‌پرسن: بو کوئی ده‌چی؟ بلی بهره
ره‌زامه‌ندی و لیخۆشبوونی خودای گه‌وره.

لیټ ده‌پرسن: ره‌زامه‌ندی له چی‌دایه؟

بلی: له دامه‌زاندنی کۆمه‌لیکی پر له دادپه‌روه‌ری وادا که سته‌می تی‌دا نه‌بی، که‌سی بو
که‌س ئاغا نه‌بی، یان دانه‌بی، ترس له خوا نه‌بی، نه‌بی.

لیټ ده‌پرسن: ریگه‌ت کامه؟

بلی تیکۆشان «الجهاد» ریگامه.

لیټ ده‌پرسن له مامه‌له‌ت چت کریوه، چت پێداوه؟

بیژه: خواگیان مال و گیانی لیک‌ریوم، به‌هه‌شتیشی بۆم‌داناوه.

لیټ ده‌پرسن: یاسات کامه؟

بلی ئائینی ئیسلامه.

لیټ ده‌پرسن: رینۆنت کییه؟

بیژه: «محمد» ی «نبی»‌یه.

لیټ ده‌پرسن: گه‌وره‌ترین ئاره‌زووت چیه؟

- بلی مردن له ریی خوا و شه‌هیدی‌یه.

لیټ ده‌پرسن: زید و نیشتمان کوییه؟

بلی هه‌موو ئه‌و شوینانه‌ی ئایینی ئیسلامی لێیه.

لیټ ده‌پرسن: له کام گه‌لی و راده‌یان چهن هه‌زاریکه؟

بلی پێیان: له ئومه‌تی پیغه‌مبه‌رم - که زیاتر له ملیاریکه.

لیټ ده‌پرسن له زوبانی ره‌سمی زیدت!

بیژه پێیان هه‌رنه‌توه، زمانیکی ره‌سمیمان هه‌یه پێی ده‌دوین و زمانی نیو

نه‌ته‌وه‌بیشمان عه‌ره‌بی‌یه که خه‌لاتی قورئانی تی‌را نێردراوه.

لیټ ده‌پرسن: چ چه‌کیکت له شاندا‌یه و ده‌ستکردی کام فابریقه‌یه؟

واچه^(١) چه کی باوه پم ههس، کر^(٢) ی بیر و می شک و هوشه. بی زامار کردن و کوشتن و بی دوو که ل و بی شریقه یه.

لیت ده پرسن کی پشتیوانیت لی ده کا؟

بیژه: خواگیان به هوردووی خوی پشتم ده گری و سهدان کومه گیم پی ده کا.

لیت ده پرسن خوا به لیتی سهرکه وتنی پیدای؟

بلـی: بوچی؟ خوی میهره بان هه له قورثانی پیروزدا و هه له سهر زمانی

پیغه مبهرد به لیتی سهرخستن و مزگینی پیروزبوونی پیدایم.

برای خوشه ویـ... و هیز! له کهس مه ترسی و مه خه جلی، به بی دردوونگی و دوودلی جوابیان دهوه، بیتو راست بی و بو خودای گه و ره ساغ وه بی و بو ری وی خو پالاوته که ی کهس ناتوانی به ره هه لست بی و ده ست بگری و بی کوسپ و گری ده چیه پیشی. جا یان مه به ست وه ده ست دینی و حوکی قورثان ده چه سپینی یان ئه وه تا به ئاواتی گه و ره ده گه ی و گیانی خوت له ری خوادا به خت ده که ی و له ههر دوو لاشه وه ره زامه ندی خوی گه و ره پیک دینی.

له ریگایه ش وه ستایانه و وریایانه هه نگاو بنی. بزانه له کام قوناغه دای، چی پپیوسته. لی ی وه کوله راویژ بکه. په له ی مه که و قهت له خوشت بایی مه به و سهرکه وتن ههر له خوا بزانه. تو ته نیا ههر ئامرازیکی به دیه یستان و شوین دانان به ده ست خودایه. له سهر تو ههر تیکوشان و خوراکری و راست و دروست هه ول دانه. ئه وه ش بزانه سهرکه وتنت مسوگه ره و خودای گه و ره ش ده ست به ره.^(٣) به م به لگانه:

١- چهن فهرمووده یه کی پیغه مبهرد له م بابه ته وه ههن که یه کیکیان ئه مه یه: «احمد و بزار» گیراویانه ته وه له حوزده یه ی کوری یه مان؛ ده لی پیغه مبهرد فهرمووی: «پیغه مبهرایه تی ئه وه ندی خوا بییه وی له ناوتاندا ده بیت پاشان ههر وه ختیک ویستی لایده بات. ئه مجار جی نوشینایه تی له سهر شیوه ی پیغه مبهرایه تی پهیدا ده بی و ئه وه ندی خوا بییه وی ده مینیت وه. دوایه ههر وه ختیک خوا ویستی هه لی ده گری ته وه. ئه مجار پاشایه تیکی گه زنده پهیدا ده بیت و

١- واچه: بیژه، بلی. (هه نهانه بۆرینه).

٢- کر: ده سکار. ههر ئه و سهرچاوه.

٣- مسوگه ر: حه تمی. ده ست به ر: زامن. (هه نهانه).

ئوه‌ندی خوا بیه‌وی ده‌مینته‌وه. ئه‌وجار که ویستی لایده‌بات. دوايه پاشایه‌تیکی سته‌مکارانه دیته مه‌یدانه‌وه و ئه‌وه‌نده‌ی خوا چه‌زکار ده‌مینته‌وه. پاشان که خوا ویستی هه‌لی ده‌گریته‌وه. ئه‌مجار جی نوشینایه‌تی له‌سه‌ر شیوه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی په‌یدا ده‌بیت، دوايه بیده‌نگ بوو»^(۱)

له‌ راستی دا به‌شی زوری ئه‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌ر -د- هه‌والی لی‌داون هاتونه‌ جی: وه‌کی جی نوشینایه‌تی، پاشایه‌تی گه‌زنده و پاشایه‌تی سته‌مگه‌رانه. ئیستا ماوه، جی‌نوشینایه‌تی له‌ سه‌ر شیوه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی بیت‌وه‌ ناو. که پیویسته هه‌ولی بو‌ بدری و کاری بو‌ بکری تا هه‌رکاتیک خوا ویستی ئه‌و پیز و پیت و به‌رده‌که‌ته به‌ مسولمانان بیه‌خشیت‌وه و سه‌روه‌ری و ده‌سه‌لاتی له‌ده‌ست‌چوویان بو‌ بگه‌ریت‌وه و به‌و پینه له‌ هه‌موو گیر و گرفتیک بینه‌ ده‌ری.

۲- ئایینی ئیسلام به‌ باوه‌ر و یاساوه هه‌م به‌لگه‌ی زانستی له‌سه‌ره و هه‌م ده‌گه‌ل سروشتی مرو‌ف و واقع‌دا دینه‌وه و له‌ دارشتن و ریک‌خستنی دا‌هینز و وزه و لی‌هاتویی په‌یره‌وانی و به‌ه‌رچاو گیراوه و وه‌لامی ته‌واوی پیویستی‌یه‌کانی چه‌سته‌یی و ده‌رونی و گیانی ده‌داته‌وه. نیازی به‌ پیه‌ه‌لگوتن و درو‌بو‌کردن و چاوه‌ستن خه‌لک و که‌لک‌وه‌رگرتن له‌ زوری سه‌ره‌نیزه‌ نییه و ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌که‌سه‌ی رایده‌گه‌یه‌نی، پیشه‌کی له‌ خویدا جینی‌بکا و به‌ ته‌واوی لی‌ی به‌له‌د و شاره‌زا بیت و شیوه‌ی بانگه‌وازی‌ش بزانیته‌مه‌گه‌ر بانگ‌کراویک که هه‌ل و مه‌رج و عورزه‌ی^(۲) تیگه‌یشتن و وه‌رگرتنی راسته‌قینه‌ی نه‌بی‌ده‌نا بیگومان خه‌لک به‌ ده‌نگیه‌وه دین و سه‌رکه‌وتنی له‌ ده‌عوته‌دا مسو‌گه‌ر و حاشا هه‌لنه‌گه‌ر.

۳- یاسای ئیسلام له‌ می‌ژوودا به‌ کرده‌وه نیشانی‌داوه که ده‌توانی خزمه‌ت به‌ به‌ره‌ی مرو‌ف بکا و خه‌لکی به‌سه‌ینیت‌وه و ئه‌و ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی به‌ده‌سته‌وه بوو شارستانیته‌ و زانست و سنعات له‌وه‌په‌ری سه‌رکه‌وتنی گونجاودابوون. ئه‌وجار ئایینی ئیسلام سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی خوشبه‌ختی و سه‌ره‌ه‌ری دنیایی پیوه‌یه‌به‌ پیچه‌وانه‌ی یاسا‌کانی غه‌یری خوی رزگاری ئه‌و دنیا «په‌سلان»یش ده‌سته‌به‌ری ده‌کات.

۴- ئه‌و به‌ناو یاسا و ریساده‌ستکردانه‌ی خه‌لکیان بو‌ ده‌عوته‌ده‌که‌ن له‌ سروشتی مرو‌ف و مرو‌فایه‌تی دوورن و هه‌رچه‌ند پیا‌یان هه‌لبلین و شاخ و بالیان لی‌بنین و پر و پا‌گانه‌یان بو‌ بکه‌ن

۱ - ئه‌و فهرمووده‌یه «مرفوع»ه.

۲ - عورزه: شیاوی. (هه‌نبانه).

دهگهل و یست و ئاتاجی مروڤ نایه نه وه و ئه گهر بۆ ماوه یه کیش بتوانن خه لک فریودهن و به راسته قینه و به که لک هاتوو یان بناسینن له مه یدان ی کرده وه و چه سپاندن دا ناوه روکیان ده زپری و به هیچ ده رده چن و خه لکیان لی ده کشینه وه. (۱)

۵- هه ر ئیستا خه لک ئاکام و به ره مه ی شارستانی ه تی ماددی له به رچاوه و ده بینن که له م چاخ ی زانست و به ره و پیش چو نه دا چو ن شه پ و هه را دنیا ی گرتو ته به رو ده وه ته کان له جیات ی هه نگاونان به ره و خو شی و ئاسایشی هاوولاتیان، روویان کردو ته سازکردنی چه ک و چۆل و ته قه مه نی و به تایبه ت له دروست کردنی چه کی کیمیاوی و ناوکی و زهرری (۲) داکه وتو نه کی به رک ی و داها تی و لات ه کان یان به زوری له ور ییه دا خه رچ ده که ن له حال ی کدا که به شیک ی زوری خه لکه که یان له ژیر مه ترسی له برسان مردن دا ژیا نی نه مر نه ژ ی ده به نه سه ر.

ئه وه ی زو رتر له رادو یگان ده بیستری و له سه ر روی ته له فزیو نه کان ده بیند ری و ده گو تر ی با سی شه پ و کو شتاری به کو مه ل و فرو که ی شه پ که ر و چه ک و چۆل و خو ین و هه لمه ت و هیرش بردنه سه ر و به دیل گرتن و له داردان و ئه وانه ن.

له حال ی کدا که ئه و هه موو ریک خراو و دامه زراوه ئیو نه ته وه ی یانه هه ن و به ناوی دیفاع له

ئازادی، مافی مروڤ، ئاشتی و چی و چی کار ده که ن!!

پنم به جی یه کورته باسیکی یه کی ک له هه وتو نامه کان که له مه به ستی ئیمه ده دوی ت؛

بکه مه پاشکوی باسه که مان و پاشان مالاواییتان لی بخوازم؛ که ئه مه ش ده قه که یه تی:

«رووداو و پیشینی یه کانی جیهان سه رکه وتنی ئیسلام ده رده خه ن»

وهک:

«یه که م ته وژمی (بیستاری ئیسلامی) له روژئاوادا گه یشتو ته راده یه ک که له قوناغی

(ده عود) ده ربجیت و بجیته قوناغی کاری سیاسی ئیسلامی و چو نه ناو په رله مانه وه. ئه مه ش

۱ - نیک رمانی که له کی کو مونیزم و رووخانی یه که تی سو فی ه تی پیشوو که دایکی سوشالیزم بوو و ههروهه له به ریه ک هه لوه شانی ده وه تانی ئوروپای روژه لات به لگه یه کی زیندویه له سه ر به که لک نه هاتووی و بی ناوه روکی یاسا و به رنامه ی ده سکردی مروڤ.

۲ - چه کی ناوکی: سلاح هسته ای. چه کی زهرری: سلاح اتمی. چه کی کیمیاوی: سلاح شیمیایی.

ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که له داهاتو و داچ نی‌زیک یان دوور هیچ بریاریک و ته‌نانه‌ت رازی‌بوونیش له‌سه‌ری، بی‌ئاماده‌بوونی ئه‌و موسلمانانه سه‌رناگری‌ت و ناگاته‌ت ئاکام له پاشانی‌شدا بهره‌و ئه‌وه ده‌پوات که دژایه‌تی روژئاوا که‌م و کال بی‌ته‌وه به‌رامبه‌ر ئیسلام و شوینکه‌وتوانی. هه‌روه‌کوو ده‌بینین که (حیزبی ئیسلامی به‌ریتانی) هاتوته‌ت گۆره‌پانه‌وه له‌گه‌ل (حزب الامه‌ی) ئه‌مریکی که دامه‌زری‌نه‌ره‌کانی هه‌موو ره‌ش پی‌ستن و هه‌ردوکیان ئه‌ندامیان هه‌یه له په‌رله‌مان و کۆنگری‌سدا. خو باس له‌و هه‌موو ده‌زگا و ریک‌خواوه‌گشتی و خی‌رخوازی و فی‌رخوازی‌یه‌ناکه‌ین که له ژماره‌نایه‌ن و سه‌رانسه‌ری روژئاوایان گرتوته‌وه.

«دووه‌م ته‌کنۆلۆجیای نوێ و زانسته‌ پینشکه‌وتوه‌کانی جیهان. موعجیزه‌ زانسته‌یه‌کانی ناو‌قور‌ئانیان زۆرتر ده‌رخستوه. ئه‌وه‌ش بو‌ته‌ هانده‌ریک بو‌ دروست‌بوونی چه‌نده‌ها ریک‌خواو و ده‌زگای تایبه‌ت به‌و بواره‌ له‌ سه‌ر ئاستی جیهانی و پۆل‌پۆل زانا و پسپۆره‌ ناوداره‌کانی جیهانی موسلمان ده‌بن و زیاتر قه‌ناعه‌ت په‌یداده‌که‌ن به‌ ئیسلام وه‌کوو به‌رنامه‌ی ژیان... جولین‌ه‌ری ئه‌م بو‌چوون و فیکره‌یه‌ به‌ زۆری به‌رپ‌یز (د. عبدالمجید الزندانی) یه‌ که‌ سه‌روکی (مجمع‌ الاعجاز‌ العلمی فی القرآن و السنه‌) یه‌ و چه‌نده‌ها، کۆر و کۆبوونه‌وه‌یان سازداوه‌ له‌ ولاتانی جیهاندا... له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م هه‌ول و کۆششه‌ زانسته‌یه‌ی ئه‌نجام‌دراوه‌ بو‌ ده‌رخستنی ئیسلام، پاشه‌کشه‌یه‌کی له‌ به‌رچاوی فه‌لسه‌فه‌ مروویه‌کانی روژئاوا هه‌ست پی‌ده‌کری‌ت. چونکه‌ له‌ سه‌ر کۆمه‌له‌ بنه‌مایه‌کی زانستی و باب‌ه‌تیانه‌ دان‌ه‌ری‌ژرا‌بوون.

«سینیه‌م موسلمان بوونی ژماره‌یه‌ک له‌ مفکر و روژه‌لاتناسی ئه‌وروپی ناودار، بلا‌بوونه‌وه‌ی به‌ره‌می ئیسلامی تازه‌یان و گۆرینی، ری‌پ‌ه‌وی ژبانی که‌سانیکی زۆر له‌ ئه‌وروپیه‌کان. چونکه‌ نوسراوه‌کانی ئه‌وان کاریگه‌رت‌ره‌ له‌ سه‌ر نه‌فسیه‌تی ئه‌وروپی وه‌ک له‌ نوسراوه‌ روژه‌لاتیه‌کان، به‌ حوکمی ئه‌وه‌ی خه‌لکی هه‌مان جیگه‌ن و له‌ سه‌ر خاکی خو‌یان قه‌ناعه‌تیان به‌م به‌رنامه‌یه‌ کردووه‌، زیاتر له‌ گیر‌و‌گرفتی ناو‌خو‌یی و ده‌رده‌کیه‌کانی کۆمه‌له‌که‌یان شاره‌زان. وه‌کوو [لیۆبول‌د ایس (محمداسدی) نه‌مساوی [روجیه‌ گارودی. موریس بو‌کای. یوسف‌ اسلام (کات ستی‌نس)] و له‌ به‌رئه‌وه‌شه‌ له‌ کات و شو‌ی‌نی جیا‌جیا‌دا هه‌ندیک له‌ ده‌سه‌لاتداری و لاتانی ئه‌وروپی ری‌ز و پی‌زانینی خو‌یان به‌رامبه‌ر به‌ ئیسلام ده‌رده‌ب‌رن و بانگه‌شه‌ی پیکه‌وه‌ دانیشتن و لیک‌نزی‌ک‌بوونه‌وه‌ ده‌که‌ن له‌ نی‌وان ئیسلامیه‌کان و روژئاوا‌دا.

هەر وهكۆ بانگەشه جياجياكانى وهلىعههدى بهريتانى (نه مير چارلز) و بانگەشەى سەرەك وهزيرانى مهجەر له بهردهم پههلهمانى مهجهريدا و داوا نهچراوهكانى (جون نه سپوزيتو)ى رۆژه لاتناس.

«چارهم ريكخراوه توندروههكانى ناو رۆژئاوا و رۆژه لاتى دوور (الشرق الاقصى) كه له ناو خوياندا و له دژى خويان سهریان ههلاوه، خۆردى ئهوه دهسلات و سيسته مه نوينانهى ئهم سهردهمه ن چوئكه توندپهوى له ههر بيروبوچۆن و فه زمانپهوايه كدا ههبيت، بهرهو توانه وه و داخورانى دهبات و تائيس تاش له لايه ن رۆژه لاتى و رۆژئاوايه كانى جيهانه وه چاره سهرى فيكرى و عمه لى يان بۆ دانه نراوه و ته نانه ت به رهنكار بوونه وه شيان كيشه ي ئابوورى و مروى بۆ دروست كردوون. وهكۆ ئهوه دهسته توندروهى ئه مريكا كه ته قينه وه كانى (ويلايه تى ئوكلاهوما)ى گرته ئه ستوى خوى. يان جه ماعه تى (ئۆم)ى يابانى كه پيلانى رشتنى گازى كيمياوييان ئه نجام دا. يان (جير نؤفسكى)ى روسى و بوچوونه توندروه وييه كانى كه تائيس تاش كار ليك ده كه ن له گه ل دل و دهروونى گه لى روسى و ده مارگيرى ورق و كينه يان بۆ دروست ده كات.

«پينجه م زۆرى ژماره ي موسلمانانى جيهان وهكۆ ئۆمه تىكى گه و ره ي خاوه ن دينىكى ره سه ن و ته و او كه ر به راورد بكرى ت له گه ل هه موو په رپه وانى ديانه ت و فه لسه فه كانى ترى جيهان... ئه مه ش هيزىكى مروقى گه و ره يه بۆ ئاينه دى خيلافه ت و ژيارى ئيسلامى. زياتر له بهر ئه مه شه كه له سالى ۱۹۹۴دا كۆنگره يه كى جيهانى گيرا بوچۆنيه تى سنووردانان بۆ زيادبوونى دانىشتوانى ولاتانى ئيسلامى به تايبه تى و جيهان به گشتى له ريگه ي ديارى كردنى منالبوون و له باربردنى مناله وه... و زۆرترينى پرپاره كانى روى ده كرده ولاتانى جيهانى سنى يه م كه ولاته ئيسلاميه كان به پيكه ينه رى گه و ره ي داده نرين.

«شه شه م زياد بوونى پرپوه واره ي بيدارى ئيسلامى له ولاتانى ئيسلامى و عه ره بى به گشتى و ولاتانى رۆژه لاتى ناوه راس ت به تايبه تى، كه ئه مه ش چه نده ها كيشه ي بۆ رۆژئاوا دروست كردوون وهك: هه ره شه كردن له مانه وه ي (ئيسرائيل) و ته قينه وه ي رووداوه كان له

میسر و جه‌زائیر و گرتنی ده‌سه‌لات و حوکم له سودان و ئه‌فغانستاندا. (۱)

«حه‌وته‌م سه‌رچاوه‌ ئابوریه‌ به‌هیزه‌کانی جیهان وه‌کوو نه‌وت و که‌ره‌سه‌ خاوه‌کانی وه‌ک ئاسن و ئالتوون و... هتد له‌ناو خاکی ئیسلام و له‌ ژیر ده‌ستی ولاته‌ ئیسلامیه‌کاندا، ئه‌مه‌ش هیزیکی‌تره‌ له‌ پال هیزه‌ مروّقییه‌که‌دا و شوینی خویان ده‌گرن له‌ بنیاتنانه‌وه‌ی شارستانییه‌تی ئیسلامی... هیزشی داگیرکه‌ران له‌ کوندا و جه‌نگی دوه‌می که‌ندا و له‌م دواییه‌دا ئه‌مانه‌ هه‌موو دیار و ئاشکران به‌ چ راز و نیازیک ئه‌نجامدراون.

«هه‌شته‌م له‌ دوا‌ی هیزی ئابوری و مروّقی هیزی سیه‌م دیته‌ پێشه‌وه‌ که‌ له‌ پێشکه‌وتنی زانستی و ته‌کنۆلۆجیادا خوی ده‌بینیسته‌وه‌. ئه‌ ویش گه‌شه‌سەندنی زانستیانه‌ی هه‌ندیک له‌ ولاتانی ئیسلامیه‌ له‌رووی (پیشه‌سازی و ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ و به‌ره‌مه‌هێنانه‌وه‌) وه‌کوو ولاتانی مالیزیا و ئه‌ندونسیا، که‌ له‌و بوارانه‌ دا پشت به‌ خویان ده‌به‌ستن و بازاری ئه‌وروپی و ئه‌مریکی له‌ خوارووی روژه‌لاتی ئاسیادا به‌ره‌و کزبوون و لاوازی ده‌پروات.

به‌م پێیه‌ ده‌بینین که‌ شارستانییه‌تی ئیسلامی به‌نا و روخساره‌کانی له‌ ده‌رکه‌وتن‌دان و چه‌نده‌ها لی‌کولینه‌وه‌ و توێژینه‌وه‌ی زانستی و فیکری و سیاسی له‌م‌باره‌وه‌ کراوه‌ و چه‌نده‌ها ده‌زگا و ریکخراوه‌ی بو‌ ئاماده‌کراوه‌.

له‌ کۆتاییدا ده‌لێین: روداوه‌ دلته‌زینه‌کانی بو‌ سنه‌ و چیچان و تاجیکستان و فه‌له‌ستین هه‌یج له‌م راستیانه‌ی باس‌مان‌کردن که‌م ناکه‌نه‌وه‌ به‌لکو زیاتر قه‌ناعه‌تمان بو‌ په‌یداده‌که‌ن که‌ سه‌رکه‌وتنی ئیسلام و موسولمانان له‌ نزیک‌بوونه‌وه‌دایه‌ بۆیه‌ پیلانیان له‌ دژ ده‌گیرن و سیاسه‌تی له‌ به‌نه‌وه‌ نه‌هه‌شتن و برسی‌کردنیان له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌نجام‌ده‌دن» (۲)

ئه‌مانه‌ و زۆر به‌لگه‌ی زه‌قی‌تریش هه‌ن که‌ بئ‌گومان و سو (۳) سه‌رکه‌وته‌وه‌ی سه‌ر له‌ نوینی موسلمانان و چه‌سپاندنی دوباره‌ی یاسای ئیسلام ده‌سه‌لمێنن و ته‌نانه‌ت هه‌وال له‌ نزیک

۱- راپه‌ڕینی ئیسلامی گه‌لانی ئێران له‌ سالی ۱۳۵۷دا به‌ پێشه‌وايه‌تی زانایانی ئایینی و سه‌رکه‌وتنی به‌سه‌ر رژیمی پاشایه‌تی و ئه‌مریکای دنیاخۆردا و هه‌روه‌ها خوراگرتنی له‌ به‌رامبه‌ر شه‌ری داسه‌پاودا نموونه‌یه‌کی زیندووی دیکه‌ی سه‌رکه‌وته‌وه‌ی موسلمانانه‌.

۲- هه‌وتوونامه‌ی الاتحاد ژماره‌ ۴۶.

۳- سو: گومان و دوودلی. (هه‌نبانه‌).

بوونهوهشی دهدهن، بۆیه دهبی زۆر لیـزانانه و نه به زانه دهست دهینه دهستی یهک و به تیکۆشانیکێ هه مه لایه نه ئهرکی دینی و ئینسانی سه رشانمان که له سێ خا لسی سه ره کی: ناسینی ئیسلام به ته سه لی، جێ کردنی له خۆمان دا له دوو گۆره پانی به ندایه تی و پێـوه ندیی هه کانه مان ده گه ل ئه ندامه کانی دوور و نزیکێ کۆمه ل و راگه یاندنی به شیـوه ی زانستیانه ی بانگه وازی، دا کورت هه لـدیته وه؛ به ئه نجام بگه یه نین تا به هیوای خوا قوناغی سه ره تایێ ئه رکمان که بلاو کردنه وه و راگه یاندنی ئاشکرا و روونکه ره وه ی دینه، یان به لیـکدانه وه ی قورئان «البلاغ المبین» ه تیـپه پر ده که ی و به ره و ئامانجی پیروزی دوا روژمان که چه سپاندن و سه قامگیر کردنی سه ر له نوێی حوکم و ده سه لاتێ دینی ئیسلامه هه نگاو ده نیین و خوا یاربێ پێشی ده گه ی. خو ئه گه ر سه ریش نه که وین و به ره مه ی تیکۆشانه که مان بو به ردی دوا ی خۆمان بیـت لانی که م خوای په ره وردگار له خۆمان رازی ده که ی و ه یچ مسو لمانیکیش ده سه به ری سه رکه و تن نییه و ئه وه ی له سه ر ئێـمه پێـویسته هه ولـی راست و دروستی به ره ده وامه و ئیتر پیرو زبوون و به ئامانج گه یشتنمان هه ر به ده ست خوا یه.

بیگومان ئیـوه ش ده زانن که فرموده ی «العلماء ورثة الانبياء...» و اتا زانایان میراتگرانی پێـغه مبه رانن، هه ر بو زانایانیک نییه که له حو جره ده رسیان خو یندبێ و ناوی فه قی، یان مه لایان به سه ره وه بی، به لکو هه رکه سه یکی مسو لمان به پێ شار ه زایی و تیگه یشتنی له دین ئه و میراته ی پێـده بریـت و ده بی ئه مانه تدار ی لیـبکات و به جیی خۆی بگه یه نیـت. جا با قه ت ریـی ده حو جره نه که وتبێ و ده رچووی خو یندنگه ره سمی یه کان بی و یان هه ر بو خۆی به مو تالا پێـگه یشتبێ. ته نانه ت به شه میراتی بابایه کی لیـهاتوو و له کل ده رهاتوو ی ئاوا زۆر زیاتره و ئه رکی گرانتره له ئه رکی مه لایه کی که به نیو ئیـجازه ی مه لایه تی و ودی ریـنوینی و شار ه زا کردنی پێـیه و به لام وهک پێـویست سه ری له دین ده رنا چێ و ه یچی وای له باران دا نییه.

ئه مه له سه ریکه وه حاشای لیـنا کړی به لام له سه ریکێ تره وه له بهر ئه وه ی زانای ئایینی، یان باشتر بـلێن؛ مه لا له سه ره تاوه به ئامانجی فیـربوونی دین و راگه یاندنی، وه بهر خو یندن ده نرێ و رسته که شی به زۆری له زانسته دینی یه کان دا کورت هه لـدیته وه و به بر وای خه لک ئه و ئه رکه هه ر له سه رشانی وانه و متمانه زیاتر به وان ده کات، به شه میراتی ئێـمه پتر و ئه رکی سه رشانمان قورستر ده بیـت.

جا که وایه ئه‌ی مسولمان! با به پشتیوانی خوای گه‌وره و بو رازی کردنی ئه‌و، ده‌ست پی‌بکه‌ین. که‌ین و به‌ینمان خوش‌که‌ین، بی‌خولادان، دور له ئالوژی و خوڤرانان، هه‌ر به شیوه‌ی شیاوای قورئان که ده‌فه‌رموئ: «خه‌لکی بانگ بیلّه بو سه‌ر ریبازی په‌روه‌ردگارت به قسه‌ی ریک و پیک و به‌جی و ری و په‌ند و ئاموژگاری جوان».^(۱) خه‌لک بۆلای دین بانگ بیلین، پێیان بیلین که هه‌ر به نوێژ و به روژ و «ذکر» و دوعا ته‌واو نابێ. به‌لکوو دین زور فراوانه و به‌قه‌ده‌موو بیر و هه‌ست و ویست و مه‌به‌ستی ئینسانه. حالیه‌یان که‌ین که پێویسته له ته‌واوی باروبواری ژیا‌نیاندا یاسای ئیسلام بچه‌سپینن تا سه‌روه‌ری و به‌خته‌وه‌ری و ده‌ده‌ست بپین.

نه ره‌نگ و نژاد و زمان، نه ئاو و خاک و نیشتمان، نابنه هه‌وینی په‌کگرتن. هیچ شتیک نییه وه‌کوو ئایین بی‌سنوور و به‌تان و پۆ و به‌خووه‌بی. هه‌موو توره‌مه و تیره‌یه‌ک تیکرا له ده‌وری کووه‌بی. هه‌رچی هه‌یه سنوورداره و پاش مه‌ودایه‌ک ده‌برێسته‌وه. بێجگه له دین که ته‌واوی مروّفه‌کان ده‌گرێته‌وه.

ئه‌گه‌ر که‌میک بیر وه‌که‌ین، ئاو‌پیک له خو‌مان وه‌ده‌ین، تێده‌گه‌ین و ده‌بینین و ئێمه‌ی مسولمان به تیکرا، له حه‌وت ئیقلیمی دنیا، هه‌قمان ده‌خوری، به‌شمان ده‌بری، نه‌وه‌ک هه‌ر له‌و ولاتانه‌ی که ئێمه تێیاندا که‌مایه‌تین، به‌لکوو له‌و مه‌مله‌که‌تانه‌ش راده‌ی زوری دانیشتیوانی مسولمانن، له روژئاوا تا روژه‌لات، نزیک و دور، سه‌روخوار، باکوور و باشوور، له ئه‌ندونسیا تا مه‌غریب، قه‌زاق تا سو‌مالی غه‌ریب، بی‌ده‌سه‌لات و مافخوارو، لیک‌داب‌راو و ده‌رکراو له نیو سه‌دان ده‌رد و به‌لا و گیره و کێشه‌ی باری سیاسی و ئابووری و کو‌مه‌لایه‌تی و ئه‌خلاقی، ده‌تلیینه‌وه. کز و لاواز ماندوو و مجرۆ له‌دوای جه‌م و پاروه‌نانیک ده‌خولێینه‌وه.

به‌لێ بۆوه‌ی زی‌دی خو‌بستێنینه‌وه مافمان و ده‌ده‌ست بپینینه‌وه، هه‌موو ده‌ردیکمان چارکه‌ین، زامه‌کانمان تیمارکه‌ین، ده‌بی هه‌موو وه‌خو‌که‌وین. رابین به‌ خو‌ماندا بپین. له ئاسووده‌یی و کات و مال، ته‌نانه‌ت له خو‌ین و گیانی خو‌شمان مایه‌ دابنپین. ده‌بی بو وه‌ده‌ست‌هینانی ئه‌و ئامانجه‌ پێروژه‌مان لانی‌که‌م، وه‌ک سه‌ربازیکی خه‌باتکارانی ری ئیسلام هه‌ستینه‌ پی و وه‌کوو شاگردیکی چکۆله‌ی که‌له‌ پیاوان و له‌ خو‌ب‌وردوانی نیو میژووی پر له

شانازیمان وهکی: شیخ محمد عبده، سید جمال الدین أفغانی، اقبال لاهوری، صلاح الدین ایوبی، حسن البنا، سید قطب، شیخ مصطفى صبری، ابوالاعلی مودودی، سهید نورسی، سهید ابوالحسن ندوی و هه موو هه لکه وتوان و په سن کراوان و یاریده رانی ریـبازی تیکوشان و گیانبازی ثابینی پیروزی ئیسلام که تاقه ریـبازی راسته قینه و دادپه روهری و یه کسانێ و سه روهری و پیشکه وتن و یه کگرتن و به ئاوات گه یشتنه، هه ر بیینه وه.

له کو تاییدا و پرای داوای لیبوردن و نزای خیر مالواییتان لیده کهم و له په روه ردگاری میهره بان ده پاریمه وه ئه م ره نه جم به فیرو نه دات و سه ر نه نجامی ژیا نی من و ئیوه ش به خیر بگیریت، ئامین ئیتر مالتان ئاوا و ئه سپارده ی خوا بن.

پاشکو

به نیوی شای شایان

هه چهنده به پی مالایایی کردنم بریار وانه بوو ئاوا زوو بگهینهوه، خزمهت ئیوه
خوینه رانی هیژا، به لام دواي هه لويسانيك، رام هاته سهر ئه وه، ژياننامه ی هه ندیک له
ماموستا ده رسیژه کانی کوردستان بکه م به پاشکوی ئه م کتیه بو ئه وه بناسرین و
ئه مه گداری و پیزانینیکیش بیّت له به رانه ر هه ول و ره نجی ئه و به ریزانه دا.

سه ره تا، نیازم وابوو ئه و کاره بو هه موو ناوچه کانی کوردستان بکه م به لام دیتم ئه وه
له توانای من دا نییه و کتیه کهش له تام ده چیته ده ر، به تاییه ت له بار و دوخی ناله باری
ئابووری ئاوساوی ئیستادا!

جا بویه کورتم هه لیناوه له سهر ناوچه ی سه رده شت و هه ندیک له و ده رسیژه
به ریزانه ی، خه لکی ئه وی بوون، یان له وی ژیاون، که له سه ریکه وه به خزمهت زۆربه یان
گه یشتووم و ته نانه ت هیندیکیان ماموستاشم بوون و به ده ست هینانی ژینامه که یان بو من
هاسانتر بوو.

له سه ریکی دیشه وه ناودارانی مه لبه ندی زانا په روه ری سه رده شت به نیسبه ت
ناودارانی ناوچه کانی دی، له نیو، لاپه ره کانی میژوودا که متر ناسینراون و تاپۆ کراون.
پیشه کی به ئه رکی سه رشانمی ده زانم که سپاسی زۆری یه که یه که ی ئه و سه روه ر و
دۆستانه بکه م که له کو کردنه وه ی ئه و پیناسانه دا یارمه تییان دام.

سه ید مسته فای زمزیرانی

حه مامیان بوکان

ماموستا مه لا «برایم» ی سیسنۆی

ئەمن «ئیراهیم»
کۆری مه ولان، ناوێشان
«ئیمساعیل زاده» له سالی
(۱۲۹۹) ی، کۆچی
هه تاوی دا، له سیسنۆ
یه کیک له دێیه کانی
شارستانی سه رده شت،
ئوستانی ئازهر بایجانی
روژاوا له دایک بووم. بایم
که وه رزیر بوو له ته مه نی
(۷) سالی دا ناردمیه
حوجره ی سیسنۆ بو
خویندنی زانسته
دینی یه کان و هه ر له

حوجره دا خویندنه سه ره تاییه کانم تێپه ر کردن تا گه ی شتمه قوناغی دووهه م، واته
موسه عیدایه تی که به موسه عیدایه تی، چه ند، سالی کان له خزمه ت به ریز، ماموستا مه لا
سه ید «حوسه ین» حوسه ینی که مه لای ئه وی بوو خه ریکی خویندن بووم، تا ئه و کاته ی
چرای ژیا نی کوزایه وه و مالاوایی له دنیا خواست. دوا یه له سالی (۱۳۲۲) ی کۆچی،
مانگی دا زاگه ی خۆم به جی هیش ت و چوومه دینی «قوزلوو» ی خواری لای ماموستای
پایه به رز، زانای به نه رخ حاجی ماموستا، مه لا عه بدوللای محه ممه دی ئیمام جومعه ی
ئێستای شارستانی سه قز که ئه وده م پێشنوێژ و ده رس یێژی ئه وی بوو و له وی «شرح

العقاید» و «جمع الجوامع» ده خویند و که لکیکی زۆرم لی وه رگرت. دواتر چوومه دنی «حه مامیان» ی بوکان، لای ماموستای به نیویانگ ماموستا مه لا علی وه لزی (خوا پایه ی بهرز کاته وه) و ماوه یه ک له حوجره ی ئه ودا که سبی زانستم کرد. له وی را گوێزتمه وه بو «شینخه لر» لای ماموستای پیروز و به نرخ، حاجی مه لا شینخ «حه سه ن» ی شینخی (خوا پایه ی بهرز کات!) و سال و نیویک له لای مامه وه و له ده رسه کانی به هره مه ند بووم.

دوايه نیزیک (۱-۲) مانگیکیان له شاری سابلاغ له حوجره ی ماموستای به پیت و به سالدا چوو و پایه بهرز، ماموستا مه لا محهمه دی ماوه رانی مامه وه و که سبی عیلم و فه یزم کرد. پاشان سابلاغم به جی هیشت و به ره و «گه ناو» رویشتم و ماوه ی سال و نیویک له حوجره ی ماموستای ماموستایان، زانای به نیویانگ و فره زان و پایه بهرز ماموستا مه لا «صالح»، کوپی مه لا نه جیب که به مه لا «صالح» ی بیژوه یی ده ناسرا، مامه وه و که لکم لی وه رگرت. ئینجا چوومه «گه لاله» لای ئه و، ماموستایه که حوجره که ی جی بارگه ی گه وره پیاوان و ئه و تینوانه بوو که ده یان ویست تینوایه تی خویمان بشکینن و گیر و گرفته کانیان چاره سه ر بکه ن. به راستی ماموستایه ک بوو که له ئیران و عیراق نیویانگی هه بوو و زمان له حاند باسی راده ی زانست و دیانه ت و لیوه شاوه یی، ئه ودا لاله.^(۱) وه له ویش دوو سالان مامه وه و له خزمه ت ئه ودا، به هره مه ند بووم و ئیجازه نامه و سه نه تی فتوا دان و ده رس گوته وه ی زانسته «معقول» و «منقول» ه کانم له و به پرێزه وه رگرت. (ماموستا، لیژه دا چه ند دوعایه ک به زمانی عه ره بی بو ماموستای ئیجازه ده ری ده کات) دوايه، ماوه ی دوو سال له گوندی نستان که زیدی برای خوشه ویستم حاجی مه لا «عه بد و پره حمان» ی خه لیفه زاده، ئیمامی جومعه ی ئیستای بوکانه، مه لایه تی ویرای ته دریس بوو و پاشان گه رامه وه بو شوینی له دایک بوونم (سیسیر) و نیزیکه ی (۳۰) سال له ته مه نی خۆم به ته دریس کردنی زانسته کانی «مه عقول» و «مه نقول» له «فروع» و له «ئوسول» رابوارد.

ئه مجار سالی (۱۳۶۱ ک.ما) کوچم کرد بو سه رده شت و به شینوه ی (حق

۱ - مه به ست: حاجی ماموستا مه لا محهمه دی بوکانی به که به مه لا محهمه دی «ره یس» ی به نیویانگ بووه.

التدریس) دامه‌زرام و ده‌رزى (بینش) ی ئیسلامی و عه‌ره‌بیم ده‌کوته‌وه و له‌به‌ر ئه‌وه له‌وى مالم نه‌بوو و کرى خانووش گران بوو و پیمان نه‌ده‌درا، به‌ناچاری له‌ریکه‌وتى ۱۷ ی ۶ دا ۶۶ سه‌رده‌شتمان به‌جی هیشت و هاتین بو سابلأغ و ئیستا لی‌ره‌م و ناشزانم دوايه چ دیته پیشه‌وه.

لی‌ره‌دا ژياننامه‌ی خۆم به‌و ئایه‌ته‌کو‌تایی پیدینم که خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: «هیچ‌کس نازانی له‌داها‌تو‌ودا چ ده‌کا و که‌شیش نازانی له‌کوی ده‌مری»

خوالی‌خۆش‌بوو مامۆستا مه‌لا برايم ئه‌و ژياننامه‌ی له‌ریکه‌وتى (۲۵) ی پووشپه‌ری سالی (۱۳۶۷) دا نویسه‌وه و دوا‌ئه‌و تاریخه‌نیزیکه‌ی (۳) سالان ژیا و هه‌روا خه‌ریکی ده‌رس‌گوته‌وه بوو و له‌مالی و له‌ده‌ری هه‌ر ده‌رسی ده‌گوت تا له‌ریکه‌وتى (۱) ی خا‌که‌لی‌وه‌ی (۱۳۷۹) دا به‌هوی پیری دنیا‌ی به‌جی هیشت و هه‌ر له‌سابلأغیش ئه‌سپاره‌کرا. خوای گه‌وره لێی خۆش بیت!

مامۆستا ئه‌گه‌رچی له‌به‌ر نه‌خۆشی لاقان، هاموشوی ئیره و ئه‌وینی بو‌نه‌ده‌کرا و خۆی ده‌کاروباری سیاسی هه‌لنه‌ده‌قوتاند و هه‌ر خه‌ریکی ته‌دریس و مه‌لایه‌تی بوو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه رژی‌م له‌زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری مه‌لایه‌کانی کوردستان در‌دو‌نگ بوو، مامۆستایان چه‌ند جاریکیان، به‌تۆمه‌تی تیکۆشانی سیاسی بانگ هیشته‌دایه‌ی ساواکی سابلأغ و هه‌ره‌شه‌یان لیک‌کرد.^(۱)

۱ - سه‌رچاوه: ده‌سنووسیکی مامۆستا که له‌مه‌ر ژيانی خۆیه‌وه به‌فارسی نووسیبوی و هه‌روه‌ها‌کۆری مامۆستا، ئه‌ندازیار «عه‌بدو‌رپه‌حمان» ی ئیسماعیل‌زاده‌دانیشتوی شاری سابلأغ.

مامۇستامە لاشىخ ئەحمەدى شەرىعەتى

سالى (۱۲۸۹) ى ھەتاوى پىنى ناوھەتە مەيدانى ژيانەوھ. سالى (۱۳۰۷) لە تەمەنى (۱۷) سالى دا، دەستى داوھەتە خویندنى فەقىيەتى. دەورانى سوختايەتى لە گوندەكانى: باساوى، بىشاسپ، ئاغەلان، نەلاس و بىژوھى ئالان تىپەركردوھ. پاشان بۆ ماوھى (۳) سال بە ھۆى نەخۆشى دەستى لە خویندن كىشاوھتەوھ. ئەمجار چۆتەوھ سەر خویندن و ماوھەك.

لە بىئوران و نەلاس لە لاى مەلا عەبدوللاى گەناوى درىژەى بە خویندن داوھ. ديسان (۲) سالى دىش بە ھۆى ھەندىك گىر و گرت، خویندنى وەلاناوھتەوھ و دوايە ئە سالى (۱۳۲۲) ى ھەتاوى دا چوھتە گەناوى عەراق، خزمەت مامۇستا مەلا صالحى بىژوھى و ماوھى (۴) سالان ماوھتەوھ و كۆتايى بە خویندن ھىناوھ و ھەر لە لاىەن ئەویشەوھ ئىجازەى مەلايەتى و تەدرىسى پىن دراوھ.

مامۇستا دوا ئىجازە وەرگرتن دەگەپىتەوھ بۆ ئىران و دەست دەكا بە مەلايەتى، ھاوپى دەگەل تەدرىس و تا سالى (۴۷) لە دىيەكانى بىئوران، دىوالان و بىشاسپ رادەبوپىرى و سالى (۴۷) ىش بە تۆمەتى تىكۆشان بە دژى رژىم دەگىرى و رەوانەى بەندىخانەى (فەلەكولتەفلاك) ى خوپەمابات دەكرى و پاش سالىك حوكمەكەى بۆ دەكەن بە تەبەيد و دوو سال و نىویش دوورى دەخەنەوھ بۆ (چاھبەھار) و (كاشمەر) و (ورمى) و سالى (۱۳۵۰) ئازاد دەبى و دەگەپىتەوھ سەر مەلايەتى و تەدرىس لە گوندى (بىورى) سەروو و ھەتاسەرەتاي راپەرىنى سالى (۵۷) ى ئىران لەوى دەبى و پاشان دىتە

سهردهشتی سهر مزگهوتی (دارالسلام) که ئیستاش ههر لهوێه و خهریکی مه‌لایه‌تی و
ده‌رس‌گوته‌وه‌یه. (۱)

خوای گه‌وره به‌رقه‌راری بکات له سهر ریگای خو‌ی!

راوه‌ستاوه‌کان، ریزی پێشه‌وه، له راست‌را بو‌چه‌پ، خوالیخو‌شبوو: ماموستا مه‌لا
مه‌مه‌دی باساوه‌یی، ماموستا مه‌لا شیخه‌حمه‌دی شه‌ریعه‌تی، خوالیخو‌شبووان: ماموستا مه‌لا
حه‌سین کونه‌مشکه‌یی، ماموستا مه‌لا سه‌عه‌دی قه‌لادزه‌یی، حاجی ماموستا مه‌لا عه‌لی دولکانی،
حاجی عه‌بدوللا غولامی.

ریزی دواوه، راست‌را، سۆفی خدر، حاجی موته‌لیب، میرزا قاسم، مه‌مه‌دی حه‌بیبی و
هه‌لتروشکاو له پێشه‌وه حاجی مه‌مه‌دی کاکه‌لاو.

مامۆستا مه لا چه سه نی سه عدی زاده ناسراو به «مه لا چه سه نی گوئی»

ئه و مامۆستایه که کۆری مه لا سه عدی، کۆری حاجی مه لا چه سه ن، کۆری مه لا سوله یمان، کۆری مه لا چه سه ن، کۆری مه لا یوسف، کۆری مه لا برایمه و سیسیری، به پنی ئه وه که له خوێ بيسراوه زنجیره ی بنه ماله که یان له پیشه وه، ده چینه وه سه ر مه لا زاده کانی واشه مه زین و له دوایش دا ده گه ریته وه سه ر چه زره تی ئه بویه کر (خ). به ریزیان سالی (١٢٨٩ ک.ه) له گوندی سیسیری سه ر ده شت ها تو ته گو په پانی پر له مهینه تی ژیا نی ئه وسای کوردستانه وه. سالی (١٣١٤) دهستی کردووه به فهقیه تی و له

دوو به شه کوردستانی سەر به ئێران و عهراق له، مامۆستایانی سهردهمی خۆی که لکی دینی و زانستی وهگر توه. بۆنموونه له سیسیر له لای مامۆستا مهلا سهد حسهین، له ره بهت له خزمهت مامۆستا مهلا عهبدو پره حمانی سیسیری، له قولته له کن مامۆستا مهلا عهبدو لالی محهمه دی سووتوویی، له بیشاسپ له لای مامۆستا مهلا عهلی بیشاسپی، له عهراقیش له گهناو له خزمهت مامۆستا مهلا صالحی گهناوی و له ئاخیریش دا له کۆیه له خزمهت مامۆستا مهلا (محمد نورالدین) دهرسی خویندوه و ههر له لای ئهوه به ریزهش پاش مانه وهی دوازه سال له خویندن دا و اتا سالی (۱۳۲۶) ی کوچی ئیجازه ی مه لایه تی وهگر توه. له ده ورانی مه لایه تی دا له دنیه کانی هه نداوی، ره بهت، لیلا نه و گۆلی، مه لایه تی کردوه و له بواری پشونویزی، رینوینی، ته دریس، ریشسپی گه ری و... دا خزمه تی به ئاین و گهل کردوه.

خوالی خوشبوو، مه لایه کی به نوتق، دلاوا خو به که مگر، ریزدانه ر، به قنیات و خو و ره وشت جوان بوو تاجیه ک که مامۆستای ئیجازه ده ری له ئیجازه نامه که ی دا به (ابوالمکارم) ی ناوبردوه.

مامۆستا دوو ژنی هیناوه و دوو کوپ و حهوت کچی به نه سیب بووه. کوپه کانی به ناوی عهبدو پره حمان و عهبدو لکه ریم بوون به مه لا و ئیسته خه ریکی خزمه تی ئاینن. مامۆستا که له ماوه ی ژیا نی دا ههر به هه ژاری و نه داری رای بوارد، سه ره نجام له ته مه نی (۷۸) سالی دا و اتا سالی (۱۳۶۷) گیانی به رزی، به رگی جهسته ی له بهر خو دارنی و به ره و دنیا ی گیانان که وته ری و له گورستانی گۆلی به خاک نه سپێ درا.^(۱)

(خوالی بیووری!)

۱- سه رچاوه: مه لا عهبدو لکه ریمی کوپی و بو خوشم زووری به خزمهت گه یشتووم و که لکی زانستی و په ره و ده ییم لی وهگر توه و له ری و ره سمی ناشتی شی دا به شدار بووم.

ماموستا مهلا حوسه يى نه نداوه يى ناسراو به:
«مهلا حوسه يى» ي نوربه خش

كوبرى مهلا «عه بدورپه حمان» ي شه مؤله يى ناسراو به: مهولاناى شه مؤلى، كوبرى خهليفه مهلا حه سەن، كوبرى مهلا عه بدوللا، كوبرى مهلا سه عدى، كوبرى مهلا «موسى» ي دوو ههم، كوبرى مهلا «موسى» ي يه كه م، كوبرى مهلا «ئىبراهيم» ي قازى، كوبرى مهلا جامى، كوبرى شىخ عه بدولكه ريم، كوبرى شىخ نه حمەد، كوبرى شىخ مهلا مه محمود (شىخ مهولانا) ي شه مؤلى، كوبرى نوربه خش، كوبرى «مهولانا محەممەد».

ماموستا سه عاتى (٨) ي شهوى يه كشه ممو، (٩) ي مانگى سه فەرى سالى (١٣٣٣) ي كوچى مانگى، له دىنى «شه مؤله» ي سه ر به شارستانى سه رده شت، هاتوته گوڤه پانى ژيانه وه. له ته مەنى (١٠) سالى دا، له دىنى شه مؤله، له لای باوكى ده سى كردوو به خونندن. پايزى سالى (١٣٤٧) ي كوچى مانگى ده گەل ئاموزايه كى به ناوى «عه بدولكه ريم» كه ئه وىش فهقى ده بى به فه رمانى ماموستا مهلا ره حمانى باوكى ده چنه دىنى «سه را» ي بوكان مالى، مامه گه وره يان خوالى خوشبوو «مهلا محەممەد». ئه وىش به ريان ده كات بو حوجره ي مزگه وتى شىخ حه سەنى مهولاناوايى سه قز و له لا موسته عيدينىك به ناوى مهلا «صالح» ي سه رته كه لتوويى داده مه زرین. سه ره تاي زستانى ئه و ساله ده گەل موسته عيدينىك ده چنه گوندى «خورده لووك».

ناوبراو ده لیت: مهلا عه بدولكه ريم هه موو روژانى هه ينى، به ده ستورى موسته عيده كان، ده بويا، له و دینه را كه ريگای دوو سه عاتى پياده له سه قزه وه دووره، چووبا سه قز، بو وه رگرتنى (دوو) قران جو معانه كه حاجيه ك بوى تاعين كردبوین! له بهر ئه وه ناخوشيان لى ده گوزه رى له به هاردا ده گه پینه وه بو مزگه وتى ناوبراو له سه قز و پاش ئه وه كه هه وا خوش ده بى، سه ريكي مالى ماميان ده دن له سه را و دوا

ماوه يه ک ده گه ل کارواني «بانه» ده گه پښه وه بو شه موله.

له مالي را ده چن بو «سووتوو» (۱۳۴۸) دوايه شاري بانه، له پاييز دا ده گه ل ماموستا که يان به مبه ستي جي پيدا کردن به ره و کوردستاني عراق ده که ونه ري، تاله گوندی «ده لوجه» ي ناوچه ي قهره داغ داده مزرين. بو به هار دينه وه ناوهندی، قهره داغ و تا پاييزی ته و ساله (۱۳۴۹) به سهر ده بن و شمجار ده گه پښه وه به ره و ثيران و له موسته عيده که يان هله دهرين و ده چنه وه شه موله و مانگی ره مه زان له مالي ده بن و ثينجا ده چنه سيسير، لای قازي عه لی که هه رچه ند ته وده م «جامی» يان خویندره به لام قازي به هوئی دوستايه تی ده گه ل باوکی ماموستا، بو خوئی دهرسيان پي ده لی و له هه مان کات دا ته رکي سوختايه تيش به پښه وه هه ر ده بن.

له به هاري ته و ساله (۱۳۵۰) دا ده گويزنه وه بو گوندی قالوئی ره سولاغای له ناوچه ي سا بلاغ و ده ست ده که ن به خویندنی «السيوطي». سالی (۵۲) ي مانگی، ده پرون بو دینی (بيور) ي سهری خزمه ت کاکه مه لای موفتي و پاش مانه وه ی ساليک ليک جيا ده بنه وه و ماموستا خوئی ته نيا ده چيته (هيرو) له عراق و دوا ساليک ليک داپران، سهر له نوئی له بيوري ناوبراو يه کتر ده گر نه وه و تا سالی (۱۳۵۶) ي کوچي مانگی له خزمه ت ماموستا (کاکه مه لا) داده ميننه وه و شمجار له ريگای بيژوه وه، ده چنه سوله يمانی و به هه رجور بي مه لا عه بدولکه ريم له مزگه وتی شيخ مه عروف برای شيخ عومهری ثينولقه ره داغی جي گير ده بی و ماموستاش که جيی نابيت بو جار يکی ديش له مه لا عه بدوالکه ريم هله دهری و دوا ماوه يه ک حه ول دان له ناخر دا ده گه ل شيخ محه ممه د ناوینک، خه لکی «وان» ي تورکيه ناشنايه تی پيدا ده کات و شيخ نامه يه کی بو ده نووسی بو خزمه ت مه لا عه بدوللای بيژوه یی مه لای مزگه وتی جامع له سوله يمانی و به لام به داخه وه واش هه ر جيگای پي نادريت و له ناخر دا شيخ محه ممه دی وانی بو خوئی ته عارفي ده گه ل ده کا و ده ليت: له شاري «قرل رباط» و تاريژم، دايره ی ته وقاف به ليتی پي داوم بو ته نجامی کار و بار سوخته يه کم بو رابگرن و خه رجي بده نی؛ جا نيستا له باتی سوخته تو وه ره بو ته وی و مانگانه ش (۸) (روپيه) ت بو وه رده گرم و دهرسيشت پي ده ليم. ماموستا ده لی: له سهر ته و قهراره ده گه لی چووم به لام شيخ له ريگایه کرني

شه مه نده فەرى بۆ نه دام و زانيم پياوئىكى دلاوا نيبه.

ئەو بەرپزە چەند مانگىكان لە كن شىخ دەمىنئەو و پاشان دەگەرئەو و بۆ سلیمانى و بەلام بە سەر نه خوشى مەلا عەبدولكەرىم دا دئەو.

ئەو كات هەوێلى زستان دەبى، پىكەو هەلدەستن بە دواى جىيەك دا دەگەرئەو كه هەردوو كيان لى دامەزرئەو و ئاگايان لە يەكتر بى. بەلام دواى تەقلايەكى زۆر بە ئاوات هەر ناگەن و دووبارە لىك هەلدەبرئەو و مەلا عەبدولكەرىم لە مزگەوتىكى تازە ساز كراوى پىنجوئەن جى گير دەبى و مامۇستاش بە نامەيەكى مامۇستاي ئەو پەره و گوندى (كيلو) دەكەوئە رى و لەوى دادەمەزرى و دەست دەكا بە دەرس خوئەن.

لە ماوەى مانەوێى لە (كيلو) جارنىكان دەچئە ديدەنى ئامۇزاكەى و تەماشادەكا زۆر نه خوشە و لە پەنا سۆبەى مزگەوت بى دوكتور و بى كەس لى كەوتو و فهقيەكانيش چيغنىكان لە گوشەيەكى مزگەوت گرتوئەو و كردوويانە بە حوجرە.

ماوەيەك ئاوا تىپەر دەبى و سەرەنجام بەداخەو و رۆژنىك پەيكى هەلگري هەوالى جوانەمەرگ بوونى مەلا عەبدولكەرىم دەگاتە (كيلو) و مامۇستا هەرچوئەك بى خوى دەگەيەنئە رى و رەسمى بە خاك سپاردنى و ماوەى سى رۆژان تاكوبرى ماتەمين كوئاي پى دى لەوى دەبى و پاشان دەگەرئەو بۆ (كيلو) و پاش ماوەيەك مانەو لەوى دەروا و دەچئە گوندى (نزارە)، بە هاتنى بەهار و خوش بوونى ريگا و بان دەچئەو بۆ شەمۆلە و هەوالى مەرگى مەلا كەرىمى ئامۇزاي دەگەل خوى دەباتەو!

دوا تەواو بوونى ديدەنى و سەرەخوشى سەر لە نوێ دەچئەو نزارە و تا پايز لەوى درپزە بە خوئەن دەدا و ئەمجار يەكجارى دەگەرئەو بۆ ئيران و دوا سەردانى شەمۆلە دەچئە (سەرا)ى بۆكان و لە خزمەت مامۇستا مەلا «عصام الدين» شەفيعى، جى دەخوازئەو و كتيبەكانى: (جمع الجوامع، تشریح الافلاك، مقولات عشره) و بەشيك لە (تهذيب الكلام) لە لای ئەو بەرپزە دەخوئەت.

لە ماوەى مانەوێى دا لە سەرا، ئافرەتيك لە گوندى (دەرزى وەلى) دەدۆزئەو و دەيخوازئەو و پاش ماوەيەك، دەيگويزئەو. دوايە خوئەن لە سەرا تەواو دەكات و لە سەروحهدى ئىجازە وەرگرتن دا واتە بەهارى سالى (١٣٢٠) هەوالى مەرگى باوكى

پنده گات و بهره و مال ده بښته وه. پاش ته و او بوونی پرسه و سهره خوشی ده چټته وه سهر او
 ئیجازه وهرده گری و به لام له بهر نه وه نه وکات رووس و ئینگلیس له ئیران دا بوون و
 بشپوی هه بووه، به بڼی پیکهینانی کوږ و ری و رهسم ئیجازه نامه که وهرده گری و
 ده گه رښته وه بو شه مولی.

ماموستا، سهره تا ده ست ده کا به کاروان و کرپن و فروشتن و نه مجار روو ده کاته وه
 ته دریس و مه لایه تی و به لام، بڼی چاوه پروانی، له یارمه تی خه لک.

به هاری سالی (۱۳۲۹) ی هه تاوی که گرانی دښته پښه وه، ماموستا ناچار ده بڼی
 وږای خه لک به دوا ی بژيودا بگه رڼی و بویه، به ناچاری ده روا ته خوار به ره و کویه و له
 لای (تاله بان)، باری گایه ک و گویندیزیک گه نم ده کری و ده به ښښته وه بو شه موله.

ناوبراو له بهر نه وه ناتوانی به بڼی مووچه و به رات ژيانی به چهر خښی، به هاری سالی
 (۲۹) بار ده کا بو قالوی بو مه لایه تی. به لام چی بڼی ناچی که حاجی مه ولانی (سووتوو)
 که خاوه نه ده سه لاتی ناوه دانی ده بڼی، به دوا ی دا ده نږی و ماله که ی دښښته وه بو (سووتوو)
 و ده بښته مه لای نه وی و تا به هار له وی ده بڼی. (ماموستا، نووسیویه تی: نه و ساله له جياتی
 قه ند چایمان به گه زو، ده خوار ده وه!)

به هاری سالی (۱۳۳۰) کوچی هه تاوی له سهر داوا ی ناغا کانی (هه نداوی) بار
 ده کا بو نه وی و مل له مه لایه تی وږای ته دریس ده نی و ماوه ی (۴۱) سال له و دښه مایه وه
 و ده گه ل هه مووگیر و گرفت و کویره وه ریه ک هه لی کرد تا نه وه ی له ریکه وتی ۱۹ ی ۷ ی
 سالی (۱۳۷۰) ی کوچی هه تاوی دا مالی چو سابلان و له مزگه وتی (روسته م به گ)
 دامه زرا و ئیستاش که سالی (۱۳۸۰) یه ههر له ونیه و له و ماوه یه ش دا که مکمه، ته دریسی
 ههر بووه. (۱)

خوا ی گه و ره راوه ستاوی کات له سهر خیر و خوشی!

۱- سه رچاوه: ژياننامه ی ماموستا و باب و بايرانی به قه له می خوی که، به فارسی و له (۶۰) لاپه ردا
 نووسیویه تی به لام هښتا ههر ده ستووسه و چاپ نه کراوه.

ماموستا مه لا «حوسه یی» که یوان ناسراو به «مه لا حوسه یی کونه مشکه یی»

ناوبراو سالی (۱۲۹۴) ی کوچی هه تاوی له دینی (کونه مشکه) ی سهردهشت پینی ناوه ته دنیاوه. ته مه نی نیزیکه ی (۱۹) سال بووه که دهستی داوه ته خویندنی زانسته دینی یه کان. له شاره کانی سهردهشت، سابلأغ، بانه و ههروه ها له دینه کانی وه ک: باساوه، وه لیو، له سهردهشت و شوینه له بانه و له چهند جینگه ی کوردستانی عهراقیش دهرسی خویندووه. هه ندیک له ماموستا کانی بریتین له: ماموستا مه لا عه بدو پره حمانی سیسیری، ماموستا مه لا مصطفی ی شوینه، ماموستا مه لا شیخ ئه حمه د باساوه یی، ماموستا مه لا محه ممه د باساوه یی، قاضی عه لی سهردهشت. کوتایی خویندنیشی له هه ولیری عهراق بووه له خزمهت ماموستا مه لا ئه بوبه کر ناویک و هه ر له خزمهت ئه و ماموستایه ش پاش

نیزیکه‌ی (۱۲) سأل گه‌ران به دوا خویندن دا ئیجازه‌ی وه‌رگرتوووه و له‌ دنیه‌کانی کونه‌مشکه، کوپنا و بیوری خواری، ده‌ورانی خزمه‌تی ته‌دریس و مه‌لایه‌تی به‌سه‌ر بردوووه.

مامۆستا که‌ پیاویکی به‌دین، خو به‌ که‌م گر، له‌ سه‌ره‌خۆ و خوراگر بوو له‌ ته‌مه‌نی (۷۴) سالی دا له‌ گوندی بیوری خواری سه‌رده‌شت گیانی به‌ره‌و دنیای هه‌رمان به‌پێ کرد و له‌ گۆرستانی قه‌مه‌رنی کونه‌مشکی به‌ خاک نه‌ سپێردا.^(۱)

خوا بیووری!

۱- سه‌رچاوه: کۆری مامۆستا، جه‌نابی مه‌لا عه‌بدوللای که‌یوان مه‌لای ئاوابی بیوری خواری.

ماموستا مه لا خدر نیژاوی ناسراو به «مه لا خدری چه مه ده مه ری»

ئهو ماموستایه سالی (١٣٠٨ ک. ه) له دینی نیژاویی سه رده شت، له دایک بووه. سالی (١٣٢٠) هاتۆته نه لاس و له مالی خزمینکی راها موشتوی حوجره ی کردووه و بوه ته فهقی. له ماوه ی خویندنه که ی دا رینی که وتۆته سابلآغ لای ماموستا مه لا حوسه یینی مه جدی و له ئاخیریش دا له لای ماموستا مه لا صالح نه جیبی له گه ناوی عهراق کوتایی به خویندن هیناوه و ئیجازه ی مه لایه تی پیندراوه. ده ورانی مه لایه تیشی له گونده کانی ئاغه لان، نه لاس، هه لوی، سه پینکان، خوليسان، شاتمان و... به سه ر بردووه. له سی دینی هه وه لی ته درسی بووه و پاشان به هوی دووچاربوون به سه ر ئیشه دهستی له ته دریس کیشاوه ته وه. ماموستا مه لا خدر پیاویکی به قنیات، قسه خوش و نوکته باز بوو و تهبعی

شيعريشې هه بوو. ده لښ جاريك له كوتايي به سته شيعريكي دا به شوخي تاريقي شاعيري
خوي ده كا و ده لي:

«نـيژاوي بـي بـه لـا بـي

شـيـعـر دـه بـي ثـا و ا بـي»

ناوبراو سهره نجام يه ك دوو سال پاش سهركه وتني شوړشي ثيران به دواي
نه خوشيه كي دريژ خايه ندا باي نه جهلي گه يه سهرې و مالي كاتي پي به جي هيشته و
به ره و دنياي هه رمان كه و ته ري و له نيو داخ و كه سهرېكي زوردا له گوږستاني ديي كاڅي
له سهرووي گوږي مه لا ره سوولي زه كي نيژرا.^(۱) خواليني خوش بيت!

۱ - سهرچاوه: حاجي ماموستا مه لا مه محمود داوي مه لاي گوندي نه لاس و خوېشم له تاخر و ثوخره كاني
ژباني دا به خزمه تي گه يشتووم.

ماموستا مه لا خدر عه بیاسی ناسراو به «مه لا خدری سارتکی»

ماموستا مه لا خدر سارتکهیی یان سیسیری له ریکهوتی خهزه لوهری سالی (١٣١٣ ک.ه) داله گوندی سیسیر چاوی به دنیا هه لێناوه. له ته مه نی (٥) سالی دانیراوه ته مزگهوت و ههر له سپاراپا تا دوو بهش له سنی بهشی (تصریف ملاعلی) له لای «فهقن» ته حمده ناویکی خه لکی نهوێ که دوايه به مه لا نه حمه دی گه نمانی ناسرا، خویند و پاشان ده گه ل ماموستا مه لا برام سیسیری ده چینه گه لاله ی عیراق و یه کجاری مل له

خویندن دهنی. دوا ئیجازه وه رگرتنی ماموستا مه لا برابرم و دامه زرانی له نستان، ماموستا ههر له لای ده مینیته وه و ده بیهته موسته عید. سالی دواتر (۱۳۲۸) جی گۆر که ده کا و ده چینه نه لاس لای ماموستا مه لا عه بدوللای واوی و به کورتی خویندنه که ی به شیوه ی خواره وه درێژه پنده دات: له نه لاس راده چینه وه سیسیر، لای ماموستا مه لا برابرم که نه وده م چۆته وه وی. له گوندی «نورالدین» ی عراق ماموستا مه لا حسه ین ده شتیوی، له گه نا و لای ماموستا مه لا صالح بیژوه یی، (بو ماوه ی که متر له «۶» مانگ «مطول» ی له وی ته و او کردوه) به هاری (۱۳۳۱) دیسان سیسیر و لای ماموستا مه لا برابرم. پایزه که ی گۆندی سوغانلو و لای ماموستا مه لا ره حمانی سیسیری، به هاری سالی دوا به گوندی بیکۆس، دوا به گوندی دۆله تونی گهورکان و پاشان قه له ره شی که له و دوو دیانه دا ههر له خزمهت ماموستا مه لا ره حمانی ناوبراو دابووه. نه مجار ره بهت لای ماموستا مه لا سید سه لام، دوو باره گه لاله ی عراق و خزمهت حاجی ماموستا مه لا محه ممه دی بوکانی که ههر له ویش دوا ی خویندنی کتیبه گه لیک ی وه ک: (تشریح الافلاک، اشکال التأسيس، رساله الحساب، تهذيب الکلام) و چهند به رگینکی (تحفه)، پایزی سالی (۱۳۳۵) ئیجازه ی مه لایه تی وه رده گری و به دهستی پره وه ده گه ریه ته وه بو سیسیر و له گوندی سارتنکی به مه لایه تی داده مه زری و له به ربی کابانی ده گه ل فه قیه کانی له دیویک دا ژیان ده باته سه ر تا به هاری (۳۶) که ژن دینی و ده بیهته خاوه ن مال و حال.

نه و به ریزه پاش (۳) سال ته دریس ده گاته ناخیر ماددان و پله ی ئیجازه دان و له ماوه ی مه لایه تیشی دا ههر له دنی سارتنکی مایه وه و ده یان فه قی ناوچه جوړا و جوړه کانی کوردستانی پی گه یاند و تی گه یاند و ئیجازه ی پیدان.

بهردهیه کی دیکه ی ژبانی مامۆستاکه بۆ خۆی ده‌لی:

«له (١١) سال هه‌له‌بورد بووم، یه‌که‌م جار گوئی مندالیم به باسی دامه‌زرانی کو‌ماری کورد له مه‌هاباد زرینگایه‌وه... هه‌ستی نازادی و سه‌ربه‌ستی وه‌ک دیارده‌یه‌کی پیرۆز و ئامانجیکی سه‌ره‌کی ژبان، له میشک‌م دا‌گه‌رای دانا... به‌ربه‌ره هه‌له‌م ده‌دا و هه‌ولم ده‌دا، نه‌و بیره بلا‌و بکه‌مه‌وه... هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تیم ده‌گه‌ل سۆزی ئیسلامه‌تی ئاوێته کرد... و هه‌موو ماوه‌ی فه‌قیه‌تی و مه‌لایه‌تیم له نه‌نجام‌دانی نه‌و نه‌رکه ئایینی و نه‌ته‌وه‌یه له ناو توێژی رووناکبیر و هاوالان و جه‌ماوه‌ردا به پێی ده‌رفه‌ت بێ‌قسوور بووم».

«ئێواره‌ی (١٠) ی خه‌زه‌له‌وه‌ری سالی (١٣٣٨) ی ک. ه له نه‌کاویک گیرام و به‌ره‌و سه‌رده‌شت و مه‌هاباد و دوایه ته‌وریز به‌رێ کرام. دوا‌ی مانگیک نه‌شکه‌نجه دیتن، ده‌گه‌ل نیزیکه‌ی (١٥٠) که‌سی دیکه له به‌ندیخانه‌ی (قزل قلعه) ی تارانیا‌ن توند کردین... (١٠) سالم زیندان بۆ به‌راهه‌وه. پاش سه‌ره‌له‌دانی شو‌رشی ئه‌یلوولی کوردستانی عێراق و پێکهاتنی ئال و گو‌ر له ناوچه‌دا، هه‌له‌ره‌خسا و خا‌که‌لیوی (١٣٤١) نازاد کرام و سه‌ر له نوێ ده‌ستم کرده‌وه به مه‌لایه‌تی و کاری سیاسیشم هه‌ر ده‌کرد به‌لام به‌نه‌ینی.

کاتیک رژیم هاوینی سالی (٤٧) به شوین جولانه‌وه‌ی نه‌و ساله و سالی پێشتردا به‌لاماری گرتنی هینا، منیش بانگ کرامه‌ پایه‌گا و به‌لام نه‌و رۆژه له‌به‌ر مه‌یله و دره‌نگی و ناسازی ماشین به‌رێ نه‌کرام و خسته‌یا نه‌وه به‌یانی... شه‌وی ده‌رفه‌تم هینا و هه‌لاتم... ده‌گه‌ل دوو مه‌لای ره‌فیک و هاوده‌ردم خو‌مان گه‌یا نه‌ده سنووری ده‌سه‌لاتی شو‌رش له کوردستانی عه‌راق و له دینی (بۆسکین) بووم به مه‌لا و پۆلیک مه‌لا و فه‌قیی هاوده‌ردم له ده‌ور کو‌بوونه‌وه و کو‌ری ده‌رس و مو‌تالامان سه‌ر له نوێ گه‌رم دا‌هینا، به ئاوێته‌ی سیاسه‌ته‌وه... نی‌وه‌پراستی زستانی نه‌و ساله زه‌مینه‌ی گه‌رانه‌وه له بار بوو و گه‌رانه‌وه و هه‌ر له سارته‌کی درێژه‌دا به مه‌لایه‌تی و دژایه‌تی رژیمیشم به‌تینتر بوو به‌لام وه‌ستایانه.

«ده‌گه‌ل ده‌رکه وتنی سه‌ره‌تای راه‌به‌ینی پر شکۆی سالی (١٣٥٧) له دژی رژیمی تا‌غووتی نه‌و هه‌له‌م قۆسته‌وه و هه‌موو توانای خو‌م بۆ ریک‌خستن و هاندانی دوستان و هاوالان و جه‌ماوه‌ری ناوچه‌ی سه‌رده‌شت وه‌کار خست و شانازی به‌شداری چالا‌کانه‌م

له و راپه‌رینه‌دا به‌رکه‌وت»

له‌مه‌ر ژيانی (ئه‌ده‌بی) مامۆستاوه ده‌توانین بڵێن ئه‌گه‌رچی مامۆستا خۆی به‌ شاعیر نه‌ده‌ناساند، به‌لام ده‌ستیکێ بالای له‌ شیعردا هه‌بوو و به‌ زۆری به‌ زمانی کوردی و که‌مکه‌مه‌ش به‌ زمانی فارسی شیعی نیشتمانی و نه‌ته‌وه‌یی و بڕیکیش شیعی غه‌رامی و توه. ئه‌مما داخی گرانم شیعه‌کانی ئه‌ وه‌ندی من بزانی تا ئیستا کۆ نه‌کراوه‌وه و به‌شیکێ زۆریشیان لێهه‌ و له‌وی ونبوون و ته‌نانه‌ت پاییزی (۱۳۳۸) ئه‌وه‌نده‌ شیعی هه‌یوو له‌ لایه‌ن ساواکه‌وه‌ گیراون و شوینه‌ و نکراون.

ئینجا ئه‌و مامۆستا بلیمه‌ته‌ قه‌له‌مینکی وریای هه‌بوو و ئه‌گه‌رچی له‌به‌ر کۆی‌هه‌ری و گرفتاری زۆر، ده‌رفه‌تی نووسینی نه‌بوو واش ئه‌وه‌ندی بۆی لوبا رانه‌ده‌وه‌ستا. له‌ نووسینه‌کانی مامۆستا ده‌توانین به‌و نوسراوانه‌ ئاماژه‌ بکه‌ین:

۱- درسهایی از اسلام.

۲- خداشناسی بر اساس فلسفه.

۳- کۆمۆنیزم و ره‌وتی میژوو.

۴- راپه‌رین.

۵- وه‌حده‌ت. ۶- و...

ئه‌و مامۆستا هیژا و وشیاره‌ که‌ زانایه‌کی فره‌زان، ده‌رس‌بێژیکێ که‌م وینه‌، و تارده‌ ریکێ ره‌وان بێژ، مه‌لایه‌کی مه‌جلیس خوش، پیاوینکی به‌غیره‌ت و به‌عیزه‌ت بوو دوا پینک‌هاتنی هه‌ل و مه‌رجی ناله‌باری کوردستان به‌ دواي ئاوات و مه‌به‌ستی خۆی دا په‌ریوه‌ی ئه‌نده‌ران بوو و سه‌ره‌نجام له‌ ریکه‌وتی ۱۳ ی ۸ ی (۱۳۷۶) هه‌تاوی له‌ ولاتی نپوژ به‌ هۆی نه‌خۆشی شیر په‌نجه‌کۆچی دواي کرد و گیانی دا ده‌ستی فریشه‌کان و له‌ گۆرستانی (گامله‌ بیه‌ن) ی شاری ئوسلو ی پته‌ختی نپوژ که‌ تایه‌تی مسولمانانه‌، نپوژا. (۱)

۱- سه‌رچاوه‌: ئه‌و باسنامه‌ له‌ ژياننامه‌ی مامۆستا وه‌رگرتوه‌ که‌ به‌ قه‌له‌می خۆی نوسراوه‌ و بۆ خۆشم چه‌ند مانگی له‌ ساڵی (۵۷) له‌ خزمه‌تی دا بووم و هه‌روه‌ها ماوه‌ بیکیش به‌ سوخته‌یی له‌ حوچه‌ی مامۆستا بووم. لێهه‌دا به‌ پێویستی ده‌زانی سپاسی تایه‌تی کاک حه‌سه‌نی رۆسته‌می بکه‌م که‌ یارمه‌تی دام.

مامۆستا مه لا خه لیل ی گۆره مه ری

مامۆستا مه لا خه لیل گۆره مه ری ناسراو به «مه لا خه لیل» ی میراوی

که سایه تی گه وره ی ئه م باسه مان ناوی «خه لیل» کوپی مه لا عه بدوللا، کوپی حاجی مه لا ره سوول، کوپی مه لا ئه حمه دی چه کۆیی یه. مه لا عه بدوللا ی باوکی، مه لایه کی باش بووه و له گۆره مه ر که ئه وکات (۱۷) ماله بووه مه لایه تی و ته دریسی کردووه و جاری وا هه بووه به و (۱۷) ماله (۲۴) نه فه ر، فه قییا ن به خێو کردووه. ئه و مامۆستایه عه لاقه یه کی زووری به شیخی بوڤهانه وه هه بووه و ته نانه ت له سه فه ریک دا که ده چینه ئه وی ده مریت و هه ر له ویش ده نیژریت.

حاجی مه لا ره سوولی باپیری مه لا «خه لیل» یش له سه فه ری حه ج دا مردووه و

گوره کهي له مه ککهي پيروزه و مه لا ته حمه دي بابي باپيري شي له گوره مهر مردووه و ههر له ویش به خاک سپړدراوه.

مه لا خه لیل له ده ورانی مندالی دا دهستی کردووه به خویندن و له سه ره تاي خویندن دا هه تا کتیبی حاشیه ی «عبدالله یزدی» ههر له لای بابی ده رسی خویندوه و پاشان به شار و دنیه کانی کوردستان دا گه راوه و ته نانه ت ریی ده «کو» و «که رکوک» و «هه ولیر» ان که وتووه و شاگردیی مه لا گچکه ی هه ولیری کردووه. له سابلأغی، له حوجره ی مزگوتی «رۆسته م به گ» له خزمه ت مه لا «وه سیم» ی سه رده شتی بووه و کوتایی خویندنی شی بردوته وه خزمه ت شیخی بورهان و ههر له لای ته و به ریزه ش پاش (۱۴) سال سوورانه وه به دوا ی خویندن دا ئیجازه ی وه رگرتووه.

ماموستا پاش ئیجازه وه رگرتن گه راوه ته وه بو گوره مهر و له جیی بابی دانیشتووه. وه ک ده لین ته وکات میراوی ئاوه دان نه بووه و خه لکی له گوره مهر را بوو کار و باری کشت و کال هاموشویان کردوتی و پاش ماوه یه ک خانو و به ره یان لی ساز کردوون و مالیان هیناونی و مه لا «خه لیل» یش گوازتویتیه وه بو ئه وی و له وی دریشه ی به ته دریس و مه لایه تی داوه.

ئه و به ریزه که زور به زهین و باش مه لا بووه و به یه کیک له چوار شهرع زانه کان «الفقهاء الاربعة» له قه له م دراوه^(۱) له ده ورانی مه لایه تی دا فه قیی زوری پی گه یاندون و ئیجازه ی داون بو نموونه: مه لا «ره سوول» ی که په مداری، مه لا «سه ید حه سه ن» ی پارسایی، مه لا «حه سه ن» ی موده رریسی موته لق، مه لا «ره سوول» ی مه عرووفی زیوه یی و مه لا «عبدالله» ی باغ شیرین و...

۱- سنی شهرع زانه ناوداره کانی تر بریتین له: شیخ محه مه دی خانه قا، مه لا «عزیز» ی مو فنی سه قری و مه لا «سه عید» ی سیله که یی موکوریانی.

مه لا خه لیل و هه را به دژی رهزا به هله وی

هه رای مه لا خه لیل وه کوو له توش خوینه ری به ریزا شاراوه نییه سالی (۱۳۰۷) ی
 کۆچی هه تاوی هاته پیشه وه و به دژی فره مانه دژ به دین و گه لی یه که ی رهزا شا بوو که به
 پنی نه و ده بوو ته واوی خه لکی ئیران، به تاییه ت که مایه سی یه نه ته وه بی یه کان به رگی
 ئوروپایی وه ک کۆت و شالوار و شه پکه بی بکه نه بهر و فره هنگی خویان وه لا بنین. (۱)
 نه و راهه پین و راسانه ی مه لا خه لیل و به ره که ی له بهر نه وه که شه ریکی نا به راهه ر
 بووه پاش چه ند مانگی کان، تووشی شکان هاتوو و ماموستاش وه ک خو په نادانیک چۆته
 کوردستانی عه راق و نه گۆندی «باقلان» ی گیر ساوه ته وه و بوته میوانی مه لای ئاوه دانی
 که ناوی مه لا «محهممه د» بووه و ماوه یه ک له وی ماوه ته وه. تا به هوی شیخ محهممه دی
 بورهان و چه ند که سی دیکه له دمه راستانی نه و کات کاره که ی بو چاک کراوه و گه راوه ته وه
 میراوه!

ناوبراو له بهر نه وه که خاوه ن ملک بووه، مووچه و به راتی له که س وه رنه گرتوو و
 هه ر له میراوه ش ماوه ته وه. تا نه وه ی تووشی نه خوشیه کی درێزخایه ن دیت که چوار سال
 درێزه ی ده بی و سه ره نجام سالی (۱۳۳۴) فهوت ده کا و له گۆره مه ر، کۆنه دینی باب و
 باپیرانی ده نیژن. (۲)

له شوینه واره کانی ماموستا ده توانین به تۆمار سه عاته که ی ئاماژه بکه ین که به
 پسته کانی «أبجد، هوز، حطی، کلمن» ته واوی کردوو و به ئاسوی شاری سه رده شت و
 ده ورو به ره. ههروه ها ده لین شه رحیکی زۆر به که لکی هه یه له سه ر (ربعین) که له زانستی
 «هه یه ت» دایه.

۱ - داخی دا خانم نه ورو دنه بنین، بی نه وه ی هه ی ده وله تیک ده ستور بدات یان لایه نیک پر و پاگه نده ی بو
 بکات زۆر به ئاسانی بازیک له گه نجه کان به تاییه ت له شاره کان به رگ و لیباسی کوردی یان وه لا ناوه و
 که وتوو نه لاسا کردنه وه ی روژ ئاوا و هه ر روژه مۆدیک ده ردین و ره نگیک ده نوین که شه رکی سه رشانی
 هه موو روونا کبیانه به پنی توانا به رگری له و خو دۆرانده بکه ن و ئاکامی زیانباری نه و خو گۆرینه بوو جو ره
 که سانه روون بکه نه وه.

۲ - سه رچاوه: لیکۆلینه وه ی ماموستا مه لا قادر نیوه زی و کتیی «قیام ملا خلیل» ابراهیم افخمی. لیره دا به
 شه رکی سه رشانی ده زانم سیاسیکی زۆری ماموستا مه لا قادری نیه یی بکه م که به لیکۆلینه وه له قه دیمیه کانی
 سه راهه، نا، مه ت، دام.

حاجی ماموستا مه لا شیخ عبدالرئوف نه قشبه ندی

کورپی مه لا محهممه د، کورپی شیخ محهممه د ئه مینی بیژوه، سالی (۱۳۵۷) ی کۆچی مانگی له دینی بیژوهی ئالانی سهردهشت هاتوته دنیا. ده گهل فام کردنه وهی له لای باوکی دهستی کردووه به خویندن. له ته مه نی (۱۳) سالی دا که باوکی له دهست ده دات بو ماوهی دوو سالان له لای شیخ ئه مینی باپیری (تصریف ملا علی) و (رساله العروض) که دائراوی خویه تی ده خوینی و پاشان ده چیه لای ماموستا مه لا علی دولکانی و دواي (۳) سال مانه وه، ده چیه خزمهت حاجی ماموستا مه لا محهممه دی بوکانی له دینی گه لاله ی عهراق و (۵) سالی له وی ده مینته وه. تا سهره نجام دواي خویندنی زانسته جورا و جوړه کانی سهردهم، سالی (۱۳۸۰) هه ر له لای ئه و به ریزه ئیجازه ی مه لایه تی وهرده گری و ده گه رینه وه بو گوندی بیژوه و مل له مه لایه تی و دهرس گوته وه و خزمه تی دین ده نی به بی چاوه پروانی له مووچه و به راتی خه لک. پاش سهرکه وتنی راپه رینی گهلانی ئیران دینه سهردهشت و دواي سالیکی ینکاری ده بیته ئیمام و دهرس بیژی مزگه وتی (محمد رسول الله)، پاش (۳) سال مانه وهی، حاجی ماموستا مه لا علی دولکانی ئیمامی مزگه وتی خانه قای بیاره ی سهردهشت که له بهر پیری، هیزی مه لایه تی نامینی ده گهل خه لک داواي لیده که ن بیته ئیمام و دهرس بیژی ئه وی که تا ئیشتاش هه ر له وی ماوه ته وه.

حاجی ماموستا سهره برای باش مه لایی قه له میکی توانای هه یه و تا ئیستا نزیک به (۴۰) کتیب و نامیلکه ی له بابه تی جورا و جوړدا، به زمانه کانی عه ره بی و کوردی و فارسی نووسیوه، له وانه ده توانین به کتبه کانی (گنجینه ی گرانمایه در شرح کفایه

بیطوشی) به فارسی، (باغستانی راستان) به کوردی و (کتاب الاهداء الی القراء) به عهره بی ئاماژه بکهین.

ناوبراو، وه ک زهین و بیرنکی به هیزی هیه و شتی جوراوجوری زور له بهره و له بیره، ههستی شیعریشی هیه و جار جار بو هیور کردنه وهی دهروون و دلدانه وهی خوی و به هوگه لی تره وه شیعر ی گوتوه.^(١)

خوای گه وره راوه ستاوی کات له سه ر خیران!

١ - سه، حاو د: ئهه ناسانه م له خوی و ده رگ تو وه و ماوه یه کیش شانازی شاگردی ماموستام بووه.

مامۆستا مه لاسه يد رهشيد حوسه يني ناسراو به «مه لا

سه يد رهشيد»

خوالينخوشبوو كه كورى سه يد محهمه دى مه شهوور به
(بابى گه و ره) يه و له سه يده كانى (سه دبار) ي بانه يه. سالى
(۱۳۷۰) ي كوچى هه تاوى له گوندى شالگه ي ناوچه ي

گه وركانى سه رده شت ها توته سه ر دنيا. سالى ده ست پى كردنى خويندنى و ناوى نه و
جىنگا يانه ي ده رسى لى خويندوو به بو من زور روون نين و به لام سى كه س له
مامۆستا كانيمان بو روون بووه كه برىتين له به پىزان: مامۆستا مه لا عه بدو پر حمانى
سىسىرى، مامۆستا مه لا شىخ نه حمه د شه رىعه تى و قاضى عه لى كه هه ر سىنگيان خه لكى
سه رده شت و نه و ناوه ن و ئىجازه شى له ده و ر و به رى سالى (۱۳۳۳) ي هه تاوى دا هه ر له
لاى قاضى عه لى وه رگر تووه.

مامۆستا سالىك له (مىر شىخه يده ر) و سالىك له (بىوور) ي سه رى و (۱۳)
سالانىش له (بىوور) ي خواري له گونده كانى سه رده شت مه لايه تى وىراى ته دىرسى بووه و
پاشان سالى (۴۷) ده گه ل ده يان كه سى تر له روونا كىيرانى مه لا و غه يره مه لا ده گىرى و
ره وانه ي به ندىخانه ي (فه له كوئه فلاك) ي خو پره مابا تى ده كریت. پاش دوو سال زىندان
حوكمه كه ي ده گو پر به دوور خسته وه (تبعيد) و ده ينيرنه شارى (بافت) له ئوستانى
(كرمان) و دواى شەش مانگ مانه وه له حالى مه ره خه سى دا راده كا و تى ده ته قىنى به ره و
قه لادزه ي عهراق. چوار سالان له وى مل ده داته كار و كاسبى و به ده ست پى كردنى شه پى
بارزانىه كان ده گه ل حكومه تى عهراق، جىگه ي كاسبى ده گويزىته وه بو (ده شتىو) و پاش
ماوه يه ك له رىكه و تى يه ك شه ممو (۱) ي (۳) ي (۱۹۷۵) ي زايىنى سه عاتى حه و ت و
پازده ده قىقه ي سه ر له به يانى، له حه و زى مزگه و ت به ده ستى تاوانبارىك ناجوانمىرانه
ره شه كوور (ترور) ده كرى شه هيد ده بى و هه ر له وىش ده نىزرى. (خوای گه و ره له
به هه شتى خو ي دا جىگه ي بكاته وه!) (۱)

حاجى ماموستا مه لاره سوولئ مه عروفي

زىوه

ئهو به ريزه سالى (١٢٩٤) ي كوچى هه تاوى واتا سالىك پاش گراني چاوى به دنيا هه ليناوه. پيش چوونى بو فهقييه تى، له لاي عهلياغاي باوكى كه ميرزا بووه سه وادى نووسين و خويندنه وهى پهيدا كردووه. سالى (١٣٠٩) كه مه دره سهى ره سمى بو يه كه مجار له سه رده شت دانراوه له لاي

ميرزا ئه حمه دى فتوحى موعه لليمى ئه و مه دره سهى ده ستى كردووه به خويندن. سالى (١٣١٣) كه باوكى ويستويه تى بينيرته سنه بو مه دره سهى ده وه تى، به قسه ي ناك و مل پيوه ده نى بو عهراق بو فهقييه تى. ناوبراو سه ره تاى خويندنى له مزگه وتى «كانيه چاوان» ي مهرگه ده ست پنده كا و پاش سالىك ده چيته خوشناوه تى و له ديه كانى (وه رى، زىوه و هه رته ل) دريزه به خويندن ده دات. ئه مجار ده چيته شه قلاوى و له لاي موسته عيدينك به ناوى مه لا صالحى ئه خته ته رى بو كانى جى ده خوازيته وه.

ريز و چونه تى خويندنى ئه و ماموستايه تا كو تاى خويندنى به كورتى به شيوه ي خواره وه يه: پاش شه قلاوى ره واندز ئه مجار دووباره هه رته ل، دوايه گردمه يتر و پاشان له كاتى خويندنى كتىبى «الظهار» دا ديه وه زىوه و باوكى ژنى بو دينى و پاش مانه وه و ده رس خويندن بو ماوه ي مانگيك له زىوه ده چيته ئه حمه دبryo، لاي ماموستا مه لا عه بدوللا به موسته عيدايه تى و تا پاييز ده مينيه وه. ئه و جار له وىش ده روا و چهند جى له ناوچه ي سه رده شت و بانه راوده كا و جى نابى تا ده چيته پىنجوينى عهراق و له لاي مه لا عيزه ت ناويكى مهربوانى به سوختايه تى داده مه رزيت و ئه و زستانه له «پىنجوين» و «كيله» و «مه سو» تا به هار راده بوبرى، پاشان ده چيته گوندى (وينه) ي حه مه ره شيد خانى بانه يى و به موسته عيدايه تى له لاي مه لا ره حيمى گله يى مهربوانى بو ماوه ي هه ژده مانگ دريزه به خويندن ده دات. پاشان ديه خزمه ت ماموستا مه لا مسته فاي شويه و سى چوار

مانگ ده مینیته وه و دوايه ده گه رېته وه بۆ ناوچه ی سهرده شت و له کاتیک دا که (گلنبوی شرح) ی خویندوه له لای ماموستا مه لا نه حمه دی جه ریحی له گوندی باساوی جی ده خوازیته وه و ماوه ی سالیک له وی دهرس ده خوینی.

ناوبراو له سهر نه وه که مه شمول بووه و خوی به بنکه ی سهر بازگیری نه ناساندوه قاچاغ ده بی و به و هویه وه باوکی ده گیریت و نه ویش له رووی ناچاریه وه ده چی خوی ده ناسینی و باوکی نازاد ده که ن و خوشی تا راگه یاندنیک ی تر ده نیرنه وه. به لام به هوی نه وه که پیشهاتی خهرمانانی (۱۳۲۰) واتا (قضیه شهریور) به شوین روودانی شه ری دووه می جیهانی دا دیته پیشه وه و ده ولت تیک ده چی، حاجی ماموستا سهر بازی ههر ناکا.

ههر نه و ساله ناوبراو ده چیته میراوی سهرده شت، له لای مه لا خه لیلی گۆره مری جی ده خوازیته وه به لام له بهر نه وه که مده رس بووه و به مانگیک دوو دهرسی له کتییی (گلنبوی برهان) بۆ خویندراوه، دوا ی پرس به بابی ده چیته بی شاسب و به هاری سالی (۱۳۲۱) یش ده چیته سابلأغ، مزگه وتی بازار و له لای ماموستا مه لا حوسه یینی مه جدی ده ست ده کا به خویندنی (شرح المواقف) و چوار سالان له وی درێژه به خویندن ده دات. ههر نه و ساله که کومه له ی (ژ.ک) داده مه زری ماموستا ده ست ده کا به هاوکاری کومه له و به گهرمی دیته نیو تیکوشانی سیاسیه وه. ههر بویه دوا ی دامه زرانی کوماری مه هاباد له سالی (۱۳۲۵) دا ماموستا له لایه ن کوماره وه ده کریته به رپرسی کاروباری سیاسی ناوچه ی سهرده شت.

ماموستا سالی (۱۳۲۶) له کاتی گه پانه وه له سابلأغ، له گه رده نه ی «زمزیران» هه والی پنده گات که ته وریز که وتوته وه ده ستی ده ولت و مه لا مسته فای بارزانی به ره ی سه قزی به جی هیشتوه.

به لی به و شیوه کوماری تازه بنیات نراوی مه هاباد ده پرووخی و ماموستاش ده ست له تیکوشانی سیاسی هه لده گری و به عینوانی په نابهر ده چیته میراوه و چاوه پوانی گه پانه وه ی ماموستا مه لا خه لیل ده بی که دوا ی رووخانی کوماری مه هاباد ده یسه ن بۆ تاران. به هاتنه وه ی ماموستا، ده ست ده کاته وه به خویندن و چوار سال له سهر یه ک به بی

ئهوه ده‌رسیکی بچن خویندن درێژه پێ ده‌دات.

سالی (۱۳۲۸) له لای ماموستا مه‌لا خه‌لیل ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌رده‌گرێ و له سه‌ر داوای عه‌ولاغای مه‌نگور مه‌شه‌وور به‌ عه‌ولاغای بایز پاشای ده‌چینه‌ گوندی ترکه‌شی سه‌ر به‌ ناوچه‌ی پیرانشار و به‌ مه‌لایه‌تی داده‌مه‌زری و مل له‌ ته‌دریس ده‌نیت تا سالی (۱۳۳۲) که‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ دینه‌که‌ی خو‌ی (زیوه) و تا ئیستاش که‌ سالی (۱۳۸۰) یه‌ هه‌ر له‌وینه‌ و له‌و ماوه‌ش دا به‌ بێ چاوه‌روانی له‌ خه‌لک درێژه‌ی به‌ پینشنوێژی و ده‌رسیژی داوه‌ و وه‌ک ریش سپیه‌ کیش له‌ نیو خزمه‌کانی دا ماوه‌ته‌وه‌ و تا ئیستا زیاتر له‌ (۲۰) فه‌قیی ئیجازه‌ داوه‌.^(۱)

خوا بێ پارێزیت!

۱- سه‌رچاوه: له‌ ریکه‌وتی ۱۳۸۰/۱/۱۰ دا چوومه‌ خزمه‌تی و ته‌ و باسانه‌م له‌ خو‌ی بیست و هه‌روه‌ها ماوه‌ی چهند مانگانیش، فه‌قن‌ی حاجی ماموستا بووم.

ماموستا مه لا «سید سلام»ی

سهلامی

کۆری مه لا «سید احمد ابن
الکازاوی»یه و له سالی (۱۲۸۲)ی
کۆچی ههتاوی دا له گوندی زیوهی
مه لکاری سهردهشت پنی نایه ژیاوه.
له ته مه نی (۸) سالی دا، دایک و بابی
له دهست داوه و له و پهری ههزاری و
بنی که سیدا خویندنی سه ره تایی له
حوجره ی «نه لاس» دهست پیکردوه.

ماوه یه ک دواتر چوه ته خزمهت ماموستا مه لا خه لیل له میراونی مه نگوران و ماوه یه کیش
خزمهت جه نابی شیخ محه ممه د نه مینی بیژوهی به نه سیب بووه و له ویش را چوه ته
شاری «سلیمانی» عه راق و تا دهست پیکردنی کتیبی «جمع الجوامع» له و ی ماوه ته وه و
دوايه سه ر له نو ی گه براوه ته وه بو ئیران و له گوندی باغچه ی موکریان پاش ماوه یه ک
خویندن له لای به ریز ماموستا مه لا سید عه بدولکه ریم، ئیجازه ی مه لایه تی وه ده گری.
جا ده گه پێته وه بو ناوچه ی بانه و له گوندی نه مه شیر دهست ده کا به مه لایه تی و یرای
ته دریس. به لام دوا ی دوو سالان به هوی نازازی بوون به وه زعی مه لایه تی، به تاییهت به
شیوه ی به رپنچوون و وه رگرتنی مووچه و به رات له خه لک، بو ماوه ی (۹) سالان دهست
له مه لایه تی ده کیشیه ته وه و ده چینه سه ر هیل ی بازرگانی و مامه له و به و هویه وه ده توانی
ملکیکی زور له گوندی «گه نککی» ی گه ورکانی سهردهشت بکری و نه مجار به خه یالی
ئاسووده وه ده چینه وه سه ر پیشه ی پیشووی و به ئیشتیایه کی زوره وه تا دوا ساته کانی
ژیانی له دییه کانی: واران، نه لاس، لیلانه، ره بهت، هه نداوی، به سری و گه ندکه، دریزه به
مه لایه تی هاویری له گه ل ته دریس ده دا، که ده یان که سی له سهردهستی پینگه یشتن و چه ند

فهقیشی ئیجازه دان، که ئیستا له ناوچه کانی بانه، سه قز و سه رده شت خه ریکی خزمه ت به
 ئاین و گه لن.

ماموستا که پیاوینکی هه قگو، هه ق په زیر، به عیززه ت و ماندوویی نه ناس بوو دواي
 ژيانیکی سه ربیلندانه سه ره نجام سالی (۱۳۴۸) دنیای بیوه فای به جی هیشت و به ره و
 دنیای هه رمان که وته ری.^(۱)

خودا لیلی خوش بیت!

۱ - سه رجاوه: کوری گه وری ماموستا، کاک سه ید «مه حمود» ی سه لامی، که ئیستا له سه رده شته.

ماموستا مه لا صالح نه جیبی ناسراو به مه لا صالحی گه ناو

ئەو پیاوێ گەورە سالی (۱۲۷۹)ی کۆچی هەتاوی

لە بیژووی ئالان چاوی بە دنیا هەلناوە. خویندنی

سەرەتایی ئەودەمی لە لای باوکی خویندووە. دواتر لە خزمەتی شێخەمینی بیژووە هەر لەوێ ماوێهێک فەقیهەتی کردووە. ئەمجار دەستی داوێتە گەڕان و لە ماوێ خویندندا ریی کەوتوێتە لای ماموستا دەلگەیی، جەنابی مەلای کۆیە، مەلا «بهاء الدین»ی کۆیی و... لە ئاخیش دا هەر لە لای ئەو بەرپزە ئیجازە وەرەگری و ئەگەرچی لە کۆیە داوای مانەوێ لێدەکەن بۆ مەلایەتی بەلام دەگەڕێتووە بۆ بیژووی و لە شوینی باب و باپیرانی دەست دەکا بە مەلایەتی.

ماموستا کە زولم و زوری رژیمی شایەتی دەبینی، تیکۆشانی سیاسی ئاویتهی مەلایەتی دەکا و بە هاتنە پیشی هەرای «مەلا خەلیل» (۱۳۰۷) بەشداری تێدا دەکا و بۆ مەبەستە مەلاکانی دەورووبەری لە خۆی کۆدەکاتووە و مەلا صالحی ئەختەتەری کە فەقی دەبێت، دەکاتە ئالاهلگەر و ناوەندیکی بەرگری لە دینی «مارەغانی» سەردهشت دەکاتووە. جابەو هۆیانە داوی سەرکەوتنەوێ دووبارە دەوڵەت، دەگەڵ مەلا عەبدوللای گەناوی مەلای ئەو کاتی دینی «نەلاس» کە ئەویش بەشداری راپەرینە کە بوو فەرمانی گرتنیان دەردەچێ و لە ئەنجامدا هەردووکیان بارده کەن بۆ پشدر و ماموستا مەلا صالح لە گەناو دەمینتەووە و دەست دەکاتووە بە مەلایەتی و تەدریس و لە ناوچەکانی جوراوجووری کوردستان رافەقی، دینە لای و کەلکی لێ وەرەگرن.

ئەو بەرپزە سالی (۱۳۴۲) بە داوی فەوتی خەلیفە «مەلا مەحمود» ئیمامی بیژووەدا، لە سەر داوای خەلک و خزمەکانی دینەو بیژووە و سەنگەری خزمەت بۆ جاریکی دیش دینتەووە شوینی لە دایک بوونی. تالە ئاخر و ئۆخرەکانی تەمەنی دا بینایی لە دەست دەدا و

به ناچاری دهست له تهدریس هه لده گریت و به لام ئیمامه تی ههینی تا کوتایی ته مهنی
دریژه هه ر پنده دات.

ماموستا پیاویکی پارێزگار، به و یقار، ریزگر و نیشتمان پهروه ربوو و سه ره نجام له
ریکه وتی (٨ ی ١١ ی ١٣٦٨) له ته مهنی (٨٩) سالی دا دنیا ی به جی هیشت و هه ره له دنی
بیژیوی له گورستانیک که به ناوی خوی کرایه وه نه سپارده کرا. جیی به ههشت بی^(١)!

١ - سه رچاوه: کوره که ی خوی کاک عومه ر و نوسراوه یه کی ماموستا مه لا سایر ره زگی یی له باره ی ژبان و
به سه رهاتی ماموستاوه.

ماموستا مه‌لا «عه‌بدوڤره‌حمان» ی ره‌حمانی ناسراو به «مه‌لا ره‌حمانی سیسنیری»

ئه‌و باش مه‌لایه سالی (۱۳۳۷) ی کۆچی مانگی ریکه‌وتی ده‌و‌روبه‌ری سالی (۱۲۹۶) ی کۆچی هه‌تاوی له‌ دینی سیسنیری سه‌رده‌شت پیتی ناوه‌ته‌ دنیا. له‌ ته‌مه‌نی هه‌وت سالی دا‌هه‌ر له‌وی له‌ مه‌درسه‌ی دینی ماموستا مه‌لا سه‌ید حه‌سین ده‌ستی کرد به‌ خویندن. پاشان که قاضی عه‌لی سه‌رده‌شتی دیته‌ سیسنیر له‌ لای ئه‌و درێژه به‌ خویندن ده‌دا و پاش گه‌رانه‌وه‌ی قاضی بو سه‌رده‌شتیش ده‌گه‌لی ده‌چی و تا ده‌گاته‌ کتیبی (جامی) له‌ لای ده‌مینته‌وه. ئه‌مجار ده‌رواته‌ کوردستانی عه‌راق و له‌ لای باش مه‌لایانی وه‌ک ماموستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پرپس له‌ بیاره، شیخ بابه‌عه‌لی له‌ زانایانی سلیمانی، مه‌لا عارفی بانه‌یی له‌ پینجۆین و... که‌لکی وه‌رگرتوو. ئه‌مجار گه‌راوه‌ته‌وه‌ بو مه‌ریوان و ماوه‌یه‌ کیش له‌ لای مه‌لا مه‌حمودی جوانرۆیی له‌ (ده‌ره‌تفی) و ماموستا مه‌لا باقر له‌ (بالک) ده‌خوینی و دوايه‌ ده‌گه‌رپته‌وه‌ ناوچه‌ی موکریان و له‌ لای ماموستا مه‌لا عه‌لی

وه لزی له دنی چه مامیانی بوکان ده گریسته وه و ویرای دهرس خویندن، کتیبانیکی زوری وهک: (تشریح الافلاک، ربع، اسطرلاب و...) ده نویسته وه و له کوتایی خویندنه کهشی دا ده چینه خانه قای بورهان و نیزیکه ی دوو سالیش له وی ده بی و دوی ته واو کردنی زانسته کانی وهک: (کلام، حکمت، اصول و فقه) له به هاری سالی (۱۳۲۲) ی کوچی هه تاوی دا له لای شیخ محهممه ده که یه کیکه له (فقهایی اربعة) ئیجازه ی مه لایه تی وهرده گری.

ماموستا له ده ورانی مه لایه تی دا له دنیه کانی: سوغانلوو له ناوچه ی پیرانشار، ئاتابلاغی و بیکوس له ناوچه ی سابلاغ، سیسیر، ره بهت، قه له ره شی، دۆله توو، وه لیو، زمزیران له مه له بندی سهرده شت، دریزه ی به ته دریس و مه لایه تی داوه و سهره تای سالی (۱۳۴۷) چۆته مزگه وتی سهرچاوه ی سهرده شت و تا سالی (۱۳۷۴) ههر له وی له سهر ته و پیشه پیروزه ده روات. به لام به داخه وه ماوه ی پنج شش سالیکه به هوی پیری برستی لیبراه و ده ستی له مه لایه تی هه لگرتوو و ئیستا گرده نشینه.

ماموستا مه لا عه بدوو پرره حمان له ته مه نی پر بایه خی مه لایه تییه که ی دا سهره پای کویره وه ری و نه داری، ره نجیکی زوری له پیناوی رینوینی خه لک و دهرس گوته وه دا داوه. کهم کهس هه یه له فه قیه کانی سهرده شت، بانه، پیرانشار، سابلاغ، بوکان و... له لای خوی یان له حوجره ی ته و دهرسی نه خویندبی و که لکی وهر نه گرتبی. له فه قیه کانی ته و به پرزه ده توانین ئاماژه بکه ین به ماموستایان: له سیسیره کان: مه لا برایم ئیسماعیل زاده، مه لا خدری سارته کی، مه لا حه سه نی نستانی، مه لا که ریم فیدایی، مه لا ره حیم شه ریفپوور، مه لا ته حمه ده گه نمانی و مه لا حه سه ن گۆله یی و له غه یری ته وان مه لا شیخ ره ئوفی بیژوه یی، مه لا ته حمه دی دافعی، مه لا ئیسماعیل شه مسه ددینی، مه لا سه عید کامه می و ههروه ها مه لا محهممه دی عه زیزی و مه لا ساحیب یوسفی و مه لا ته حمه دی دۆنه خۆر له پیرانشار و مه لا شه فیعی کویری و مه لا حه سه نی فیردوه وسی و ده یان که سی دیش.

له تایه تمه ندیه خه دیه کانی ماموستا ده توانین به وانه ئاماژه بکه ین: راستی، خیرهت، قنیات، له دنیا گوزهران (زهه)، تا راده یه کی زۆر، خو به کهم گری به تایهت له

حاند ماموستا کانی و کهسانی پیرتر له خوی و دووری له نارهوا (حهرام).

ههروا ماموستا زۆر هوگری مه لایه تی و ئهرکه کانی بوو. هه ر بویه ش هه ر سیک کۆره که ی نایه به ر خویندنی مه لایه تی و تا ئه وه ی بۆ کۆره چو کتره که ی (مه لا شه فیع) سجیلی وه ر نه ده گرت، مبادا له قوتابخانه ی ره سمی نیونووسی بکا و خویندنی دینی له کیس بچیت.

دیسان ئه وه به ریزه زۆر ئهرک ناس و به به لێن بوو و سه باره ت به ئیشیکێ که هه بیوو یا پینی ده سپێردرا هیچ قسوور و کوتاهیه کی نه ده کرد و له فتوادان دا خوی به کتیه باوه رپێکراوه کانه وه به ستبوه و زۆر به پاریز و خاوه ن تیبینی بوو.

ههروا له سفه ته باشه کانی ماموستا ئه وه بوو که سیله ی ره حمی زۆر بوو و بۆ دوستان و ئاشنایان و به تاییه ت بۆ ئه و ماموستایانه ی ده رزی له لا خویندبوون زۆر به وه فا بوو و ریزی زۆری لی ده گرتن و قه ت به خراپه باسی نه ده کردن و تیکرا له پاشه مله کوتن به تاییه ت سه باره ت به ماموستا کانی زۆری خو ده پاراست و تیده کو شا هه له و په له کانیان بۆ بیوشی و بۆیان جی بکا.^(۱)

خوای گه وه ر په یه دار و بی وه ی کات!

۱- سه رچاوه: حاجی ماموستا مه لا شه فیعی کۆری و خویشم زۆری به خزمه ت گه یشتووم و ماوه یه کیش ده رسم له خزمه تی خویندوه.

قاضی عه‌لی سه‌رده‌شت

قاضی عه‌لی کو‌ری ئه‌حمه‌د سالی (۱۲۸۳)ی
کو‌چی هه‌تاوی له شاری سه‌رده‌شت هاتۆته دنیاوه. له
ده‌وروبه‌ری (۱۰) سالی راده‌به‌ر خویندن نراوه و به‌باوی
فهقیه‌تی به‌شینه‌ی خواری جینگۆرکه‌ی کردووه تا به
ئاواتی سه‌ره‌تایی گه‌یشتووه: له‌به‌ره‌وه سه‌رده‌شت پاشان
جستانی سالی قاتی واته سالی (۱۳۳۶)ی کو‌چی مانگی
گوندی (دولکان)ی ئالان، به‌هاری ئه‌و ساله دووباره

سه‌رده‌شت که پیش ره‌مه‌زان ده‌ست ده‌کا به‌کتیی (سه‌ع‌دینی)، ئه‌مجار میراوه و
دوایه‌ش له حو‌جره‌کانی واشامه‌زین، بی‌ژوه، قه‌لاته، کو‌یه، سابلا‌غ، خانه‌قا، په‌سو‌ی
گه‌راوه و له‌و نی‌وه‌ش دا جار‌جار، هاتۆته‌وه سه‌رده‌شت و له ئاخ‌ر و ئو‌خ‌ری
خویندنه‌که‌شی دا ده‌چینه‌وه کو‌یه و هه‌ر له‌ویش له سالی (۱۳۴۷)ی کو‌چی مانگی،
به‌رابه‌ری سالی (۱۳۰۷)ی کو‌چی هه‌تاوی ئی‌جازه وه‌رده‌گری و ده‌گه‌رینه‌وه بو
سه‌رده‌شت. زستانی ئه‌و ساله به‌مه‌لایه‌تی ده‌چینه‌ سی‌سیر و دوای سال‌نک دینه‌وه
سه‌رده‌شت و تا‌کو‌تایی ژیا‌نی هه‌ر له‌و‌ی خه‌ریکی ده‌رس‌گو‌ته‌وه، مه‌لایه‌تی و قه‌زاوه‌ت،
ده‌بی و دوای عوم‌ریک زه‌حمه‌ت و خزمه‌ت له ته‌مه‌نی (۶۰) سالی دا له ریکه‌وتی ۵ی
۳ی (۱۳۴۷)ی کو‌چی مانگی، به‌رابه‌ری ۴ی ۵ی (۱۳۴۲)ی کو‌چی هه‌تاوی، ئه‌مری
خوای به‌جی‌هینا و هه‌ر له سه‌رده‌شتیش ئه‌سپارده‌کرا. (۱)

خوالیی بی‌و‌ریت!

ماموستا مه لا عهزیز واعیظی ناسراو به مه لا

«عهزیز» ی کۆیی

ناوبراو کۆری «محمد» کۆری «اویس» کۆری
 «قزنی» کۆری «محمد» کۆری «شیخه» یه و سالی
 (۱۳۱۳) ی کۆچی مانگی به رابه ری (۱۲۷۲) ی هه تاوی
 له شاری کۆیه، گه به کی قه لات له دایک بووه. تا ته مه نی ده

سالی له فیرگه ی شیخ مه لا حه سین و ماموستایانی تر خه ریکی فیر بوونی قوربان و
 نووسین و برینک ورده کتییی ئاره وی و فارسی ده بی و تا ده گاته ته مه نی (۲۰) سالی له
 کۆیه، که رکوک و حو جره کانی دیکه ی شار و دینی ئه م دیو و ئه و دیو به خویندنی زانسته
 جو راو جو ره کانی ئایینه وه کاتی خو ی ده باته سه ر و له ماموستایانی وه ک: شیخ
 محه مه د ئه مینی بێژوه، حاجی بابه شیخ، مه لا خه لیل میراوه یی، مه لا عه بدوللای
 جه لیزاده، شیخ عه لی حیسامو ددین و زۆریکی تر له ماموستایانی ناوداری گه رمین و
 کوێستان که لک وه رده گری.

ماموستا به شوین شه ری یه که می جیهانی (۱۹۱۸-۱۹۱۴ز) و روخانی
 ئیمپراتۆری عوسمانی دا دینه سه رده شت و سالی (۱۳۷۱) ی کۆچی مانگی ده بیته ئیمام
 و سه ر خه تمی خانه قای بیاره و سالی (۷۳) ش ده چینه سه فه ری هه ج.

تیکۆشانی سیاسی

ره زاشاکه سالی (۱۳۰۴) ی هه تاوی چۆه سه ر ته خت، چه ند فه رمانی دژ به دینی
 ده رکردن که یه کێک له وان نه هیشتنی خو دا پۆشینی ژنان (حجاب) بوو، یه کێکش به زۆر
 ده به رکردنی کۆت و شه لواری روژئاوایی و له سه رنانی شه پکه. که ماموستا یه کێک له و
 مه لا تیکۆشه رانه بوو، دژی ئه و فه رمانه وێستا و بو ئه وه ش که نه که وێته به رده ستی رژیم

ماوهی (۵) مانگان له کوردستانی عهراق خوی چه شاردا. به لام له بهر پی داگرتنی خیزانی له سه هاتنه وهی، به ناچاری هاته وه سه رده شت و هه ر له یه کهم شه وی هاتنه وه شی داکه ریکه وتی (۱۲ ی ۴ ی ۱۳۱۷) بوو گیرا و ره وانه ی تاران کرا و پاش مانه وه ی (۳۱) مانگ له وی و ماوه ی چهند مانگیکان له سنه و ماوه یه کیش دوور خرا نه وه (تبعید)، بو یه زد، گه پرایه وه نیو مال و مندالی!

ماموستای تیکۆشه ر و کۆلنه دهر وه ک زۆر زانا و له خواترس بوو، شاعیریکی به هه ست و نووسه ریکی تواناش بوو. شیعره کانی ماموستا که به (۳) زمانی کوردی، عه ره بی و فارسی هۆنرا نه وه، بابه تی جو را و جو ر ده گر نه به ر خو و خویان له (۵۰۰۰) تاک شیعر ده دهن.

به ره مه مه کانی قه له می ماموستاش که به (۳) زمانی ناوبراون و له بابه تی زانسته کانی: (قورثانی، چه دیسی، فیهی، ژیناوه ر و میژوو، ثاقیده، که لام، پزیشکی) و چهند زانستی دیکه ش ده دوین، پتر له (۶۷) کتیب و نو سراوه ن.

ناوبراو که له ناخری ژبانی دامه لای مزگه وتی «دارالسلام» ی سه رده شت بوو دوا ی یه ک عومر تیکۆشان و کویره وه ری سه ره نجام سه عاتی دوا زده و چاره کی نیوه پرو ی روژی سی شه ممۆ ریکه وتی ۱۷ ی ریه ندانی سالی (۱۳۵۷) به ده ستی به ده ست نو یژه وه له کاتیک داکه چاوه پروانی هاتنی کاتی نو یژ و جه ماعه ت کردن بوو، له سه ر به رمال و له په نا کۆ له که یه کی مزگه وت به ره و قیبله راکشا و گیانی ده رچوو.^(۱)

خودا بیه خشیت!

حاجی ماموستا مه لا عه لی مه حمودی دولکانی

ناو براو سالی (۱۳۳۰) کوچی مانگی له
دولکانی ئالان هاتوته دنیا. له تهمەنی (۱۵) سالی دا
چۆته کوچی فهقیانهوه و سه ره تاي خویندنی له
(دهروینه) ی عهراق له لای مه لا محمد گروینی
دهست پنی کردووه. له ده ورانی خویندنه که ی دا
که لکی زانستی و پهروه ردهیی و... له گه وره
پیاوانیکی وه ک: مه لا سید عه بدوللای پشدهری،

مه لا ئه سعدي مه حوی، مه لا ئه حمەدی دیلیژهیی، حاجی مه لا عه بدوللای دیلیژهیی،
حاجی مه لا عه بدوللای بیژوهیی له سلیمانی، مه لا عه بدولحه میدی بانهیی له تورجان،
مه لا حه سه نی ده شتیوی، کاکه مه لای بیوران، مه لا صالحی گه ناوی و مه لا شیخ عومه ری
واشه مه زین وه رگرتووه و له ئاخیریش نه سببی که وتوته لای حاجی ماموستا مه لا
محمدی گه لاله و سالی (۱۳۵۹) ی کوچی مانگی ئیجازه ی مه لایه تی پندراوه.

ئه و به ریزه بو یه که مجار سفره ی مه لایه تی، له (سه فره) ی شینکایه تی عهراق
ده کاته وه و دوو سال ده گه رپته وه شوینی له دایک بوونی و تا (۱۴) سالان له دولکان
دریژه به خزمه تی دینی ده دات، تا سالی (۱۳۷۵) ی کوچی مانگی که له و کاته را دیته
خانه قای سه رده شت و تا پیری برستی لی ده بری ساتیک له تیکۆشان ناکه ویت و
شیلگیرانه له سه ر پشنوژی و رینوینی و ده رس گوته وه ده روات.

حاجی ماموستا که زانایه کی دلسۆز، پاریزکار، له خواترس، به قیات و بی زیان و
ریزدار و ریزدانه ر بوو سه ره نجام سالی (۱۴۱۶ ک.ما) به رابه ری (۱۹ ی ۱۰ ی ۱۳۷۴ ی
ک.ه) وه لامی په یکی ئه جه لی دایه وه و به پنی وه سیه تی خو ی ره وانیه ی گۆرستانی
(حه وت پیر) ی بیژوه کراو له په نای گۆری شیخه مین جینی گرته وه. (۱) خوا بیبه خشی!

ماموستا مه لا محه ممه دی باساوی

سالی (۱۳۳۸) ی کۆچی، له گوندی (کونه مشکه) هاتۆته دنیاوه. له ته مه نی (۱۰) سالی را پنی خویندراوه. (۱۲) سالان له خویندن گه پراوه. له و ماوه دا چهند جینی پشکین و چهند ماموستای ئال و گۆر کردوون بو نموونه: ریی که وتۆبه باساوه، ئه حمه دبربو، واون،

بیشاسپ له ناوچهی سه رده شت و له لای به ریزان ماموستا مه لا ئه حمه دی حیکمه تی (جریحی)، ماموستا مه لا عه بدوللای ئه حمه د بریو، ماموستا مه لا عه لی بیشاسپی و له کۆتایش دا له گه ناوی عه راق له خزمه ت ماموستا مه لا صالح بیژوهی ده رسی خویندوو و هه ر له لای ئه و به ریزه ش دوا ی (۱۲) سال حه ول و ته قالا به دوا ی زانست و په روه رده دا، ئیجازه ی مه لایه تی وه رده گری و ده گه رته وه بو گوندی باساوه ی سه رده شت و به مه لایه تی داده مه زری و مل له ته دریس و رینوینی خه لک ده نی و تا ته مه نی له (۶۰) تییه ده کا، له سه ر ئه و پشه پیروژه ده پروات و پاشان به هو ی پیری و نه خوشی ده ست له مه لایه تی هه لده گری و ده چینه وه گوندی (کونه مشکه) و دوا ی سالی ک مانه وه، ده گو یزته وه بو شاری سه رده شت و دوا ی شه ش مانگ مانه وه به نه خوشی، سه ره نجام وه لامی په یکی ئه جه ل ده داته وه و هه ر له ویش ته سلیم ده کری.

ماموستا پیاویکی به دین، ره زا سووک، ژیر، خو راگر و قسه خوش بو و ئیستاش قسه کانی له مه جلیسان ده گێر نه وه. (۱)

خوالیی خوش بیت!

خوالینخو شېوو حاجی ماموستا مه لا «محمد عظیمی»

کوږی ره سوول، کوږی حسین (نه سین)، کوږی
خدر، کوږی فعتی نالی که هه موویان خه لکی «به نوو
خه له ف» ی سهر به شاری سهر ده شتن. دایکی نیوی فاطمه
(فات) ه و خه لکی گوندی پاشه ردي گه ورکانه.

نابراو سالی (۱۳۰۰) ی هه تاوی له بنه ماله یه کی هه ژاردا چاوی به دنیا هه لیناو
هه رکه فامی کرده وه نرایه بهر خویندن به لام له سهره تاداله بهر ده ست تهنگی باوکی هه لی
چوونه ئیره و نه ونی بو نه ره خسا و نه یوانی یه کجاری روو بکاته خویندن بویه هه موو
سالی که ده گهل ته واو بوونی کار و کویره وه ری رووی ده کرده مزگهوت و له لای ماموستای
ئاوه دانی ده رسی ده خویند و ته نانهت له فسلای کاریشدا، نه گهر هه لی بو هه لکه و تبا
ده رسی ده خویند و به دم کار کردنه وه ده رسه کانی ره وان ده کرد.

ماموستا، سی - چوار سال بهم شیوه دریژه ی به خویندن داو دوايه به ره سمي
رووی کرده حو جره کان، به لام له بهر نه داری و نه بوونی بهرگ و پیل او و کتیب ده گهل زور
گیر و گرفت روو به روو بوو و واهه بوو له سهر نه وه له حو جره یه ک ده نگیان ده دا و نه ویش
که زور تامه زرو ی خویندن بوو کولی نه ده دا و رووی ده کرده جینه کی تر و هه ر بوو یه ش
ناچار بوو له مانگی ره مه زاندا بجیته مه لایه تی و شتیک بو خوی په یدا بکات.

نه و به ریزه له کوردستانی ئیران له سوینسنايه تی و گه ورک و ئالانی ناوچه ی
سهر ده شت و له کوردستانی گه رمین له مهرگه و شینکایه تی به دوا ی زانست و نه زموون
داگه پاره.

هه ندىك له ماموستاكانى:

ماموستا به سوختايه تى كه لكى له و به ريزانه وه رگرتوه: ماموستا مه لا (محرم) مه رگه يى له له گوندى بئورى سهرنى سهردهشت و مه لا شىخ ئه مین ئاكۆيى له دىنى «گرېداغ»ى ناوچه ي پشده رى عىراق كه له لای ئه و دوو ماموستايه كتيبي (عوامل)ى خويندوه. ماموستا مه لا موسى له مه رگه ي عىراق و ماموستا مه لا حه سه ن گه زنه يى له بئورى سهروى سهردهشت بو كتيبي (انمودج)، ماموستا مه لا حوسه ين كه يوان (كونه مشكه يى) له گوندى (گه رمكان)ى پشده ر بو كتيبي (اظهار).

هه ندىك له ماموستاكانى سهرده مى موسته عىدايه تى ماموستا بریتين له: ماموستا مه لا «محمد» مه رگه يى له گوندى «بنگرد»ى عىراق بو «جامى»، ماموستا مه لا «عبدالله» واوى له «نه لاس» و ماموستا مه لا ره حيم عه بياسى بو «سيوطى و گه له نه وي شهرح»، ماموستا مه لا ئىبراهيم سيسيرى له گوندى نستان بو «سيوطى» ماموستا مه لا ئه حمه د توورهللى، له گوندى «شيوه سه ل بو كتيبي «جامى»، ماموستا مه لا عه لى بيشاسپى و ماموستا مه لا «محمد» كونه مشكه يى و ماموستا مه لا حسين ده شتيوى بو «حاشيه عبدالله يزدي»، ماموستا مه لا ئه حمه د شه ريعه تى، بو «شرح العقايد»، ماموستا مه لا «محمد چكه» له گوندى هيروى عىراق بو كتيبي «سيد عبدالله صرفى» ماموستا مه لا عه لى دولكانى بو «گه له نه وي ئاداب» و ماموستا مه لا «صالح» نه جيبي له «گه ناو»ى عىراق.

شايانى باسه كه ناو براو دواى گه رانيگى زور له شار و گونده كانى ئه م ديو و ئه و ديوى كوردستان به دواى خويندن و زانيارى دا سهره نجام له خزمه ت به ريز جه نابي ماموستا مه لا «صالح» نه جيبي كوتايى به خويندنى باوى ئه و سهرده م هيناو هه ر له لای ئه ويش ئىجازه ي مه لايه تى و ته دريسى وه رگرت و بو خزمه تى دين گه رايه وه بو زاگه ي خو ي گوندى «به نووخه لف» و ماوه ي ساليك دريژه ي به مه لايه تى و ته دريس دا و پاشان كوچا بو گوندى «قرووچا»ى ناوچه ي لاجان و ساليكيش له وى خزمه تى كرد و ئه مجار بو ماوه ي دوو سالان ها ته وه دىنى «شيوه سه ل» له مه له بندى سهردهشت و دوايه گه رايه وه بو «به نووخه لف» و هه تا سالى (۱۳۵۸)ى كوچى هه تاوى له وى به ئيشى پيشنويزى و

رینوینی و دهرس گوته وه رایبورد و له و ساله ش دا گویتیه وه بو گه به کی مزگه وتی «دارالسلام» ی سه رده شت و سالی (۵۹) له سه ر داوای خه لک به پیشنوژی ههینی (نیمامی جومعه) شاری سه رده شت دیاری کرا و ده گه ل هه موو کویره وه ری و گوشاریک که له هه ل و مه رجی نه و ده مده هه بوو دریه ی به خزمه ت دا تا سه ر نه جام به داخیکی زوره وه له سه ره تای شه وی جیژنی ره مه زانی سالی (۱۳۶۶) دوای گه رانه وه له جه ماعه تی نویژی شیوان له به رده رکی هه وشه ی مالی خوی درایه به رگولله و شه هید کرا. جینی باسه که ماموستای شه هیدمان پیاویکی هه لکه وتوو و به غیره ت بوو، هوگریه کی زوری به خزمه تی دین و زانسته دینی یه کانه وه بوو. لیبراوانه بوکه م کردنه وه ی دهر د و مهینه ته کانی خه لک به تایه ت چینی هه ژار هه ولی ده دا و له و ریانه شدا زوری کویره وه ری و دووری و فه قیری و تالی چیشته و له سه ر به جی گه یاندنی نه رکی دینی ده ستوو به چاکه و گپه رانه وه له خراپه زور سوور بوو و هه ر له و رییه ش دا گیانی به خت کرد.^(۱) خودای گه و ره عه فووی کات

۱ - سه رچاوه: لیکۆلینه وه ی کاک «محمد سلیمانی» و روژژمیری کوردستان له هاوکاری جه نابی مه لا «محمد» ی هه فیدی که سپاسی زوری هه ر دوو لایان ده که م.

حاجی ماموستا مه لا مه حموود واوی، نه لاس

ئهو به ریزه که کوری مه لا «مه ممه» له
مه لازاده کانی واوانی سهرده شته سالی (۱۳۱۷ ک.ه) له
گوندی بناوینی سهرده شت هاتوته دنیا. سنی سالانه بووه
که بابی له ده ست داوه. دهرسی ره سمی تا شه شی

سهره تای له سهرده شت خویندوو. پووشپه بی (۱۳۳۲) دهستی کردوو به فهقیه تی و
به هاوړیه تی ماموستا مه لا نجم الدین کوکبی، ماموستا مه لا عبدالکریم شاریکه ندی،
ماموستا مه لا سید سه لام سه لامی و ماموستا مه لا صالح نه جیبی، به ریز، له دینه کانی
آلواتانی سهرده شت، خه لیه لیانی نه غه ده، نه لاس و گه ناوی عهراق خویندویه تی.
ناوبراو که به فهقیه کی ناوازه ناسراوه دوا (۹) سال خویندن و اتا سالی (۱۳۴۱) له
گه لاله له لای حاجی ماموستا مه لا محمد بوکانی ناسراوه به مه لا محمدی ره ئیس،
ئیحازه ی مه لایه تی وه رگرتوو و له گوندی مامه زینه دهستی کردوو به مه لایه تی و
ته دریس. ناوبراو سالی (۱۳۵۷) ده گوزینه وه بو گوندی نه لاس و سالی (۷۲) ده چینه
سه فهری حه ج و له وه سه فهره ده گهل (بن باز) و به رپرسانی (دارالتوجیه) و (دارالافتاء)
دیدار ده کا. حاجی ماموستا به مه لایه کی وردین، بیر تیژ و زانا ناسراوه و به تاییه ت له
میژوو و فیه ده ده ستیکی بالای هیه و ئیستاش هه ره له نه لاس پشنوژ و دهرس بیژ و
خوتبه خوینه. (۱)

خوا ناگاداری بیت!

ماموستا مه لا «نجم الدين» كه وكه بى

ئەو بەرپزە لە دىنى
«دىوالان»ى سەردەشت
چاوى بە دنیا هەلناو. پاش
فام کردنەو دەستی داووە
خویندن و دوا گەرانىكى
کۆلنەدەرانە لە شار و دێهەکانى
کوردستان و پشکینى گەرمین
و کۆیستان ئاخەرە کەى لە سالى
(۱۳۲۹)ى هەتاوى دا لە
خزمەت ماموستا مه لا
عەبدوللای گەناوى لە گوندی
«میرزا رۆستەم»ى کوردستانی

گەرمیان ئیجازەى مه لایەتى وەر دەگرى و دەگەڕێتەو بو ئێران و لە «بێور»ى خوارى
داده مەزرىت و مل لە مه لایەتى هاورى دەگەل تەدریس دەنى. سالى (۳۴) دەچیتە
«کەو پەرب»ى پیرانان و پاش چەند، مانگیکان دەچیتە «ئالو تان» و تا سالى (۴۷) کە ئەودەم
دەگەل کۆمەڵیکى زۆر لە روونا کێرانی پیشکەوتن خواز لە مه لا و خەلکى تر، دەگێرى و
راپێچى بەندى خانەى ورمى دەگرى و ماوێ نو سال و چەند مانگان لەویدا دەمینیتەو.
ماموستا لە زیندانیش دا هەدا هەر نادا و لە لایە کەو بو خوى خەریکی موتالا و خویندنى
زمانى ئینگلیزى دەبى و لە لایە کى تریشەو دەرسى فەقى دەلێت، تەنانەت بە یەکیک لە
فەقیکانى بە ناوى «مه لا محەممەد» نێوچوانى خویندن تەواو دەکا و هەر لە زیندان دا
وێرای پێک هێنانى رێ و رەسمى تایبەت ئیجازەى مه لایەتى پێ دەدات.

سهرنجیک

بینگومان، زانایانی، ناوچه‌ی سهردهشت وه کوو زانایانی هه موو هه ریمه کانی کوردستان، زۆر له وه زیاترن که له چه نندین کتییی ئاواڤا ژياننامه یان بنوسری و جیی بیته وه و ته نانهت هه ر له م چه رخی بیسته مه دا سه تان مه لای زانا و توانا و به که لک بو خه لک بوون و ژیاون و که س نه بووه له سه ریان بنوسی و بیانخاته نیو لا په ره کانی میژوو و به وه چه کانی دواي خو یان بنا سینی. وه ک نه وه که بو خوشیان هه ر نه یانویستوه نه و کاره بکه ن!

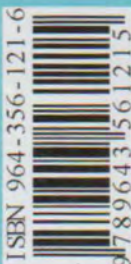
خو هه ندیکیان خوشه ختانه ناسراون و له کتیه میژوویه کان و ئاسه واره کانی خو یان دا تو مار کراون وه کی: «شیخه مین» ی بیژوه یی، مه لا «ئه لیا س» ی گه و ره، ناسراو به (شیخه سوور) که گو یا گورانگه یی بووه، «یوسف» ی ئه سه مم، شیخ مه ولانای سهردهشت، مه لا عه بدوللای بیتوشی، مه لا «ره سوول» ی زه کی، مه لا «که ریم» ی فیدایی، مه لا «محمد ابن الحاج» ی سنجوه یی ئالانی، مه لا «عومه ر» ی واشه مه زین، مه لا مه حموود مه زناوه یی، مه لا ئه حمه د جه ریحی مه لای غه زایی ره به تی، مه لا ره سوول عه تووفی بیشاسپی، مه لا ئه حمه د شلماشی (مه لا ئاواره)، مه لا محه ممه د شلماشی و... که نه وانه به هه ستی شینر و ده ستی قه له م و برستی بیر و جه سته له بواره کانی جورا و جووری راژه و خزمهت به دین و دنیای گه له که یان دا وه ک په روه رده ی دینی، تیکوشانی سیاسی، نه ده بیات و زمان، میژوو، ته فسیر و زۆر بواری دیکه ی، زانستی دا ره نجیان بردووه و نیوی خو یان کردووه.

ناوچه‌ی سهردهشت وه کوو زۆربه ی ناوچه کانی تری کوردستان تیدا هه یه که هه ر به بنه ماله و تایفه له سه ر زنجیره یه کی خزمهت روشتون و به و خزمه ته وه ناسراون وه کی بنه ماله ی: مه لا زاده کانی واوان، مه لا زاده کانی واشه مه زین، مه لا زاده کانی کاژی، مه لا زاده کانی شه مو له، بنه ماله ی بیژوی، «قاضی» یه کانی سهردهشت، مه لا نیوداره کانی بیتوش، سیسیر و گه لیکێ تر له باش مه لا و بنه ماله گه و ره کان.

کو تایی

یگومان فەقی و فەقیەتی لە کوردستان دا کە لە پووریکی میژوویی لە میژینی گەلی
مسولمانی کوردە کە بە داخەوێ تا ئیستا کەس لە سەری بە ئەسەلی ئەدراوێ و ئەهاتۆتە سەر
پەڕی قاقەزەو. ئاشکراشە کە جەستە ی ئەم گەلە مسولمانە، مانەوێ بە خودناسی و
عیرقان و زمان و ئەدەب و جل و بەرگ و رامیاری و شوێنگیر پەوێ.
راستی پەکی حاشا هەلە گەرە کە بەردی بناغە ی خودناسی و عیرقان و ئەدەبی
کوردی و شوێنگیری ئەو چوار دیواری دوو کە لاوی، ئورماوێ قورینە دا کە بە حوجرە
ناو دەبری دامەزراوێ و لەویوێ هاتۆتە دنیای ژینەوێ و فرجکی گرتووە و کەوتۆتە گروگال و
لە خەم رەخسێوێ و هەتا دوا روژی ژبانی ئەم گەلە لە عاسمانی کوردەواری دا وەک
ئەستیرە ییکی پێشنگدار دەدرەوشێوێ و بێ ئاوابوون لە گەلی ئاسۆی گەلی کورددا شوق
دەداتەوێ. ئەگەر وا هەلکەوتی ئەدەبی کوردی لە دەم زاری ئەخویندەواری دور لە
شارستانیەت هاتیوێتە دەر، پێان بە دەم بەتییۆانەوێ گوترا بێ، ئەو کەسانە ی
رەنگاندوویانە و بە جل و بەرگ و بەرموور و خشل رازاندوویانەتەوێ، ئەو سامۆستا و
نوسەر و ئەدیبانە بوون کە لە حوجرە ی فەقیان سەریان هەلداوێ و لەوێرا تیشوویان
هیناوێ.

پێم بەجێ یە وەک سەنەدێکی میژوویی ئەو چەند دێرە لە خودا لێخوێبوو، مامۆستا
عەلەالدین سەججادی لە میژوویی ئەدەبی کورد لا پەڕی (٤٠١) پگۆیزمەوێ. ئەو ناو
چواردیواری شررو دوو کە لاوی حوجرە ی مزگەوتی شارستان و لادنیە کانا بە ژبانیکی
زۆر سادە و کۆلەمەرگی بەخێو ئەکران؛ علما و ئودەبا و شاعیری زۆر گەورە گەورەیان
لێ دەرجووی. وە ئەگەر عەلەمی کوردی تا سەرەتای سەدە ی بیستەم ئە ئاسمانی
خویندەواریدا، لە عەلەمەکانی ترەوێ دیار بێ ئەستیرە ی گەشی ئەو ئاسمانە تەنها ئەم
تیرە یە بوون. جا بەم بۆنەوێ هەموو پیاویکی گەورە و بەگزاوێ لە کوردەواریدا شانازی
پەوێ کە دوو کە تیکە لاوی ئەم تیرە یە بێ وە بە پێی دەسلالت خوی و کوێرە کە ی فیری
ئەو خویندە پکات....»

نسترا احسان

➤ فروشگاه مرکزی: تهران، خیابان ناصر خسرو، کوچه حاج ناب، تلفن: ۳۹۰۲۷۵۰
➤ فروشگاه: تهران، خیابان انقلاب، رویروی دانشگاه تهران، مجتمع فروزنده، طبقه اول، شماره ۱۰۶،
تلفن: ۶۹۵۴۴۰۴